

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Skateboarding - sport nebo životní styl

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Ladislav Vomáčko, Ph.D.

Vypracoval:

Bc. Michal Juha

Praha, srpen 2015

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací s názvem

„Skateboarding - sport nebo životní styl“

vypracoval samostatně s použitím úplného výčtu citací a informačních pramenů uvedených v seznamu, který je součástí této práce.

V Praze dne 20. 8. 2015

.....
Bc. Michal Juha

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Rád bych poděkoval Mgr. Ladislavu Vomáčkovi, Ph.D. za inspirativní a trpělivé vedení celé mé diplomové práce, za poskytnutí cenných a odborných námětů, rad a připomínek a za ochotu a čas strávený při konzultacích.

Také bych rád poděkoval celé mé rodině a všem dotazovaným za ochotu podělit se o své znalosti a názory.

Abstrakt

- Název:** Skateboarding - sport nebo životní styl
- Cíle:** Cílem práce je prozkoumat vazby, vztahy a důvody, proč skateboardisté jezdí na skateboardu a nezkresleně je vyobrazit v majoritní kultuře tak, abychom mohli pochopit myšlení skateboardistů. Pokusíme se popsat, co odlišuje skateboardisty od zbytku společnosti a jaký to má význam pro jejich identitu.
- Metody:** Pomocí kvalitativních metod, v našem případě polostrukturovaným interview, jsme získali potřebné množství informací od 6 jezdců na skateboardu. Sběr dat probíhal od dubna do července roku 2015. Ze získaných informací jsme analyzovali vzorce chování, motivy, motivaci a myšlenky jezdců.
- Výsledky:** Skateboardisté nikdy nepřemýšlejí o definicích, nemají ani zájem skateboardingu nějakým způsobem kategorizovat. Někteří se ihned ztotožňují s tím, že je skateboarding jejich životním stylem, někteří si zase postupně uvědomují, že se zřejmě jejich styl života dá za skateboardový považovat, další namítají, že by si skateboardingový styl života představovali intenzivněji, než jakým způsobem se oni sami skateboardingu věnují. Přesto připouštějí, že se svým životem zřejmě přibližují něčemu, co by se dalo nazvat životním stylem skateboardisty. Proto, aby člověk nějaký životní styl mohl vyznávat, musí aktivitu provozovat déle, to aby zjistil, co mu přináší a v čem tkví její hlavní základy. Zpočátku byl skateboarding dětskou radostí a zábavou z pohybu na skateboardu, poté se však něco muselo změnit. Skateboarding a skateboardová kultura své jezdce natolik ovlivnila svou odlišností a specifičností, že jim doslova změnila jejich identitu. Teprve po létech strávených na skateboardu mohou tvrdit, potvrdit, že skateboardingem žijí a považují ho za svůj životní styl. Jejich kolektivní životní styl má stejné rysy, hodnoty, znaky a prvky, ale každý je dodržuje po svém a má

tak svůj specifický individuální styl života. Pojednává hodně o otevřenosti, volnosti a radosti ze života. Podle mého názoru odlišuje skateboardisty od majoritní společnosti hlavně soudržnost, vstřícnost a solidárnost. Z myšlenek respondentů jednoznačně vyplývá, že je nejvíce motivuje samotný prožitek z jízdy na skateboardu. Přináší jim to kladné emoce, radost a štěstí. Ve skateboardingu nacházejí sebenaplnění a seberealizaci. Skateboarding pro členy subkultury znamená lásku a vášeň, které se jim vryly pod kůži. Jejich myšlení nejlépe vystihuje jedno z nejrozšířenějších skateboardových přísloví „*Skate or die*“.

Klíčová slova: Skateboarding, životní styl, subkultura, sport, motivace

Abstract

Title: Skateboarding - sport or lifestyle

Objectives: The aim of the thesis is to examine connections, relationships and results, why are skateboarders preferring this activity and to describe them objectively within the majority culture to understand their thoughts. We will try to describe, what are the main differences between them and the rest of the society and how it is important to their own identity.

Methods: We gained needed quantity of information from 6 skateboarders, with the aid of qualitative method – semi-structured interview. The data picking was taking place from April to July 2015. From the gained information we analysed behaviour patterns, motives, motivation and thought of the skateboarders.

Results: Skateboarders never think about definitions, have no interest in somehow categorizing skateboarding. Some skateboarders immediately identify with the fact that skateboarding is their lifestyle, some of them gradually realize that skateboarding lifestyle can be for their way of life considered, others argue that they would skateboarding lifestyle imagine more intensive than how they do it. Nevertheless they admit, that their life can probably be closer to something that could be called the lifestyle of skateboarders. So that a man could confess lifestyle, activity must be operated longer to see whether it brings a great deal about it and what are the main foundations. At first skateboarding was child pleasure and fun of movement on a skateboard, but then something had changed. Skateboarding and skateboard culture have influenced their riders so much, that it completely changed their identity. Only after years spent on a skateboard they may claim that they live by way of skateboarding and consider it as their lifestyle. Their collective lifestyle has the same features, values, elements, but each of them with their values and habits

has their unique individual style of life. It deals with a lot of openness, freedom and joy of life. In my opinion skateboarders differ from the majority of society mainly with their consistency, openness and solidarity. Thoughts of respondents clearly show that actual experience of riding a skateboard most motivates them. It brings them positive emotions, joy and happiness. Skateboarding means to them self-fulfillment and self-realization. It represents love and passion, which is sunked into their skin. Their thoughts could be well described with one of the most common skateboarding proverb „*Skate or die*“.

Keywords: Skateboarding, lifestyle, subculture, sport, motivation

SEZNAM ZKRATEK

SK8	Skate
ČSA	Česká Skateboardová Asociace
ČR	Česká republika
DIY	„ <i>Do it yourself</i> “ – v překladu „ <i>Udělej si sám</i> “
NAPŘ	Například
TZV	Takzvaně
ATD	A tak dále
ČKD	Českomoravská-Kolben-Daněk; významný strojírenský podnik
MOV	Mezinárodní olympijský výbor
OH	Olympijské hry
WSF	Světová skateboardová federace

OBSAH

1 Úvod.....	13
2 Teoretická východiska práce.....	15
2.1 Co je to skateboarding?	15
2.2 Historie Skateboardingu	16
2.2.1 Světová historie	16
2.2.1.1 Nejasné začátky 40. a 50. let 20. století	16
2.2.1.2 Začátky skateboardingu v 60. letech 20. století	17
2.2.1.3 Velký rozkvět v 70. letech 20. století.....	17
2.2.1.4 Období úpadku a undergroundu v 80. letech 20. století	18
2.2.1.5 Popularizace a nový rozkvět v 90. letech 20. století	19
2.2.1.6 Nové tisíciletí	20
2.2.1.7 Současnost a budoucnost	20
2.2.2 Historie skateboardingu v České republice	21
2.2.2.1 Rané začátky	21
2.2.2.2 První pokusy 80. léta 20. století.....	22
2.2.2.3 Nová doba 90. léta 20. století.....	24
2.2.2.4 Nový věk 21. století	24
2.3 Disciplíny.....	25
2.3.1 Freestyle	25
2.3.2 Sjezd (Downhill)	25
2.3.3 Skok vysoký	26
2.3.4 Slalom	26
2.3.5 Bazén (Pool, bowl).....	26
2.3.6 Vertikální rampa (U-rampa, halfpipe).....	26
2.3.7 Streetstyle skateboarding.....	27
2.3.8 Minirampa	27
2.3.9 Best trick contest	27
2.3.10 Ollie contest.....	28
2.3.11 Big air (Mega ramp)	28
2.3.12 Game of S.K.A.T.E	28
2.3.13 Snake runs	28
2.4 Vymezení základních pojmů	28
2.4.1 Sport	28

2.4.1.1	Definice sportu.....	29
2.4.2	Životní styl.....	29
2.4.2.1	Definice pojmu životní styl.....	30
2.4.2.2	Faktory ovlivňující životní styl.....	30
2.4.2.3	Dělení životního stylu.....	31
2.4.3	Hodnoty.....	31
2.4.4	Subkultura.....	32
2.5	Specifické rysy skateboardové subkultury.....	32
2.5.1	Subkultura skateboardingu.....	32
2.5.2	Oblékání a móda.....	33
2.5.2.1	Móda v zahraničí.....	33
2.5.2.2	Skateboardové oblečení v České republice.....	35
2.5.3	Slang.....	37
2.5.4	Neverbální komunikace.....	37
2.5.5	Výtvarné umění.....	38
3	Cíl, výzkumné otázky a úkoly práce.....	39
3.1	Cíl práce.....	39
3.2	Výzkumné otázky.....	39
3.3	Úkoly práce.....	39
4	Metodika výzkumu.....	41
4.1	Charakteristika respondentů.....	41
4.2	Polostrukturované interview.....	41
4.3	Tvorba polostrukturovaného rozhovoru.....	42
4.4	Sběr dat.....	43
4.5	Analýzy dat.....	44
5	Výsledky.....	45
5.1	Definice skateboardingu.....	45
5.2	Skateboarding jako sport.....	46
5.3	Skateboardové začátky.....	48
5.4	Pravidla a zásady ve skateboardingu.....	52
5.5	Trénink ve skateboardingu.....	54

5.6 Závody.....	55
5.7 Sponzoring.....	57
5.8 Institucionalizace skateboardingu.....	59
5.9 Alkohol a drogy ve skateboardingu.....	61
5.10 Vzory ve skateboardingu	65
5.11 Oblékání ve skateboardingu	66
5.12 Hudba a skateboardisté.....	69
5.13 Mluva, slang skateboardistů	70
5.14 Limity a omezení.....	71
5.15 Životní styl skateboardistů.....	75
5.15.1 Životní styl	75
5.15.2 Jak často respondenti skateboarding provozují?	84
5.15.3 Ideálně strávený den ve společnosti skateboardu.....	86
5.15.4 Další aktivity skateboardistů	88
5.15.5 Jak se skateboardisté liší od zbytku společnosti, od ostatních sportovců?	90
5.15.6 Ze života skateboardistů.....	92
5.16 Motivace a důvody, proč si zvolili skateboarding	95
5.16.1 Co je na skateboardingu baví?.....	95
5.16.2 Proč jezdí na skateboardu?	96
5.16.3 Význam skateboardingu pro členy dané subkultury	98
5.16.4 Přínosy, stinné stránky skateboardingu	100
5.16.5 Nejlepší věc na skateboardingu.....	102
5.16.6 Jak dlouho by se chtěli skateboardingu věnovat?	103
5.16.7 Vzkazy, motivace pro začínající skateboardisty	104
5.16.8 Vytyčený cíl	106
6 Diskuse.....	107
7 Závěr	113
Seznam literatury	117
Přílohy.....	123

1 ÚVOD

Skateboarding má poměrně dlouhou tradici a to jak u nás, tak také ve světě. Svoji cestu si musel tvrdě prošlapat sám, bez větší pomoci ostatních. Často na své cestě zakopl a spadl, vždy se ale postavil na nohy, mnohdy i silnější než předtím, a právě proto si myslím, že si zaslouží větší respekt a pozornost jak u laické, tak u vědecké společnosti. Skateboarding dosáhl velkých úspěchů a poct, o kterých se mu ani nezdálo. Za tak krátkou dobu stihl uchvátit miliony dětí, mužů, žen, rodičů i prarodičů. Skateboarding totiž není jen sport, práce, pohybová aktivita nebo frajeřina, je to mnohem víc. Musíme o skateboardingu přemýšlet úplně jinak. Na jedné straně je součástí businessu a místem, kde se nacházejí obrovské sumy peněz, zároveň je však pro skateboardisty srdeční záležitostí, láskou, aktivitou, při níž dokáží zapomenout na starosti každodenního života. Možná také já jsem začal na skateboardu jezdit právě proto, možná také já jsem našel ve skateboardingu lehkost, volnost, prostředek, kterým je možné zapomenout na starosti. Při výběru tématu diplomové práce jsem se proto chtěl právě skateboardingu primárně věnovat. K tomu si myslím, že si právě tato oblast větší pozornost zaslouží.

Pomocí výzkumu bychom se chtěli některými tématy zabývat podrobněji. Jak bychom mohli samotný skateboarding definovat? Je to životní styl, sport, hobby, subkultura a určitý pojící prvek, nebo něco, s čím společnost dosud neuvažovala? Oblast skateboardingu je velice komplikovaná a rozličná, sami skateboardisté si často nejsou stoprocentně jisti, jak aktivitu, kterou provozují, definovat. Pokusíme se tedy popsat jejich hodnoty a postoje, chování, aktivitu, kterou preferují. Se skateboardingem se mnohdy pojí také negativní postoje a ohlasy veřejnosti. Ta mnohdy skateboardisty vidí jako destruktivní delikventy, ke kterým se otáčí zády. Také proto se zde pokusíme o vysvětlení toho, proč si právě oni tuto aktivitu zvolili, proč se kolem skateboardingu točí jejich životy, proč je pro ně tolik důležitý. Možná sama neznalost a nepochopení subkultury vede k těmto záporným ohlasům, stojí tak za to vynaložit úsilí danou oblast přiblížit a pomoci tak lidem tvořit si svůj vlastní, nikým nevnucovaný názor.

Oblast, které se chceme věnovat, ještě není mnoho probádána, zejména v českých odborných publikacích. Toto se však netýká pouze skateboardingu, také na ostatních tzv. boardových aktivitách je stále mnoho míst, která by stála za prozkoumáním. Když si

připustím, že skateboarding může být za pár let součástí nejprestižnější světové sportovní události, je až zarážející, jak málo o něm bylo dosud napsáno.

Skateboard už není jen kus sportovního vybavení, jako je například tenisová raketa, je spíše jako elektrická kytara, nástroj pro spontánní vyjádření sebe sama.

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

2.1 Co je to skateboarding?

V dnešní době asi nemusíme skateboarding zdlouhavě představovat, snad každý člen moderní společnosti ví, co skateboarding je, ale kdyby se přece náhodou objevil někdo, kdo o něm neslyšel, zde je stručný popis: prkno se dvěma nápravami a čtyřmi koly, které vydávají drkotavý zvuk. Skateboarding lze chápat mnoha způsoby. Může být rekreační aktivitou, uměním, prací, nebo typem dopravního prostředku.

Allan Gintela a kol. (1980) píše o skateboardingu jako o prkně s kolečky. Označují ho jako nový druh sportovní činnosti, kdy k jednoduchému prknu přidělali dva páry koleček a nacvičovali stabilitu při jízdě. Jiné zdroje popisují skateboarding jako jízdu na náčiní, skládajícího se z desky, výkyvných kloubů a polyuretanových koleček. Na náčiní se převážně stojí a jezdí se z mírného svahu. Skateboard se řídí přenášením těžiště těla do stran, rychlost jízdy je regulována vyjížděním do protisvahu, nebo jízdou ve vlnovce. Na skateboardu je potřeba vysoká úroveň stability a obratnostních schopností (Kotting, 1988). Na internetové encyklopedii Wikipedia (2015) je uvedeno, že skateboarding je extrémní sport, kde jezdec - skater, skateboarder, skateboardista, slangově skejťák, rider, nebo jezdec, používá skateboard k jízdě a provádění triků (wikipedia.org, 2015). Wixon (2009) popisuje dva hlavní pohledy na skateboarding. Jedna teorie uvádí, že skateboarding je sport. Druhá teorie říká, že je skateboarding více než sport, protože tou danou činností účastníci žijí. Je to jejich životní styl, spojený jak se skateboardingem, tak s hodnotami, postoji, hudbou a výtvarným uměním.

Skateboarding je samozřejmě fyzická činnost, která se dá provozovat samostatně, ale i ve skupině. Jak často jezdit na skateboardu? Jednou, dvakrát v týdnu, či jezdit každý den, to je jen a pouze na vás. Klidně jezděte mezi přestávkami ve škole. Při této činnosti nepotřebujete trenéra, nepotřebujete být v oddílu ani mít cvičební úbor či dres. Kde jezdit? Není třeba stadionu se speciálním povrchem. Stačí pouze prkno a kousek asfaltu, parkoviště, nebo ulice. Jako jiná sportovní odvětví, také skateboarding má své týmy, závody a tabulky pro určování pořadí jezdců. Avšak skateboardisté se nemusejí nutně účastnit závodů, aby se proslavili nebo vydělali peníze. Stačí jim třeba jen natáčet skateboardová videa, vymýšlet triky, nebo reprezentovat svého sponzora fotkami v časopisech a dalších médiích. Když chcete jezdit na skateboardu, je jedno, jak se

oblékáte, jaký hudební styl posloucháte nebo s jakými lidmi se stýkáte. Skateboarding může provozovat kdokoliv, bez rozdílu věku a pohlaví (Karas, Kučera 2004).

Skateboarding, nejobdivuhodnější suchozemský sport, dokonalá symbióza svobody a krásy, elixír mládí, hračka pro děti i pro dospělé, přenosný prostředek, dráždí důchodce, ale taky mladý holky (estranky.cz, 2014).

2.2 Historie Skateboardingu

Pokud chceme pochopit myšlení skateboardové komunity na našem území, měli bychom znát a zabývat se jak českou, tak i světovou historií skateboardingu a jejím vývojem, neboť zahraniční skateboardová scéna měla vliv na utváření československé a později české skateboardové komunity. Domnívám se, že i v dnešní internetové době má zahraniční komunita veliký vliv na naši skateboardovou scénu, a to zejména kvůli napodobování a přejímání znaků americké skateboardové komunity a vytváření specifického životního stylu.

2.2.1 Světová historie

2.2.1.1 Nejasné začátky 40. a 50. let 20. století

Vznik skateboardingu se tají do mlh a polopravd, ovšem kdo ji má, je opravdu těžké říct. Různé zdroje popisují odlišný vznik skateboardingu, např. Kane (1989) tvrdí, že první skateboards byly sestaveny již na začátku 20. století ze starých kolečkových bruslí a kusu dřeva, na které si děti sedaly a poté se na nich pokoušely postavit. Jiné zdroje popisují začátek skateboardingu jinak. Měl vzniknout někdy koncem 40. let 20. století ve Spojených státech a to prý jednoduše. Předchůdcem skateboardu nebylo nic jiného než koloběžka. Koloběžka má také prkno a kolečka, a když dáte pryč říditka, ejhle, máte skateboard (Tomlinson, 2000). Další, pro nás skateboardisty nejrationálnější teorie, popisuje vznik skateboardingu jako určitou pomůcku pro surfaře. Doren a Pramann (1994) uvádějí jako dobu vzniku 60. léta 20. Století, kdy se surfaři v Kalifornii rozhodli vyrobit něco, na čem by mohli trénovat, když na oceánu nejsou žádné vlny.

2.2.1.2 Začátky skateboardingu v 60. letech 20. století

Skateboarding byl v módě. Popularita tohoto sportu byla na svém vrcholu. Prvním skateboardistům se tenkrát říkalo sidewalksurfers. Na relativně úzkých, asi 10 centimetrových prknech, která si sami vyráběli, stávali na boso. Z počátku nebylo nic jiného, než bezstarostné projíždění sem a tam na kalifornských plážových promenádách. Dále pak sjížděli přilehlé kopce, nebo jezdili slalom na parkovištích. Teprve když skateboardisté vyvinuli něco, co dnes nazýváme kicktail, přišel na scénu švih. Díky tomuto zlepšení bylo konečně možné se skateboardem lépe manipulovat za jízdy a zvednout přední část skateboardu. Období, kdy si skaters museli vyrábět vlastní prkna, skončila v roce 1965. Ve zmíněném roce do obchodů přišly průmyslově vyrobené skateboardy. Později začaly vznikat první závodní disciplíny jako např. freestyle, slalom, downhill, skok vysoký a daleký. Nejznámějšími a zároveň legendárními místy této éry byla kalifornská střední škola Paul Revere High a Základní škola Kenterova. Na těchto místech se odehrávala většina legendárních sessions tehdejších hvězd skateboardingu. Mezi průkopníky bazénového ježdění patří Danny Bearer nebo Brad „Squeak“ Blank, který byl vyhlášený krásou svého stylu. (Karas, Kučera 2004, s. 15; Doren, Pramann 1994).

2.2.1.3 Velký rozkvět v 70. letech 20. století

Koncem 60. let a začátkem 70. let dolehla na skateboarding krize. Přibývalo nešťastných pádů a zranění na ulicích, kvůli častým kolizím s chodci. Vznikaly konflikty mezi lidmi a skaters, až vše vyvrcholilo ve vznik předpisů a zákonů, které měly omezit a zakázat skateboarding. Jak však víme, co je zakázané, to je zajímavé. Skateboarding tak získal další mladou generaci a nadechnul se k další revoluci. Karas a Kučera (2004) si myslí, že nejdůležitější a zlomovou událostí 70. let byl vynález Franka Nashworthyho. Frank totiž vynalezl urethan. Urethan byla slitina materiálu, ze kterého se začaly vyrábět kolečka na skateboard. Tato kolečka měla daleko větší přilnavost na silnici a byla také mnohem rychlejší a lépe ovladatelná. Dalo by se říct, že objevení urethanu přineslo skateboardingu nový impuls a energii, kterou potřeboval pro další posouvání hranic. V 70. letech se zrodil vertikální skateboarding. Díky novým kolečkám mohli jezdci v bazénech předvádět nové triky a více surfovat. Vznikaly také první betonové skateparky. Skateboarding byl zase v módě. Pro mnohé skateboardisty se splnil sen. Objevil se první skateboardový časopis „*The Skateboarder*“, který se stal

pro skateboardisty Biblí. Historickou událostí pro street skateboarding byl vynález triku ollie. Jezdec z Floridy Alan Gelfand udělal na konci 70. let tento již zmíněný trik ollie a změnil tak dějiny skateboardingu. Díky ollie se skateboardingu otevřely nové obzory a vznikaly nové a nové triky. Skateboarding se rozrůstal a po celém světě se postavila spousta skateparků. Neměli bychom opomenout legendární partu Z-boys. Za členy legendární skupiny pokládáme například Jaye Adamse a Tonyho Alvu, kteří se objevili také ve filmu *Lords of Dogtown*. Podle některých lidí byl Jay Adams nejkreativnější a zároveň nejoddanější jezdec skateboardingu vůbec. Z-boys posunuli nejen možné hranice skateboardingu, ale učinili ze skateboardingu něco jiného než jen sport nebo volnočasovou zábavu. Udělali ze skateboardingu osobitý životní styl, který se mnoho lidí snažilo marně napodobit. Důležitým mezníkem konce 70. let bylo založení firmy Powell-Peralta skateboards, jehož prvním jezdcem byl Ray „Bonese“ Rodrigueze, po kterém dostali svůj název legendární kola Bones wheels (Doren, Pramann 1994; Kučera, Karas 2004, s.16).

2.2.1.4 Období úpadku a undergroundu v 80. letech 20. století

Koncem 70. let se ze skateboardingu stal punk s divokým životním stylem. Chování skaters se konzervativní společnosti moc nelíbilo a vznikaly tak problémy s radnicemi, zákony a policií. Zavíraly se skateparky, známí skateboardisté přestávali jezdit, nebo se stáhli do ústraní. Jen malé skupinky neúnavně pokračovaly dále. Tato doba deprese byla nejdůležitější a také nejkreativnější fází skateboardingu. Skaters byli považováni za outsidersy. Zdravé jádro se zcela identifikovalo se svou věcí. Skateboarding byl pro ně životní styl, který dal možnost vzniku dané subkultury. Zrodil se mýtus. Jezdci jako Mark Gonzales, Natas Kaupas a Rodney Mullen si hodili desky pod nohy a vyrazili prozkoumávat betonovou džungli uprostřed měst. Tak vznikl streetstyle. Byl to zcela nový skateboardový styl. Byl moderním pokračovatelem freestylu. Nové triky, nové tradice, nový způsob ježdění, posunuly skateboarding do úplně jiné dimenze. Nová disciplína byla velmi technická a položila základy pro moderní skateboarding. Magazín *Spex* žasl nad tím, jak mohou být moderní centra měst tak lákavá pro mladé, jak to, že pro ně lavičky, obrubníky a jiné překážky představují jejich hřiště. Skateboardová scéna rostla, ale i zde bylo mnoho snobů, lidí snažících se jít s dobou proto, aby byli tzv. cool. Skateboarding lidem říkal, aby byli sami sebou, aby nebyli pouze módním snobem, hlásal, že život není jen o přizpůsobování. Jezdcům radil jezdit co nejlépe. „*Skate to*

trash, not to be cool“, tato myšlenka vyšla v Thrasher magazínu. Časopis poprvé vyšel v roce 1981 v San Franciscu a postupně se stal kultovním objektem všech skaters. Určoval a tvořil trendy, snažil se o vlastní svébytnost skateboardingu a tak funguje také v dnešní době. „*Skate and Destroy*“ – to je slogan, který razil Thrasher. V 80. letech také dominovali jezdci jako Tony Hawk, Steve Caballero, Christian Hosoi nebo Lance Mountain, kteří si stavěli minirampy a U-rampy na svých zahradách a svými vertovými triky ovlivnili novou vlnu skateboardistů začínajících v 90. letech. Také vznikla legendární skupina Bones Brigade, která nahrávala na VHS své nové triky a pobláznila celý svět (Doren, Pramann 1994, s. 21-24; Karas, Kučera 2004).

2.2.1.5 Popularizace a nový rozkvět v 90. letech 20. století

Počátkem 90. let upadal vertikální skateboarding. Mediální zájem budil pouze streetstyle. Skateboarding na ulicích byl na prvním místě. Začali se objevovat neznámí jezdci, kteří ohromovali ostatní svými novými triky, jenž do té doby nikdo neviděl. U jezdců byl v 90. letech boom jezdit na tzv. Switchstance, tedy dopředu na opačnou nohu, než na jakou byli doposud zvyklí. Na trhu se prosadily nové firmy, např. Plan B, 101 skateboards. Firmy vyráběly nové tvary prken, koleček a trucků, shromáždily snad největší talenty streetového skateboardingu všech dob. V televizi a na stránkách časopisů se objevovala jména jako například Danny Way, Tom Penny, Mike Carrol, Jamie Thomas, Bob Burnquist, Jason Dill, Chad Muska, Geoff Rowley a další. Mimo to, že se objevili noví a do té doby neznámí jezdci, se skateboarding začal probouzet ze své částečné letargie. Nový boom přinesl do skateboardingu nové skateparky, které v sobě spojovaly nejrůznější streetstylové překážky a velmi zřídka do sebe včlenily nějakou rádiusovou překážku. Vertikální skateboarding zahájil svůj návrat teprve v druhé polovině 90. let. K renesanci vertikálního skateboardingu pomohli jezdci jako Danny Way, Bob Burnquist a samozřejmě také Tony Hawk. Tony Hawk předvedl jako první člověk na světě otočku o 900 stupňů, a to přesněji v roce 1999. Velký příliv nových jezdců umožnil uspořádat sérii mezinárodních závodů, které vedly ke vniku extrémní olympiády tzv. Extreme Games, dnes známých jako X-Games. Závody vznikly v polovině 90. let v Americe. Velké televizní stanice vysílaly závody, a tím pádem popularizovaly skateboarding. Televizní vysílání mělo obrovský úspěch a skateboarding zaujal mnoho dalších mladých příznivců (Karas, Kučera 2004; skateboardingmagazine.com, 2013).

2.2.1.6 Nové tisíciletí

V novém tisíciletí je úroveň triků a jejich obtížností nejvyšší od dob vzniku skateboardingu. Triky jsou předváděny na obrovských zábradlích, skáčou se z vysokých zdí, skateboardisté dokonce přeskakují z domu na dům. Switchstance kombinují s triky na Regular. Skateboardisté se stali profesionály, mají smlouvy se svými sponzory a začali být velmi dobře placenými atlety. Skateboarding již není pouhou zábavou, ale představuje pro ně jejich práci a zdroj obživy. Nároky na vybavení stále rostou a tím rostou i nové technologie ve skateboardingu, například skate desky s grafitovým jádrem nebo laminátem, kolečka s kombinovaným jádrem, keramická ložiska s maximální točivostí a výdrží. Rovněž skateboardové oblečení se inovuje. Boty mají podrážky a vložky, které absorbují nárazy a otřesy. Existují kalhoty, které mají strečový materiál pro větší pohodlí. Dokonce se začaly vyrábět také videohry, kde si každé dítě může na simulátoru vyzkoušet roli skateboardisty. Skateboarding už lidem nepřipadá tak absurdní. Díky propagaci skateboardingu a dostatku financí mohl skateboardista Danny Way 9. července 2009 přeskočit Velkou čínskou zeď a posunout limity skateboardingu zase o veliký kus dále (Karas, Kučera 2004). Dalším velkým mezníkem v historii bylo založení The Berrics. Steave Berra a Eric Koston, dva světoznámí skateboardisté, koupili v roce 2007 dům v Los Angeles a postavili uvnitř unikátní skatepark jen pro elitu. V tom samém roce také spustili webové stránky The Berrics, na kterých je zveřejňován všechen natočený materiál z této haly. Každoročně pořádají největší závody na světě v Game of Skate, a další kreativní akce. Miliony lidí denně shlížejí jejich stránky a dozvídají se o novinkách ve skateboardingu, což je jistě inspiruje (theberics.com, 2015).

2.2.1.7 Současnost a budoucnost

Jeden z nejlepších skateboardistů na světě, Chris Cole, si myslí, že skateboarding má jasnou budoucnost. Domnívá se, že bude stále více lidí jezdit na skateboardu a bude více a více skateparků. Upozorňuje, aby se nezapomínalo na to, že skateboarding není jen o ježdění na skateboardu, ale je třeba budovat také dále tuto komunitu a pokračovat v tradicích. Zdůrazňuje tvrdou práci předchozí generace, která bojovala za skateboarding, to by tedy mělo být respektováno a zohledněno zejména proto, aby se ze skateboardingu nestala komerční fraška. Preferuje a hlásá jízdu pro radost, ne pro slávu a kvůli sponzorům (elitedaily.com, 2014).

Opravdu skateboarding ztrácí své kouzlo? Moderní skateboarding a komerce jdou ruku v ruce. Na skateboardu jezdí více a více dětí, proto se ve skateboardovém průmyslu točí více peněz, což přilákalo další velké firmy, které ovšem nemají se skateboardingem nic společného a snaží se ho využít pouze pro své účely. Stačí se jen podívat na World Street League. Společnosti se snaží ze skateboardingu udělat podobné sporty, jakými jsou baseball, fotbal a jiné. Na jezdce je vyvíjen nátlak předvádět například trik, který je zrovna populární a vydělá jim více peněz. Je potlačována kreativita a individualita jezdců. Tlak na jezdce stále roste a možná tak dospějeme do bodu, kdy jezdci začnou podvádět a dopovat, jako u jiných sportů. Opravdu to tak chceme? Na druhou stranu, díky penězům vznikají nová tréninková centra pro mládež, nové skateboardingové školy a skateboarding se rozvíjí a posouvá dál. Určitě budou stále existovat jezdci, kteří nebudou chtít jezdit závody a budou mít skateboarding v srdci, také zde ale budou jezdci, kteří budou chtít slávu a peníze. Buducnost tak může být různá (jenkemmag.com, 2012).

2.2.2 Historie skateboardingu v České republice

2.2.2.1 Rané začátky

Historie skateboardingu v České republice sahá do poloviny 70. let minulého století. Simon Thiele v knize od Overstreet a Nanoru (2013) tvrdí, že četl v novinách o prvním druhu skateboardu, který byl vyroben v Praze Chuchli v roce 1928. Není však jisté, kdo začal jezdit první a kde to bylo. Nezávisle na sobě jezdily party skateboardistů po celé republice. Za průkopníky lze, alespoň v Praze, považovat Zdeňka Pecháčka, bratry Formanovi a Jana Slunéčka. Bratrům Formanovým přivezl skateboard jejich otec z Ameriky. Žel, komunistický režim veškerými západními trendy opovrhoval, proto se první skateboardy vyráběly doma na kolena podle obrázků v časopisech. Ti šťastnější mohli vycestovat a koupit si jej, nebo jim skateboard někdo přivezl. Do Karlových Varů, jakožto západočeského lázeňského města, se věci ze západu dostávaly snáze než do jiných měst, proto není divné, že u zrodu historie u nás bylo právě toto město. První skateboardy se údajně s pomocí číšníků dostaly do rukou Jana Horníka a Petra Pletánka, tak začal skateboarding v Karlových Varech. Další průkopníci pocházeli z různých měst po celé republice, a to například z Poličky, Plzně a Prachatic. První jezdci u nás se dosti odlišovali od jezdců v Americe. Lišili se vychováním, naši skateboardisté nekouřili,

nekonзумovali alkohol a neměli dlouhé vlasy. První generace měla k rebelům daleko. Bohumil Pluhař hrál fotbal na vysoké úrovni, Jan Slunéčko byl výborný lyžař a Luděk Váša a Ivan Pelikán provozovali atletiku.

Zájem u mladých lidí o tento sport, kde byl za potřebí pouze dlouhý rovný kopec, se pomalu, ale jistě zvedal. Jak stoupal zájem, bylo samozřejmě zapotřebí více skateboardů, ty však nebyly k dostání. Zpočátku byl k dispozici jeden skateboard na partičku, poté jeden do dvojice. Naštěstí měli skateboardisté zlaté české ručičky, a tak si leccos uměli vyrobit sami. První pokusy o sestavení skateboardu byly zvláštní. Prkna byla zbouchaná z kolečkových bruslí, uříznutých prkýnek na maso, místo gripu byl použitý šmirgl papír přilepený chemoprenem. Prkna byla nejčastěji vyřezávána z překližky. Trucky byly na výrobu složitější, odlévaly se ze všech možných materiálů. Ivo Škrabal vyráběl trucky z duralu, hliníku nebo z roztavených pístů ruských pásových vozidel. Kolečka byla nejdůležitější, ale také se nedala vyrábět snadno. Někteří jezdci zkoušeli různé pokusy, například slepovali několik puků k sobě. Říkali jim potom „*puktosy*“. Doba nedovolovala kvalitní vybavení, ale to skateboardisty neodradilo. V roce 1978 se uskutečnily první závody ve slalomu, obřím skoku do dálky a do výšky. Pravidla nebyla stálá, měnila se podle potřeb pořadatele. Díky nárůstu příznivců skateboardingu se zakládaly skateboardové kluby po celé republice. Zanedlouho byla založena Československá skateboardová asociace – ČSA (Overstreet, Nanoru 2013, s. 143-165).

2.2.2.2 První pokusy 80. léta 20. století

První skateboardovou stěnu kluci postavili v roce 1980. Stěnu pojmenovali královsky - „*King Skate*“. Také ji nazývali podle místa, kde stála - „*King Skate Strahov*“. Rampu popisuje Zdeněk Pecháček, vypráví v knize Overstreet a Nanoru (2013, s. 77-213). „*Byla to modrá duha, dole to bylo tmavomodrý, pokračovalo proučkama a nahoru jsme napsali King Skate. No vypadalo to světově.*“ Bohužel přes noc přšlo a vodou ředitelná barva vzala za své. Povrch rampy byl pobitý sololitovými deskami, postupem času se však rampa proděravěla. Nevyplatilo se v rampě padat, protože z ní vykukovaly hřebíky. Mnozí tak z rampy odcházeli s krvavými zády. Ivan Pelikán s úsměvem vypráví o kouscích masa, které vlály na hřebících. Fotomateriál dokazoval vysokou účast diváků, kteří v životě nic takového neviděli. V roce 1981 se v Praze na Strahově za podpory Mládežnického oddílu SSM postavila první kovová U-rampa. Za pomoci

známých a ČKD se zrodila konstrukce, která byla odvezena na Strahov. Dva dny, od rána do večera, svařovali skateboardisté rampu, aby už jen mohli začít jezdit. Svařovali však i bez ochranných pomůcek. Ivan Pelikán vypráví v knize *Overstreet a Nanoru* (2013, s. 77-213) o svém kamarádovi, kterému do druhého dne ze svařování otekly oči tak, že skoro oslepl: „*On u tý stavby ale chtěl bejt, tak ho maminka druhej den chudáka poloslepyho dovedla a on tam stál a trošku koukal. Pro nás to byl ohromnej zážitek.*“. Její obrovské rozměry zarážely přítomné. Rampa byla vysoká 4,5 metru a kolmá plocha rampy tvořila 1,5 metru. Na vrchu rampy nebyly plošiny, rampa se tudíž nedala sjíždět. Jezdci se tak museli ze dna rampy rozhoupat (Overstreet, Nanoru 2013).

Rok 1985 byl pro skateboarding velmi významným. Luděk Váša mohl v roce 1985 vycestovat na mistrovství světa, konané v rámci výstavy Expo v kanadském Vancouveru. Nejenže se Luděk účastnil závodů, ale dokonce ve skoku vysokém zvítězil a zaznamenal první historický úspěch československého skateboardingu. Konečně skateboarding dostal více prostoru. Široká veřejnost zcela změnila pohled na skateboarding, už to nebyla propaganda Ameriky, ale respektovaná zábava mladých. Téhož roku v Prachaticích Miroslav Bartoš s několika skateboardisty vyrobili další U-rampu. Parametry rampy nedosahovaly takových rozměrů jako v Praze, rampa ale U-rampu pražskou převyšovala kvalitou. Horní část rampy obsahovala plošiny, což umožňovalo sjíždění rampy shora, dokonce rampě nechyběl koping (Overstreet, Nanoru 2013).

O pár let později skok vysoký, daleký a slalom z důvodu nízké popularity zanikají. Naopak disciplíny streetstyle, freestyle a vertikální rampy zažívají žně. Roku 1986 přijeli do Brna tehdy špičkoví skateboardisté. Shane Rose z Velké Británie, který dokonale ovládal freestyle a vertový jezdec Claus Grabke z Německa. Teprve když čeští jezdci viděli, jak jezdí, uvědomili si, co se na skateboardu dá dělat a o čem skateboarding je. Svět se zbláznil, existovaly nové druhy překážek, nové tvary desek, jiné rozměry trucků a odlišné velikosti koleček. (Overstreet, Nanoru 2013).

Rok 1987. Do Prachatic na legendární Summercamp přijelo přes sto nadšenců, aby společně jezdili, bavili se, předali si nové poznatky a ukázali nové triky. Akce přivítala prvního amerického profesionálního skateboardistu Marka Gonzalese. Jeho styl ohromil všechny účastníky akce. Někteří byli skeptičtí a jeho umění připisovali spíše jeho novému skateboardu. Na to si Mark od místního skateboardisty půjčil jeho starý skateboard a předvedl ty samé triky, jako předtím. Všem spadla čelist dolů. Tak se

zdvihla další vlna nadšení a snahy. O rok později Praha hostila mistrovství Evropy neboli Euroskate. Ze zahraničí přijeli jezdci jako například Grabke a Guerrero. Z našinců nás reprezentovali Potůček, Beringer, Šik a Karlos. Většina Pražanů nikdy nic takového neviděla. Po závodech se překážky převezly do areálu Fučíkárny, jinak známého jako Výstaviště Praha. Vzniká také první krytý skatepark u nás. Azyl našel v Bruselském pavilonu. V těchto parcích začaly jezdit legendy jako například David Horváth, Matěj Homola (člen kapely Wohnout) a Radek Teichmann, stavitel moderních skateparků v ČR. V listopadu 1989 se konají závody v Hradci Králové. Skateboardisté se jako první přidávají na stranu studentů. V knize Doren a Pramann (1994) se píše, že byl předseda Československé skateboardové asociace Martin Kopecký zvolen prezidentem Evropské skateboardové asociace. Koná se první oficiální mistrovství Československa. Kolem roku 1991 vznikají české skateboardové značky a skateshopy (final-sk8.cz, 2015). Staví se první legální skateparky. Zároveň vyrůstá nová generace skateboardistů. Lowy, Šiša a Beran přebírali nové světové trendy a začali se prosazovat na evropských závodech.

2.2.2.3 Nová doba 90. léta 20. století

V 90. letech skateboardingu upadá jak ve světě, tak u nás. ČSA pomalu končí, postavené skateparky rezaví a ze skateboardistů se stávají opět vandalové. Světlo naděje svítá v pořádání mezinárodních závodů na pražské Štvanici. Firma Mystic Skates začala pořádat v roce 1994 Mystic Sk8 Cup, kam začala zvat americké profesionály. Nikdo nečekal, že tato akce tak výrazně ovlivní skateboardové dění u nás. Dalším průlomem bylo vytvoření webu skaterock. Internet spojil Čechy se světem. Letos tento web oslaví desáté narozeniny (skaterock.cz, 2015).

2.2.2.4 Nový věk 21. století

Loni se konal 20. ročník, kam dorazily také světové legendy skateboardingu. Christian Hosoi, Steve Olson, Dave Hackett a Pat Ngoho jezdili ve štvanickém bazénu do ranních hodin a ukázali lidem, že ze svého umění nic nezapomněli (mysticsk8cup.cz, 2014). V dnešní době existuje spousta skateboardových sdružení. Po celé České republice se staví mnoho nových skateparků, zejména díky firmě Mystic Constructions. Výborným a hojně navštěvovaným místem pro skateboarding se stal bývalý pomník Stalina na letenské pláni. Pro mnohé jezdce tato plocha představuje „mekku“

skateboardingu. V roce 2010 vznikla Česká asociace skateboardingu - ČAS (caskate.cz, 2011). Dokonce existují tzv. Skateboardové školičky, které spolupracují s Domy dětí a mládeže. V dnešní době můžeme říct, že každý, kdo chce začít jezdit, může, a má k tomu navíc vynikající podmínky. Dnes již nemáme dominantní styl ve skateboardingu, naopak respektujeme odlišnosti jednotlivých stylů, disciplín, a proto si každý může vybrat to své oblíbené, nebo umět vše a vydobýt si respekt ostatních (Overstreet, Nanoru 2013; Doren, Pramann 1994; Karas, Kučera 2004).

2.3 Disciplíny

Skateboarding nabízí řadu možností. Na skateboardu se dá jezdit ve své podstatě všude, kde jsou alespoň v minimální míře vhodné podmínky. Vybrat si můžeme umělé překážky, dělané přímo pro skateboardingu, nebo v uvozovkách přírodní, které byli vyrobeny pro jiné účely. Oficiálně nemůžeme určit přesný počet disciplín, protože neustále vznikají nové, ale také ty starší, nepopulární zanikají. Zde si uvedeme přehled některých základních disciplín, od nejstarších po ty nejnovější (Doren, Pramann 1994).

2.3.1 Freestyle

Prvním skateboardistům jejich vybavení nedovolilo jezdit příliš rychle, proto si vymysleli jízdu po hladké rovné ploše bez překážek. Freestyle je považován za nejstarší závodní disciplínu. Má pouze pár pravidel. První pravidlo říká, že závodník musí používat skateboard se čtyřmi koly, dvěma nápravami a deskou. Druhé pravidlo bylo již zmíněno v předešlém textu a zní: „*jezdí pouze po plochém povrchu*“. Právě tato jednoduchost umožňuje neomezené množství různých kombinací triků, dovoluje tedy jezdcům být poměrně kreativní. Jízda trvá přibližně 120 vteřin a závodník ji jede na libovolnou hudbu. Pro přiblížení můžeme freestyle skateboardingu přirovnat ke krasobruslení (Doren, Pramann 1994; Kane, 1989, s. 81).

2.3.2 Sjezd (Downhill)

Závody ve sjezdu bývají dosti nebezpečné, proto by účastníci měli nosit chrániče. Závody v downhillu znamenají pouze jízdu dolů z kopce a měří se nejrychlejší čas. Závodit se může buď po uzavřené silnici, nebo závodní dráze. Závodníci vyrážejí na trať po skupinkách 4 až 6 jezdců. (Kane, 1989).

2.3.3 Skok vysoký

Skateboardista se snaží přeskóčit laťku v co nejvyšší výšce, přitom mu prkno musí podjet pod laťkou a nohama musí laťku přeskóčit, dopadnout na prkno a odjet. Každý závodník má tři pokusy na zdolání výšky (Kotting, 1988).

2.3.4 Slalom

Už dlouho lidé vědí, že jezdit z kopce je obrovský zážitek a tak vznikl také slalom. Jezdci jezdí z kopce a snaží se projet danou trať co nejrychleji. Trať je postavena z kuželů, které jsou od sebe postaveny 1,3 metru, trať je dlouhá od 80 metrů do 120 metrů. Tvoří ji 50 – 60 kuželů v řadě. Slalom se provádí na tenké, ohebné desce bez špičky a paty. (Kotting, 1988)

2.3.5 Bazén (Pool, bowl)

Pool neboli bowl, v českém překladu bazén, byl původně určen pouze pro plavání, ale osud v tomto ohledu přál také skateboardingu. Jednoho velmi teplého léta nařídily kalifornské úřady zákaz napouštění bazénů z důvodu šetření vody. Mladým skateboardistům rádiusové stěny vypuštěných bazénů připomínali vlny, na kterých jezdí surfaři, a začali tak na nich napodobovat právě surfové triky a prvky. Bazén se dá využít k projíždění do kola bez odražení nohou neboli „*surfing*“, ale také k trikům na hraně bazénu a v neposlední řadě k mistrovským kouskům nad hranou bazénu. V dnešní době jsou bazény vyráběny speciálně pro skateboarding. Jezdci mají v bazénu 45 vteřin na předvedení všech triků, které umí (Karas, Kučera 2004, s. 36; Wixon, 2009).

2.3.6 Vertikální rampa (U-rampa, halfpipe)

Název vznikl z anglického slova full pipe, volně přeloženo roura. První skateboardisté se pohybovali v okolí stok, a když zjistili, že se v obrovských betonových rourách jezdí dobře, vyrobili si poloviční „*roury*“ doma tak, aby mohli vylétávat ven. Tak vznikl název halfpipe. U-rampa je považována za královskou disciplínu skateboardingu. Ve strhujících rychlostech provádějí závodníci triky vysoko nad rampou, ale i na její hraně, kde provádějí tzv. lip triky. Na dnešních závodech dosahují rampy výšky i přes 3 metry. Závodníci mají na svou jízdu 45 vteřin a rozhodčí

hodnotí obtížnost, výšku triků a konzistentnost jízdy (Karas, Kučera 2004; Wixon, 2009).

2.3.7 Streetstyle skateboarding

Streetstyle je nejrozšířenější podobou skateboardingu. Jezdí se ve skateparku, který se snaží napodobit a nahradit městské prostředí, jako jsou schody, zábradlí, bangy atd., zároveň však nabízí i jiné elementy, jenž se na ulici nenachází. Skatepark bývá navržen tak, aby si zajezdil jak začátečník, tak profesionál, a umožňuje zároveň rozvoj dovedností a kreativity skateboardistů. Dříve většina skateboardistů začínala na ulici, kde jim stačila rovina a obrubníky, ale jak se postupem času skateboarding rozvíjel, zlepšovali se jejich schopnosti a dovednosti a toužili po větších a lepších překážkách. Nyní se každoročně mění skateboardové trendy a tím se mění také vzhled skateparků, posouvají se hranice skateboardingu. Ve skateparku se koná také největší množství závodů. Jezdci mají k dispozici dvě jízdy po 45 vteřinách, kdy se počítá ta lepší jízda (Karas, Kučera 2004).

2.3.8 Minirampa

Minirampa vypadá jako zmenšenina U-rampy. Minirampa je nižší a její stěny nejsou kolmé. Vznik této disciplíny se datuje někdy kolem roku 1988. Minirampa je velmi populární možná i díky menšímu strachu z jízdy v ní, který většinou skateboardisté mají. Výhoda minirampy spočívá také v menší ceně, ale i menším prostorovým podmínkám. Tato disciplína je techničtější a závodník může za stejný čas předvést více triků (Doren, Pramann 1994).

2.3.9 Best trick contest

Karas a Kučera (2004) uvádějí best trick contest jako divácky velmi zajímavou disciplínu. Závodníci provádějí nejobtížnější trik na určité překážce, jehož provedení si během jízdy z taktických důvodů nemohli dovolit. Neodjeté triky se nepočítají do závěrečného hodnocení. Závodník může svůj trik zkoušet, dokud neskončí časový limit. Počítá se pouze vrácený a odjetý trik.

2.3.10 Ollie contest

Od doby kdy, první skateboardista udělal ollie se soutěží v tom, kdo vyskočí nejvýše, respektive, kdo přeskochí více desek, nebo lať ve větší výšce. Světový rekord měří 113 cm a drží ho Danny Wainwright (wikipedia.org, 2015).

2.3.11 Big air (Mega ramp)

Big air nebo také mega ramp, je disciplína, kde závodník jede z rampy vysoké 60 metrů, aby nabral rychlost na skok o délce od 7,5 metru do 21 metru. Celá trať je zakončena velkým rádiusem o výšce 5,4 metru. Rádus slouží skateboardistům pro zmenšení rychlosti, ale samozřejmě i k trikům. Soutěže v big airu jsou finančně náročné, ale zato divácky velmi atraktivní. Nejprestižnější soutěž se jede na tzv. extrémní olympiádě X-GAMES (wikipedia.org, 2014).

2.3.12 Game of S.K.A.T.E

Disciplínu jezdcí mohou hrát na jakékoliv skateboardové překážce, ale ve většině případů se hraje na rovné zemi. První skater udělá jakýkoliv trik a všichni ostatní se ho snaží zopakovat. Kdo nezopakuje trik, dostane první písmeno "S", dokud není "SKATE" pak odchází ze hry. Když první skater neodjede trik, zadává nový trik jeho soupeř. Vše se opakuje, dokud nezůstane pouze jeden skater, který vyhrává hru (gameofskate.com, 2005).

2.3.13 Snake runs

Skate runs je dlouhá trať v zemi z mírného kopce, která se skládá z několika serpentýn, které na sebe logicky navazují (Wixon, 2009).

2.4 Vymezení základních pojmů

2.4.1 Sport

Slovo sport je anglosaského původu. Bylo odvozeno ze slova disport, což vyjadřuje obveselení, rozptýlení, útěk od práce, od povinnosti k zábavě. Sport se údajně vyvinul

z potřeby výcviku armád. Ta chtěla testovat a zlepšovat své vojáky, tak vymyslela různé hry a soutěže, ze kterých se postupem času vyvinuly sporty jako zápas, lukostřelba nebo jízda na koni.

2.4.1.1 Definice sportu

Definice sportu je, byla a bude velice diskutovaný pojem, různí autoři tento pojem definují jinak. Sport se definuje obtížně. Laik si pod pojem sport představí něco jiného než odborník. I tak odlišné aktivity jako desetiboj a pólo jsou sporty a tedy patří do stejné kategorie. My se zde pokusíme tento pojem vysvětlit podle některých z definic. Podle Sekota (2008, str. 10), „*sport je institucionalizovanou pohybovou aktivitou motivovanou zvýšením celkové kondice, osobním prožitkem či cíleným výsledkem nebo výkonem*“. Dovalil (2002, str. 6), definuje sport takto: „*Sport je dobrovolná pohybová aktivita, motivovaná snahou po dosažení maximální výkonnosti, rozvíjené v tréninku a demonstrováné v soutěžích*“. Podle evropské charty sportu (1992, str. 2) „*sportem se rozumí všechny formy tělesné činnosti, které ať již prostřednictvím organizované účasti či nikoli, si kladou za cíl projevení či zdokonalení tělesné i psychické kondice, rozvoj společenských vztahů nebo dosažení výsledků v soutěžích na všech úrovních*“. (cuscz.cz, 2015). Z toho vyplývá, že sport musí být pohybová aktivita, proto vylučuje soutěže, kde rozhoduje štěstí a duševní síly, například deskové hry, avšak poker a šachy jsou za určitých podmínek brány jako sport. Dále musí mít jasná pravidla, podle kterých se může soutěžit a aktivita má tak soutěžní charakter. Některá bojová umění, která jsou prováděna pouze filosoficky, nejsou tedy sportem, to znamená například tchaj-ti. Zde vidíme, jak těžké je sport definovat.

2.4.2 Životní styl

Pojem životní styl se v dnešní době velmi často vyskytuje jak v novinách, časopisech tak i v odborné literatuře. V těchto médiích se dočítáme, co může negativně či pozitivně ovlivnit náš životní styl, jak žít zdravý životní styl, také jak plánovat a organizovat náš volný čas, který se právě prolíná do našeho životního stylu. Naše mládež často žije jiným a mnohdy i negativním životním stylem, proto bychom se měli zabývat tímto tématem.

2.4.2.1 Definice pojmu životní styl

Často slyšíme, že životní styl je způsob, jakým lidé žijí. Tato definice je sice pravdivá, ale pro nás nedostačující. Životní styl poprvé zmiňuje rakouský psycholog Alfred Adler v roce 1929. Podle Adlera zahrnuje znaky, rysy a způsoby chování, také má vliv na psychické a somatické složky osoby. Velký vliv má i rodinné prostředí (Drapela, 2003). Jiný autor definuje životní styl jako specifický typ chování jedince nebo skupiny s trvalým zvláštním a odlišitelným jednáním, odlišnými způsoby, zvyky a sklony (Sekot, 2006). Duffková (2005) charakterizuje životní styl jako systém významných činností a vztahů, životních projevů a zvyklostí typických, charakteristických pro určitý subjekt. Životní styl, způsob života se týká nejen jednotlivců, ale i sociálních skupin. Životní styl ovlivňují tradice, prostředí, ekonomická a sociální vyspělost společnosti (Diderot, 1998). Podle Duffkové (2008) je pro pochopení životního stylu a jeho obsahu nutné položit si tyto otázky:

- Co je to životní styl?
- Kdo je nositelem životního stylu?
- Kdy se životní styl zkoumá?
- Kde se životní styl odehrává?
- Podle čeho se životní styl utváří?
- Jaké jsou ekonomické podmínky životního stylu?

Jak vidíme, životní styl je rozsáhlé téma a ovlivňuje ho mnoho faktorů, které následně určují, jaký máme životní styl.

2.4.2.2 Faktory ovlivňující životní styl

Jako dva nejdůležitější faktory, které se podílejí na vzniku právě daného životního stylu lze považovat:

- **Vnitřní faktory** jsou vlastnosti, hodnoty, ideály, zájmy, potřeby, životní cíle, schopnosti a potřeby dané osobnosti,
- **Vnější faktory** jsou rodinné a celospolečenské podmínky, ve kterých jedinec žije.

Kraus (2001) má jiné dělení, rozděluje důležité faktory na tyto dvě skupiny:

- **Objektivní společenské faktory**, mezi které se dají zařadit ekonomické i politické poměry v dané společnosti. Právě tyto ekonomické faktory ovlivňují jednotlivce v práci, čímž posléze ovlivňují také čas v jedincově volnu. Kulturní tradice a rodinné zvyklosti také nemůžeme zanedbat. Vývoj technologií v 21. století změnil životní styl současným lidem, naši předkové žili životním stylem, který byl na tyto technologické faktory samozřejmě chudší.
- **Subjektivní osobnostní faktory** jsou určeny pouze jedincem, například jeho zdravotním stavem, temperamentem a pohlavím. Dále záleží na vzdělanosti, vlivu výchovy jedince. Do jisté míry může svůj životní styl ovlivnit také on sám.

2.4.2.3 Dělení životního stylu

Podle Krause (2001) dělíme životní styl volného času a práce takto:

- **Pracovně orientovaný**, ve kterém je hlavním zájmem člověka pracovní činnost a okolnosti spojené právě s prací. Člověk věnuje svůj čas a zájem pouze práci. Volný čas má pouze pro psychickou a fyzickou regeneraci a nabrání sil, aby mohl jít znovu do práce.
- **Hedonistický** životní styl je založený na zábavě. Hlavním smyslem života pro tohoto člověka je trávení volného času, práci má pouze jako prostředek pro získání materiálů, aby je poté mohl využít pro svoji zábavu.
- **Celistvý** životní styl; lidé s tímto stylem chtějí najít v práci to, co je baví. Snaží se spojit praktické s užitečným. Tento styl si bere z hedonistického a pracovně orientovaného stylu vždy to pozitivní a snaží se to uplatnit v praxi.

2.4.3 Hodnoty

I zde máme několik pohledů na definici hodnot. Ze sociologického pohledu jsou hodnoty podle Jandourka (2001, str. 97) „*vědomá nebo nevědomá představa o tom, co je žádoucí a je měřítkem pro rozhodování a jednání*“. Z filozofického pohledu se hodnota bere jako morálka člověka, podle níž si určuje normy chování (Durozoi, 1994).

2.4.4 Subkultura

Už ve 40. letech 20. století se psalo o pojmu subkultura. Subkulturu Jandourek (2012) popisuje jako specifickou minoritní kulturu lidí, která se více či méně odlišuje od majoritní kultury lidí. Odlišnosti mohou být věkové, sociální, myšlenkové a demografické. Pojem subkultura používáme při zkoumání životního stylu mládeže nebo různých etnik. Pomocí subkultur se mohou mnozí mladí lidé začlenit do společnosti. Existuje mnoho subkultur, například punkeři, metalisté, skinheadi, sprejeři a také skateboardisté. Z definice, lze odvodit, že subkultura je určitá část společnosti, jejíž hodnoty, vzorce chování a životní styly se liší od většinové populace, vždy je ale něčím spojená s většinovou kulturou (Jandourek, 2012).

2.5 Specifické rysy skateboardové subkultury

2.5.1 Subkultura skateboardingu

Buryánek (2005) si myslí, že filosofií skateboardistů je nebýt omezován, nebýt snob, užívat si pohyb na skateboardu a hlavně, pokořovat hranice svých možností. Skateboardová subkultura má určitě blízko i k jiným subkulturám např. snowboardingu, surfingu, longboardingu. Mezi oblíbené hudební styly patří, punk rock, punk, nebo hip hop. Při jízdě na prkně nosí volné kalhoty, robustní sportovní boty, velká trika, mikiny s kapucí a ve většině případů pokrývku hlavy, např. kšiltovku s velkým kšiltem. Slepíčková (2008) tvrdí, že se skateboardisté soustředí do okrajových částí města, povětšinou se sídlištní zástavbou, či do bývalých průmyslových zón. Majoritní kultura se snaží tuto subkulturu vytěsnit z centra měst, jež často bývá též kulturně historickým centrem. V zahraniční literatuře se můžeme dočíst, že subkultury mládeže se snaží odtrhnout od kontrolovaných, soutěživých, pravidly svázaných, komerčních, autoritářských a organizovaných sportů jako například fotbalu, baseballu a basketbalu. Autoři zde píšou o skateboardingu jako o odpůrci mainstreamových soutěží a sportovních forem, které určuje majoritní kultura (Beal, Weidman 2003). Pospíšilová (2004) píše, že skateboardisté mají image člověka kouřící marihuanu, ovládající slang plný cizích slov a technických prvků na skateboardu.

2.5.2 Oblékání a móda

Jak skateboarding, tak i oblékání skateboardistů prošlo v průběhu času mnoha změnami. Každá dekáda měla svoje typické oblečení a také typické znaky a události, které formovali styl oblékání, ať už to byla hudba či technologické pokroky módních firem. Středobodem stylu a módy byla samozřejmě USA. Z USA se móda šířila dále do světa, samozřejmě také do České republiky.

2.5.2.1 Móda v zahraničí

Pokud jde o vzhled, tak na začátku bylo těžké odlišit skateboardistu od surfaře. Nosili široké šortky s barevnými pruhy, trička a košile. Na nohách buď neměli nic, nebo lehkou tréninkovou obuv. Na tričkách a košilích zprvu převažovaly květinové vzory. Vzhled dotvářela opálená pokožka a dlouhé vyšisované vlasy. Pro představu se jim podobala subkultura hippies (Machalová, 2003). Jak bylo zmíněno v historii, díky polyuretanovým kolečkám se skateboarding stal rychlejší, agresivnější a na stylu oblékání se to také projevilo. Zejména lidé ze Z – boys, z Venice Beach, nejvíce razili a utvářeli trendy ve skateboardingu. Typickým znakem skateboardistů bylo nošení čelenek, podkolenek a v této době nosili loga firem na tričkách a kalhotách. Mezi oblíbenou obuv skateboardistů patřily boty od Vans, Nike, Converse a Randy's (Blümlein, Schmid, Vogel 2008). Legendy skateboardingu zbláznily nejen skateboardisty, ale také ostatní lidi. Skateboardové oblečení se stalo hitem. Vznikaly první oděvní firmy, které se soustředily jen na skateboarding.

Do skateboardingu byl vražen klín punku. Tento styl ovlivnil jak oblékání, tak styl jízdy. V módě byly kalhoty se skotským kárem a pracovní košile. Spousta punkových kapel vznikala přímo uvnitř subkultury. Za zmínku stojí americká kapela U. S. Bombs nebo Suicidal Tendencies. Na trikách přibily lebky, řetězy a utrhané nebo roztrhané rukávy. Často skateboardisté vylepšovali své oděvy nášivkami nebo takzvanými plackami. Spousta skateboardistů změnila své účesy. Vyholovali se nebo nosili takzvaná „číra“ a také si nechali obarvit hlavy výstředními barvami. Náušnice nejen v uchu, to patřilo ke skateboardingu. Skateboardové móda se zkrátka odlišovala od té běžně zavedené. Velký vliv na to měl Christian Hosoi. Legendární skateboardista chtěl, aby jezdci byli originální a nekonvenční (Borden, 2001).

I hudební styl hip hop měnil způsob oblékání skateboardové subkultury. Osobitý styl v oblékání nemohl nikdo přehlédnout, protože velmi volné kalhoty, trička rozměrů XXL a mikiny s kapucí lidé viděli už z dálky. Hlavu pokrývaly čepice s kšiltem různých typů, buď truckerky, síťované kšiltovky nebo flexfitky, kšiltovky s rovným kšiltem. Někteří nosili dokonce kapuci přes čepici. Specializovaná skateboardová obuvnická firma Osiris představila na trhu model bot D3, který měl ohromný jazyk a výborně se hodil právě k hip hopovému stylu oblékání a stal se ihned populárním (Blümlein, Schmid, Vogel 2008). Skateboarding extrémně namáhal materiál bot, firmy tak začaly uvažovat o nových technologiích. Zkoušely nové materiály bot a sami jezdci navrhovali změny. Objevily se první pro-modely typů obuvi. Nejlepším materiálem pro kontrolu skateboardu a výdrž byl semiš, tak se také stal nejvíce využívaným materiálem pro výrobu skateboardových bot. Skateboardová móda byla opět populární. Skateshopy měli žně. Díky velké oblibě nosit skateboardové oblečení přitáhla skateboardová subkultura do skateboardingu velké obuvnické firmy. V roce 2002 firma Nike udělala zásadní krok a přehodnotila svůj dosavadní přístup. Výsledkem bylo spuštění kolekce Nike SB. V roce 2005 Paul Rodriguez představil svůj první pro-model bot u Nike SB s názvem P-Rod, který zaznamenal celosvětový úspěch. V roce 2009 vyšel model Nike SB Janoski. Bota Janoski byla a je nejprodávanější botou z celé kolekce. Janoski se staly rychle žádanými i mezi lidmi, kteří na skateboardu nejezdili (markething.cz, 2015).

Dnes skateboarding nemá jednotný styl oblékání. Jednotliví jezdci mají své různé styly, které se ovšem dále vyvíjejí. Dříve skateboardisté poznali podle stylu oblékání, kdo patří do jejich subkultury a kdo ne. Dnes už se těžko odhaduje, kdo patří či nepatří do zmíněné subkultury. Ovšem pokud vidíme stát ve skateparku skateboardistu a má určitý dresscode, tak z něj lze odvodit, jaký styl jízdy na skateboardu preferuje. Když vidíme známky punku na oděvu, jezdec bude pravděpodobně jezdit rychle, agresivně a nejspíše jezdí pool. Naopak, vidíme-li styl hip hopu, tak jezdec bude převážně jezdit složité technické triky na zemi a bednách. Obecně platí, že tato subkultura se snaží vynikat a odlišovat od majoritních kultur. Její další vývoj bude zřejmě pokračovat zejména vylepšováním technologií výroby oblečení a materiálů. Oblečení bude lehčí, pohodlnější a bude mít delší dobu životnosti. Do skateboardingu už se zčásti dostaly a zřejmě se dále budou dostávat velké firmy se známým a prestižním jménem. Na druhou stranu budou vznikat malé značky, které se budou snažit jít proti proudu a dělat věci po svém (WordPress.com, 2012).

2.5.2.2 Skateboardové oblečení v České republice

Skateboardová móda v Československu byla ovlivněna hlavně časopisy z USA, byla však jiná. Do komunistického Československa se nedovázeli skateboardové boty, džíny nebo trička, proto si je skateboardisté museli shánět buď přes známé v cizině, sami vyrábět, nebo upravovat oblečení, které se dalo sehnat i u nás. Jak skateboardisté v zahraničí, tak také u nás se snažili být odlišní. Co bylo špinavé, smradlavé a jiné, bylo dobré. Zprvu režim ani rodiče nedovolovali svým dětem nosit výstřední oblečení do školy a po městě, proto si skateboardové oblečení nosili v batohách či nákupních taškách a převlékali se až na místě, kde se jezdilo na skateboardu. Jestliže se bavíme o skateboardové obuvi, víme, že pro skateboarding je obuv velmi důležitá, proto i naši předchůdci sháněli co nejvhodnější boty. Jako nejschůdnější variantou bot zvolili jarmilky. Ano, cvička jarmilka, nebo také pánská varianta „*toník*“, byla první botou v Československu, která byla využívána pro skateboarding. Jméno toník dostala údajně po tehdejším prezidentu Antonínu Novotnému (miluju-boty.cz, 2012). Toníky se vyráběli pouze v bílé barvě a s tím se samozřejmě prknaři nespokojili, začali tak boty barvit. Jedna bota modrá, druhá bota žlutá, přesně tak nosili jarmilky. V zahraničních časopisech viděli své vzory, které v tu dobu jezdily v barevných kraťasech. U nás k proději nebyly, začalo se improvizovat. Šikovné a hodné maminky zasedly k šicím strojům a první barevné kraťasy spatřili světlo světa. Barevné ubrusy sloužily jako ideální materiál pro výrobu netradičních kraťas. Jiní skateboardisté si koupili obyčejné kraťasy a buď je nabatikovali, či nasprejovali. Jejich motto znělo: „*Barva duha, šatů vzpruha*“. O pár let později se již nějaké značkové triko ze zahraničí dostalo do rukou skateboardistů. Trička se dědila a nosila, dokud se úplně nerozpadla. Kdo v té době sehnal „*adidasky*“, byl král. Praha udávala styl ve skateboardovém oblékání, když přijeli jezdci do Karlových Varů a měli na sobě džíny, laclové kalhoty, podkolenky a proužkovaná trika, bylo o rozruch postaráno. Kolem roku 1977 i k nám do malé země dorazil punk. Místo jezdících mániček se na kolečkách proháněli punkáči s číry na hlavách. Většina subkultury se ztotožnila s tímto stylem. Skateboardisté podnikali cesty do Maďarska do punk obchodů pro placky a trika The Ramones a Sex Pistols. Zobák, hrdina a vzor, tak o něm mluví většina z první generace skateboardistů. Co nosil, udělal Zobák, to udělali a nosili všichni. Propichování jehlami a nošení náušnic se uchytilo rychle, rodiče o ničem nevěděli, protože si skateboardisté náušnice, než šli domu, vyndali. Společnost měla mnoho předsudků, mysleli si, když chlap nosí náušnici,

musí být nutně homosexuál. Skateboardisté vyčnívali od socialistické společnosti, nicméně režim je toleroval. K punku patří muzika, proto mnoho prvních punkových kapel založili skateboardisté. První skatepunková kapela měla název „*Suchý mozky*“, název byl pak přeložen do angličtiny „*Dry brains*“. Co je moc, to je moc. Režim zakázal hrát kapele, ale kapela hrála i přes zákaz dále. Koncem 80. let se scéna pomalu, ale jistě začala měnit. Vše vyvrcholilo převratem (Overstreet, Nanoru 2013, s. 213-279).

Po převratu začaly vznikat první skateshopy. V roce 1991 vznikl oficiálně první skateshop. Skateboardisté tak už nemuseli dlouze shánět vybavení a oblečení na skateboard. Právě po převratu lidé chtěli něco jiného. Díky tomu, že skateboardové oblečení bylo populární, vznikaly nové české skateboardové značky, např. Horsefeathers a Final (HORSEFEATHERS.php5.cz, 2009; final-sk8.cz, 2015). Popularita skateboardového oblečení rostla a nosila ji i běžná populace, proto se skateboardisté chtěli odlišit a nosili různé doplňky, jako například klíčenky, potítka, místo pásku tkaničky a zimní čepice v létě. I v Čechách byl skateboarding ovlivněn hip hopem, jako tomu bylo v zahraničí. Nosilo se volné oblečení a poslouchal se hip hop. Po přelomu tisíciletí se skateboarding změnil. Ve skateboardingu se uplatňují styly napříč módním světem. Každý si nosí, co chce. V důsledku nové vlny mladých jezdců vznikají nové skateboardové firmy. Firmy, ale také jezdci reprezentují svůj vlastní osobitý styl a chtějí se odlišit jak od ostatních skateboardistů, tak od ostatních lidí. Vyrábí doma vlastní trička a tašky se svými logy, motivy, a vzkazy pro společnost. Jedna z výrazných skateboardových firem má název Life is Porno. Propojuje všechny boardové sporty a snaží se tvořit umělecké projekty. Natáčí videa, podporuje boardovou scénu a pořádá mnoho událostí. Nyní pracuje na videoprojektu „*Skateporno*“ (markething.cz, 2014). Popsat současný styl oblékání skateboardistů u nás je těžké, avšak za určitý typický rys můžeme považovat prošoupané boty od skateboardu, tkaničku v kalhotách místo pásku, pokrývku hlavy, prošoupané kalhoty od země a skateboardu a špinavé oblečení od jízdy na skateboardu. Jak se bude dále vyvíjet móda na skateboardu? Je pravděpodobné, že se bude opírat o celosvětové trendy v oblékání, samozřejmě zde však budou jedinci, kteří se budou chtít odtrnout od módnosti společnosti.

2.5.3 Slang

Mnoho sportů má speciální slovní zásobu a slovní obraty, ani skateboarding není výjimkou. Skateboarding vznikl v anglicky mluvících zemích, a proto je slang skateboardistů výrazně ovlivněn tímto jazykem. Americká angličtina nejvíce ovlivnila mluvu skateboardistů. Většina triků a různých obrátů vznikla právě v Severní Americe, proto není divu, že je tento žargon univerzální po celém světě. Jak se u nás skateboarding rozrůstal, tak se různá slova počesťovala. Například trik kickflip byl přejmenován na kino, 360° kickflipu se říká varo a další. Nejen slova spojená s triky se vyvíjela a měnila. Ve skateparku často můžete slyšet „*Si zabil*“ což znamená, že jezdec dal dobrou jízdu nebo trik. Výraz pochází právě z anglické fráze „*You killed the spot*“. Dále bychom neměli opomenout verbální pozdravy např. „*Zdar bró*“ nebo oslovení „*kámo*“. I skateboardové vybavení dostalo své specifické pojmenování, skateboardové desce se říká „*fošna*“. Další slovíčko, které často uslyšíte je „*fellaz*“, slovo znamená jezdce, kteří jezdí spolu v určité partičce. Určitě bychom našli i další slova, která skateboardisté „*skejťáci*“, „*rajdři*“ a „*prknaři*“ používají, ale pro náš přehled v mluvě mladých či starých skateboardistů je prozatím postačující (Hroch, 2013, s. 21-22; Svojanovský, 2014).

2.5.4 Neverbální komunikace

Mláčení prkny o hranu bazénu, lámaní desek ze vzteku, nebo přátelské bouchnutí pěstmi při příchodu do parku, ano to vše můžete vidět u skateboardingu. Skateboardisté mají zvláštní rituál po příchodu do skateparku, obejdou park a pozdraví se s tzv. „*fellaz*“. Pozdrav vypadá v různých skupinkách jinak, ale většinou nechybí plácnutí a srážka pěstmi o sebe. Další projevy se objeví, když jiný jezdec provede dobrý trik na prkně. Buď se začne tleskat nebo bouchat prkny o zem, nebo o skateboardové překážky. Nejsou zde jen projevy radosti, ale také projev hněvu, jak na své náčiní, tak na překážky v parku, pak se teprve projeví agrese a desky létají vzduchem, nebo se dokonce lámou skokem doprostřed desky. V extrémních případech jezdec vyskočí a na desku dopadne svým zadkem, pokud deska nepraskne, pokus se v některých případech opakuje, dokud není deska na dvě půlky. Další gesta můžeme vidět jak v minirampě, tak v bazénu. Mávnutím ruky k sobě jezdec naznačuje druhému jezdcovi, ať jede, dává mu přednost (youtube.com, 2015).

2.5.5 Výtvarné umění

Výtvarné umění do skateboardingu neodmyslitelně patří. Umění i skateboarding vyžadují určitou míru vášně a optimismu, pokud je nemáte, tak ani jedno neděláte na plno.

Na serveru kvhc.cz (2010), se můžeme dočíst „*Vždycky mě zabíjelo, že si kupuješ prkno kvůli grafice na spodku a přitom je to za hodinu skejtování pryč, zvláště když máš rád boardslidy tak, jako já,*“ takto popisuje své zážitky v rozhovoru Chuck Stamper. I čeští skateboardisté měli rádi design na prknech. Vylepšovali si svá prkna lihovými fixami, a aby své umění hned nezničili, přelepili jej průhlednou izolepou. Umění ze skateboardu přenášeli i na tělo. V módě bylo tetování s lebkami, plameny a skateboardovou tematikou. Ve video archivu cesketelevize.cz (2011), se dozvíme např. „*Lebek a plamenů není nikdy dost*“. Hlavní představitelé umění a skateboardingu byli Christian Hosoi, Steve Olson, Dave Hackett a Pat Ngoho. Tito lidé byli v první vlně skateboardového umění a byli naprosto spjati jak s uměním, tak se skateboardingem. V dnešní době design na tričkách a deskách dělají lidé, kteří již se skateboardingem nemají nic společného. Pouze některé firmy, např. Santa Cruz a Independent, se snaží preferovat spíše tradici před výdělkem a moderním designem (mysticsk8cup.cz, 2015).

3 CÍL, VÝZKUMNÉ OTÁZKY A ÚKOLY PRÁCE

V praktické části bude téma uchopeno pohledem několika skateboardistů, kteří poskytnou svůj náhled na danou aktivitu a definují tak svůj vztah ke skateboardingu z pohledu skateboardové komunity. Je skateboarding pro členy skateboardové subkultury sport, životní styl nebo něco jiného? Jak hodnotí další oblasti, kterých se tato komunita dotýká?

3.1 Cíl práce

Cílem práce je prozkoumat vazby, vztahy a důvody proč skateboardisté jezdí na skateboardu a nezkresleně je vyobrazit v majoritní kultuře tak, abychom mohli pochopit myšlení skateboardistů. Ze získaných dat se pokusíme zodpovědět základní otázky, které se této problematice týkají. Co pro jezdce skateboarding znamená, je pro ně skateboarding spíše sportem, životním stylem, nebo něčím jiným? Jaký vliv mají tyto faktory na jejich identitu?

3.2 Výzkumné otázky

Na základě cílů jsme vydedukovali tyto výzkumné otázky:

- Co bylo pro skateboardisty prvotním impulzem pro zahájení aktivity?
- Jaký je životní styl skateboardistů?
- Co odlišuje skateboardisty od majoritní společnosti?
- Jaká je motivace skateboardistů k provozování dané činnosti?
- Co pro jezdce skateboarding znamená?

3.3 Úkoly práce

- Zpracovat teoretická východiska k danému tématu práce.
- Stanovit si cíle a vědecké otázky.
- Vybrat správnou metodiku práce.
- Stanovit si cílovou skupinu pro sběr dat.

- Vypracovat otázky pro polostrukturované interview se zástupci skateboardové subkultury.
- Realizovat polostrukturované interview.
- Vyhodnotit data pomocí daných metod.
- Sepsat závěr práce.

4 METODIKA VÝZKUMU

4.1 Charakteristika respondentů

Při výběru testovaného souboru jsem zohledňoval věk a délku provozování skateboardingu. Účastníci výzkumu již pracují nebo mají poloviční pracovní úvazek a mají minimálně středoškolské vzdělání. Všichni dotazovaní mají české občanství a dlouhodobě se pohybují na území České republiky. Právě studují nebo pracují na území hlavního města Prahy. Testované osoby byli v rozmezí 25 až 31 let a provozují skateboarding více než deset let, kromě jedné výjimky. Tito lidé už podle mého názoru mají jasnou představu, co znamená a obnáší být skateboardistou a mají dostatečné životní i skateboardové zkušenosti, které budeme při výzkumu potřebovat a vyžadovat. Žádný z respondentů není profesionální skateboardista. Po diskusi s vedoucím práce jsem vytipoval 5 až 7 skateboardistů, které osobně znám a myslím si, že dokáží podat potřebné informace k mému výzkumu. Na výzkumu se nakonec podílelo 6 skateboardistů. Tito skateboardisté především vyznávají street skateboarding, zřejmě z důvodů nedostatků skateparků při jejich začátcích. Všichni účastníci výzkumu byli ochotní a vstřícní podávat potřebné informace pro výzkum.

4.2 Polostrukturované interview

Interview se řadí mezi nejobtížnější a současně nejvýhodnější metody pro získávání kvalitativních dat. Za důležitý znak dobrého interview se považuje co nejméně šumů, což znamená co nejméně zkreslených informací a také jejich výpadků. Interview se nejčastěji provádí s jednou až třemi osobami. Důvodem k tomuto rozdělení je fakt, že při více než 3 osobách dochází ke vzniku fenoménů, jako je skupinová dynamika apod. Interview může být poznávací nebo formální. Pro získávání informací se využívá poznávací interview. Při tomto druhu interview mluví převážně dotazovaný. Formální interview slouží spíše pro ovlivnění respondenta, který spíše poslouchá, než mluví, takové interview se používá například při vyučování. Podle Miovského (2006), se dále interview dělí dle míry strukturace do tří základních skupin:

- nestrukturované interview
- polostrukturované (semistrukturované) interview

- strukturované interview

Pro naše potřeby se nejvíce hodí právě poznávací polostrukturované interview. Tento typ interview se nejvíce používá, neboť dokáže řešit mnoho nevýhod jak nestrukturovaného, tak plně strukturovaného interview a vytěžit maximum z jejich výhod, proto se považuje za ideální nástroj pro aplikaci v kvalitativních výzkumech. Využívá kreativně volné a nenucené interakce k motivaci a zájmu účastníka k výzkumu a tím i jeho zkvalitnění. Dále je výhodné kdykoliv položit doplňující otázky, které také zkvalitňují interview. Právě tyto doplňující otázky udržují pozornost respondenta a motivují účastníky, kteří se pak více otevřou. Bohužel to má i své nevýhody, například vyžaduje náročnější technickou a časovou přípravu, také dotazovaný si musí dát pozor, aby nenapovídal a nevnucoval své názory dotazovaným (Miovský, 2006; Ferejčík, 2000).

U polostrukturovaného interview se držíme určitých schémat, právě tato schémata specifikují okruhy otázek, na které se budeme respondentů ptát, tzv. jádro interview. Měli bychom mít tedy jistotu, že probereme všechna důležitá témata, která jsou důležitá pro náš výzkum. Pořadí okruhů je možné podle naší potřeby zaměnit, abychom tím maximalizovali výtěžnost interview. V průběhu interview je dobré si nechat vysvětlit význam některých nejasných odpovědí respondenta tzv. inquiry. Tím se vyhneme zkreslení informací od účastníka. Pro náš výzkum je vhodné pokládat spíše otevřené otázky, protože se dozvíme více informací. Ferejčík (2000) zdůrazňuje, abychom používali jak primární, připravené otázky, tak sekundární doplňující otázky, které podněcují respondenta k rozsáhlejším odpovědím a tím zlepšili kvalitu daného interview (Miovský, 2006; Ferejčík, 2000).

4.3 Tvorba polostrukturovaného rozhovoru

S ohledem na cíl mé práce jsem se pokusil sestavit základní otázky do polostrukturovaného interview. Otázky byli předem rozdělené na určité okruhy, které jsem se pokoušel od respondentů zjistit. Snažil jsem se, aby mé otázky neovlivňovaly názory respondentů, tím do jisté míry dodržet validitu otázek. Otázky byli spíše otevřené, aby evokovaly respondenty k vyprávění a sdělení více informací. Bylo usilováno, aby otázky byly formulovány tak, aby jim respondenti rozuměli a byli jim jazykově blízké. Interview se rozdělilo do tří částí. První část představovala

diplomovou práci a charakterizovala respondentů. V druhé části, která už byla hlavní, jsme se zabývali vztahem respondentů ke skateboardingu, a jak respondent vnímá skateboardovou subkulturu. V závěrečné části jsme nechali respondentů říct jeho doplňkové myšlenky, na které se během rozhovoru nedostalo, a poděkovali za rozhovor.

Po sestavení interview a konzultaci s vedoucím práce byli doplněny některé otázky. Po doplnění otázek bylo provedeno první testovací interview. Po zkonzultování výsledku interview a drobných úprav nastalo finální testování (Miovský, 2006; Ferejčík, 2000).

4.4 Sběr dat

Interview se uskutečnilo od dubna do července roku 2015. První testovací interview proběhlo v dubnu 2015 a po úpravě otázek vše probíhalo bez problémů. Výzkumu se účastnilo 6 respondentů, věnujících se skateboardingu. Interview trvalo od 60 minut do 90 minut podle hojnosti informací od dotazovaného. Před každým rozhovorem byli dotazovaní informováni o cílech výzkumu. Kvalitativní data byla fixována pomocí audionahrávky. Audio záznam byl vybrán pro několik výhod. Zachycuje veškeré kvality mluveného slova, jako například sílu hlasu, řečové vady atd. Právě tyto výhody nám psaný záznam nenabídne. Je zcela autentický, což přispívá při kontrole validity. Audio nahrávku jsme zaznamenali na mobilní telefon s diktafonem. Moderní technologie nám umožnila použít tuto technologii, která nenarušuje výzkumný kontakt a pořizuje kvalitní záznam. V dřívějších dobách velké mikrofony dostávali respondenty do rozpaků a neměli tak vysokou kvalitu nahrávky, tím mohly zkreslovat výzkum. Dalšími faktory, ovlivňujícími interview, je prostředí, kde se odehrává. U polostrukturovaného interview přikládáme vnějšímu prostředí velkou váhu. Proto by se mělo odehrávat v takovém prostředí, které je dotazovanému velmi blízké a cítí se v něm dobře. Právě proto se většina rozhovorů konala v domově respondentů nebo blízkém okolí. Rozhovory se odehrávaly na zahradě, balkónu či zahradě respondentů. Pouze jeden se odehrál na lavičce přímo ve skateparku. Dalším významným faktorem je denní doba, ve které se odehrává interview. Z časových důvodů se skoro všechny rozhovory uskutečnily ve volných pracovních dnech chvíli po poledni, neboť to tak respondentům nejvíce vyhovovalo, i proto interview probíhalo v poklidu a nevznikaly žádné konfliktní situace (Miovský, 2006; Ferejčík, 2000).

4.5 Analýzy dat

Před analýzou dat jsme přepsali data s audiozáznamu do textové podoby. Přepisování bylo velmi pracné a zdlouhavé i přesto, že pro přepis bylo použito softwarového programu Listen N Write. S tímto programem je lehce pozastavována a znovu pouštěna audio stopa, a tím vám velmi šetří čas přeskakovat z jednoho programu do druhého. Po přepsání rozhovorů následovala analýza dat. Stanovili jsme si několik kategorií, do kterých jsme rozdělili potřebná data. Po rozdělení jsme začali pracovat na samotné kvalitativní analýze.

5 VÝSLEDKY

V této části jsme seskupili poznatky, myšlenky a zkušenosti od dotazovaných. Hlavní poznatky z analýzy jsme rozdělili do kategorií a následně jsme zpracovali do strukturovaného textu s využitím přímých citací od respondentů.

5.1 Definice skateboardingu

V úvodní části rozhovoru jsem se zabýval tím, jak definují respondenti skateboarding. Snahou zde bylo zjistit a pochopit prvotní představu, kterou skateboardisté o dané aktivitě mají, jak by ji sami přiblížili ostatním, co pro ně představuje. Respondenti byli k zodpovězení tématu naváděni otázkami v různých podobách, například: „*Jak bys vymezil, popsal skateboarding/sport, který provozuješ? Jak bys vymezil, popsal skateboarding pro člověka, který o něm v životě neslyšel, neviděl ho? Jak bys řekl, co je to skateboarding?*“ Jejich odpovědi se méně či více odlišovaly. Někdo samotnou definici pojal více obecně, jiný se snažil filozoficky popsat tento druh aktivity. Skateboarding popisují od „*úplné kraviny*“ až po sportovní činnost. Proto bychom mohli říct, že skateboarding má opravdu široký záběr a přesně ho definovat pro všechny je opravdu složité, poněvadž každý si v této aktivitě našel něco jiného. Mezi názory se vyskytuje také takový, který popisuje jako nemožné skateboarding definovat pro lidi, kteří o něm nikdy neslyšeli, lze podle něho popsat pouze skateboard.

Ruda: „Hele definovat skateboarding jako takový se mi zdá, že je to docela dost složitéj pojem pro člověka, kterej o tom nikdy neslyšel, samozřejmě spousta lidí asi je schopná definovat skateboard. Ví, že to je nějaké dřevo, plast, něco na čtyřech kolech, co funguje k sjíždění, možná k odrážení, že na tom lidi dělají bordel, ale jako že skateboarding je záběr mnoha takových faktorů a okolností který nějak stroze definovat a vysvětlit asi není jenom tak. Je to daleko složitější, než si kdokoliv může představit, protože to zahrnuje obrovské spektrum věcí s tím spojených.“

Další respondent také přesně neví, jak definovat skateboarding, tak jej stručně definuje takto:

Lukáš: „To asi nejde ne. Nevím, jak bych popsal skateboarding, jako, je to jízda na prkně s kolečkama.“

Ostatní respondenti popisují skateboarding jako druh zábavy, který nemá smysl, jen je prostě baví. Jeden z dotazovaných to dokonce nazval sportem.

Ondra: „Jedná se o sport, při kterém se jezdí na skateboardu za účelem zábavy. Děláš na něm různé triky buď na zemi, nebo na různých rampách, nebo kde chceš.“

Honza „Skateboarding je super aktivita, při který lítáš na prkně, kde můžeš i nemůžeš. Prostě jízda, kterou když ochutnáš, nemůžeš přestat. Ať už jedeš jen pro rohličky nebo sjíždíš z kopce dolů nebo dáváš olíčko ze schodů. Řek bych, že je to šílenost, svoboda a pohoda. Tak bych ho popsal třemi slovy.“

Mě osobně nejvíce zaujal výrok Jirky, který na skateboarding má velice zajímavý, ale zato stručný názor.

Jirí „Je to úplně nesmyslná zábava, ježdění na prkně, na čtyřech kolech (smích). No asi tak no. Jako z hlediska přínosu společnosti nula.“

Můj dotaz popsat nebo definovat skateboarding respondenty zaskočil, myslím si, že nad touto definicí nikdy nepřemýšleli, a to i přes to, že se na prkně pohybují více než jednu dekádu let. Ti odvážnější, kteří se pustili do popisu této aktivity, měli nejčastěji na rtech slova zábava a prkno na kolečkách, takže stroze definují skateboarding jako zábavu na prkně a kolečkách.

5.2 Skateboarding jako sport

Právě otázka, zda je skateboarding sportem, se stala velmi probíraným tématem. V našem rozhovoru jsme se ptali, zda respondenti skateboarding za sport považují. Mnozí odpověděli, že za určitých podmínek je to sport, ale pro ně, jak jej provozují, sportem není. Zde si musíme položit otázku, zda jsou respondenti natolik znalí, že znají definici sportu a ví, co se za sport považuje a co ne. Když pomineme tento fakt a dáme pouze na instinkt dotazovaných, můžeme říct, že na vyšší úrovni lze považovat skateboarding také za sport.

Ondra: „Určitě považuji skateboarding za sport a to hodně namáhavý sport, ve kterém je potřeba hodně silná vůle a odhodlání a překonání strachu, jedině tak se člověk v tomto sportu může posouvat dál.“

Ruda: „Hele když si tak definuju co je sport, tak je to pro mě nějaká aktivita při které vlastně dochází k nějakému fyzickému vypětí. Ano, jsem schopen vnímat skateboarding

jako nějakou míru sportu, kde člověk neustále posouvá své hranice někam dál a nějak se zlepšuje, vlastně svým opakováním té činnosti. “

Jiří: „No, tak ono se to dá brát určitě jako sport, ale tak jak to dělám já, tak to sport určitě není. Je to třeba aktivita nějaká pohybová, která třeba může tomu tělu prospívat a nebo taky ne významným způsobem (smích). Ale tak určitě, ono to má podle mě asi víc možností, jak se na to dívat. Třeba jako prostě street league, to už je regulérní sport, vysílaj to na ESPN, což je největší server, kde vlastně se vysílá sport. “

Lukáš: „Myslím, že tohleto je hodně probíraná otázka. Vidiš, že v médiích se o tom píše, nebo že o tom ti zainteresovaní o tom docela rádi diskutují, a tyjo fakt nevím jako, z mého pohledu je to sport, protože se hejbeš, ale není to sport v tom slova smyslu, není to tak svázaný pravidlami, jako ostatní sporty, ale pro mě to furt jakoby sport v tom slova smyslu že se hejbu a že to je pohyb prostě, takže to ať si každéj přebere, jak chce. “

Typická pro skateboardisty je také značná rezistence ke konstatování, že je skateboarding sportem. Někteří jsou na tento výraz alergičtí, považují totiž skateboarding za něco jiného, než jen sport. Je to pro ně něco jako nirvána, něco, co je duševně naplňuje. Jejich vášeň tuto aktivitu posunuje někam výše a dále, ale kam, to si zatím netroufám říct.

Honza: „Já osobně to jako sport nepovažuju, ale někdo určitě jo. Já chtěl být mimo tyhle věci, chtěl jsem být nesvázan, takže pro mě to sport není. Možná mě to i v hloubi těla rozčílí, když někdo řekne, že je to sport. “

Kuba: „Pro mě to je pořád spíš jako taková vášeň než nějaký sport. Jezdím, protože mě to naplňuje, ne pro nějaký ambice jako k nějakému vrcholovému soutěžení na olympiádách, ale spíš proto, že mě to naplňuje duševně. “

Sport a skateboarding, nebo skateboarding a sport, bude, je a bylo vždy téma, které se dosud nacházelo na tenké linii. Lze ho těžce zařadit, už jen z toho důvodu, že se zde nachází velké množství jezdců různých stylů, vyznání, preferencí a také disciplín, které lze ve skateboardingu provozovat.

5.3 Skateboardové začátky

V této části se budeme zabývat tím, jak dlouho respondenti jezdí na skateboardu, ale i tím, jak se k aktivitě dostali, kdo je k ní přivedl. Kdy a jak si pořídili první skateboardový komplet, co na to říkali jejich rodiče, zda měli kladný, záporný přístup ke skateboardingu, nebo si ho teprve začali utvářet. Tato část bude obsahovat také otázku, co respondenty zaujalo na skateboardingu poprvé.

Z rozhovorů vyplývá, že v nejnižším věku začal jezdit Ruda a to již v 7 letech svého života. Naopak nejdéle Lukáš, který začal jezdit, dá se říct, na stará kolena a to v 28 letech. Ostatní začali mezi 10tým až 15ctým roce života. Za nejzkušenějšího jezdce můžeme pokládat Rudu, který jezdí úctyhodných 22 let svého života. Lukáš začal nejpozději a také jezdí nejkratší dobu. Jezdí cca 3 léta. Ostatní se na prkně se čtyřmi koly pohybují plus mínus dlouhých 13 let.

Ruda: „Hele na skejtu jezdím, když to tak vezmu, tak asi 22 let. První skejt jsem dostal v 7 letech, v první třídě k narozeninám, kde se mi na něj v hračkářství skládala celá rodina. To jsem si asi poprvé stoupl na skejt.“

Jiří: „No, tak to bude, to bylo tak ještě na základce, to jsou tři roky na základce, čtyři na gymplu, 5, 6 na vejšce a já myslím, že to bude pomalu 15 let.“

Honza: „Ty jo jak dlouho jezdím. To už je let. Přesně si to nepamatuji, ale asi kolem roku 2001, takže tomu bude nějakých 14 let.“

Cesty, jak se respondenti dostali ke skateboardingu, byli pokaždé zcela odlišné, ať už kvůli ušetření času nebo díky výstavbě nového skateparku, ale jedno měli společné, a to, že to bylo z jejich vlastního popudu a chťice.

Kuba: „A jak jsem se k tomu dostal, dostal jsem se k tomu, protože tady v Kralovicích u nás na vesnici vznikl od Opavie nový skatepark a začali se tam kolem toho motat docela zajímavý lidi, a celkově prostě je to nová činnost, která tady vznikla, která tady nebyla, každej si to chtěl zkusit a říkám, motali se kolem toho zajímavý lidi, tak mě to bavilo a zajímalo a naplňovalo.“

Honza: „Začalo to asi tím, že Opavia měla nějaký projekt, nakresli si svoje hřiště a naše základka to vyhrála a postavilo se dětské hřiště a skatepark přímo u školy. To bylo někdy na začátku roku a v polovině roku jsem chtěl jezdit v parku, tak jsem na vysvědčení chtěl kolečkové brusle. Tak jsem jezdil na kolečkových bruslích, asi proto, že

tam jezdilo hodně lidí na bruslích, skate nikdo moc neznal. To mi nevydrželo dlouho, po 3 -4 měsících jsem toho nechal. A pak jsem viděl brácha, který jezdí na prkně ještě s jedním klukem, co to docela uměl, brácha se bál a moc mu to nešlo. Tak mě to zaujalo, to prkno, ale ještě jsem nejezdil, taky se mi líbila ta parta lidí a něco nového co jsem neznal. Brácha se na to asi za měsíc vykašlal, takže jsem si vzal jeho prkno a začal zkoušet jezdit.“

Jak už bylo zmíněno, nikdo nebyl nucen začít a zůstat u skateboardingu, možná právě proto jezdci tak dlouho u této aktivity zůstávají. Za pomoci medií, shodou náhod či soutěží na výstavbu skateparků, začali právě tito lidé jezdit a doposud nepřestali.

Ruda: „Hele tady nad tím impulzem jsem přemýšlel už mnohokrát, nespočetněkrát jsem se k tomu vracel, nemám v tom úplnou jistotu, ale mám dojem, že kdysi jsem, než jsem ho dostal, viděl televizní klip. Normálně v televizích co tady u nás běží, nevím, jestli tam vyplňovali nějakou mezeru mezi něčím, ale byl tam záznam z nějakých skateboardových závodů nebo skateboardingu od někud, ale hrozně mě to učarovalo, hrozně mě to fascinovalo, moc hezky se na to koukalo, bylo to něčím zajímavé.“

Ondra: „Ke skateboardingu jsem se dostal tak nějak sám, dalo by se říct, že mě k tomu přivedla i moje vlastní lenost, chodit každé den pěšky do školy, jelikož bydlím na kopci, tak bylo mnohem snazší stoupnout na prkno, díky tomu jsem si mohl i přispát (smích). Ke skateboardingu mě možná trošku motivovali spolužáci, a určitě moje máma, která jezdila za mlada a měl jsem doma skateboard od malička.“

Jiří: „Hele tak jako koupili jsme si to, když jsme byli malí, že jsme sjížděli kopce, nějaký ryby, pak to leželo pár let doma, a pak jsem vlastně chodil na karate, a kluk tam s tím přišel, ukazoval olliečka a říkám, hele, to je asi dobrý, a to bych asi chtěl umět no. Takže jsem se s nima nějak dal dohromady a od té doby jsem nepřestal.“

Honza: „Vlastně jsem začal jezdit, až když brácha přestal jezdit, takže mně vůbec nepomohl. Všechno bylo jen na mě. Pokud tedy neberu to, že jsem mu vzal prkno a ani se ho nezeptal, ale bráchovi to bylo jedno. Teď přemýšlím, že možná mě kluci brali líp do party, když znali mého brácha. Jinak jsem žádnou výhodu neměl.“

Kuba: „Ne, nebylo by to, že by někdo řekl, hele pojd' se mnou dělat tohleto. Nejdřív jsem tam začal jezdit na kolečkových bruslích, pak od kamarádů jsem si půjčil skateboard a pak to byla láska a finále no, to jsem věděl, že u tohohle zůstanu.“

Lukáš: „Já jsem vždycky chtěl jezdit na skejtu a dělal jsem prostě jiný sporty, a tak nějak jsem si řekl, že to zkusím. Protože, říká ti spousta lidí, já jsem si původně myslel, že je to hrozně těžký, jako že se to nenaučím, ale potom jsem si řekl, že pakliže to nezkusím, tak to nezjistím. Zkusil jsem to, je to těžký, ale o to víc mě to baví. Jako že to není věc, kterou hned zvládneš a omrzí tě, a jdeš od toho pryč jako.“

Přístupy rodičů vůči skateboardingu se vždy lišily a lišit se asi neustále budou, dříve to byla přece jen méně známá aktivita, pro syny svých rodičů bylo tedy mnohem obtížnější si prosadit právě tuto aktivitu. Pojdme se podívat, jak tomu bylo u našich respondentů. Třeba i my, synové našich rodičů, můžeme vychovávat, respektive převychovávat rodiče.

Ondra: „Máma to nechtěla vůbec, spíš jsem našel ten skate doma ve sklepě. Chodil jsem s kámošem jezdit z malého kopečku sám po zadku.“

Kuba: „Rodiče na to koukali samozřejmě, jako všichni z té generace 70. let, ale pro ně to bylo něco nového, nikdo to tady neznal na té vesnici obzvlášť, tady prostě dokavad ten skatepark tady nebyl, tak tady prostě nikdo se skatem, nebo možná jeden člověk historicky se tady někde projel, takže rodiče o tom nic moc nevěděli, a bylo jim to vlastně našťastí celkem fuk, byli rádi, že nesedím doma s prstem v nose, ale že se někde venku hejbu a blbnu, mam nějaký vyžití. První skateboard mi samozřejmě koupili rodiče, protože peníze vlastně nebyly, tak to bylo asi jasný no. Takže já bych řekl, že mě podporovali, jako by to mělo asi bejt no. Kladnej přístup dá se říct.“

Jiří: „Hele, spíš jako negativně, protože v jejich očích já jsem do té doby dělal hokej, fotbal, karate a prostě vždycky jako nějaký institucionalizovaný věci, který prostě oni znají a tohle jako bylo něco, co v jejich očích stojí moc peněz a je to úplně k ničemu. Takže třeba skejty mi vlastně jako nikdy moc nekupovali, nebo jsem si prostě, když už, tak třeba jsem musel rozbít celej jako balkón, tam byla takováhle vrstva betonu a já jsem tam zbjíčkou to rozbíjel celý odpoledne. A dostal jsem za to skejta.“

Ruda: „Ty jo ten postoj k tomu, já myslím, že se během let docela dost měnil a do dnešní doby se to nějak utváří. Pamatuju si, že to i v té době byla docela drahá zábava, opravdu se mi na to muselo složit více lidí, aby mi to koupili. Navíc taková ta první skepse, jak dlouho ho to bude bavit, že ho to přejde. Trable maminky, že se na tom někde odřu, zabiju, hlavně ať nechodím domů s brekem. Fajn, asi k tomu byli skeptičtí, a pak vlastně mě to neustále bavilo v průběhu školy, fajn. Střední školy, fajn. Pak více

méně jsem ukončil školu, začal jsem pracovat. Ještě si furt mysleli, že to jsou nějaký záchvěvy, nebo s čím to spojovali, poznávali takovou tu větší kulturu, tu bližší, že vlastně jsem měl více prostředků, začal jsem za tím cestovat, poznávat nové lidi, objevovat nové věci kvůli tomu a myslím, že dnes už v mém věku to ty rodiče berou úplně jinak, že jsou rádi že pořád něco dělám, že jsem si vlastně našel tuhle aktivitu, která je prostě u srdce, něco co tě zatím během toho nepřestalo bavit, i když tě to v průběhu celý tý aktivitu vole neuvěřitelně rujnuje a utápíš v tom spousty peněz, ale takovej ten pocit sebenaplnění, ten prostě nepřekoná žádná materiální hodnota furt no.“

První otrkávání, radosti, možná strasti. Co právě skateboarding v počátku nabídl našim respondentům, a co je na tomto pohybu zaujalo? To se dozvíme v následujících řádcích. Sebenaplnění, volnost, objevování a dělání nových věcí, to je ten důvod, proč si tito lidé zvolili tento druh zábavy. Nechtěli být ničím a nikým svazováni. Objevování jak svých možností, tak možností okolního světa, jak už města, parku, tak i nových kontaktů, to byl pro ně skateboarding.

Ondra: „Šetřilo mi to hodně času ze začátku. Skate mi sloužil jako dopravní prostředek hlavně, a postupně jsem se chtěl naučit olíčko, abych mohl po cestě lépe překonávat překážky, když jsem se ho naučil, tak jsem pokračoval v učení dalších triků a chtěl jsem jich umět čím dál víc, každý nový trik mi udělal strašnou radost. U skateboardingu jsem zůstal, asi protože to není stereotypní sport, pořád je co objevovat nového, nová místa, nové triky, noví kamarádi, nové možnosti, a i když odjedu lehký trik, tak mě to stále hrozně baví a naplňuje.“

Honza: „Ta novota dělat něco jiného než ostatní, taky ta parta lidí kolem toho mně přišla dobrá. Taky jsem si mohl jít zajezdit, kdy jsem chtěl, nebo naopak jsem nemusel jít jezdit, když jsem nechtěl. Bylo to jen na mě. Prostě svoboda a volnost.“

Lukáš: „Hele jako, mně na tom baví ten pohyb, mně to připomíná surf hrozně, jo ten pohyb prostě toho že jedeš volně, kam chceš, rychle, pomalu, můžeš na tom dělat prostě různý věci svobodně. Baví mě hrozně ten pohyb, ten pohyb mě baví, a proto to dělám.“

Jiří: „Jako v tý době to bylo asi o tom, že jsem chodil na to karate žejo, a předtím jsem dělal ty týmový sporty, kde je to prostě vždycky o tom, že musíš se chovat nějak, nebo někdo ti říká, co máš dělat žejo. Nebo musíš se snažit, aby jakoby vyhrál ten tým, v karate to máš jako úplně brutální, že prostě musíš mít ruku 10 centimetrů nad

kolenem, musíš stát tak a tak. Tohle bylo jakoby tady to máš, a dělej si s tím, co chceš. Vymysli si to, jak chceš.“

Ruda: „Hele mě u toho drží asi to sebenaplnění se, protože se mi to zdá pořád hrozně super, jo. I v té době když jsem nic neuměl, jsem najednou měl svůj skejta najednou vlastně běžné okolí, které jsem dennodenně běžně navštěvoval, tak se ti mění v jednu obrovskou překážku, kterou ty můžeš využívat, k tomu co zrovna tebe napadne, co máš rád. Vlastně úplně celej obraz se ti rázem mění z města na skateboardovou atrakci. Cokoliv, ať už hřiště, skatepark, vlastně né skatepark, atrakci prostě. Máš úplně jiný pohled na okolí, než mají běžný lidé no.“

Jak vidíme, začít na skateboardu lze jak od útlého mládí, tak v pozdějším věku. Pro ty, co nemají ambice stát se mistrem světa, ale pouze se projíždět a bavit se, není zase takovou překážkou začít i po 30tém roce života. Záleží pouze na jejich entuziazmu. Skateboarding nemusí být zábavou jen pro mladé a na krátkou dobu, může být zábavou pro všechny, kteří jsou tomu otevřeni a nebojí se zkusit nové věci. Zprvu nás může potkat spousta překážek, ale pokud vydržíme, tak se nám skateboarding odmění svým kouzlem a tajemstvím.

5.4 Pravidla a zásady ve skateboardingu

Další částí, kterou bychom chtěli popsat, je část věnující se pravidlům a zásadám. Dotazovaní odpovídali na otázku, zda se při skateboardingu nějaká pravidla či zásady dodržují, a to jak pravidla daná, tak pravidla nepsaná, například určitý respekt, který by se v komunitě dodržoval, určitá hierarchie. Jeden z dotazovaných na otázku udiveně reagoval, pravidla a skateboarding spolu podle něho moc nesouvisejí. Právě pravidla prý omezují kreativitu jezdců a potlačují v nich tu pravou skateboardovou jiskru. *„Naopak je tam ta kreativita a to využití toho parku, vymyslet něco nového se tady naopak v tom sportu asi vítá.“*

Honza: „Pravidla u skateboardingu nejsou, spíš se všechny možná porušují. Psaná pravidla fakt nejsou, maximálně nepsaná. Tím myslím, že když chceš projet parkem, tak se koukneš, abys někoho neseštelil atd. Zásady asi nemáme. Možná někdo nějaký má. Jen si myslím, že dnešní mladšasové by měli mít větší úctu a respekt ke starším skateboardistům.“

Lukáš: „Myslím si, že tam nejsou žádná pravidla, tak samozřejmě takový ty asociace, který pořádají závody, tak samozřejmě tam nějaká pravidla jsou. Jako měl by to být furt sport, jako v mejch očích, kterej je prostě free.“

Ondra: „Pravidla bych řekl, že jsou minimálně, každý si jezdí, jak uzná za vhodné, co se týče pravidel ve skateparku, tak asi nepřekážet ostatním, tolerovat, že je v parku víc lidí a dávat si přednosti.“

Jiří: „...líbí se mi na tom, že to vlastně žádná pravidla nemá. Maximálně, jediný pravidlo, který se asi snažím dodržovat, je přijít, trošku se rozehřát, roztáhnout, a nedělat hned žádný jako blbosti, abych se zbytečně nezranil.“

Kuba: „Pravidla v tom skateboardingu, jsem rád, že tam vlastně moc nejsou, samozřejmě takový ty základní pravidla jaký jsou asi v každé činnosti, jako že chovat se slušně nelikvidovat, neničit to okolí.“

Všichni jezdci se shodují v tom, že na skateboardingu je baví určitá volnost a to, že pravidla neexistují. Existují zde samozřejmě určitá nepsaná pravidla týkající se například bezpečnosti ve skateparku, o to jsou také důležitější. Bohužel nejsou vždy dodržována. V dnešní době vzniká stále více institucí, kde právě tato pravidla vznikají, podle respondentů však ničí zdravou kreativitu mladých skateboardistů, díky nim se však na druhou stranu skateboardová scéna rozšiřuje.

Mezi nepsaná pravidla zde někteří dotazovaní řadí také určitý respekt, který jsou vůči sobě skateboardisti ochotni dodržovat. Přisuzují ho zejména historii, kterou v sobě skateboarding nese, a vzorům, které se postupem času k aktivitě vázaly. Přesto uznávají určitou lokální odlišnost. Jiní respondenti poukazují na určité rozdíly oproti minulosti, respekt a slušnost se podle nich ze subkultury vytrácejí. Pozitivně se dá hodnotit fakt, že vesměs všichni dotazovaní považují slušnost a určitý respekt za samozřejmost.

Lukáš: „Když to porovná s jinými sporty, nebo nechci říct sporty. Když dám příklad, jako je to furt omilovaný téma, ale koloběžkáři, oni za to ani nemůžou žejo, protože tam nemají žádná vzory, to je nový sport, dělají to noví, mladí lidé, a nemají tam nějaká vzory, ke kterým by vzhlíželi, nebo lidé, od kterých by se mohli učit. A nemyslím jako ty triky, ale myslím tím jako chovat se, umět se chovat v té komunitě. Což mi přijde, že v tom skateboardingu funguje, protože tam máš jak starý prostě páky, tak mladáky, a kamkoliv já jsem zatím přišel do skateparku, tak ne že bych to pociťoval na sobě, ale vidíš to okolo sebe, a už jako jenom to, že přijde malej kluk, a ptá se tě, jestli si může

zajezdit jako žejo. Jo, je to takovej ten, respektuje tě nějakým způsobem a to je dobře si myslím. Ale je to asi daný tím, že to má dlouhou historii a prostě ta komunita se nějakým způsobem nastavila.

Jiří: „Hele jako já se snažim, když přijdu někam třeba do skateparku, tak minimálně aspoň ty lidi pozdravit, což třeba na Stalinu úplně jako nefunguje. Jsme se o tom bavili s lidma na Štváně, že všichni jako bowlaři se prostě znaj, zdraví se, skejtujou spolu, chodí spolu kalit. Kdežto lidi na Stáčku, jako takový jako pozěři, nejsou to jako úplně kámoši... V zásadě je to asi jejich věc no. Tak asi, tak nějak obecně vnímaný je, že ten respekt k těm starším by měl bejt, ale myslim si, že by to nemělo bejt založený na tricích. Že spíš je to o tom, že lidi jsou v pohodě a jako takový ty storky ze Stalina, jakože tam malý kluci dostávali facky za to, že byli drzý, tak ok no. Tak pokud jako přijdeš fakt jako na spot a začneš tam na někoho vyřvávat, tak se pak asi nemůžeš divit.“

Ruda: „Hele, těžko říct jako. Ted'ko, více méně tím, jak doba postupuje, tak se neustále ty řady té kultury rozšiřují, takže to tak být nemusí. Dřív přeci jenom se každěj znal, ta kultura byla menší, scéna byla menší, takže se to mezi těmi lidmi jakože více nosilo. Dneska v podstatě stačí, aby si měl skejta rázem je z tebe skateboardista, protože vystupuješ na obrovské scéně, kde tě nikdo předtím neviděl a ses takřka ztracený. Dřív se vědělo takřka o každém, kdo začal chodit nově do skateparku, kdo se začal na té scéně pohybovat. Nejsem schopný definovat, jestli se to vytrácí, nevytrácí myslím si, že je to taková běžná slušnost k člověku co by tam měla být, aby to celé mohlo nějak fungovat.“

5.5 Trénink ve skateboardingu

Otázky v tomto oddíle směřovaly ke zjištění, zda ve skateboardingu existuje trénink, trenéři a podobné věci jako u jiných aktivit či sportů. Ptali jsme se, jak respondenti trénují, jestli vůbec trénují a také, jestli skateboarding jako trénink považují.

Honza: „Trénink jo, to fakt ne, alespoň u mě ne. Občas je pravda, že když chci dát nějaký nový trik, tak ho drtím klidně 2 hodiny a padne na to mega pokusů, ale to je jen někdy. Spíš se jezdím projet pro dobrej feeling a když je dobrej park, tak pořádně zasurfovát. Mám rád rychlost a airy. Mě moc nebaví šmidlikání na zemi, ale občas na to mam taky náladu. Někdy přijdu do parku a jsem natěšenej na skateboarding jak malej kluk, ale žel nemám svůj den a nepadají triky, tak jen sedím nebo jdu domu.“

Lukáš: „Hele tyjo, zhruba tak před asi pár měsíci, dva měsíce zpátky, jsem na to tak trošku najel, jako že jsem prostě, abych si odpočinul od kompu, tak jsem prostě odpoledne vzal psa, desku, a šel jsem prostě na Stáčko pilovat ollie jako. Takže se to dá jako považovat za nějaký trénink. Nějakou hodku jsem tam strávil, jel jsem domů, někdy jsem byl nasranej že to nejde, někdy jsem to cejtil, jako že to jde, a rozhodně to pomohlo. A teď vlastně jsem se zranil, a od té doby jsem se k tomu jako nevrátil, tady k tomu modelu. Takže asi to nemám jako v povaze, trénovat.“

Ondra: „Nevím, zda se tomu dá říkat úplně trénink. Dělam to pro radost a nepiluju triky, abych je uměl na 100%, abych třeba jenom jeden den dělal jeden trik nebo třeba celý týden piloval něco a pak zase něco jiného, jezdím podle nálady. Někdy mám prostě chuť jenom na pohodičku se vozit a někdy mám zase hodně sil a chuť zkusit něco nového, když mě něco popadne a chci se to naučit, tak jsem potom schopný se jednomu triku věnovat klidně 4 hodiny, dokud ho nedám, nebo když si dám nějakou výzvu, co bych rád odjel a měl to natočený, tak jsem taky schopný tomu obětovat spousty času a sil a pokusů, klidně 200 i více pokusů.“

Jiří: „Hele tak jako trénink je vždycky jako příprava na něco. Kdežto jako tady maximálně se můžeš třeba připravit na skejtovej trip nebo na závody eventuálně. Neberu to asi jako trénink no.“

Z rozhovorů můžeme vyvodit, že skateboardisté ve většině případů neberou ježdění jako trénink. Jsou sice schopni strávit na skateboardu spoustu času a pilovat různé triky hodiny a hodiny, chybí jim zde ale tréninkové plány, organizace ježdění, trenéři, pravidelné lekce a jiné typické rysy tréninku tak, jak ho známe z jiných sportů. Ano, nemluvili jsme s vrcholovými jezdci, ale i přesto se v těchto kruzích jen zřídka s něčím takovým setkáme. Skateboarding je mladý sport a určitě se bude neustále vyvíjet, posouvat, prozatím si ale zachovává nálepku undergroundového sportu, kde platí jiné vztahy a pravidla, než jak je známe z klasických sportů.

5.6 Závody

Závody ke skateboardingu patří od samotného vzniku této činnosti. Rozhovor na toto téma bývá většinou velice emotivní a názory lidí na sponzoring a závody se dosti výrazně odlišují. Nejprve jsme se v rozhovoru zaměřili na závody. Ptali jsme se na to, zdali respondenti jezdí závody, jak dlouho se pohybují na závodní scéně a co si o nich

myslí. Zjišťovali jsme také to, zda a také proč je baví závodní skateboarding? „Závody jsou dobrá věc, ale sám je moc nejezdím.“ Něco v tom smyslu jsme od skateboardistů slyšeli nejčastěji.

Honza: „Když jsem byl malý tak ano, teď už spíš moc ne. Jezdím spíš podpořit kámoše, co to pořádají a potkat známé.“

Lukáš: „Hele závody já nejezdím, ale rozhodně mají svý místo. Je to určitě dobře, že se ty závody dějou, protože obzvlášť na tý světový úrovni, protože si myslím že to pak jako přitáhne víc takových těch mladejch lidí.“

Kuba: „Já si myslím, že to je dobrá věc, já osobně závody moc nejezdím, jezdím závody, který pořádají kamarádi, který já podpořím tím, že se do toho závodu přihlásím, jinak nemám nějaký svoje cíle, že bych šel závodit abych vyhrál“

Ondra: „Na závody občas chodím, ze začátku jsem nechodil, pořád jsem si říkal, že toho umím málo a nemám tam co předvést, tak jsem začal jezdit závody až třeba po 8 letech skejtvání.“

Závody by měly být o dobré atmosféře, o propagaci skateboardingu a také by měly být vnímány jako příjemné místo, kde se lidé rádi potkávají a setkávají. Podle většiny dotazovaných by neměly být o financích a vítězství. Jeden z dotazovaných uvádí, že lidé si právě při závodech utvářejí vlastní pohled na skateboarding a jeho subkulturu, nepřijímají tak pouze zkreslené informace z druhé ruky.

Lukáš: „Udělají si svůj názor, a proto si myslím, že ty závody jsou dobrý. Protože potom ty rodiče řeknou jo, nám se to hrozně líbilo prostě, tak skejtuj. A když tohleto ty rodiče neviděj, nebo nemají možnost to zažít na vlastní oči, tak můžou mít nějaký zkreslený představy o čem to je, a třeba potom se tady nenarodí další Tony Hawk, kterej by to zase jakoby posunul. Takže myslím, že to je dobře, že ty závody tady jsou.“

Honza: „Závody jsou dobré podle mě, ale záleží, kdo a jak je dělá, když jde o propagaci značky, která je úplně mimo skateboarding, tak je to špatně, když jde o vítězství, tak taky. Samozřejmě, když jde závodníkům o peníze a slávu, tak taky špatně. Závody by měli být o zábavě, párty, setkání známých a dobré show pro lidi. Nemam rád jezdce, kteří jedou pro vítězství. Mam rád jezdce, kteří jedou pro diváky, dělají show. Baví se tím.“

Ne všichni respondenti však vidí závody pouze v kladném slova smyslu. Jeden z respondentů závody považuje za přínosné pouze pro veřejnost, pro samotný skateboarding už nikoliv.

Jiří: „Hele, jako určitě je to dobrý pro tu širší veřejnost. Která se jako díky tomu o skejtvání dozvídá. Že prostě dneska podle mě, kdyby sis udělal nějaký jako průzkum a ptal se lidí, co je to flip, tak to ví podle mě třeba o 50 procent víc lidí, než to vědělo třeba před 10 lety. Což jako je fajn, ale v zásadě to jako ničemu neprospívá. Skateboardingu.“

Honza: „Je super, že na většině závodech nikdo neřeší doping, jestli se tedy pivo a tráva počítá za doping.“

Závody jsou pro skateboarding důležité, ale nejsou podle respondentů tak zásadní jako v jiných sportech. Skateboarding by bez závodů určitě rozkvétal dále, sice ne takovým tempem jako tomu bylo dosud, rozrůstal a vyvíjel by se však. Závody jsou dobrá propagace, ale zároveň komercializace, což skateboardistům není tak blízké. Rádi se setkávají se svými kamarády a podporují raději své malé lokální spolky a závody, než masové akce. *„Samozřejmě závody propagujou skateboarding, jak v dobrém, tak ve špatném světle. Já mám rád i špatnou propagaci, podle mě to k tomu rebelství patří.“* uvádí jeden z dotazovaných.

5.7 Sponzoring

Sponzoring byl další částí rozhovoru, ke které se skateboardisté vyjadřovali. *„Co pro tebe znamená sponzoring? Je sponzoring důležitá část skateboardingu?“* Tak zněly otázky, na které odpovídali naši skateboardisté. Přímo do kolotoče sponzoringu se ani jeden z dotazovaných nedostal, i tak o něm ale dokázali pár důležitých informací říct. Pro jednoho respondenta je toto téma velice blízké a to ze strany marketingu, stará se totiž o dvě skateboardové značky, které mají v Čechách svůj skateboardový tým.

Honza: „Nikdy jsem nebyl sponzorovaný, ale myslím si, že pro některé jezdce je důležitý, aby se mohli více soustředit na své ježdění a nemuseli si nic kupovat a řešit peníze na skateboardové tour.“

Lukáš: „dneska je to těžký žejo, dneska prostě i když seš hodně šikovnej, tak taky asi musíš mít ostrý lokty, abys byl sponzorovanej a ne jenom čekat, že to k tobě přijde.“

Ondra: „Sponzoring je určitě super věc, která lidem pomáhá šetřit peníze, protože kupovat si pořád nové desky není zrovna levná záležitost. Určitě není lehký dostat sponzora, mrzí mě, že v České republice si člověk nemůže skateboardingem vydělávat peníze a věnovat se tomu na 100%.

Kuba: „Je to asi dobrá věc, podpořit toho jezdce, když je dobrý a má nějaký ambice do budoucnosti.“

Ruda: „Sponzoring do nějaké míry samozřejmě spouště lidem otvírá obzory, protože když se pak tomu chceš věnovat na nějaké vyšší úrovni, tak je to pro ně jedinej prostředek, jak se dál rozvíjet, pokračovat.“

Sponzoring otevírá možnosti novým jezdcům, pomáhá jezdcům posouvat hranice a dokáže motivovat jezdce. Vypadá to, že sponzoring má jen kladný vliv na skateboarding, ale je tomu opravdu tak? Je opravdu tak důležitý sponzoring pro skateboarding? Měli bychom děti podporovat v tom, aby se hnali za úspěchy a sponzory?

Honza: „Neměl by to bejt cíl, ale jen třešnička na dortu, takové ocenění za tu dřinu.“

Lukáš: „Podle mě sponzoring, škodí tomu skateboardingu jako takovému.“

Kuba: „Samozřejmě spousta lidí mělo ty dny, kdy prostě chtěli bejt hrozně sponzorovaný, a aby mě někdo podporoval, a bejt na časopisech a tohle, ale teď rozhodně to vidim tak, že v skejtech ten sponzoring rozhodně není důležitěj.“

Jiří: „Viš že prostě, jsem dostal fakt jako x krát, jak prostě na pracovní mail tak i na soukromej, takový ty maily typu: „Čau, jsem Marek z tady „horní dolní“, jezdím 2 roky, tady jsem na lokálkách byl třetí, umím flip a varial a nechcete mi dávat boty?“ Tak to je pro mě jakoby špatně. Na to já ani jako neodpovídám.“

Záleží, jak se k tomuto tématu postavíme, existují jezdci, kteří jezdí pro sebe a možná nemají ambice být nejlepší, uznávají ale ve skateboardingu kouzlo samotného ježdění, té svobody. „Mě baví ta svoboda. Ten duch té věci samotné, než bych plnil něčí úkoly a dostával za to nějaký prostředky.“ Na druhou stranu bez pomoci sponzorů by spousta mladých talentovaných jezdců nebyla tam, kam se dostala, a skateboarding by možná trikově stagnoval. Je pravdou, že česká scéna je malá, a možná zde máme až příliš sponzoringu na úkor kvality, ale na druhou stranu také málo finančních prostředků, takže uživit se skateboardingem je u nás opravdu těžké. „V zásadě jako

víceméně jedinej, kdo dělá jako fakt hardcore sponsoring, fakt dobře, je Max Habanec.“ říká jeden z dotazovaných. Lidé spíše vidí věci zadarmo, než tu možnost propagovat skateboarding a onu značku s ní spřízněnou. Pravdou je, že skateboarding naštěstí podporují skateboardové značky a lidé, kteří v této oblasti vyrůstali a mají tak zde hlubší vztah a porozumění, i proto je sponsoring ve skateboardingu volnější než v jiných sportech. Sponzoři jsou benevolentnější a dokáží dávat vydělané prostředky zpátky do skateboardingu. Horší situace nastává se sponsoringem od neskateboardových firem, tyto firmy ze skateboardingu dělají něco, čím není. Snaží se z této aktivity udělat pouze byznys, a za pomoci medií, tabulek a rekordů ovládnout tuto kulturu a prodat ji davům.

5.8 Institucionalizace skateboardingu

V poslední době se skateboarding začíná více a více institucionalizovat. Prospívá skateboardingu zakládání spolků a oddílů? Názory respondentů se shodují v tom, že oni sami ve většině případů nechtějí být v žádném oddílu. Pokud některý z nich vstoupil do některého z oddílů, tak pouze z recese.

Honza: „V žádném podělaném oddílu nejsem, k čemu bych tam byl, abych platil poplatky a nic z toho neměl? Je pravda, že některý oddíly nejsou špatný, ale pak už něco musíš a já nechci a taky nemusím. To je jen můj názor. V něčem to dobrý bude, ale ať se to děje beze mě. Doteďka jsem v žádném oddílu nebyl a přežil jsem to já i skateboarding.“

Jiří: „Hele, jsem členem „Křeček crew“, což je, na záznamu to nebude vidět, ale mám udělaný dresy (smích). Ne, je to jenom takový jako z prdele, že já si myslím, že jakoby tohle je věc, kterou děláš jako samostatně vždycky a i proto mě to vlastně baví. Ale jakoby dost často to děláš ještě jakoby s někým, jako že každej si to dělá zvlášť, ale sejdou se jako lidi na jednom místě co to dělají jako společně, tak jsme si prostě udělali crew, protože jako jsme na tom skatu v permanentní křeči, a od toho prostě Křeče crew. Hele je to jenom taková recese.“

Lukáš: „Tak jako nevím, k čemu by mi to pomohlo.“

Kuba: „Jestli bych chtěl bejt, asi to nemam jako nějaký cíl, dostat se do nějakýho skateboardovýho spolku, jednak těch spolků zas až tolik není, samozřejmě existují tady věci, jako je Česká skateboardová asociace a takovýhle věci, ale úplně mě to

škatulkování toho skateboardingu moc nebaví, takže nepotřebuju být v nějakém spolku. Ani to neplánuju, nemůžu říct, že nebudu, ale v plánu to rozhodně nemám.“

Opravdu potřebujeme mít skateboardové asociace? Dělají asociace a spolky pro skateboarding něco, bez čeho by se skateboarding neobešel? Podle respondentů jsou zakládány skateboardové školy, které sice přivádějí mládež ke skateboardingu, ale podle nich by přišla, i kdyby skateboardové školy nebyly. Jiný respondent zase tvrdí, že vstoupil do spolku jen z důvodu, aby mohl komunikovat s radnicí a vyjednávat lepší prostor pro skateboarding.

Jiří: „Hele, já jsem třeba jako jeden rok posílal Langovi do Český asociace skateboardingu, oni mají, že každý rok jim jako pošleš nějaký jako příspěvek, ona je to vlastně neziskovka, že přispíváš na chod té organizace, ale není to jako osobní, že jsem to přestal platit, ale osobně jako nevím no, jako samotná asociace jako podle mě nepřispívá k tomu, že tady třeba vyrostou jako víc skateparků, což třeba zajímá mě, ale zase jakoby může pomáhat mladším děckám, aby začali jezdit na skatu. Což je jako asi dobrý, já třeba tak, jak jsem k tomu přišel já, tak si myslím, že by si na to každý měl přijít sám. Ale pokud někdo chce jako dělat tréninky skejťový, tak proč ne. Jako nezavrhnuju to, ale že bych to nějak jako podporoval, tak to ne.“

Ruda: „Hele, tak jak na tím přemýšlím, snad asi ne, ale nevím, protože si pamatuji období, kdy všechno co se chtělo vyřešit prostřednictvím skatebaordingu, ty vole potřebovaly být na to různý sociální útvary aby se dalo ledacos vyřídit a zařídit, nějaké dotace, něco žádat, takže nevím pod co všechno jsem se upsal, podepsal.“

Kuba: „Aktivním členem nějakýho oddílu nejsem, oddíl jsme chtěli udělat v Kralovicích, hlavně kvůli rozvoji nějakýho tady třeba sportoviště, toho skateparku, kvůli získávání nějakých dotací, protože člověk do toho prachy nemůže cpát pořád. Nakonec se to ale ve finále neuskutečnilo, takže nejsem členem žádnýho spolku.“

Z rozhovorů je patrné, že skateboarding a organizace nejdou ruku v ruce. Skateboardisté chtějí být volní a ničím nesvázaní. Nechtějí chodit na schůze, řešit dotace a zabývat se organizačními problémy. Jediný důvod, proč se organizují, je důvod výstavby nových skateparků, ale i tento cíl je občas nedokáže sjednotit.

5.9 Alkohol a drogy ve skateboardingu

Oblast, zabývající se blíže vztahem skateboardistů k alkoholu a drogám měla přiblížit celkovou situaci této problematiky v dané subkultuře. Respondenti zde tuto oblast hodnotí a popisují jak z hlediska dané komunity, tak z hlediska svého vlastního chování.

V první části se respondenti zabývali problematikou alkoholu ve skateboardingu. Někteří se zde shodli v názoru, že pití alkoholu v Čechách není ojedinělou aktivitou, naopak, je tato aktivita v Čechách běžná, nijak se tak skateboardová komunita neliší od zbytku obyvatel.

Jiří: „Hele ta pivní kultura je tady v Čechách. Tak je to vždycky dobrý, jít si zaskajtovat a pak si dát třeba pivko nebo je to dobrý, že se po tom třeba víc uvolníš. Ale je to tak jako, za mě třeba dát si jedno.“

Lukáš: „Hele tady jako v Čechách chlastaj snad úplně všichni jako. Takže to si myslím, že to se s tím vůbec nedá spojovat jako. To prostě je takovej národní sport tady v Čechách, chlastat.“

Honza: „Jinak bych řekl, že skateboardisti chlastají úplně stejně jako většina národa. Při ježdění pivo, ale tvrdej asi ne, to by je složilo.“

Ve většině případů se skateboardisté shodli na tom, že alkohol je zde poměrně běžnou záležitostí, zejména pití piva. Zdůrazňují však, že pro provozování této aktivity je nutná přiměřená míra pití, avšak výjimky potvrzují pravidlo.

Kuba: „Já samozřejmě, nějaký pivo si dám. Není dobrý se zbořit, pak to nedopadá většinou moc dobře, protože ta rovnováha a stabilita se tím alkoholem dost naruší, když je to ve větší míře, když si člověk dá pár piv a pak celej den skejtuje, tak ty piva vyjezdí, ty se dostanou pryč.“

Ruda: „Samozřejmě chlast k tomu patří, nebo hlavně pivka, že jo, protože prostě pořád je to dobrej nápoj. Příjemně se to pije. Je to chlazený. Alkohol v nějaké míře dodává kuráž, ve skateboardingu nějaká kuráž je určitě na místě, ale taky jako nesetkal jsem se nikdy, že bych přišel někdy někde na flek, kde se nějak jezdilo a vyloženě tam někdo chlastal tvrdej, nebo že by tam úplně vylejval bezhlav. Jsou takové pozůstatky skateboardingu, skateboardistů, kteří tomu propadli a teď se to jakože snaží spojit, ale to vidíš, že to nefunguje. Nemůžeš se vylejt a skejtovat, nemůžeš se vyfetovat a

skejtovat. Furt si musíš zachovat takovou tu bělou mysl, abys mohl trošku fungovat a aby ses někde totálně neroztřískal. “

Pití alkoholu zde respondenti srovnávali také z hlediska členství v dané komunitě, členství v daném sportu. Toto srovnání se několikrát opakuje na srovnání s příkladem fotbalistů. Někteří skateboardisté zde připouštějí, že právě samotný skateboarding ve své podstatě umožňuje konzumaci alkoholu i při samotném provozování aktivity a to v některých případech i na profesionální úrovni, při závodech, v čemž se nachází základní rozdíl s ostatními sporty. Za toto jednání se však skateboardisté vzájemně neodsuzují, naopak někdy i obdivují.

Lukáš: „Tak jasný, to je vlastně jeden z těch rozdílů, proč vlastně ten skateboarding je takovej, jakej je. Že vlastně je to jediná, ale ani ne jediná, jsou další aktivity, ale vlastně tys to načal, nebo řekls to. U tohohletoho, u skateboardingu můžeš zároveň kalit, a můžeš furt skejtovat.... A nikomu vlastně tím neškodíš jako, neškodíš žádnému týmu, je to tvoje svobodná volba. A prostě to k tomu tak nějak jakože patří. “

Jirka: „Hele tam jako podle mě jsou to takový už jako trošku atleti a ty už to podle mě nedělaj. Občas se tam objeví nějaká jako šedá eminence, která to má jako jinak a jsou lidi, co to ocení a jsou lidi, co to nechápou. Třeba jako i v tom publiku. Říkají si, dyť jsem ho viděl včera na baru, zakopnul a dneska tady vraždí, to přece není možný... Myslim, že je to spíš brany jako dobrý, když se dokáže vylejt a ještě u toho skejtovat, tak je to takovej další level (smích). “

Honza: „Výhoda skaterů je, že si můžou dát pivo, kdy chtějí. Asi těžko si fotbalista na tréninku může dát pivo. “

Ruda: „Alkohol, vím, že na závodech pivka byly normální, když někdo jde na závody, tak jako jde spíš za tím, aby se těch závodů účastnil a nějak umístil, takže si daleko víc hlídá, kolik toho vychlastá, toho piva. “

Drogy byly dalším okruhem, kterému se respondenti věnovali. Připouštěli zde ve větší míře užívání marihuany, odmítali však užívání jiných, chemických látek. Často však samotné užívání marihuany nepřipisovali pouze skateboardistům, poukazovali na samotné dnešní rozšíření této drogy. Poukazovali také na to, že někteří skateboardisté drogy dnes striktně odmítají.

Honza: „Nebudem si nalhávat, spousty skaterů hulí trávu, ale myslím si, že i v běžný společnosti hulí dost lidí trávu. Myslím si, ale že u té trávy to začíná a končí, samozřejmě jsou výjimky, ale to jsou všude.“

Ruda: „Nikdy jsem se s ničím takovým nesetkal, vím, že spousta skateboardistů kouří trávu, ale že bych vyloženě někdy viděl nějaký skateboardisty nechutně sjetý nějakou syntetikou, nějakýma chemikáliemi. Hele nejde mi to moc k sobě, protože ty potřebuješ, proto, abys tu aktivitu dělal, musíš vynaložit obrovské úsilí. Přeci jenom když se budeš něčím dosmrkávat, tak ti to spoustu té energie bude brát a nebudeš v tom tak dobrej. Nedokáže tě to v něčem tak podnitit. Neznám žádnýho skateboardistu, kterej by fetoval. Zním spousty bývalých skateboardistů, kteří začali fetovat. Což se mi zdá samo o sobě dost vypovídající.“

Kuba: „Já bych neřekl, že to k sobě patří, to asi ne, ale samozřejmě je málo skateboardistů, který nepijou. Jako pár jich znám, a drogy určitě ne. To, že někdo hulí, to nezáleží na tom jestli skejtuje nebo ne, to je prostě každýho věc, každej to má jinak, já myslím, že to není typický pro ten sport, pro ten skateboarding. Já si myslím, že i dokonce většina skejťáků nehulí, nebo větší půlka.“

Ondra: „Drogy jsem nikdy nebral, nemám to rád... Řekl bych, že určitě marihuana se ve skateboardingu hodně objevuje, ale poslední dobou mi přijde, že tu trávu už lidi tolik nekouří. Zním zase ale kamarády, kteří bez toho, aniž by si před ježděním nezahulili, tak prostě nemůžou jezdit. Říkají, že je to zklidní a pak jim to tam lépe padá, ale nemam s tím žádnou zkušenost.“

Lukáš: „Tak brčko je brčko, samozřejmě furt je to považovaný jako droga, ale prostě je to rostlina, která i léčí, takže to zas prostě záleží, o kterejch drogách se bavíme. Myslím si, jako že skateboarding a drogy, tam jako nevidím tu souvislost.“

V mnoha názorech se objevuje také vysvětlení problému, proč je tak často společností přisuzováno užívání drog právě skateboardistům. Někteří zde zdůrazňují právě samotnou otevřenost, volnost skateboardistů, kteří se užíváním těchto látek tají méně, než jiné komunity, subkultury, jednotlivci.

Lukáš: „Hele tyjo, tak jakože na to se těžko odpovídá, nemyslím si, že to k sobě patří, jako že řekneš levá a pravá. To ne. To že to tam je, je víceméně jenom tou komunitou zase. A nemyslím si, že by skejťáci, to se nedá říct ani fetovali, ale nedá se říct, že by ty drogy v tom skateboardingu byly víc, než v jinejch sportech. Ať už zase je to ten

zmiňovanéj fotbal, je to všude dneska, akorát prostě ty skejťáci se tím moc netají... Pro mě furt je to volnej, skateboarding je pro mě hrozná svoboda, volnost, že si můžeš dělat co chceš, jako v uvozovkách a tak se tak jakoby i chovám. Samozřejmě respektuju pravidla, který jsou tady nastavený, ale jako nerespektuju takový ty nesmyslný pravidla, který jsou tady nastavený. A ne, že bych proti tomu bojoval, ale tak jako přistupuju potom k tomu skateboardingu. Takže nestydím se říct, jako že, jo jasně zakališ, dáš si pivko, dáš si brko.“

Honza: „Myslím si, že skejťák se netají tím, že hulí trávu ostatní možná drobet jo, proto si o nich myslí lidé, že jsou feťáci. Skejťák jede busem a klidně si ubalí brko, ale nikoho tím neotravuje. Je jim jedno co si ostatní myslí. Snad se časem názory lidí změní.“

Samotný vliv drog, marihuany a její oblíbenost mezi skateboardisty respondenti připisují spíše uklidňujícím účinkům, které tato droga může poskytovat. Její užívání podle některých není vyloučeno ani u skateboardistů, zúčastňujících se závodů. Nepovažují však drogy za doping. Opět, stejně jako u konzumace alkoholu, užívání marihuany v tomto případě u většiny respondentů není vnímáno negativně. Někteří zde toto téma uchopují také z pohledu snowboardistů, jejichž zájmy jsou v mnohém podobné komunitě skateboardistů.

Lukáš: „Hele myslím si, že tráva rozhodně nemůže bejt považovaná za doping, protože tě to hází do stavů, kdy rozhodně nepodáváš nějaký lepší výkony. Jako je pravda, že jsem viděl pár lidí, který na tom zabíjej hrozně, ale furt jako pro mě osobně, je to daleko víc, když někdo vyhraje, nebo se mu podaří vyhrát, když je zkouřenej, než když není. Protože to je jako respekt, nebo ne respekt, je to jiný žejo, je to těžký, to tvoje tělo je ovládaný něčím jiným a doping jako takovej ti pomáhá ke zvýšení nějaký fyzický aktivity, THC tě utlumuje, takže si myslím, že se to nedá považovat za doping... Tak samozřejmě strach ti to může trochu ztlumit, nebo ne ani tak ztlumit, ale já si myslím, že se cítíš jakoby víc uvolněnej, což paradoxně jako může přispívat k tomu, že seš víc v pohodě a líp ti to jde, ale taky naopak žejo. Takže kdyby to pomáhalo každému bez rozdílu, tak by se to asi dalo považovat za doping, ale když na každýho to má jiný účinky a je to úplně stejný, jako když by někdo řek, ty jsi tady trénoval, tady v tom skateparku dva roky, já jsem sem přijel poprvé, ty jsi vyhrál, já jsem skončil pátej. Tak on má taky výhodu žejo, ten klučina, kterej tam prostě žije, řekne si, prostě já tady budu trénovat, to je svobodný rozhodnutí, volba každýho, jestli to drtit a nebo ne. A to samý je ten joint,

jako jestli si ho dáš, aby ses cítil víc v pohodě, tak je to to samý, jako když se rozhodneš, že budeš rok někde jezdit a trénovat si to.“

Lukáš: „Myslím si, že vůbec, jeden příklad za všechny, teď nevím jeho jméno, ale vyhrál zlatou medaili na olympiádě, snowboardák, myslím, že to byl nějaký Švéd, myslím že to bylo v účku, no byl zhulenej a oni vlastně na to přišli, byla tam dopingová kontrola, vzali mu zlatou medaili, po dvou letech mu jí vrátili s tím, že respekt, vyhrát zlato a bejt u toho zkouřenej si prostě zaslouhuje to, že mu tu medaili prostě vrátí... Komunita za to bojovala žejo, aby mu to vrátili. Jako nikdo nechce bejt prostě, nechce jít z druhýho místa na první jenom díky tomu, že týpek byl zhulenej a zajel víc, než ten kdo nebyl zhulenej. Takže si myslím, že vůbec jako tahleta otázka, no překvapilo by mě to, kdyby se řešilo.“

Jiří: „Já ne, ale myslím si že prostě, jsou třeba i na tý víc profesionální úrovni lidi, který jsou zvyklý na tom fungovat. A ten skateboarding je v zásadě v nějakým osobním jako brandu, žejo. Když je to o tom, že ty totálně nahulenej tam dáš nějakou vraždu. Myslím, že třeba Tom Penny, tam to jako o něm částečně tak je. Pořád jako vykouřenej, ale jezdí prostě hezky a nějak mu to odpustíš no.“

Ondra: „Řekl bych, že určitě marihuana se ve skateboardingu hodně objevuje, ale poslední dobou mi přijde, že tu trávu už lidi tolik nekouří. Znam zase ale kamarády, kteří bez toho aniž by si před ježděním nezahlili, tak prostě nemůžou jezdit. Říkají, že je to zklidní a pak jim to tam lépe padá, ale nemam s tím žádnou zkušenost.“

Lidé mají obecně mylnou představu o užívání alkoholu a drog ve skateboardové subkultuře. Doufejme, že jim tímto přiblížíme situaci v této subkultuře a poukážeme na to, jak to s návykovými látkami skateboardisté mají, proč je užívají nebo neužívají a v jaké míře.

5.10 Vzory ve skateboardingu

I skateboarding má, jako tomu je v jiných sportech, v uvozovkách své legendy, hrdiny a vzory. Zeptali jsme se, jak vnímají respondenti vzory a jaké osobnosti uznávají, proč? Již dříve někteří z respondentů uvedli, že je skateboarding aktivitou, která má určitou historii a také vzory, které se k této historii vážou, jaké vzory tedy více či méně konkrétně uznávají?

Honza: „Je jich hodně, nemůžu říct konkrétní lidi, ale líbí se mi kreativní jezdci a ty, co to posouvají dál a hlavně se tím baví a je to vidět na jejich skateboardingu. Nechtějí slávu a peníze, jen jezdit a užívat si to.“

Kuba: „Asi nemůžu říct jenom jednoho jezdce. Pro mě je to spousta kamarádů, se kterejma skejtuju, jsou pro mě hodně inspirativní, protože když vedle vás někdo dělá něco, tak se mi to líbí, chci to zkusit. Takže to je spousta kamarádů, i blízkejch. Ale i profesionální jezdci, protože těch skejtovějch videí je dost a hlavně ty profici se dostávají do videí.“

Jiří: „Hele, tak vždycky jsou nějaký jako asi skateři, který tě baví jako tím, co dělají, ať už třeba tím jak skejtujou. Nedávnou jsem koukal, že jsou to dva roky, co jsem se potkal s Tomem Penny, takže jako týpek, kterej se mi hrozně líbí, jak skejtuje, ale zase na druhou stranu to jak žije se mi asi jako, když jsi nafetovanej, tak to se mně nelíbí. Líbí se mi jako Pontus Alv, že prostě propojuje ten DIY skateboarding s tím uměním, a tyhle lidi no. Ale asi žádněj jako životní vzor, tak to určitě ne.“

Ruda: „Hele tady nad tím jsem se zamýšlel a vlastně jsem se dostal k závěru, že v mém věku tady ty vzory a podobné vize hrozně mizely. Samozřejmě, čím jsem byl mladší, tak jsem měl svoje oblíbené skejtry a vzhlížel jsem k nim, ale však vyloženě nemam žádný vzor, že bych, jako hokejisti mají Jardu Jágra a fotbalisti Pepiho Bicana. To už mě trošku opustilo. Sem si sám trošku za tu dobu byl schopnej najít něco, kam bych chtěl směřovat, co mě naplňuje, co mám rád.“

Skateboardisté si vzory vybírají jinak, než lidé v jiných sportech. Skateboardista si může vybudovat dobré jméno, aniž by vyhrál jediný závod, či se zúčastnil velkých televizních akcí. Díky videím, na nichž je natočen jejich specifický životní styl a trikové umění, si každý najde svého favorita, který jim přesně zapadá do jejich představy o ideálním skateboardistovi. Výhodou je, že lidé nepodporují, nesledují závody, jen kvůli svému vzoru, ale fandí dobrému a kreativnímu skateboardingu, i když občas právě tito jezdci doplátí na svoji kreativitu a neumístí se na předních místech. To ale lidem nevadí, právě tímto si naopak získávají divákovu, fanouškovu náklonnost.

5.11 Oblékání ve skateboardingu

Nikomu již dnes zřejmě nebude cizí představa, že se do role skateboardisty, alespoň, co se právě stylu oblékání týče, může stylizovat takřka každý. V dnešní módou posedlé

době, lze skateboardistu těžko odlišit od běžného člověka na ulici. Poznávacím znamením zde může být právě snad jen skateboard v ruce či pod nohama.

Honza: „Tak v dnešním světě je už tolik stylů oblékání a nošení všeho možného, že si člověk nemůže být jistý ničím. Skateboardové oblečení je populární, takže jej nosí o normální lidi.“

Kuba: „Ale jak říkám, skejťový oblečení nosí dneska spousta lidí, který se skejtem nemají nic společného, nosí to jenom proto, že se jim to líbí, nebo protože je to moderní možná, nevím. Takže skejťáka na ulici jako, pokavaď nemá skejta v ruce, nebo na něm nejede, tak se skejťák blbě poznává.“

Jiří: „Myslím si, že co se jako týče nějaký fashion skejťový, tak ta se teďka tak přiblížila tomu, co prostě koupíš „háemku“, že to není pro cizího člověka identifikovatelný.“

Z rozhovorů vyplývá, že skateboardisté skateboardisty poznají, ale pouze proto, že se pohybují v té dané subkultuře a všímají si maličkostí a specifík, kterých by si normální člověk nevšiml. Často to bývají nejrůznější doplňky v oblečení, speciální úpravy oblečení nebo zničené oblečení od ježdění na skateboardu.

Jiří: „Německu sedli na chodník a podívali se a první týpek, kterej měl jako roztrhaný boty a bylo vidět, že je to od skejta, tak prostě za ním přišli. V tu ráno o ně bylo postaráno, měli kde spát a všechno bylo vyřešený.“

Honza: „Tak třeba ošoupané boty od skateboardu, nebo z boku tričko od gripu, taky nosí místo pásku tkaničku do bot. Když koukneš do parku, tam mají všichni něco na hlavě, buď kšiltovku, nebo kulicha a to i v létě.“

Jiří: „Já jsem čekal na letadlo z Istanbulu do Ammánu tak jsem si šel zakouřit a pak se jako vrátím k tomu gatu, kde to letělo a vedle mě týpek mi říká, hele ty jedeš do Ammánu, stavět skatepark vid'? A já, jako, jak to víš? No tak my jsme tě tam viděli v kuřárně, tak jsme viděli, že máš vak na skejta, viděli jsme jako boty tak jsme prostě věděli, že určitě jedeš s náma. A přesně, najednou jsem měl vyřešený, kde budu ten tejden jako budu spát a celej ten tejden jsem jako strávil s nima a bylo to úplně v pohodě.“

Lukáš: „Jako rozhodně ty v tý komunitě to poznáš hned žejo, buď ten týpek má díru v botě, jako poznáš to žejo. Už jenom touhletou jednou věcí, rozdrbanou botou, utrhaný

tkaničky. Člověk, kterej neví, o co jde, tak vlastně tohohletoho si nevšimne, spíš tě řeší podle nějaký jiný jako vizáže, vytahany hadry, dredy, tetování... Jasně, nebo si řekne, co to je za bezdomovce no. Takže se to nedá jako tohleto podle mě.“

Jiří: „Kdo to chce poznat tak to pozná. Přesně mně jako frajer říkal na Štváně, tam jsme se nějak potkali, hele jsem tě potkal v Dejvicích, viděl jsem kulicha Alis a jako víš co, skater to ví, že to tady nekoupiš, že to je holandská značka, která tady byla před 5 lety a že za to jezdil Horvát, Eda Alina a tady ty lidi, a že to tady má nějakou historii. A já to třeba jakoby taky nepotřebuju dávat nějak extra jako najevo, že jsem skater nebo tak.“

Móda ve skateboardingu je odjakživa ovlivněna také hudební scénou, každá hudba má svůj specifický styl oblékání. Někdy se skateboardista oblékne jako punkáč, lidé si myslí, že je to punkáč a on je to v konečném výsledku skateboardista, který poslouchá punk. Vzhled může klamat. Ve skateboardingu máme nespočet stylů oblékání, ale podle měřítka hudby můžeme rozlišovat například alespoň některé základní: hip hop, punk a metal.

Honza: „Máme, ale dělí se na punk a hiphop a ostatní. Je to hodně variabilní. Všichni ale nosí skateboardové boty, které jsou udělaný tak, aby se s nima dobře jezdilo a i něco vydržely, ale stejně nic moc nevydrží, když jo, tak se v nich jezdí blbě. Pak se nosí design na tričkách se skate motivy a teď hodně lidí nosí elastický jeans, protože jsou pohodlné a pruží, neomezují tě v pohybu, ale stejně někdo radši jezdí v klasických jeansech. Jo ty punkáči mají vše roztrhané a úzké a nosí truckerky nebo kulichy a hiphopeři mají zas vše volné, plandavé a baseku s rovným kšiltem.“

Lukáš: „ Přesně, někdo poslouchá hip hop, někdo poslouchá metal, a pak to vidíš na tom stylu oblékání a to se pak dá, to je vidět.“

Skateboardová móda určitě existuje, ale je širší, než si někteří lidé myslí. V podstatě se dá říct, že nikde nezačíná a nikde nekončí. „A oblékání, tam je to absolutně svobodný, někdo má rád takovýhle kalhoty, někdo takový. Tam je to asi fuk.“ Ani zde nejsou meze a pravidla, je to prostě volnomyšlenkářská aktivita se vším všudy. „To je individuální. Každý skateboardista jezdí v něčem jiném. Neexistuje pro to pravidlo.“ Jediný aspekt, který mají všichni skateboardisté společný, je jejich roztrhaná obuv, zpocená a roztrhaná tričko. „Jasně, si řekne, co to je za bezdomovce no.“

5.12 Hudba a skateboardisté

V tomto tématu se pokusíme prozkoumat hudbu a hudební vkus skateboardové subkultury. Respondenti odpovídali na otázky týkající se hudby, jejich hudebních preferencí a hudebních preferencí celé komunity. Také se věnovali tomu, zda hudba vůbec ke skateboardingu patří a jestli ho ovlivňuje.

Lukáš: „Rozhodně, rozhodně to k sobě patří, protože jak hudba, tak umění prostě vychází z lidí, chceš prostě tvořit a něco tě žene jakoby, něco, co nedokážeš jako říct, proč to děláš, ale prostě to v sobě máš, baví tě to, nějakým způsobem tě to přitahuje, a zrovna umění a hudba jsou přesně jakoby ty subkultury, který do té skejťový komunity patří. A zase naopak. Do té hudební zase, dá se říct, že máš dneska skejťový kapely, takže je to propojený.“

Styl jízdy na skateboardu je podle některých ovlivněn do určité míry právě stylem hudby, kterou poslouchají, ale nemusí to být pravidlem, tvrdí.

Lukáš: „Obecně, myslím, bazéňáci, nebo lidi, co jezdí bazén, poslouchají metal a tyhle věci, lidi co jezdí na streetu jedou hip hop a samozřejmě je to promíchaný. Ale obecně jakoby se s tím setkáváš víc.“

Jiří: „Jo, tak to k tomu určitě vždycky jako hodně patřilo, ať už prostě je to punk nebo hip hop. Dřív, jak jsi říkal, ten životní styl, ve kterým byla spojená taky ta hudba. Většinou dřív to bylo tak, že to, co jsi poslouchal, definovalo, kromě těch hadrů, nebo to šlo vlastně ruku v ruce. Hady, hudba a to tě vlastně dávalo jako dohromady, plus tam byl třeba ještě ten skejt. Kdežto jako dneska ta hudba už podle mě s tím není tolik spojená, není už tolik skate punkáčů, a v hip hopu už jako vůbec není ten skate. Někdo dělá nějaký rapy, to jo, ale to asi..“

Některé osoby hudba moc nezajímá a zdá se, že je neovlivnila. Dokonce mu hudba při ježdění na prkně vadí a odvádí jeho pozornost.

Ondra: „Někdo jede hip hop, další skupina spíš punk. Já moc osobně hudbu moc neřeším, tak pořádně nevím. Já poslouchám rádio. Mě to ruší, neslyším skateboard pod nohama, nemůžu jezdit se sluchátky, ale někdo to dělá, což moc dobře nechápu.“

Dříve se hudba propojovala se skateboardingem více. Dnes se rozdíl vytrácejí, avšak stále hudba skateboarding ovlivňuje a obráceně. Vznikají skatepunkové kapely, hip hopeři, kteří rapují o skateboardingu, ale díky rozšiřování skateboardingu se hranice

pomalu a jistě ztrácí a těžko budeme moci za pár let vymezit, co vlastně skateboardová subkultura poslouchá.

5.13 Mluva, slang skateboardistů

Právě specifická mluva by mohla být také jedním ze symbolických rysů, kterými se skateboardisté vyznačují. Z odpovědí většiny dotazových však plyne, že největším specifikem v tomto ohledu jsou názvy samotných triků, prováděných na skateboardu. Jeden z respondentů si tak v rozhovoru uvědomuje fakt, že názvy pro triky jsou z větší části globálně rozšířeny, mohou tak být opravdu poznávacím znamením, minimálně pro příznivce skateboardingu, a to i pro příznivce zahraniční. Tyto globální názvy však mohou být také určitým způsobem upravovány, jeden z respondentů uvádí typický slang, kterým mluví skateboardisté, jezdící u Stalina pomníku v Praze.

Lukáš: „Každá ta komunita má, žejo, slang, spíš je to v tom pojmenování triků, a jo, to je asi jeden takovej znak, podle kterýho bys to dokázal rozklíčovat, ale samozřejmě tomu musíš rozumět žejo, člověk, kterej vůbec neví o co jde, ty lidi se začnou mezi sebou bavit a on to zaslechne, tak si myslím že nepozná z toho, že je to skejták. Pakliže neví vůbec, o co jde.“

Kuba: „No tak to asi jako u každýho sportu. Provádí se nějaký triky a ty se nějak jmenujou. Takže když se baví skejtáci, je parta skejtáků a u toho dva neskejtáci, tak ty dva tomu většinou moc nerozumí. A to samý je ale, když půjdu do party golfistů a ty se budou bavit o golfu, no tak taky tomu budu prd rozumět. Já si myslím, že v tomhleto je to asi stejný jako u každýho jinýho sportu. Takže dá se říct, že má nějaký specifický slang.“

Jirka: „Hele to přesně bylo dneska v tom videu z toho Jordánska, tam s nima byl nějaký týpek, Anglán, a říká, hele já jim prostě vůbec nerozumím, jediný, co jim já rozumím jsou prostě názvy triků, když oni se baví jako, kam jedou. Protože to jinak jako nepojmenuješ. Nepojmenuješ jinak flip, nepojmenuješ jinak ollie.“

Jirka: „Jo, tak určitě jako jsou vysloveně Stalinský nářečí, místo kick flipu říkáš kino, místo 360 flip říkáš var nebo mlejn, takže nějaký jako argot nebo žargon tam jako je. Prostě ty pojmenováváš jako ty věci.“

Někteří respondenti zmiňují také určitá hesla, která jsou se skateboardingem spjata. Mezi takové slogany patří například „Skate or die“, „Skate and destroy“. Druhý slogan nemusí být chápán doslova jako takový, který propaguje ničení, vandalismus, ale jako určitý znak kreativity, nového myšlení a představ. Z výpovědí vyplývá také to, že jsou si skateboardisté nakloněni ve smyslu podpory, vzájemného fandění, povzbuzování a z toho vyplývají další specifická hesla, pozdravy, samotné chování.

Kuba: „Tak tam to spíš je tak, že pochválí, „dobře ty“ a nějak si plácneš, spousta lidí se objímá a tyhle ty věci, takže já myslím, že to spíš oslavíš tím, že si to dáš nějak najevo. Ale typický slova nevím, nevybavím si.“

Honza: „Od skateboardových názvů triků po různé typické slangy. Například „to si zabil jako“, jako že dal dobrý trik. Pak používají slovo kámo, všichni jsou kámo. Také používají slovo fellaz jako kámoš z bandy, se kterou jezdí. U těch triků je asi milion názvů, to nebudu jmenovat, ale když je někde pěkný prostor pro ježdění, tak tomu říkají spot.“

Ruda: „Fellaz je ze španělštiny kámošení, ne? „Zabil si“ přinesl ten blbec ze Slovenska, jak se jmenuje... Rytmus... Jedině ty slogany, „Skate and destroy“. Co někde někdo vyřkl. „Skate or die“.

Ondra: „Teď si nevzpomenu. Jen mě napadá pozdrav „Zdar bro“.“

Jazyk skateboardové subkultury bude pro majoritní kulturu vždy cizím nesmyslným jazykem. Dokonce i lokální skateboardové party mají svá specifika v mluvě, která mohou zapříčinit jisté nepochopení mezi komunikujícími skateboardisty. Lze usuzovat, že mladá generace díky všeobecné globalizaci lépe porozumí skateboardovému žargonu, ale nemusí tomu tak býti pravidlem.

5.14 Limity a omezení

V tomto oddílu dotazovaní odpovídali na otázky týkající se určitých omezení, která by bránila v provozování skateboardingu. Zamýšleli se nad tím, kdo všechno může tento druh zábavy vykonávat, zda existují nějaké zdravotní, ekonomické, sociální, geografické limity. Shodují se v tom, že skateboarding může provozovat prakticky každý zdravý člověk a to téměř jakéhokoliv věku, pohlaví, určitých specifických vlastností tady není potřeba. Někteří zde zmiňují, že není překážkou ani určité zdravotní

omezení či postižení, pokud se člověk nechce věnovat skateboardingu na vrcholové úrovni. Určitým limitem zde může být strach, který však nemusí být vždy pouze na škodu.

Kuba: „Já si myslím, že víceméně každéj. Dneska na výborný úrovni jezdí holky, což dřív moc nebejvalo, těch bylo hodně málo, dneska holek strašně přibývá a strašně diktují, je to šílený úplně. No takže ženský, který tam nebyly, tak ty tam teďka jsou. Další věc je ta, že skejtovat může dneska asi každéj, od malejch dětí je spousta tříletých, čtyřletých která už na tom jezdí a tátové je k tomu vedou. Další věc je, můžou na tom jezdit i senioři, je to skvělej dopravní prostředek, dá se vidět pádesátiletý skejták, šedesátiletý skoro, možná i jo. Takže já si myslím, že to není daný tím věkem, nebo nějakým stylem, může to dělat asi každéj. Samozřejmě ta úroveň toho skateboardingu se může lišit, ale to je už na talentu si myslím už potom.“

Ondra: „Myslím si, že tento sport může provozovat naprosto každý v jakémkoliv věku, dokonce i když člověk nemá obě nohy, tak může skejtovat. Jeden takový člověk dokonce jezdí na světové úrovni a zúčastňuje se světových závodů. Co se týče věku, tak si myslím, že když zdraví slouží jak má, tak se dá jezdit hodně dlouho.“

Lukáš: „Hele kdokoliv, jako myslím si, že dneska už, nebo i v jinejch sportech jsou lidi hendikepovaný a dělají to. A viděl jsem člověka, a myslím si, že všichni jsme viděli lidi, jako pár lidí, který nemají nohy a jezdí na skatu. Je to jenom o tom, co chceš žejo. A samozřejmě tohle jsou překážky, který ti v tom brání, ale v mejch očích jsou tyhle ty lidi prostě, jako hroznej respekt jim, že to dávají i s těma překážkama. Protože když jsi zdravěj, tak ti v tom nebrání vlastně vůbec nic.“

Honza: „Já si myslím, že všichni, co nemají strach. Nic víc tě neomezuje. Max, že bydlíš v lese a nemáš kolem sebe kus betonu nebo skály, to jde pak blbě (smích). I slepého jsem viděl jezdit v bazénu, fakt mazec. Dokonce lidi bez nohou, sedli na desku, odráželi se rukama a dělali stejné triky, jako normální zdravý lidi, fakt mazec a velký respekt jim. Dát flipa z deseti schodů bez nohou je něco neskutečného. Viděl jsem dokonce jezdit týpka s jednou nohou. Na jedné noze mel umělou a jezdil snad líp jak já. Teď se stydím.“

Ruda: „Pokud nejsi ochrnutej na dolní končetiny, tak asi každéj.“

Ruda: „Samotný chtění a fyzický dispozice. Když to chceš, tak to budeš dělat bez ohledu na to, co to bude.“

Jiří: „Hele jako mě se na tom líbí právě jako ta kreativita, že ne samozřejmě každý může dělat flipy z 10 schodů. Ale to prostě neznamená, že jako nemůžeš jezdit na skatu, můžeš se na tom prostě jenom vozit. Už jenom to, že se na tom voziš, znamená, že jsi prostě skejták. A nebo zase se mi hrozně líbilo, co říkal Martin v Německu, že to je spíš o tý hlavě. Že právě lidi se mu smějou, že dělá jako ty fingery, a že ty kluci skejtují a pak dělaj fingerboarding. Ale on právě říkal, že to je něco, co můžeš dělat jako bez ohledu na svůj zdravotní stav. A je to hlavně o tom, že ty myslíš jako ten skater.“

Někdo se kromě zmíněných okolností snažil vymezit skateboarding z hlediska geografického či finančního, uvědomuje si určité omezení pro lidi, kterým skateboarding není dostupný. Na druhou stranu se v rozhovoru jeden dotazovaný zmiňuje o určité sounáležitosti, větší vzájemné pomoci v rámci skateboardové subkultury, než uvnitř jiných subkultur. Právě tato vzájemná pomoc, shovívavost, je znatelná napříč celým rozhovorem. Jeden z respondentů se aktivně zúčastnil dobrovolné výstavby skateparku v Jordánsku, považuje tento skutek za něco, čím spolu s dalšími obohatili tamější kulturu, pomohli zdejším mladistvým snášet lépe strasti a útrapy života, který žijí v problematických podmínkách.

Honza: „Možná drobet stáří, a pak jediné nějaké nemoci, a ten strach a možná trpělivost. Možná klimatické podmínky na Sibiři, je zima a sníh a na Sahaře zase horko a písek, jediné, že by postavili haly, když máš halu, není problém ani roční období ani podnebí. V Kalifornii mají super podmínky, mají dobré klima a dost parků, ale dá se jezdit kdekoliv, kde je beton a alespoň drobet sucho. Ještě tě může omezovat režim, nevím, jak to mají v Severní Koreji.“

Ruda: „Musíš se k tomu nějak dostat. To je jako se vším, ale. Sice můžeš být zdravěj, ale nemáš na to si koupit svačinu a někdo může být zdravěj a koupí si jí, to je prostě o možnostech.“

Ruda: „Pokud chceš jezdit na nějaké úrovni, tak tě to něco stojí. Dneska kamkoliv se dostat tě něco stojí. Skoro jakejkoliv skatepark dneska něco stojí. Všechno to něco stojí. Boty tě něco stojí. Kupuješ si několikrát boty do roka. Hardware, desky, prostě. Je to náročný. Věřím, že existuje, ta kultura je o tom, že když na tom někdo není úplně nejlíp a prostě jako je to dobrý člověk v tom, tak spousta lidí je mu jako schopná pomoci. Nebude to mít sice všechno nejlepší, úplně top, ale támhle kluk ojezdil boty, tak mu dá boty a nic za ně nechce. Je v tom daleko větší schovávavost, když už je někdo v tý

kultuře, trošičku v tý scéně nějak zahrnut, tak jako už ty lidi jsou s ním shovívavý, protože ví, že to nemá jednoduchý z nějakého důvodu. Pokud ten důvod je opravdu zásadní, protože je někdo lempl, tak ho má každěj v hajzlu. Když to nemáš jednoduchý, tak ti leckdo pomůže. Kolikrát jsem já taky takhle pomohl někomu, možná mě někdy bylo taky leckdy pomoženo... Nenecháš to, jdeš někam, někdo nemá prachy, koupíš mu pivo. Někdo zlomí skejt, ty máš skejt, tak mu ho půjčíš, je to takový otevřenější.“

Jiří: „Hele jako já se k tomu tak nějak pořád vlastně furt vracím, v celým tom rozhovoru to bylo, to Jordánsko, to asi bylo jakoby nejvíc, co jsem kdy zažil. Kdy banda lidí z celýho světa se sejde na 14 dní na Blízkým východě, kde vidíš z okna na to, kde je jako už válka, bydlíš kousek od utečeneckýho tábora, nikdo ti jako neplatí, a ty jenom jako stavíš skatepark proto, aby ty lidi se tam měli líp. A ačkoli je to vlastně, už jsem to říkal, skateboarding jako takovej je přínos pro společnost na první pohled nula, ale přesně jako dneska jsem viděl video po půl roce z toho, co jsme tam stavěli a tam je prostě jako hromada děcek. Oni jako samozřejmě tam nemaj na to hardware, takže se tam jako střídaj o ty skejty a jako ty kluky to hrozně baví. A to, v tom, v čem tam oni žijou, že jakou mají kousek za barákem válku a Islámskej stát, tak oni se dokážou přesně jako od toho odprostit a že jim to ani jako tak nezkurví to dětství. Což jako podle mě, tyhle věci tě musej ovlivnit dost. A že máš něco, co tě jakoby vždycky z toho vytáhne a bavíš se jenom tím.“

Zajímavého srovnání se nebál jeden z respondentů. Zamýšlí se zde nad určitými nižšími nároky na skateboarding jako samotnou aktivitu pro zdravotně postižené. Při srovnání s provozováním jiných aktivit, například fotbalu, zde vysvětluje určitou přívětivější situaci pro zdravotně postižené, kteří se chtějí věnovat skateboardingu. Je samozřejmá určitá odlišnost v provádění triků u zdravého a zdravotně postiženého jedince, tento jedinec však stále využívá stejné prostředky, stejná místa, jako zdravý skateboardista.

Lukáš: „No tak hele u fotbalu je to těžší, tam hele když někdo chce hrát fotbal a nemůže, třeba nemá nohy, tak je v pytli. Tam už to není jako o tom, ale jo no, to je docela zajímavý, to co jsi řekl, protože ten skateboarding můžeš vlastně dělat si myslim, pakliže nejsi jako ochrnutej nějak hodně, úplně, tak ho můžeš asi dělat, ale ten fotbal nemůžeš. Takže vlastně skateboarding má ještě jako takovouhle výhodu (smích). To, mě nikdy jako nenapadlo, nebo nikdy jsem o tom nepřemýšlel, ale když se nad tím zamyslim, když o tom teďka mluvíme tak jo no. Tak já o tom skateboardingu

nepřemejšlim jako zas až tak moc, přesně pro někoho je to ten životní styl a jedou to se všim všudy a patří do té komunity a nějak v té komunitě víc jakou jsou činný, a to je jediné dobře, a diskutují třeba o takových věcech, nebo to téma tam někde jako dřív nebo pozdějš někdo vyzdvihne, nebo se o tom píše a tak dále a je to rozhodně dobře. Ale tím, že já to jako až tak, když to řeknu blbě, nežeru, tak mě tyhle ty otázky vůbec jako nenapadaj. Ale když se o tom bavíme, tak je to zajímavý. Že i tímhle takhle může se někdo jakoby realizovat v tom víc, než v jinejch sportech, a přitom ten člověk to má těžší, že je hendikepovanej víc než ostatní. To je zajímavý, to je dobrý.“

Skateboarding má pouze málo překážek pro své provozování. Člověku stačí pouze skateboard, který nemusí být zánovní, aby si mohl jít zajezdit před dům či na ulici, ani zdravotní omezení nedává stopku ježdění na skateboardu. Díky rozmanitosti disciplín si také zdravotně omezený člověk může najít svoji disciplínu a tou se zabývat. Byli bychom bláhoví, kdybychom tvrdili, že skateboarding je pro všechny, ale pro většinu společnosti doopravdy naskytuje mnoho příležitostí.

5.15 Životní styl skateboardistů

Životní styl skateboardistů je velmi obsáhlým tématem, které do sebe prolíná i témata, která jsme již z části popsali, tudíž je možné, že se určité části budou podobat a prolínat. Toto téma jsme rozdělili do několika částí. V první části se pokusíme popsat specifický životní styl skateboardistů, jak svůj život přizpůsobují skateboardingu, jak skateboarding ovlivňuje jejich životní styl a za vůbec skateboarding je jejich životním stylem? Některé názory respondentů se dosti odlišují, některé zas nebývale shodují, z toho vyplývá, že jejich životní styl, ať už je jakýkoliv, bude velmi pestrý a rozmanitý.

5.15.1 Životní styl

Považují skateboarding za svůj životní styl?

Na otázku „Považuješ alespoň teď skateboarding za svůj životní styl?“ respondenti odpověděli, že skateboarding za svůj životní styl do určité míry považují. Někteří si životní styl skateboardisty představují jako permanentní podřízení veškerého času, místa i aktivit skateboardingu, odpovídají tedy, že se za skateboardisty svým životním stylem nepovažují, pouze se tomuto životnímu stylu přibližují. Někteří se zamýšlejí nad tím, co vlastně životní styl je a přiznávají zde, že jsou do této role možná často tlačeni

také okolím, sami by možná o takovémto svém „zařazení“ ani nepřemýšleli. Ostatní se už shodují na tom, že je skateboarding jejich životním stylem, a to všemi aktivitami, které nabízí, ať už je to samotná aktivita, kterou provozují, události, kterých se účastní, či lidé, se kterými se stýkají, životní styl skateboardisty je pro ně běžnou záležitostí.

Ondra: „Ano, určitě považuji. Dá se říct, že skateboarding hodně ovlivňuje celý můj život. Můj životní styl, oblékám se podle skate trendů, bavím se s lidma, kteří se převážně věnují také skateboardingu, dále chodím na akce zaměřené na skateboarding, různé výstavy veletrhy filmy se skejtovou tematikou.“

Honza: „Tak to je snad jasný ne. Tím žiju od první chvíle, co jsem začal jezdit. Normální lidi koukají z auta a vidí ulice, přírodu a já hledám a vidím spoty, skateparky, raily, zídky a ostatní věci, na kterých by se dalo jezdit. Když najdu něco dobrýho, hned to musím ukázat kámošům. V hospodě u piva probíráme všechny možný věci o skateboardingu. Je blbý, když jde s námi na pivo někdo, kdo nejezdí, ten vůbec neví, která bije. Holky z toho taky nejsou odvařené, pokud tedy neskejtují. Myslím si, že každý opravdový skater to má jako lifestyle.“

Lukáš: „Jasně. Hele určitě to není můj životní styl, když to porovná s lidma, který to mají jako životní styl. Ty lidi jsou na tom skatu denně, žijou tím. Mám další aktivity, který mě taky baví a dají se přirovnat jakoby pocitově k tomu skatu, ale není to ten skate. Takže životní styl skateboardisty si představím jako člověka, kterej bydlí někde v dodávce u skateparku a žije jenom tím. A víš co, co je jakoby životní styl skejťáka. Jako že nosí někdo skejtový hadry, nebo občas se jde projet na desce? To musíš žít se vším všudy. A to je potom podle mě životní styl. Takže ho asi nežiju, úplně. Jako přibližuju se no, jsem takovej. (smích)“

Jiří: „Hele, svým způsobem to jako pořád je jako životní styl, jako asi třeba ne v takovým, ono asi jako vždycky je to definovaný tím okolím no, že o tobě někdo řekne, že jsi skejťák. Protože jim o sobě řekneš, že jezdíš na skatu, tak seš skejťák. Tak vlastně on ti řekne, že to je tvůj životní styl. Ale jako, že bych žil životní styl skejťáka, tak to jsem si nikdy neřek.“

Kuba: „Já si myslím že jo, že je to pořád životní styl, to myšlení tam skejtový je pořád, že člověk jde po chodníku a vidí támhle překážku, na který by si hrozně rád zajezdil, normální lidi tam vidí schody. Nejhorší je, že už se to promítá třeba do filmů, kde člověk kouká na Hvězdný války a najednou tam vidí bednu, nebo nějaký volný

překážky prostě skejťový. Samozřejmě v tom filmu o tom nikdo ani nepřemejšlel určitě, takže nějaká takováhle deformace je tam, to myšlení je určitě. To na tom skateboardingu je krásný, že se dá jezdit všude, kde je nějakým způsobem povrch sjízdný a dá se vyzkoušet všechno. Na fotbale je to pořád jenom travnatá plocha, tam žádná změna nikdy nepříjde, tady naopak ty změny jsou vítány.“

Ruda: „Samozřejmě jsem schopný se s touhle myšlenou ztotožnit.“

Jak skateboarding ovlivnil jejich životy?

Skateboardisté přiznávají, že skateboarding jim opravdu změnil od začátku přístup k životu. Jeden z respondentů mluví o tom, že skateboarding ovlivnil jeho život jen do určité míry. Dokládá více aspektů, které měly vliv na jeho dosavadní životní vývoj. Skateboardisté se dostali ke skateboardingu v důležitém rozvojovém období, které ovlivňuje jejich budoucí myšlení a chování. Možná právě proto měl skateboarding takový vliv na jejich identitu. Nejčastěji se skateři shodují na tom, že jsou díky skateboardingu vnímavější vůči svému okolí, někdy se zmiňují také o tom, že jsou díky této aktivitě otevřenější, přístupnější, přátelštější, nápomocnější jeden druhému, tyto vlastnosti si také uvědomují a mnohdy se stává, že právě tuto vlastnost, otevřenost, vzkazují do společnosti, neboť mají pocit, že právě tato vlastnost zde chybí. Jeden z respondentů dokonce přiznává, že mu skateboarding pomáhá lépe vykonávat jeho práci, což připisuje zejména kreativitě, která je s touto aktivitou neodmyslitelně spjata. To však podle něho není jediným plusem, který skateboarding přináší. Přirovnává pády ze skateboardu pádům v životě, které je tak skateboardista schopen nést statečněji, lépe.

Ondra: „Byl jsem hodně s kamarády, co taky jezdí. Trávil jsem s nimi veškerý volný čas, uvědomil jsem si, že skate je super v tom, že na tebe neřve žádný trenér, že je to klid, relax. Děláš si, co chceš. Trávil jsem spoustu času ve skateparku, miloval jsem to místo u nás v Rakovníku, bylo to takové v přírodě, kolikrát jsem tam jenom ležel, relaxoval, když jsem tam byl. Po škole jsem se těšil jenom na to, až tam půjdu. Do 18 let jsem skoro neznal nic jiného.“

Lukáš: „Hele, nechci říct jako úplně zásadně jakoby jenom díky skateboardingu, ale obecně jako díky lidem se kterými jsem se skrz to seznámil, tak si myslím, že mě to trochu nasměrovalo jinam. Ale jenom ten skate, ten určitě mi jako nezměnil nějaký životní postoj, nebo nepřemejšlim o tom až tak. Jako lidi říkají, skateboarding mi změnil život a tak dále, a jo, může to tak bejt, ale tak to nemám.“

Jirka: „Hele jako, moc jsem o tom přemýšlel, když jsme jakoby říkali, že to budem dělat, tak asi jakoby dost brutálně no. To je vlastně jakoby úplně ve všem, že si myslim, že i jako fakt takový to, jakože trapný, že spadneš, zvedneš se a jdeš dál, že to dá hrozně moc jakoby i v tom reálným životě. Že prostě fakt jako, když se něco nepovede, tak prostě ok, jde se dál. Zároveň ta kreativita, která v tom je, tak podle mě mi i umožňuje líp dělat mojí práci, protože ta je svým způsobem kreativní a asi úplně nejvíc mi dalo to, jak jsem byl v tom Jordánsku no. Že prostě přijedeš a postavíš jako park v muslimský zemi. Dneska jsem jakoby přesně odtamtat' viděl video, a ty lidi to tam prostě vůbec neznaj žejó, a ty jim to najednou ukážeš a oni jsou z toho úplně hotový.“

Kuba: „Já bych řekl že asi určitě jo, tak ten skateboarding, jak už jsem řekl, je to životní styl celkově, takže člověk se zajímá o daleko jiný věci, začne poslouchat jinou hudbu i když nejenom, teď ještě ta puberta, to mládí, na toho člověka jde spousta vlivů, tak já si myslim, že na mě ten skateboarding měl velkej vliv, tak trošku to měnilo moje vědomí no, a tak celkově, člověk získává samozřejmě úplně jiný kamarády, než kdybych hrál fotbal třeba například, prostě ty lidi jsou tam najednou jiný a koukají se zase na všechno trochu jinak než ostatní. Tak já bych řekl, že jo, že mě to změnilo celkem dost.“

Honza: „Ano změnil a hodně. Stýkám se s lidma kolem skateboardu. Jezdím na skateboardové akce. Jezdím do zahraničí kvůli skateboardu i všude po Čechách. Hodně volného času buď trávím skateboardingem, nebo koukám na skateboardová videa. Oblékám se do skateboardového oblečení. Prostě skoro všechno podřizuju skateboardingu.“

Ruda: „Hele změnil mi to dost zásadně. Kdybych sám nikam neodcestoval a byl bych furt na jednom místě, tak bych asi nijak zásadně nepochopil, byl by to pro mě jen nějaký prostředek. Dneska, v dnešní době internetu tak už do tebe vstupuje dost amerického mainstreamového skateboardingu, který chrlí nějaké hodnoty a lidi to posouvají do neuvěřitelných obrátek, ale zase když stojím při zemi a mám možnost to pozorovat a poznávat nové lidi, který v tom každý něco vidí a něco v tom nahlíží a dává mu to naplnění, tak to mi dává daleko víc, než prostě kopnu nějaký trik nebo něco se mi povede odjet. Prostě poznávání neustále tý kultury a takový její vnímání, že to nejsou prostě jenom tupí lidé, co na tom jezdí. Každý v tom má něco jiného a skejt je jen prostředek, který ty lidi spojuje. Prostě když si s nikým nebudeš rozumět, nebude ti sympatický, tak ti bude nesympatický, i když bude jezdit na skejtu. Není to žádný stmelovadlo, prostě jen věc, co máme společnou, ale spousta těch lidí, přemýšlí na tím

trochu jinak a jsou na dost podobné vlně. Skateboardista ke skateboardistovi má vždýcky daleko blíže než, prostě člověk k člověku na ulici.“

Lukáš: „Přesně tak, to jsem chtěl říct, že seš venku, takže je to sport, kterej provozuješ venku a na spoustu místech a vidíš spoustu věcí okolo. Ty neskejtuješ celou tu dobu, vnímáš nějak to okolí a tam kde to znáš, tam to znáš žejo, ale když vyjedeš takhle třeba ven, za hranice, což by každěj měl určitě vyjet ven, cestovat a poznávat ty komunity jinde a učit se od nich, tak začal jsem se víc dívat prostě. Takže rozhodně to víc pomohlo mně, ale samozřejmě, to jenom že to tak chceš. Když to lidi tak nechťej, nevnímaj to, tak jim to ani nepomůže. Ale zajímalo by mě to třeba, jak to maj dneska mladáci. Víš, jak to vnímaj prostě, to prostředí, ve kterým se pohybujou. Jestli to vnímají nějak víc. Určitě to vnímaj bych řekl jinak, nevim jestli víc, protože si vem, když prostě skateboardisti jedou městem, tak to město vnímají úplně jinak. Bud' jako hřiště, jo dobře možná že ho ničí se dá říct, ale vnímají ho jinak, možná že i ví, jo tady je to dobrý, tady je to špatný, a pohybujou se v jinejch částech než normální lidi. Ty to třeba opustili, oni tam jdou. Jasně, to jo, tak to je jasný, právě říkám, mám na to vlastě úplně jinej pohled než člověk, kterej vyrůstal v tom městě.“

Lukáš: „Ta komunita je mnohem, mnohem víc, než tohle. To prostě je nějaká škatulka, ve který ty skejťáci vůbec nejsou. A proto, říkám, je důležitý, aby lidi byli otevřený jiným věcem a hlavně respektovali ty lidi, který se tady snaží něco dělat, konkrétně tady v Čechách. Prostě každěj umí říct, to je nahovno, ale něco jako vytvořit, nebo prostě říct svůj názor a tak dále. Takže prostě rozhodně bych vyzdvih tyhlety lidi, který nejsou až tak vidět, ale je vidět ta práce konkrétně těch, co třeba stavěj skejtparky. Spousta lidí řekne, oni to postavili na hovno, ale tyhlety lidi by přesně si měli vzít tu lžici do ruky a jít to stavět vedle, a chtěl bych vidět jako, jak by to vypadalo. Pak by mohli říct, jestli to je na hovno, nebo ne.“

Specifický životní styl skateboardistů

Skateboardisté mají, ať už chtějí nebo ne, specifický životní styl. Odlišují se od jiných majoritních kultur. Někteří tvrdí, že nemají odlišný styl života, ale podle jejich odpovědí lze jednoznačně říct, že se odlišuje. Také ve skateboardové subkultuře však můžeme pozorovat odlišné styly života, takže popsat obecně životní styl skateboardové subkultury se zdá být skoro nereálné. Přesto se naši respondenti shodují na několika faktorech. Například na tom, že se většinou skateboardisté zdržují v určitých partách,

komunitách, což ukazují na vlastních příkladech. To jen dokládá již zmíněnou přátelskost, otevřenost a soudržnost těchto lidí. Zmiňují zde několikrát, že se tito lidé rádi setkávají na určených skateboardových akcích, které se tak těší poměrně velké oblibě. Z této otevřenosti plyne také veřejné užívání alkoholu či marihuany, což se tak může negativně odrazit na reakcích okolí, mnohdy se tomu také děje. Respondenti toto však komentují tak, že se užívání zmíněných drog nijak neliší ve srovnání s ostatní společností, skateboardisti však nejsou ti, kteří by to skrývali. Dalším faktorem, který má často na životní styl skateboardistů vliv, je umění. Může se jednat o muziku či umění výtvarné, ve skateboardingu jsou tyto obory poměrně výrazné a tito lidé se mnohdy za tímto účelem sdružují s těmi, kteří jsou jim v tomto ohledu nejbližší.

Honza: „Určitě. Mají jiné hodnoty, priority než ostatní. Chtějí být co nejvíc na prkně, nepotřebují drahý auta, byty, oblečení. Nevadí jim bejt od krve špinavý a smradlavý. Rádi si dají pivo přes den, někdo i trávu. Mají netradiční účesy a kérky. Chtějí se odlišit od normální společnosti. Nechtějí jít s davem. Chtějí být rebelové, kteří jsou volný a svobodný. Nechtějí zapadnout do systému. Nemají rádi, když jim někdo říká, co mají a nemají dělat. Jsou proti autoritám. Chtějí být kreativní a posouvat skateboarding dál. Podle mě jsou skateboardisti dost hraví. Nápisy jako „Skate and destroy“, „Skate or die“ nebo „Skateboarding is not crime“ jsou typický pro skateboarding. Každý v těch nápisech vidí něco jiného a to je krásné. Jejich životní styl je kouzelný a proto ho mnoho lidí chce napodobit, aniž by jezdila na prkně. Nosí skateboardové oblečení, chodí na závody a festivaly.“

Jiří: „Tak jako chlastaj v Čechách všichni, včetně skaterů. Možná víc hulej. Jo tak podle mě to i tak všichni berou.“

Honza: „Tak určitě. Většinou se jezdí v bandách, chodí se do stejných hospod, na stejný akce, jezdí spolu na tour, či výlety. Dá se říct, že společně bojují proti všednosti ostatní společnosti.“

Lukáš: „Tak žiješ trošku jinak asi.“

Kuba: „To si myslím, že asi je kus od kusu. Tam se nedá říct, že by každej měl nějakou zvláštnost, že by skateboardisti fetovali nebo chlastali nebo naopak. Jako udržovali nějakou životosprávu. Já si myslím, že to je na každým, jak kdo to bude dělat. Ze svý zkušenosti vím, že je spousta skateboardistů, který chlastají a hulej a tyhle věci, a další parta, který ani nepijou a pijou vodu a, i když na to třeba ani nevypadají, tak pijou

vodu a nedají si maso a to asi je kus od kusu. Že si myslím, že to není daný nějakým životním stylem, jako oblíkání a nějaká vizáž je asi taky každého věc.“

Lukáš: „Oni jsou žejo, v tý komunitě jsou přesně ty subkultury, který buď tihnou k muzice, nebo k umění, takže z toho vznikají takový partičky. Jo, nebo přesně, někdo poslouchá hip hop, někdo poslouchá metal, a pak to vidíš na tom stylu oblíkání a to se pak dá, to je vidět. Obecně ne, ale když už do tý komunity patří,š tak jako, pakliže ty lidi, samozřejmě někdo vybočuje víc z tý řady, někdo míň a ty si dokážeš asi udělat obrázek, protože tu komunitu znáš jako celek, kdo tak asi kam patří, nebo ne ani tak patří, ale jak to má prostě.“

Ondra: „Podle mě skejťáci všichni nesnáší koloběžky ve skateparku. Životní styl je asi individuální. Hodně jich asi hulí trávu. Všichni nosí skejtové oblečení.“

Lukáš: „Rozhodně, rozhodně to k sobě patří, protože jak hudba tak umění prostě vychází z lidí, chceš prostě tvořit a něco tě žene jakoby, něco co nedokážeš jako říct, proč to děláš, ale prostě to v sobě máš, baví tě to, nějakým způsobem tě to přitahuje, a zrovna umění a hudba jsou přesně jakoby ty subkultury, který do tý skejtový komunity patří. A zase naopak. Do tý hudební zase, dá se říct, že máš dneska skejtový kapely, takže je to propojený jo. Máš lidi, který dělají designy na desky žejo, na skejtový. Takže je to zase opět propojený. Takže jo, rozhodně to k sobě patří. Je to spolu nějakým způsobem propojený.“

Honza: „Mám rád, když je pak pořádná afterparty a různé doprovodné akce, ať už umělecké výstavy, nebo nějaké jiné aktivity. Skate není jen o ježdění na prkně, ale o tom celém životním stylu. Hudbě, umění, oblékání, chování a atmosféře.“

Ruda: „Myslím si, že taky nemůže být jednotnej. To je na každém. Nejsme země profesionálních skateboardistů, takže každej si musí ty prostředky na to někde získávat, ty jo jako jsou skateboardisti, když se koukneme na český bazénový jezdec, tak ty vole, více méně, jsou to na pohled kluci, o který by sis na pohled neopřel kolo, ale přitom jsou to super lidi, ale máš lidi, věřím tomu, kteří pracujou v kancelářích normálně vole, v mundůrech. Já jsem toho taky takovej typickej příklad. U mě by asi taky nikdo neřekl, že jsem skateboardista, když jsem v pracovním, ale ten jednotnej styl je taky dost individuální. Nelze specifikovat.“

Výpovědi respondentů poukazují na soudržnost subkultury a dokazují, že i skateboardisté dokáží být velmi otevření k ostatním kulturám a přijímat jejich názory, pokud jsou lidé „v pohodě“.

Kuba: Možná tak jako tím, že opravdu drží ty party a to přátelství víceméně se všema. Že opravdu ta známost tam je jakoby velká, že prostě mezi těma skejťákama je to dobrý myslím v tomhleto.

Ondra: „Jezdí pro radost. Úspěch si možná závidí, ale spíše si ho přejou. Určitě mají výhodu, že neřeší doping. Můžou pít nebo cokoliv. Taky nehrotí tolik fyzickou kondičku jako jiní sportovci.“

Jiří: „Jako asi to vyzní blbě ale tak je to asi prostě o tom bejt v pohodě. Jako víš, že pak i v reálném životě, že ke každému přistoupíš tak, že si o něm dopředu nic nemyslim, neodsuzuju ho, počkám, až jak se bude chovat. A prostě chovám se k němu v pohodě, a když on je v pohodě, tak ok, tak to má bejt. A když není, tak to je blbý pak.“

Kuba: „Vůči skejťákům určitě. Jako bejvá to tak, že když skejtuju, a někdo skejtuje taky tak samozřejmě mam k němu blíž, než když někdo vedle na hřišti hraje fotbal. Ale samozřejmě s těma lidma se vídáš, takže tak to je.“

Honza: „Podle mě nejvíc. Ta zábava, závislost je spojuje a mají si vždycky co říct. Jejich názory a hodnoty jsou podobné, takže si rozumí. I když někdo jede punk a druhý hip hop, tak si dost rozumí. Myslím si, že skateri jsou dost tolerantní a benevolentní lidé, proto nemají mezi sebou tolik konfliktů. Nechtějí konflikty ani s ostatními, ale když je někdo začne prudit, nadávat, tak může vzniknout konflikt. Kdyby přišli a požádali je, nebo se domluvili, tak si myslím, že se skoro vždy domluví. Jenže oni v nich vidí zkaženou mládež, nebo fetky, takže je to těžký. Pravdou je, že někteří takový jsou, ale někteří, když tak vypadají nebo pijou a hulí, tak nejsou vůbec agresivní, líní a hloupý lidi. Možná jsou víc v pohodě, tolerantní, než většina kravatáků.“

Jiří: „Ta subkultura je určitě menší, takže je tam taková ta tendence se trochu vymezovat vůči té masové společnosti. Jak jsem říkal, není tam tolik rivality jako v ostatních sportech. A máš prostě jako společnou věc, kterou oba ty lidi musí mít rádi. A z toho důvodu si musej prostě rozumět, minimálně aspoň trochu. A pokud ne, tak je to dost smutný.“

Jak tráví skateboardisté čas? Podřizují skateboarding ostatní aktivity?

Většina námi oslovených skateboardistů svůj čas z větší části skateboardingu přizpůsobuje. Buď mají takovou práci, která jim umožňuje být časově flexibilní, a tudíž mají čas jít si zajezdit, nebo mohou z práce odejít, když mají touhu se projet. Ideálně situaci řeší Ruda, kterému se podařilo skloubit běžné životní povinnosti se skateboardingem. Někteří skateboardisté přiznávají, že touto aktivitou ovlivňují také své blízké, Ondra v rozhovoru odpovídá, že na skateboarding přivedl také svou přítelkyni, která s ním zkouší občas jezdit. Stává se mu však také to, že v některých chvílích, které by mohl se svými blízkými, opět zmiňuje přítelkyni, trávit, dává přednost skateboardingu. Z toho plyne, že skateboardisté ježdění nepodřizují jen svou práci, tato aktivita má určité dopady také na jejich blízké.

Ondra: „Podřizuji skateboardingu všechno. Práci mám momentálně takovou, abych tam nemusel být každý den od rána do večera, ale abych měl třeba celý den volno a mohl jít jezdit. Školy už mám teďko hodně málo, ale i tak jsem si dělal rozvrh tak, abych měl dostatek času na ježdění, rodinu také hodně ovlivňuji svým ježděním. Jezdí fandit na závody a přítelkyně se mnou také jezdí do skateparků a zkouší jezdit.“

Honza: „Samozřejmě se snažím, ale někdy to není lehký a skateboarding musí jít do pozadí, ale to se nesmí stávat moc často. Čím je člověk starší, tak to jde skloubit hůře, ale když člověk chce, tak to jde. Práce přeci počká. Snažím se jezdit na dovolenou na skateboard a mít kámoše, kteří se pohybují kolem toho a taky jezdím na akce kde je skateboarding jako hlavní atrakce. Je dobrý, že i když nemám moc času na skate, tak na něm alespoň jedu do školy nebo práce.“

Jiří: „Hele, jsem normálně jako domluvenej se šéfem, že když bude prostě třeba hezky, tak abych nemusel bejt v práci třeba do 6, tak mu prostě řeknu, hele je hezky, já svojí práci mám víceméně hotovou nebo jí prostě dodělám večer, teď si jdu na 2 hodky zaskejtovat. Takže trošku jo no.“

Ondra: „Trošku zanedbávám přítelkyni, mohl jsem víc trávit čas s ní, jet s ní třeba na výlet, místo toho jedu s kluky skejtovat.“

Ruda: „Nepodřizuji, jde mi to krásně ruku v ruce, kombinuji to.“

Lukáš: „Hele dřív to tak asi bylo no. Dřív jsem ten skateboarding měl, nechci říct na prvním místě, ale dá se říct, že asi i jo, když bych na tom měl odpovědět jako ano ne, tak jo.“

Respondenti musejí, stejně jako každý člověk, řešit různé každodenní problémy. Snaží se přizpůsobit svůj čas jak ježdění, tak ostatním závazkům. Žel se to občas nedaří a vyhrává opravdu spíše zábava nad povinnostmi.

Honza: „Jasný, že jo, ale člověk někdy musí bejt vypočítavej, aby to nějak skloubil a udělal. Někdy musíš zabrat, ale zase někdy musíš vypnout. Teď se třeba jedu podívat a užívat na Mystic. To je 3 denní závod v Praze na Štváně, kde jediná moje starost bude jít si pro pivo, na záchod, a dobře si sednout, abych vše dobře viděl. Spát nepotřebujem a jíst taky moc ne, pivo je dost výživný.“

Kuba: „Volnej čas skejtu přizpůsobuju, když mám chuť si jít zaskejtovat, a nebo samozřejmě, když se jede na nějaký výjezd někam, na nějaký trip, zaskejtovat si, skejtová dovolená, tak tam se tomu samozřejmě přizpůsobuju. Ta dovolená tam na to padá, a peněz spousta. Takže jo, ovlivňuje to teď můj život. Možná to tak nebude do budoucna třeba, bude jednou rodina nějaká a takovýchle věci, a možná že přehodnotim svůj pohled na svět, ale myslím si, že to jen tak nebude.“

Ruda: „Jo, určitě. Když se chci projet, tak prostě dělám si ten program a čas, uzpůsobuju tak abych se mohl hezky projet, abych na to měl čistou hlavu a nebylo to všechno nějak v cracku, vypjaté, že musím být tam a za chvíli tam. Mám rád klídeček, takže když se jdu projet, čistá hlava a já a skate.“

5.15.2 Jak často respondenti skateboarding provozují?

Druhá část se zabývá tím, kolik času respondenti věnují skateboardingu. Jelikož skateboarding se dá považovat za letní aktivitu, tak jsme se respondentů ptali, co dělají v zimním období, aby si zajezdili?

Čím jsou skateboardisté starší, tím více mají povinností, proto mají také méně času na skateboard. Dotazovaní uvádějí několik faktorů, které ovlivňují čas, který stráví na skateboardu. Mezi hlavní faktory patří čas, zdravotní stav a počasí. Pokud považujeme i samotnou jízdu z místa na místo, jako čas věnovaný skateboardingu, tak se odvážím říct, že se skateboardista pohybuje na skateboardu skoro každý den, kdy to klimatické podmínky dovolí. Jako výhodu někteří berou i to, že nejedí každý den, neboť by je mohla samotná aktivita omrzet.

Honza: „Těžko říct, někdy jsem na prkně každý den, někdy nemám čas nebo jsem líný, ale jelikož to mám i jako dopravní prostředek, tak když počasí dovolí, tak skoro

každý den, i když je to jen projížďka pro rohlíky, tak je to super a počítá se to. Někdo může říct, že se cestou někam, jak do práce nebo do školy či k doktoru může bavit. Já jo, já se mám.“

Jiří: „Hele jako momentálně, třeba za poslední dobu, chodím skejtovat konečně jako trošku častěji, třeba jako dvakrát, třikrát do tejdne, většinou tak jako na 2 hod'ky. Jenže, většinou jako já to mám tak, že prostě jakoby přijdu, zahřeju se a pak fakt ty 2 hod'ky jezdím, protože jakmile se zastavím, tak už se mi moc nechce rozhejbat. Takže třeba dohromady 6 hodin tejdne.“

Lukáš: „Hele ze začátku to bylo asi víc, teď už je to míň. Je to daný tím žejo, že teď mám víc práce, takže mám míň času, těch aktivit mimo pohybovejch, ještě jako nějaký přibyly, takže o to míň mám čas na ten skateboarding, ale zase na druhou stranu, by mě to nebavilo jako dělat každej den. Prostě člověk je unavenej, a samozřejmě je to znát, jako stačí podle mě hod'ka, půl hod'ky denně, asi na nějakej mírnej progres. Když do toho chce někdo šlapat, tak asi víc. Ale za mě je to tenkrát víc, teď míň.“

Kuba: „Skateboardingu, momentálně, musím teda říct, že se mu, ne moc nevěnuju, ale je to hodně zřídka, protože změna bydliště, a další, tak tam bylo spousta komplikací, a ještě byla zima víceméně teď půl roku, takže tomu skateboardingu jsem moc nedával, když to řeknu jednou za 14 dní jsem se byl svězt. Teďka už začíná bejt hezky, takže teď se mu budu věnovat určitě aktivně a i se tomu už věnuju trochu aktivnějš. Dřív to bylo denně no, když jsem neměl žádný závazky, žádná práce, škola byla, dá se říct jednoduchá, nebo, neměl jsem žádný ambice ve školství, že bych se učil od rána do večera, tak tam prostě to bylo prvotní, seknout s taškou doma, vzít skejta, a nebo rovnou po škole, no tak to bylo vždycky tak.“

Ruda: „Hele, nejde to tak jednoznačně říct. My jsme tady v zemi, která má 4 roční období a já jsem tady přeci jenom trošku upoutanej tím, jakou mám práci. Baví mě to tady, tak se to od toho dost liší. Když mam čas a jsou na to podmínky, nemám problém si vzít skejta a jít. Baví mě i blboučká hodina za ten den. Stává se, že prostě s klukama vezmeme nějakou akci a jedeme na 3 dny, kde se furt jezdí až do úmoru, ale ti to přesně neřeknu v hodinách, že je to tolik a tolik hodin. Když to cejtím, jdu se projet.“

Ondra: „V zimě je to horší, to se snažím chodit alespoň jednou týdně do zakryté minirampy, kde je teplo. V létě se dá říct, že skateboarding provozuji průměrně 4x do týdne.“

Honza: „V zimě je to bída, haly u nás moc nejsou, nebo jsou daleko a naše zeměpisné podmínky nedovolují jezdit moc v zimě. Občas jsem si zašel v zimě, když bylo sucho, zajezdit ven, ale když je pod nulou nebo okolo nuly, tak se tělo blbě prokrvuje a na skateboarding potřebuješ mít mega cit v nohách a když jsou zmrzlý tak to moc nefunguje. Takže nejvíc asi na jaře, když jsem nadrženej po zimě na skateboarding. V létě je moc horko, takže chodím spíš navečer. Podzim je různej, záleží na počasí a na tom, jak jsem dobitej od skateboardu ze sezóny.“

5.15.3 Ideálně strávený den ve společnosti skateboardu

Ve třetí části se budeme zabírat ideálním dnem, který si respondenti se svým skateboardem dokáží představit. Co všechno k jejich ideálnímu skateboardovému dni patří, jaký by měl být, co vše by chtěli zažít?

Vize ideálního dne se u většiny respondentů podobaly. Předpokladem je u mnohých samozřejmě dobrá fyzická kondice jak na začátku, tak také na konci dne, nikdo není rád, když se zraní. Důležitá pro skateboardisty byla atmosféra, kamarádi a nová, zajímavá místa pro skateboarding. Další věcí, kterou vylíčili jako důležitou, bylo pití piva s následným večerním grilováním. Celým dnem je musí provázet dobrá nálada a žádné starosti. To jen odráží již několikrát zmíněnou pohodu, bezstarostnost, volnost, která jim poskytuje potřebnou relaxaci. Můžeme říct, že je v tomto pohledu skateboarding relaxační aktivitou, která se v mnoha ohledech ani příliš neliší od jiných volnočasových aktivit.

Ondra: „Můj ideální den určitě, základním předpokladem je, aby se to naplnilo, abych měl hodně sil, když mě bolí nohy, tak to je konec. To pak nic nedám a jsem jenom otrávenej. Ideální pro mě asi je se domluvit s co nejvíce kámoši a vyrazit jezdit buď do skateparku, nebo klidně na street a hecovat se navzájem na různých spotech, nebo i něco vyzvat ve skateparku, dát si k tomu pívko a skejtovat klidně celý den, a ještě mám rád, když během jednoho dne vystřídám třeba tři skateparky, když ten street, tak určitě nezůstat na jednom místě, ale určitě základem to musí být ty kamarádi, bez nich mě to nebaví. Vlastně já ani sám skejtovat nechodím, když nemám s kým jít jezdit, tak ani nejdu.“

Honza: „Ráno se v klidu probudit a vyrazit do dobrého parku s mejma kámošema. Žádněj stres, pivo a jazz a holky nahoře bez. Večer zlehka zakalit a pěkně usnout.“

Lukáš: „Hele, začal bych jako úplně večerem (smích), kde bych jako to viděl tak, že pohodička u grilu s partou, léto, pivka, muzika, ráno nemuset vstávat, dát si kafe, dobrou snídani a jít prostě skejtovat až do večera a večer si dát znova to pivko, gril. Jde mi o tu pohodu prostě, ta sranda mezi těma lidma, jo, vyloženě mám rád tu atmosféru, kterou ten skateboarding sebou přináší, protože nepotřebuješ nic hrotit, jako samozřejmě lidi hrotěj, ale já to mám o tom, že to chci mít jakoby takhle.“

Jiří: „Hele, nejlepší je asi jako vydržet skejtovat co nejdýl, i přes ten den, moc se jako neuhnout hned na začátku, a mám rád, když ten den jako je rozdělený na víc spotů a každé je trošku jiné. Někde jsou to prostě bedny jako street, někdy jako rádius. A třeba jako s Rudou jsme byli párkrát, jsme jeli třeba do Bohnic a prostě vůbec jsme nevěděli co tam je, a prostě jsme tam třeba 4 hodky jezdili a hledali jsme hele, támhle je schůdek, támhle pičovinka. Objevili jsme tam pivovárek, kde dáš jako pivko a tohle mě na tom baví, že to může bejt vždycky jiný. A vždycky dobrý.“

Kuba: „Nejideálnější skejtový den, co jsem zažil, je asi, když je člověk někde na skejtový dovolený, s partou dobrejch kamarádů. No tak ráno se probírat, rozkoukat se, nejlepší je rozkoukat se někde na krásném místě, někde v přírodě nebo někde ve skejtparku. Rozhodně je lepší skejtpark v přírodě než skejtpark mezi bytovkami, to myslím spíš to probuzení. S partou kamarádů. První, co se pak řeší, je nějaká snídaneč, a pak se jde celý den víceméně skejtovat, nebo motat se kolem těch skejtparků. Jezdí se na různá místa, není to bejt zalezlej v jednom parku třeba, i když neříkám, že je to špatný, někdy to bejvá lepší bejt zalezlej v jednom parku, a to mi přijde jako ideální den no. S kamarádama, čím ta parta je větší, tím je to vždycky lepší. No a vozit se po parcích, užívat si dne, nemít žádný starosti, jestli odpoledne půjdu do práce nebo ne, ale jediná starost která bude tak, co si dám k obědu, ale to až začnu mít hlad a kde večer budu spát třeba no. I když to většinou ty starosti taky se řeší nějak spontánně, nebo neřeší no.“

Ruda: „Hele určitě bysme asi byli někde jinde, než kde se běžně zdržujeme. Určitě bych tam nebyl sám, ale s vícero lidma, aby mi tam někdo dělal toho průvodce, nějaký super člověk, kterýho znám, takový dlouho očekávaný spot. Hezky se vyspíš na posteli, protože tam se jakože dobře uvolníš, vyspíš, dáš si ráno nějakou snídani, dáš si sprchu a vyrazíš na první spot. Tam se tak nějak rozježdíš, nemusí tam bejt hnedka hroty, jen takový příjemný plácání se, rozježdování se. Pak oběd, venku, aby bylo ideálně teplo, kolem 25. To je strop, ať se nedusíme. Někdy studený piva. Oběd, po obědě krátký

chillíček, nějaká pauzička. No a odpoledne navštívit ideálně tak jeden, dva, tři spoty, to už musíme být super sportovci. No a ideál něco potočit, hezky se projet, zavdat nějaký finty no. Ideál, když se mi nic nestane, nikomu, když se nic nestane jo. Pak už jen to večerní toulání po nějakým tom okolí a nějaký ty pivka, prostě pohodička, nějakou řeč k tomu. To si asi myslím, že je pro mě to nejvíc, nejlíp den ve skateboardingu.“

5.15.4 Další aktivity skateboardistů

Další část blíže přibližuje volný čas skateboardistů. I když respondenti žijí hlavně skateboardingem, mají také jiné aktivity, které je baví. Jak je vidět, skateboardisté jsou velice aktivní lidé. Můžeme tedy do určité míry vyvrátit teorie o tom, že jsou to takzvaní „zewlové“. To se týká jak dalších například boardových sportů, které provozují, tak také jiných aktivit, kterými se nějakým způsobem snaží o určité změny ve svém okolí. Tímto může být například jak Jirka, který se účastnil stavby skateparku, tak Lukáš, jemuž se skateboarding a další aktivity promítají také do pracovního života. Podíli se na tvorbě magazínu o adrenalinových sportech.

Ondra „Mám rád i jiné sporty i aktivity, rád trávím čas venku, nebaví mě sedět zavřenej doma. Rád si vyzkouším nové věci, nové možnosti.“

Lukáš: „Jako vlastně dělám rád cokoliv, jako pohybově. Rád prostě nesedím doma na prdeli.“

Lukáš: Píšu články pro online magazín, kterej se soustředí na extrémní sporty a moje druhá práce je, že zprostředkovávám prodej aut do zahraničí.

Ruda: „Tak jako snažím se držet drobet v kondici. Není problém pro mě jít si zaběhat. Baví mě courání, turistika, rád se toulám na místech, kde jsem nikdy nebyl. Není pro mě problém ráno se sbalit a jít x desítek kilometrů na nějaké místo. Projedu se na kole, ale ve skateboardingu si najdu největší vyžití.“

Jirka: „Hele jako, moc jsem o tom přemejšlel, když jsme jakoby říkali, že to budem dělat, tak asi jakoby dost brutálně no. To je vlastně jakoby úplně ve všem, že si myslím, že i jako fakt takový to, jakože trapný, že spadneš, zvedneš se a jdeš dál, že to dá hrozně moc jakoby i v tom reálným životě. Že prostě fakt jako, když se něco nepovede, tak prostě ok, jde se dál. Zároveň ta kreativita, která v tom je, tak podle mě mi i umožňuje líp dělat mojí práci, protože ta je svým způsobem kreativní a asi úplně nejvíc mi dalo to, jak jsem byl v tom Jordánsku no. Že prostě přijedeš a postavíš jako park v muslimský

zemi. Dneska jsem jakoby přesně odtamtat' viděl video, a ty lidi to tam prostě vůbec neznaj žejzo, a ty jim to najednou ukážeš a oni jsou z toho úplně hotový.“

Mnozí z nich zkoušeli i jiné pohybové aktivity či sporty, ale nakonec je pohltilo kouzlo skateboardingu.

Honza: „Jo, dělal jsem od 4 let fotbal a v zimě jsem jezdil od 5 let na hory, na lyže, pak jsem taky chytal ryby, to mi bylo tak 10 let. Ve škole jsem pak hrál basket a volejbal a dělal atletiku.“

Lukáš: „Dělal jsem hodně sportů odmala. Hrál jsem fotbal závodně, typickej sport v Čechách, bavilo mě to ale potom prostě, přesně, seš tam svázaněj těma pravidlami. Takže nechci říct, že to jako celkově všechno bylo k ničemu, ale ty lidi, co se okolo toho motali tenkrát v tý době, tak prakticky kvůli nim jsem to přestal hrát.“

Jiří: „No to karate, vlastně jako všechno, jezdil jsem na kole, fotbal, hokejbal, hokej.“

Kuba: „...jsem dělal taekwon-do, pak se objevil skateboarding a šlo všechno stranou, víceméně. Neřeknu, že si nejdu zahrát s kamarádama volejbal, ale není to, že bych se věnoval jednomu sportu.“

Právě sám skateboarding patří do skupiny již zmíněných boardových aktivit, možná proto respondenti našli zálibu i v dalších podobných sportech, jako je například longboarding, snowboarding a surfing. Tito lidé mají rádi adrenalin, proto jakákoliv aktivita, kde se tento hormon vyplavuje, je jejich oblíbená.

Honza: „V zimě jezdím na snowboardu, protože to je podobné a u nás není moc hal a počasí na to, abych mohl jezdit na skateboardu v zimě. Taky jsem si asi před 7 lety oblíbil surfing. Je to výborná relaxace a taky rehabilitace od skateboardu. Navíc u oceánu jsou dobrý parky, takže spojím surfing se skateboardingem. Jinak jsem obecně dost aktivní člověk, takže mně nevádí dělat skoro cokoliv, ale skate je láska.“

Ondra: „První skate určitě, pak jsem snil dlouhou dobu o vlastním SNB (snowboard), dočkal jsem se. Před 5 lety mě přítelkyně přivedla k surfingu, který jsem si zamiloval hned na první vlně...ještě jezdím na dirtovém kole.“

Lukáš: „Snowboard, určitě v zimě, s tím jsem začínal před skateboardingem. Díky vlastně snowboardu jsem se dostal ke skatu, což je asi tak jako logickéj přechod, no a co dál. Jako jízda na motorce, to jako jestli se to dá považovat za pohyb, asi jo.“

Kuba: „Longboarding, což je v podstatě hodně blízkej odnož skateboardingu, a jinak asi nic.“

Ondra: „Podobnosti bych viděl třeba ke snowboardingu, wakeboardingu a longboarding je také velmi podobný styl.“

Lukáš: „....chtěl bych jako určitě seskok padákem, to už mám jako dlouho na nějakým listu věci, co chci udělat, ale začalo mě hrozně lákat jako potápění. Hrozně by mě lákal jako, nebo ne lákal, ale hrozně se mi líbí freediving.“

5.15.5 Jak se skateboardisté liší od zbytku společnosti, od ostatních sportovců?

Jak se skateboardisté odlišují při provozování pohybových aktivit od jiných aktivních lidí? Jak se liší jejich postoje, názory, chování, ve srovnání se zbytkem společnosti? Respondenti několikrát zmiňují, že si skateboardisté lépe rozumí a nemají mezi sebou takovou rivalitu, naopak k sobě chovají empatie. Jsou schopni se stmelit při nepříznivých situacích, jsou vůči sobě chápavější, nápomocnější. Rozdílem od ostatních sportovců je to, že většina nevyužívá služeb trenérů, neúčastní se tréninků, netrápí se v posilovně. Několikrát v rozhovoru zaznělo, že většina skateboardistů neusiluje o uznání, jízda na skateboardu je pro ně sama o sobě radostí.

Kuba: „Jak jsem říkal, není tam tak vysoká ta rivalita, ať v tom závodění, nebo při normálním skateboardingu. Nemusí nic, jen to co chtějí.“

Honza: „Někteří skateboardisté jsou dost podobný jiným sportovcům, ale většina bych řekl, že je jiná. Skateboardisté nemají tréninky, dělají si, co chtějí. Nemají trenéry, občas jim může poradit jiný skater, ale určitě to není jejich trenér. Životospráva u profesionálního skatera je úplně jiná než třeba fotbalisty. Skater pije pivo, jí co chce. Netráví čas v posilovně, spíš jen jezdí. Slyšel jsem, že když mají někteří skateři problémy s koleny a kotníky, tak občas na popud lékaře plavou, ale to se děje jen občas. Skateři právě moc nechodí k doktoru, zanedbávají zranění a rehabilitaci, taky podle toho někteří po 30 vypadají. Taky se moc nesdružují do různých klubů, každý nosí, co chce, jezdí na čem chce. Fotbalisté mají všichni Nike kopačky. Na skate někdo jezdí ve šlupkách a někdo zas v robustních botách. I vybavení se dost liší. Někdo jezdí žiletku, někdo zas pádlo. To samé v trikách, fotbalisté hrajou, aby vyhráli. Skateři jezdí pro

zábavu, pro fanoušky, pro sebe, dělají triky, které ostatní neocení atd. Dál si už asi nevzpomenu.“

Ruda: „Možná profesionální skateboardista není na oko tak zřejmej tak, jako člověk, kterýho nám cpou média. Hokejistu poznáš, protože dostává i volnočasový vybavení, takže jako jestli bude oháklej celej ve sportovním, takovej víc nafouklej, tak je to zřejmý stejně tak jako fotbalisti. Skateboardista si neustále muže jakože vzít cokoliv na sebe. Není zas tolik nafouklej, protože cokoliv co má na sobě navíc, tak je ti k ničemu. Ty jo nevím. Ten rozdíl, to je těžký říct.“

Ruda: „Dává do toho daleko víc. Je z toho vždycky víc dobitej, když to tak vezmeš. Jsou to takový nehostinný podmínky, přece jenom stojíš na něčem vratkým pod nohama, jakmile, spousta lidí je nesvejch, když nasněží a mají vyjít k zastávce, přeci jenom ten skateboardista se neustále pohybuje na něčem vratkém, když si ublížíš, tak jako.. Když se ti něco nepovede a nepadáš do chráničů, nepadáš na trávu. Většinou jsou to tvrdý podloží, tvrdý povrchy, jelikož ti je horko, tak padáš, co máš maximálně na sobě. Víc zdevastovaný člověk, bych měl říct, ale zase nechci znevažovat takový ty sporty jinýho druhu. Když ti někdo dá sekeru na hokeji, když ti dá někdo skluz na fotbale je to prostě nepříjemný bez ohledu na to, na co padá, nebo co to je.“

Porozumění a soucit v této subkultuře nechybí. Subkultura čítá menší množství lidí, proto se mnoho z nich navzájem zná a tím pádem k sobě mají daleko blíž, než lidé, kteří provozují tradiční masové sporty jako je fotbal, tenis a hokej.

Jiří: „Ta subkultura je určitě menší, takže je tam taková ta tendence se trošku vymezovat vůči té masový společnosti. Jak jsem říkal, není tam tolik rivality jako v ostatních sportech. A máš prostě jako společnou věc, kterou oba ty lidi musí mít rádi. A z toho důvodu si musej prostě rozumět, minimálně aspoň trošku. A pokud ne, tak je to dost smutný.“

Kuba: „Já si myslím, že si rozumí. Právě to je daný tím, že tam není taková rivalita. Když většinou to jsou kamarádi, se kterýma tam jezdiš, všichni trénujou víceméně spolu, a hlavně i na těch závodech je to prostě tak, že když někdo udělá lepší trik, nebo zajede lepší jízdu, tak to ocením, nebo ocení to i další soupeři když to tak řeknu. Takže tam ty lidi drží spíš u sebe. Když ty lidi jedou někam na závody, tak tam jedou s tím, že tam potkají spoustu kamarádů třeba a že si ten den užijou. Samozřejmě někdo tam jede závodit, vyhrávat, ale i tak když budu dobej, budu tam chtít jet vyhrát, a uvidím že

kamarád tam dal daleko líp, tak mu jdu pogratulovat a naopak nebudu na něj naštvanej, ale naopak budu rád z toho, že to takhle dal, protože je to nejlepší se na to podívat.“

Ruda: „Nenecháš to, jdeš někam, někdo nemá prachy, koupíš mu pivo. Někdo zlomí skejt, ty máš skejt, tak mu ho půjčíš, je to takový otevřenější.“

V rozhovoru několikrát zazněla určitá podobnost, kterou skateboarding vykazuje ve vztahu k ostatním tzv. boardovým aktivitám. Snowboarding, surfing, to jsou sporty, které jsou jistě skateboardistům bližší, než sporty jiné. Přesto jeden z respondentů zdůrazňuje jistou odlišnost, která se však netýká sportu samotného, jeho provedení, je spíše o okolnostech, které skateboarding doprovázejí. Skateboarding je svým původem spíše městský sport, probíhající buď přímo v ulicích měst, či betonových skateparcích, bazénech. Naopak surfing či snowboarding jsou sporty, které se provozují v přírodě, jeden z dotazovaných tak přiznává, že právě tyto sporty mají hlubší vztah k přírodě samotné a k její ochraně. Toto dokládá také na sobě. Naopak tento vztah vyvrací právě z pohledu skateboardistů.

Lukáš: „Tohleto je taková věc, která by se tam měla přenést a možná, mě to tam nechybí, ale vidím dost často lidi, jak vyhazují odpadky na ulici. To ti surfař podle mě neudělá, ani snowboardřák, protože ty chceš surfovat v čistý vodě a ty odpadky jsou velkej problém dneska. Co se týče oceánu.“

5.15.6 Ze života skateboardistů

Pro ucelený pohled na životní styl skateboardistů, dotazovaní uvedli několik doplňení, zážitků, která jsou pro ně z pohledu skateboardingu důležitá. Ostatně příklad sám má nejlepší vyprávěcí schopnost, každý si zde může vytvořit určitý pohled na to, jak skateboardisté doopravdy žijí. Jejich nejmilejší zážitky se týkají jak samotných výletů, které za skateboardingem podnikli, tak zkušeností, které předávají mladším, pomocí, kterou poskytují na místech, kde je jí potřeba.

Ondra: „Asi super trip do Německa s kámoši. Spaní v hale, kde byl bazén a skejtování celý den. Skate přes den a kalba a večer skate v bazéně. Nebo když Pedro Barros udělal o Mysticu 540° v bazénu při finále. To jsem byl dojatej. Taky o jedních závodech jsem se opil a kámoš si lehnul na skateboard. Já si na něj stoupl a sjel na něm minirampu. Ještě k tomu jsem měl na sobě jen trenky, a byl celej od piva. Prostě prdel.“

Kuba: Jsou lidi, který jezdí uhlazený a opravdu si na svém vzhledu zakládají, pak další, který pro prdel jedou světové pohár v boraťáckejch tangách a neřeší to, prostě nic, a je to prostě sranda a chtějí bejt volný. Tak o tom ten skateboarding dost je, že je to volná záležitost.

Jak vidíme, skateboarding není jen o ježdění, ale skrývá se v něm spousta jiných dobrých, ale i špatných věcí. Právě vztah k okolní přírodě je možná jednou z oblastí, ke které mají jiné sporty blíže. Přesto možná věk, zkušenosti, nebo samotný pohled, který naskytly jiné sporty, dělá ze skateboardistů ty, kteří nebudou spokojeni se znečišťováním samotných měst.

Lukáš: „když jsem na nějakým skejtovým tripu a vypiju petku s vodou, tak jí hodím do koše. A někdo to může vidět, můžou to vidět mladáci jo, nebo byli jsme skejtovat někde v rampě a tam byly všude odpadky, tak jsme přinesli pytel igelitovej a naházeli jsme to dovnitř, kluci co tam jezdili nás viděli a to oni udělali ten bordel. My jsme jim prostě nic neřekli, my jsme starší, oni byli mladáci a od té doby to tam prostě takhle funguje. Jo, že oni si uvědomili, tyjo oni to sbíraj a začali to prostě potom po sobě sbírat taky. A tohle je super.“

Jiří: „...asi úplně nejmíci mi dalo to, jak jsem byl v tom Jordánsku no. Že prostě přijedeš a postavíš jako park v muslimský zemi. Dneska jsem jakoby přesně odtamtat viděl video, a ty lidi to tam prostě vůbec neznaj žejo, a ty jim to najednou ukážeš a oni jsou z toho úplně hotový. A na tom je dobrý to, že k tomu jako potřebuješ jenom to prkno. Ty seš jako ten kluk s tím prknem a v momentě ty, kdy mu to půjčíš, tak on je úplně to samý. A je jedno, jestli seš Arab, Žid, Muslim, holka žejo v muslimským světě. Je to prostě úplně jedno. To je na tom to dobrý, že v tu chvíli jako řešíš jenom to, co se děje v tom parku a neřešíš jako vůbec nic jinýho.“

Lukáš: „...když se jede skejtovat ven. Přijedeš mezi lidi, který si nikdy neviděl a ty lidi prostě jsou schopný tě ubytovat u sebe doma. Takže tak, to asi hovoří samo o sobě.“

Jiří: „Hele jako já se k tomu tak nějak pořád vlastně furt vracím, v celým tom rozhovoru to bylo, to Jordánsko, to asi bylo jakoby nejmíci, co jsem kdy zažil. Kdy banda lidí z celýho světa se sejde na 14 dní na Blízkým východě, kde vidíš z okna na to, kde je jako už válka, bydlíš kousek od utečeneckýho tábora, nikdo ti jako neplatí, a ty jenom jako staviš skatepark proto, aby ty lidi se tam měli líp. A ačkoli je to vlastně, už jsem to říkal, skateboarding jako takovej je přínos pro společnost na první pohled nula, ale

přesně jako dneska jsem viděl video po půl roce z toho, co jsme tam stavěli a tam je prostě jako hromada děcek. Oni jako samozřejmě tam nemaj na to hardware, takže se tam jako střídaj o ty skejty a jako ty kluky to hrozně baví. A to, v tom, v čem tam oni žijou, že jakou mají kousek za barákem válku a Islámskej stát, tak oni se dokážou přesně jako od toho odprostit a že jim to ani jako tak nezkurví to dětství. Což jako podle mě, tyhle věci tě musej ovlivnit dost. A že máš něco, co tě jakoby vždycky z toho vytáhne a bavíš se jenom tím.“

Jiří: „Úplně nejvíc v pohodě, fakt jako totální. To už zase asi tím utíkám do celý jako problematiky imigrantů a tak, ale za mě jsou prosotě Arabové, jako z mejch zkušeností jako osobních, úplně nejvíc pohodový lidi, vždycky mi jako pomohli, vždycky byli ochotný, poradili. Jak jo, občas to obnáší to, že tě natáhnou, ale kde jako dneska ne, když seš turista, bylo to v nějaký jako ještě rozumný míře. Jako samozřejmě koukali na to takovým stylem jako že když ten skateboarding neznáš, tak si říkáš jako, co tady těch 20 lidí dělá, proč tady lejou ten beton? Proč tady mají jako ty dřívka s těma kolečkama? Vždyť to je jako zábava pro děti, žejo. Ve finále jako když s nima mluvíš, bavíš se s nima, tak to jako pochopěj a jsou jako rádi, že někdo pro jejich zemi něco dělá a vlastně nic jako za to nechce, jenom jim to tam takhle dá. Jenom vlastně, co se jim může zdát na první pohled nesmyslný, že ty jako zvedáš jejich kulturu.“

Skateboardisté jsou stále majoritní kulturou nepochopení. Doufejme, že časem se tyto dvě kultury budou navzájem respektovat.

Ruda: „Mnohokrát. Samozřejmě nepochopení společnosti. Naprosto nepochopení společnosti, že něco ničíš i běžnou jízdou. Samozřejmě vím, že devastujeme prostředí a jsme vandalové, protože prostě využíváme běžné prostředky v městské zástavbě vlastně pro svojí zálibu, ale myslím si, že zrovna nejsme my tady v zemi krále Jelimána, kde bysme ničili zlatý paláce, kdy bysme úplně leccos kradli a všechno dělali. Vidí nás prostě takový. Prostě bordel, ale mě to nevadí. Ať si lidé myslí, co chtějí, pokud chtějí žít tady v tý pseudo iluzi, ať v ní jsou, ale nepochopení společnosti je nejčastější“

Jiří: „Hele podle mě je to o tom, že skate není jako pro každýho, což na jednu stranu je možná jako blbě v tom, že všichni nemůžou bejt tak hrozně v pohodě jako jsme my, ale jako na druhou stranu to je vlastně správně. Že je to něco unikátního, v tom že to nemá každěj, jako že to není, že všichni chodí do Tesca, tak všichni skejtujou, je to něco, čeho ty si jako osobně můžeš vážit.“

5.16 Motivace a důvody, proč si zvolili skateboarding

Motivace je velmi důležitá ve všech aktivitách, které provádíme. Bez motivace by lidé nevydrželi provozovat jakoukoliv aktivitu. Skateboarding není výjimkou. Motivace člověku dodává energii a nutí ho v dané činnosti pokračovat. Motivovat skateboardisty mohou jejich vlastní pocity, které při skateboardu zažívají, dodávají jim pocit, který chtějí opakovat, proto ve skateboardingu pokračují. Pocity jako je radost a štěstí jsou ty, které skateboardisté dobře znají. Mimo tyto vnitřní faktory mohou skateboardisty motivovat také faktory vnější, mezi něž mohou patřit například peníze, získaný úspěch, popularita, ale také samotná komunita, která je se skateboardingem spjata.

5.16.1 Co je na skateboardingu baví?

Čím skateboarding své jezdce přitahuje? Zdálo by se, že odpovědi respondentů se budou lišit, zjistili jsme ale, že tomu tak úplně není. Nejčastěji se baví právě komunitou lidí, kterou se obklopují. Respondenti vnímají svoji komunitu velice kladně, ztotožňují se s ní. Radost, kterou vidí u spolujezdců, je inspiruje, motivuje, a sama jim dodává radost a chuť do života. Skateboardisté se chtějí odlišit od davů a právě odlišnost a volnost je na skateboardingu baví. Za výhodu by se dalo považovat to, že samotná cesta, kterou musejí někam urazit, bude v případě jízdy na skateboardu zábavou. Znovu opakují, že pro samotnou radost ze skateboardingu nejsou třeba ty nejlepší výsledky, které jsou schopni předvést, ale pouhé vození se na skateboardu, které nemusí být vysilující.

Honza: „Ta jinost, stojíš bokem a jedeš. Děláš vše jinak, svobodně, volně. Cítíš při jízdě, jak se vznášíš a proudí kolem tebe vzduch i kultura, co je okolo. Všechno mizí za tebou a před tebou je jen radost a cesta, která nekončí a přináší nová potěšení.“

Jiří: „Hele, že se na tom vlastně můžeš jenom vozit a i tak tě to může bavit. Že tam nemusíš dělat vůbec triky a jenom si tam hledáš tu lajnu.“

Kuba: „Na ježdění mě samozřejmě baví ta společnost lidí určitě, která se okolo toho pohybuje, a v každém případě, to, že to je nějakým způsobem pohyb. Jako proč lidi dělají sporty, protože je to baví no. Dělam to proto, že mě to baví, nevím, nedokážu si vysvětlit proč to tak je.“

Lukáš: „Jasně, baví mě prostě ten sport obecně, baví mě ty lidi, který v tomhleto skateboardingu jsou, ať už prostě jezdí dobře, a nebo jsou to umělci, hudebníci, který na tom skatu vyrůstali. Jo, je to komunita, skateboarding sblíží, je to komunita různorodá. Takže abych to zkrátil, tak si myslím, že mě baví ta komunita.“

Ruda: „Konkrétně něco co mě na tom asi baví je, všiml jsem si, přistihl jsem se u toho, že největší naplnění z toho cejtím, když můžou s nějakou skupinou svých přátel, kteří jezdí taky, zajet na nějaký spot, kde jsme vlastně nikdy ještě nebyli a tam jako se můžeme hezky projet. Jo, že máme prostě na jednou všichni před sebou hezkej, novej plac, jakože novej stůl. Tak jako pojd', a začneme se tam předvádět jeden před druhým, co to bude. Jsem zjistil, že tady v tom hledám to největší naplnění, ale potom jako samozřejmě mě baví, když se vlastně každý den večer vrátím domů, a nic mi není. Je to fajn, že jsem někde něco objevil, že jsem někde něco odjel, vrátil se, natočil, vyfotil, mohl někomu ukázat a někdo ukázal mě. Prostě spousta aspektů, co mě jakože jsou schopný udělat radost, i když jsou to naprostý banality.“

Skateboarding se dá provozovat v různých podobách, od ježdění z kopce až po houpání v U-rampě. Skateboardisté vnímají skateboarding komplexně, nerozdělují skateboarding do sekcí nebo kategorií. Naopak se ho snaží sjednotit a vyobrazovat ostatním lidem jako jednu velkou skateboardovou rodinu.

Ondra: „Mám rád skateboarding hrozně moc v jakékoliv podobě.“

Lukáš: „Skateboarding mě baví prostě obecně, jako nedá se říct, že se považuju za bazeňáka nebo za streetáka, prostě jsem skejťák.“

Honza: „Mě se nejvíc líbí ježdění v bowlu. Nepotřebuješ se odrážet a dokážeš vygenerovat ohromnou rychlost a buď si jen tak surfovat v bowlu, nebo můžeš lítat jako pták, což je těžký, nebezpečný, bolestivý, a nejlepší, ale na skateboarding miluju všechno. Záleží, na co mám zrovna chuť.“

5.16.2 Proč jezdí na skateboardu?

Proč zrovna skateboarding? Důvodů, proč lidé dělají skateboarding, je hodně. My se podíváme na ty nejčastější. Sebenaplnění je jeden z důvodů, kvůli kterému jezdí dotazovaní na skateboardu. Skateboardisty naplňuje i samotná jízda po ulici, nemusejí předvádět nejlepší triky, které umí. Při jízdě zažívají specifické pocity blaha a radosti, které prý běžný člověk, který nikdy na skateboardu nejezdil, nemůže pochopit. Při jízdě

městem se z něho samotného stává nekonečné hřiště, ve kterém si mohou dělat, co chtějí a nic je nesvazuje. Právě svoboda jim čistí hlavu a v mžiku sekundy se z nich stávají děti, které nemají žádné životní strasti.

Honza: „Protože nic lepšího neznám. I když si občas myslím, že už mě to tolik nebaví a třeba měsíc nejezdím a pak si jdu zajezdit a zjistím, že to bez toho nejde, že jsem závislý na tom kusu prkna, co pro mě znamená, víc než pro ostatní auto nebo byt.“

Ruda: „Hele mě u toho drží asi to sebenaplnění se, protože se mi to zdá pořád hrozně super, jo. I v té době když jsem nic neuměl, jsem najednou měl svůj skejt a najednou vlastně běžné okolí, které jsem dennodenně běžně navštěvoval, tak se ti mění v jednu obrovskou překážku, kterou ty můžeš využívat k tomu, co zrovna tebe napadne, co máš rád. Vlastně úplně celej obraz se ti rázem mění z města na skateboardovou atrakci. Cokoliv, ať už hřiště, skatepark, vlastně né skatepark, atrakci prostě. Máš úplně jiný pohled na okolí, než mají běžný lidé no.“

Lukáš: „...jsem se tam jenom vozil ze začátku a to mi stačilo, bavilo mě to, a postupně jsem prostě začal objevovat ten skateboarding víc. Jako musí to vycházet z tebe.“

Kuba: „No, tak mě na tom bavilo to, že ty pocity byly podobný, asi i lepší než na těch bruslích, prostě mě to bavilo víc. Měl jsem k tomu hezčí vztah. Jak říkám, u toho skateboardingu byli taky zajímavější lidi celkově, a kompletně ten sport, ta činnost mě zajímala daleko víc než brusle. Ty brusle byly jenom takovej impulz, když se tady postavil skatepark, tak na něčem tak víceméně vyrazit a moc tam na tom zkoušet něco, ve finále ale ten skateboarding byl číslo jedna.“

Ondra: „...abych z toho měl dobrý pocit, určitě mám velkou radost, když dám nový trik.“

Ruda: „Upoutalo mě to, bylo to na pohled velmi zajímavé, to, co ti kluci dělají, jestli i to prostředí, kde to dělají. Nevím, mnohokrát jsem se nad tím zamýšlel, ale už to nedokážu tak definovat, už se to trošku vytrácí pod nánosem času.“

Honza: „Tak když už jsem se naučil nějaký trik, tak jsem mel hroznou radost a hrozně dobrý pocit. Už jen ten pocit, když jedeš, je nezapomenutelný a naprosto specifický. Taký jsem to bral jako výzvu, učit se furt nový triky. Chtěl jsem je umět tehdy všechny (smích). Teď na to koukám jinak, ale to je asi vývoj.“

Ruda: „Nezajímá tě společnost, jako by ses uzavíral do své vlastní bubliny, a jedeš, nic kolem tebe tě nezajímá. To, co je kolem tebe, se pro tebe stává jen překážkou. Je to, hrozně těžko se to vysvětluje, když na tom někdo v životě nestál, nikdy se na tom neprojel. Každý skateboardista je možná schopen pochopit, co se snažím vyjádřit, ale asi má pocity a empatie, nejsou tak dalece rozvinuty, že bych to byl schopnej slovy vyjádřit.“

Ondra: „Naplnuje hrozně moc. Volnost. Je to skvělý odreagování uvolnění od každodenního stressu.“

Honza: „Viděl jsem, jak v tom jezdí ostatní kluci a když jsem se poprvé svez, tak jsem si to zamiloval. Moc mi to zezáčátku nešlo je to totiž úplně něco jiného, ale stojí to za to.“

5.16.3 Význam skateboardingu pro členy dané subkultury

Jaký má skateboarding význam pro identitu člověka a co pro něj znamená? Z odpovědí jsme se dozvěděli, že je to celý jejich život. Láska, vášeň i to pro ně znamená skateboarding. Únik od běžných strastí dnešní společnosti, vypuštění páry a relaxace, i to je skateboarding. Z těchto výpovědí lze vydedukovat, že tato aktivita sahá hlouběji, než by se na první pohled zdálo. Pro komunitu skateboardistů je to součást sama sebe a jejich životní cesty. Dokonce pro někoho se tato činnost povýšila až do duchovní sféry a to tak, že ji považuje za svoji víru.

Honza: „Ano, všechno pro mě znamená. Tím myslím to, jak žiju, jak se chovám, jaké mám zájmy, co propaguji, jaké mám hodnoty, názory, to vše co v sobě mám, tím myslím charakterové vlastnosti, které se hodně utvářely díky skateboardingu. Tak nějak žiješ v souznění sebe a skateboardingu. Nejsem pouze já uvnitř, ale právě i skateboarding. Skateboarding se mnou prostě dýchá, ať chci, nebo nechci.“

Jiří: „Hele ta relaxace asi. Protože je to přesně ta věc, že když na něm jedeš, nemyslíš na to, že musíš zaplatit tady nájem, tady složenky, co musíš udělat zejtra do práce. Ale že se soustředíš na to, že před tebou je kamínek, támhle je spára. Že v ten moment to máš jako úplně vyplý. Což jakoby je pro mě dobrý, když jsem měl dřív jako nějaký problémy, žejo tak jako děcka v pubertě a jejich problémy, ale tak víš, třeba se rozejdeš s holkou, ale jdeš skejtovat a zapomeneš na to.“

Kuba: „Skateboarding je pro mě rozhodně pohybová aktivita, v každém případě, ale hlavně, je to prostě láska celoživotní, od toho sportu se málokdy odchází a je to vášeň no. Málokdo to pochopí, nevím, jestli budou stejný emoce u jiných sportů, možná podobný, asi určitě, ale každé odjeté novéj trik, i starej prostě. Dostaneš prostě pocit, kterej nemám no jinde, takže pro mě je to vášeň no.“

Ondra: „Je to součást mého života, životní styl, kamarádi, druh relaxace, úspěchů, dobrých pocitů, také vytyčení nových cílů, kterých bych chtěl v životě ještě dosáhnout. Nejvíc mě baví ta volnost toho sportu, že si to každý může nastavit, jak chce, chodíš jezdit, kam chceš, kdy chceš, nikdo na tebe neřve, žádný trenér a ještě to dělají kámoši. Nejradši mám ten pocit, že když jezdím na skejtu, tak nemyslím na nic jiného, jenom se snažím myslet na to, jak udělám ten trik, abych ho co nejlépe vrátil, a všechny jiné starosti jdou stranou. Je to takový stav, kdy člověk má čistou mysl a v tu chvíli mě nic jiného netrápí. To na tom mám hrozně rád.“

Lukáš: „Je to asi svým způsobem odtrhnutí od toho života, tý práce, ani ne tak stresu, protože žádnéj stres moc nemívám. Ale jako lidi, který, no kdybych ho míval, tak to bude odtrhnutí od toho stresu, i odtržení od těch běžnejch věcí, od tý práce hlavně. Je to vyčištění hlavy pro mě a samozřejmě je to pohyb, takže děláš něco pro svoje tělo, i když je to takový jako zase kontraproduktivní (smích), protože ho vlastně huntuješ dost. Jo, je to voraz, je to relax, vypuštění ventilu.“

Ruda: „Ty jo to je hodně taková, že řečnická otázka. Ta se dá pojmout hodně ze široka. A možná se do toho nechci moc nořit, protože bys potom o tom mohl psát sáhodlouze, ale skateboarding je prostě pro mě už dneska fakt dalo by se říct skoro víra. Nějaký můj směr. Ráno se probudím a těším se. Baví mě skateboarding. Přemýšlím nad skateboardingem. Vymýšlím skateboarding, těším se na skejt. Fakt mě to provází mým dnem, chci se jít projet, když mě zrovna netrápí nějaký úraz nebo nějaký hojení něčeho. Tak prostě skateboarding je pro mě hrozně super.“

Honza: „Je to symbióza mezi člověkem a prknem. Je to láska k té aktivitě. Myslím si, že by málokdo u toho vydržel déle bez toho, aby to měl v srdci. Kdyby se lidi chovali stejně k sobě jako k těm věcem co dělají, žilo by se tu lépe. Měli by se lidé víc respektovat a milovat.“

5.16.4 Přínosy, stinné stránky skateboardingu

Skateboarding umí rozdávat radost, štěstí, euforii, ale má jistě také své stinné stránky. Umí lidem brát zdraví, ostatně jak téměř každá aktivita, ovlivňuje čas zúčastněných, potažmo může ovlivňovat také lidi, kteří však přímo se skateboardingem nemají nic společného. Pojdme se pokusit blíže prozkoumat klady a zápory této adrenalinové zábavy.

Po vyhodnocení informací jsme došli k závěru, že respondenti hodnotí skateboarding kladně. Radost z provozování skateboardingu je tak silná, že ani častá zranění a pády skateboardisty neodradí od této nebezpečné aktivity.

Honza: „Radost, štěstí, svobodu, zážitky, volnost, zábavu, kamarády, uspokojení, chuť žít dál a dělat sobě i lidem kolem tebe radost. Vždycky mě to nabije pozitivní energií, kterou pak můžeš předat dál. Myslím, že i skateboarding předává ostatním lidem, co na to koukají pozitivní energii a ostatní věci. Nejlepší ukazatel jsou malé děti, vždycky když mě vidí, jak nesu nebo jedu na skateboardu, tak jeee skate. Mají radost a jsou nefalešný upřímný. Někteří lidé to nemají rádi a některým se nedivím.“

Kuba: „...samozřejmě ta radost z toho skateboardingu jako taková, když se jdu project, nemusím myslet na žádný starosti okolního života, prostě mám v hlavě jenom tu svojí jízdu. A ta volnost, celkově ta volnost toho skateboardingu je krásná. Že mě právě nesvazují žádná pravidla, že nemůžu ject támhle nebo támhle, maximálně nemůžu někde třeba skejtovat, na volném prostranství na chodnicích, dneska se to pokutuje, ale prostě je to jiný než ostatní sporty. Nikdo mě nehlídá, jestli dělám něco takhle, když to dělám pro radost, nedělám to někde na závodech, kde je to nějak hodnocený. Tak to dělám pro sebe, dělám to tak, jak z toho mám já radost. To u všech sportu prostě nejde, když musím dát gól, no tak musím dát gól. Tady nemusím se za celý den, ani odrazit víceméně. Nemusím vyskočit, nemusím nic. Je to všechno jenom na mě, co já ten den budu dělat a celkově, ne jenom o jednom dnu, ale celou nějakou svojí skateboardovou činnost.,,

Jiří: „Hele já to jako neberu tak, že by mi bral čas no. Nemyslím si že mi to něco bere. Spíš mi to jakoby, za tu dobu, co to dělám mi to asi jakoby dalo víc, než mi to vzalo. Rozhodně jako nelituju toho času. I když třeba jdu ven a nejde mi to, tak jsem jakoby rád že na tom jsem. I když na tom fakt jako neudělám ani trik, tak pořád je to lepší, než nic nedělat.“

Lukáš: „Sílu (smích). Hele jako jo, tak záleží, jak si to hodiš, dřív prostě ten čas jsem měl víc, takže jsem to prostě podržoval tomu skateboardingu, ten čas jsem využil, že jsem šel skatovat, a teď už jako ne. Teď už prostě spíš mi přijde, že, furt mě to baví žejo, ale už tomu nedávám jakoby tolik času a tím pádem mi to nebere zas až tolik sil. Ale když jsem jezdil víc, tak jasný, nejhorší je pro mě už jako v těch letech, i když furt jako se cejtim úplně v pohodě, tak už přece jenom, jsem dost rozlámanej a jako není to tak, že bych potom skejtování když jako jezdím hodně, že bych byl úplně fresh ráno. Jako že to cejtim i ty další dny.“

Motivace jezdců, je tak obrovská, až hraničí ze závislostí. Kdo by provozoval činnost, kde jsou pády na běžném pořádku a ještě ho to bavilo? Snad jen blázen, nebo absolutně závislý člověk.

Kuba: „No možná to zdraví asi. Nemůžu říct, že mě o něco ochuzuje skateboarding. Maximálně to zdraví. Častý naraženiny a pohmožděniny, odřeniny. Samozřejmě někdo je šikovnější, někdo má štěstí na zranění, někdo ne. Já teda jsem na zranění štěstí měl, já jsem měl častý zranění. Ale to je asi jediný.“

Ondra: „Co mi bere, možná trošku zdravý tělo docela trpí při tomhle sportu pořád nějaká naraženina nebo odřenina, jinak, že by mi něco bral, mě nenapadá asi nic.“

Lukáš: „Jasný, to je běžný žejo, nějaký jako, teď jsem měl naposled natržené sval, ale nic jinýho. Jako bolely mě třeba paty, a to je všechno z těch nárazů žejo, ale jako vyvrknete kotník, nebo zlomený ruce, nohy, to prostě vůbec.“

Ruda: „Hele asi na prvním místě je to, že ti to asi plundruje život, protože zdraví ti to úplně rozšvihává nejvíc. Když se ti nedaří, tak jsi do 30 dobitej, jak americký veterán v 70. Je to, víš co, taková ta degenerace, více méně seš ve společnosti nějakých lidí, dejme tomu jsi jediný neskateboardista, přijde ti tam jeden skateboardista, kterýho znáš a najednou máš k tomu člověku daleko blíž. Ta degenerace toho, že se spolu začnete bavit řečí, který nikdo jinej nerozumí. Tak to tě taky o to ochuzuje. Mnohokrát jako se ti chce a najednou musíš zvažovat, jestli si chceš jít radši zaskejtovat, nebo radši budeš dělat tohleto. Takže prostě to z tebe tak nějak dělá lempla, že člověk není zas tak úplně otevřenej všemu, co by dělat měl, ale prostě jde se radši projet, ví, co ho čeká a co mu to všechno dá.“

Nemůžeme však opomenout také problémy, které sebou skateboarding může přinášet. Již dříve bylo zmíněno, že může mít skateboarding vliv na blízké samotných

jezdců. Přítelkyně, kamarádi, kteří se skateboardingem nemají nic zásadně společného, mohou zde přicházet zkrátka. To jen dokládá zápal a nadšení skateboardistů, kteří tuto aktivitu nejsou ochotni měnit za nic jiného.

Ondra: „Trošku zanedbávám přítelkyni, mohl jsem víc trávit čas s ní, jet s ní třeba na výlet, místo toho jedu s kluky skejtovat.“

5.16.5 Nejlepší věc na skateboardingu

Bylo zajímavé zjišťovat, co je pro skateboardisty nejlepší věcí, která je pro ně se skateboardingem spojena. Na otázku, co je ta nejlepší věcí na skateboardingu, respondenti odpovídali buď jedním slovem, nebo rozsáhlým souvětím. Po zamyšlení se několik respondentů shodlo, že nejlepší věcí na této aktivitě je volnost a svoboda, která se jim při jízdě na skateboardu naskytuje. Jiří mluví o kreativitě a fantazii. Ruda skateboarding popisuje jako neustálé fyzické napětí, které ho vyčerpává, ale právě vyčerpání mu dodává novou energii a čistí mysl, a to pro něj je ve výsledku tím nejlepším.

Honza: „Ten pocit, že stojíš na prkně a jedeš a nemusíš nic dělat a kolem tebe všechno pluje a ty na nic nemyslíš a jedeš. Jak kdybys byl v jiné dimenzi, odproštěn od všeho.“

Kuba: „Určitě ta volnost“

Jiří: „Asi ta kreativita, že se koukáš na věci jinak a vlastně s málem si užiješ, když máš dost jako fantazie, tak hodně srandy. Ty můžeš přeskokovat cihlu a já to fakt jako vydržím 2 hodiny.“

Lukáš: „Napadají mě jako různé píčoviny. Jedním slovem to bude těžký jako. Asi to jedno slovo je svoboda.“

Ondra: „Volnost“

Ruda: „Ta nejlepší věc? Hele ta nejlepší věc je na tom ta bezprostřednost, to spojení natolik primitivního předmětu a tebe. To že svojí, беру to na sebe, svojí složitou mysl jsem schopnej spojit s něčím, z jedny strany to má přišroubovaný kolečka, z druhý šmirgl, a jsem schopnej na tom trávit tolik času a hledat si zábavu, jebat se s tím, věnovat tomu tolik úsilí, cpát do toho tolik peněz a zas jako brát si z toho něco pro sebe, najít si v tom to sebenaplnění. To je na tom naprosto úžasný. Přestože jsou to dvě

absurdní věci, člověk a kus prkna, může to být naprosto cokoliv, kus prkna vytrhneš z plotu, kus prkna vytrhneš z garnyže, ale to že se s tím dokážeš sžít, a dokáže tě to nadchnout, bavit a naplnit, to je pro mě nepochopitelný, to je pro mě asi naprosto nejlepší na tom skateboardingu. Protože když se ti to hezky daří samozřejmě, někde se projdeš, hezky se projíždíš, baví tě to, hezky si u toho dýcháš, pohoda prostě. Pohoda. Hroznej relax, hroznej chill, přesto, že u toho dochází k neustálému fyzickému napětí, k neustálé fyzické aktivitě, jsem schopnej si u toho odpočinout, přestože se u toho vlastně morduju. Na nic jinýho nemyslím. Jenom já a skejt, furt se tohleto propojuje.“

5.16.6 Jak dlouho by se chtěli skateboardingu věnovat?

I přes to, že je skateboarding dost nebezpečná aktivita a mnohdy neprospívá tělesnému zdraví, většina oslovených skateboardistů by chtěla provozovat skateboarding co nejdéle.

Jejich motivace je natolik silná, že si nedokáží představit život bez skateboardingu. Doufají, že se budou moci prohánět na tom nezbedném prkénku až do konce svého života. Někteří přiznávají, že budoucnost vidí černě. Myslí si, že jejich tělesná schránka nevydrží takovou fyzickou aktivitu a skončí dříve, než by chtěli.

Honza: „Dokud budu dýchat a srdce mi bude tlouct. Snad budu mít nějaký důchod a v něm bych měl mít snad čas na ježdění. Ted' jsem viděl jezdit na videu 65 letýho týpka, tak snad budu jako on.“

Jiří: „Naplánovat si to můžeš, jak chceš, ale vždycky může přijít rychlej konec (smích). Ale jako, dokavad' to pude no. Proto bych se chtěl víc třeba naučit jezdit v tom bowlu, protože když koukáš jako na ty starší lidi, který skejtují třeba 30, možná 40 let, tak většinou jako jezdí ty bowly, protože to se svým způsobem pořád jako nějak dá i v tom vyšším věku. Každopádně asi jako, čím starší budu, tím víc to bude chtít přesně jako nějakou další aktivitu, jako třeba kolo, plavání, aby vlastně ses do toho dostal, protože ten přechod, jako sedět 8 hodin v kanclu a najednou jít skákat schody, je pro to tělo jako docela brutální. To asi nejde no.“

Kuba: „Doufám, že dlouho. Dokud mě to bude bavit, třeba mě to bude bavit měsíc, rok, dva roky, ale já doufám, že celej život.“

Ondra: „Dokud mi to zdravý dovolí, takže klidně až do konce života.“

Lukáš: „Myslím, že naplánovat se to nedá, ale jako chtěl bych ještě. Sám jsem zvědavej, do kolika můžeš jezdit žejo. Do kolika to tělo to dává. A já si myslím, chtěl bych ještě tak 10 let.“

Ruda: „Hele tady to se plánuje asi velmi blbě. Já bych chtěl samozřejmě jezdit co nejdýl. Samozřejmě pozoruji na sobě ten svůj vývoj, že asi dál někam posouvat nebudu, ale naštěstí třikrát alejuja, jsem neměl žádný vážnější zranění. Nic co by mě omezovalo. Doufám, že na tom skejtu se budu moc pořádně vozit. Vždycky nějaký to usmolené ollie přes usmolený kanál a na chodník, že tam vždycky padne. To není nic nadpřirozeného, nad čím by se člověk musel připravovat.“

5.16.7 Vzkazy, motivace pro začínající skateboardisty

V poslední části se věnujeme tomu, co by skateboardisté doporučili těm, kteří chtějí začít, nebo už začali se skateboardingem. Snaží se vystihnout, co by pro ně měla být ta pravá motivace, která by je u skateboardingu držela co nejdéle. Nepřímo tak můžeme vidět, co je pro skateboardisty samotné důležité, co je doposud naučily jejich zkušenosti, získané v průběhu let, kdy se skateboardingu věnovali.

Skateboardisté radí začínajícím jezdcům, aby byli sami sebou a nenechali se odradit prvotními neúspěchy. Ať jezdí pro zábavu a nezapomínají na to, že je skateboarding hlavně o zábavě. Lidé by měli mít otevřenou mysl a chovat se k druhým s úctou, snahou chápat a pochopit.

Honza: „Jezděte, milujte skateboarding, užívejte si to a buďte sami sebou. Je jedno co děláte, hlavně, že vás to vnitřně naplňuje, tak se nenechte od někoho odradit. Live in peace and go skate.“

Jiří: „Ať nejsou debilové. Ne já jsem teďka nějak jako tyjo když já už si to nedám dohromady, ono je to tady v nějakým časáku na hajzlu, ale že jako v dnešní době ty mladý kluci vlastně můžou dělat úplně cokoliv. Ty možnosti jsou, jako dá se říct, neomezený a že vlastně začínaj jezdit ze špatných důvodů. Ať už je to jenom proto, že chtějí dostávat hadry zadarmo, nebo před někým machrovat.“

Kuba: „Pro začínající skaters, tak jestli chcete někdo začít, tak to dělejte proto, tak vás to musí bavit. Když tam budete, a budete to dělat jenom proto, že to je moderní, tak to se na to vykašlete.“

Ondra: „Hned to nevzdávat, když to nejde. Je to dřina, ale opakováním se to dá prolomit.“

Lukáš: „Bejt otevřenej vůči jiným věcem.“

Ruda: „Skateboarding je tady v tom taková zvláštní disciplína, protože jak jsem říkal, no. Ze začátku lidé berou, jakože fajn, seš malý kluk, máš svůj skateboard. Ostatní jezdí na kolech, na odrážkách, ani nevím, na čem všem lidé jezdili. Jak ti postupně léta přibývají, a vidím a slyším to i dneska. Slyšel jsem to i před pár dny. Moje máma někde prezentovala, že prostě tě to drží takovou dobu, že lidé to začínají obdivovat. Tím, že vlastně nějaká aktivita zůstává v člověku tak dlouho. Ničemu jsem se nevěnoval tak dlouho, jako se věnuju skateboardingu. I když jsem to vlastně k ničemu pořádně nedotáhl, nikdy jsem nestál na nějakém pomyslném stupínku, nikdy jsem nevyhrál pořádný prachy, vždycky to bylo o tom, bejt tam s těmi lidmi kolem a prohazovat tam ty zkušenosti a bavit se. Ta zábava kolem toho, to je prostě nádhera. To sebenaplnění i seberealizace. Dneska se skateboardingu věnuje spousta inteligentních lidí, rozumně smýšlejících. Na různých postech pracujících, vysokých školech studujících. Už to není jen takovej ten pól společnosti, co se jen tak někde táhne ulicema. Už to nabírá pomalu další a další oběti.“

Lukáš: „Důležitý, asi aby lidi vnímali tak jak mají a ten sport posouvali a vytvářeli tady podmínky pro tu novou generaci. Rozhodně, určitě bych jako vyzdvihl práci lidí, který se v tom angažujou trošku víc, to znamená, že stavějí ty skateparky a jak tady, tak všude jinde prostě, to je velkej respekt, to je velká dřina, to jsou zedníci, to si asi nikdo neumí představit prostě, co za tím jako je. Jako lidi si myslej, to je skejťák, to je nějakej pól prostě, kterej se tady plácá na ulici, je špinavej a chlastá a fetuje a já nevím co ještě. Ta komunita je mnohem, mnohem víc, než tohle. To prostě je nějaká škatulka, ve který ty skejťáci vůbec nejsou. A proto, říkám, je důležitý, aby lidi byli otevřený jiným věcem a hlavně respektovali ty lidi, který se tady snaží něco dělat, konkrétně tady v Čechách. Prostě každej umí říct, to je nahovno, ale něco jako vytvořit, nebo prostě říct svůj názor a tak dále. Takže prostě rozhodně bych vyzdvihl tyhle ty lidi, který nejsou až tak vidět, ale je vidět ta práce konkrétně těch, co třeba stavěj skejtparky. Spousta lidí řekne, oni to postavili nahovno, ale tyhle ty lidi by přesně si měli vzít tu lžici do ruky a jít to stavět vedle, a chtěl bych vidět jako, jak by to vypadalo. Pak by mohli říct, jestli to je nahovno, nebo ne.“

Ruda: „Chci vlastně zároveň ukázat dalším generacím, že to není jen nějaká dětskej rozmar nebo nějaká pózička, kterou jsem někde obhlédl nebo si toho někde všiml, že mě baví móda. Ted' už v mém věku mě baví to, že lidé koukají divně prostřednictvím toho, že si mě pamatují, ti co mě znají jako malýho špunta se skatem, ted' už jsem více méně starej šedivej pes, a toho skejta tahám furt, a furt na něm jezdím, že jsem to víceméně nikam neposunul, ale furt se držím tady toho svého orderu. To mi asi v tomhle bohatě stačí no, dokážu, že ten skejt

není jenom nějaká výtržnost, ale že to je nějaká jako filozofie, která je schopná člověka naplňovat po několik let, když je schopen ji hezky přijmout.“

Kuba: „Měla by tu bejt hlavně ta láska k tomu sportu, že mě to baví a mám tam ty přátele a tohleto, to je hlavní vztah, ta volnost k tomu sportu.“

5.16.8 Vytyčený cíl

Mají skateboardisté nějaký cíl, který je motivuje k provozování dané aktivity, nebo je naplňuje samotná aktivita? Skateboarding je hlavně o zábavě, lidech a tom být takzvaně „v pohodě“. Motivace je u každého jednotlivce jiná, jiný je i důvod, proč začali a proč pokračují v dané činnosti.

Lukáš: „Můj cíl je prostě to dělat, dokavad' to půjde, a mít z toho radost.“

Jiří: „Takže vlastně ten cíl je vlastně ten, aby mě to furt bavilo.“

Kuba: „Jediným cílem je prostě u toho zůstat, hlavně bavit se tím, jako se tím bavím ted'.“

Ondra: „Můj hlavní cíl je vždy si dobře zajezdit, abych z toho měl dobrý pocit.“

Ruda: „Člověk, si musí neustále klást nějaké cíle bez ohledu na to, jaké jsou.“

Motivace je klíčovým faktorem pro úspěch, ať už ve škole, v práci, nebo čemkoliv, co děláme. Tím, že pro většinu skateboardistů je důležité bavit se skateboardingem a baví se jím, předpokládáme, že jejich motivace je obrovská. Dokonce taková, že skateboarding chtějí dělat až do konce svého života.

6 DISKUSE

Diplomová práce byla orientována na skateboarding a skateboardovou subkulturu v České republice. Cílem bylo zmapovat českou skateboardovou subkulturu a vyobrazit ji v majoritní kultuře. Jako prostředek pro zjištění informací nám sloužila hloubková, polostrukturovaná interview, která byla provedena s několika skateboardisty. Respondenti se zabývali otázkami definice skateboardingu tak, jak ji oni vnímají, co pro ně osobně skateboarding znamená, zda je pro ně sportem, životním stylem, či něčím jiným. Současně jsme zjišťovali, co skateboardisty motivuje k provozování této aktivity, další důvody a příčiny, proč tato komunita provozuje tento druh zábavy a také to, jaké existují odlišnosti od majoritní společnosti a ostatních sportovců. Naše výsledky jsou v diskusi konfrontovány s vybranými pracemi české a zahraniční literatury.

Naší snahou v této práci bylo definovat skateboarding jak z pohledu samotné aktivity, tak také definovat, co skateboarding znamená pro samotné jezdce. Jak vnímají aktivitu, kterou mnozí z nich dělají skoro každý den, jestli je pro ně skateboarding sportem, pohybovou aktivitou, životním stylem, nebo něčím, co ještě definováno nebylo. Skateboardisté nepřemýšlejí filosoficky a nepouštějí se do dlouhých debat o tom, co je, a co není skateboarding, možná by však měli. Z rozhovorů, které jsem provedl, jsem došel k názoru, že skateboardisty opravdu nezajímá členění a rozdělení skateboardingu do kategorií a definic. Jednoduše jím žijí a nezajímají se o problematiku zařazení a rozdělení skateboardingu. Je těžké jednoznačně říci, že pro všechny skateboardisty je skateboarding životním stylem nebo sportem. Myslím si, že záleží na evoluci jejich identity v průběhu provozování dané činnosti. Na začátku bych označil jejich počínání za zábavu. Po prvním začlenění do komunity bych hovořil o začátečníkovi. Teprve pak se cesta může rozdělovat podle toho, kam se rozhodnou sami dále ubírat. Buď závodnickou cestou, která se dá považovat za sportovní a může vést k profesionálnímu skateboardingu, ale také nemusí, nebo cestou zábavy a prožitku. I cesta zábavy a prožitku může z jezdce udělat profesionálního skateboardistu. Právě tito lidé bývají největšími vzory pro zkušené jezdce. Je jedno, jakou cestu si lidé zvolí, záleží na tom, jestli u skateboardingu vydrží a ovlivní je natolik, že se postupem času změní ze zábavy nebo sportu na způsob života, až na životní styl. V anglické literatuře (2011) Thomas Slee tvrdí, že skateboardisté jsou stratifikováni do čtyř vrstev. Pozéři, začátečníci, dospívající skateboardisté a ti, pro které je skateboarding náplní života

„*lifers*“. V některých případech se tyto skupiny mohou překrývat, člověk může být součástí více než jedné zmíněné skupiny. Podle něj skateboardisté začínají buď jako pozější nebo začátečníci a časem mohou stoupat žebříčkem nahoru až k tomu, že se z nich stanou skateboardisté celým srdcem. S tímto autorem se ztotožňuji v tom názoru, že skateboardisté musejí projít různými etapami vývoje a podle toho pak mohou být „začlenění“ do různých vrstev skateboardingu. Avšak rozčlenění autora je pouze z jeho subjektivního názoru na věc, tudíž nemůžeme toto členění považovat za oficiální.

Desítky publikací definují skateboarding jinak, přesto podobně. To, na čem se všichni shodují, je fakt, že skateboardisté jezdí na prkně s kolečky a baví se tím.

Dá se definovat skateboarding jako sportovní aktivita? Skateboardisté skateboarding nedefinují jako sportovní aktivitu. Pro většinu z nich je to něco jiného. Nejde jen o tu samotnou aktivitu, ale jde o celé prostředí, kde se skateboarding odehrává, o všechny okolnosti, které jsou se skateboardingem spojené. Svoboda, to že nemusejí dodržovat určitá pravidla, nemusejí nosit konkrétní sportovní úbor, nemusejí nikam chodit, či se organizovat. Ani podle vzhledu bychom neřekli, že je o sportovce, ale spíše o „podivného týpka“ nebo prostě skateboardistu, v extrémních případech o bezdomovce. Takto si většina populace nepředstavuje sport a sportovce. Ano, jsou mezi skateboardisty i sportovci, kteří berou skateboarding jako sport, ale myslím si, že obecně nemůžeme skateboarding považovat za sport. Jan-Lucca Hennes (2014) tvrdí, že z pohledu skateboardistů skateboarding sport není, avšak pokud na skateboarding pohlédneme jako na samotnou aktivitu, tak o něm samozřejmě lze jako o sportu hovořit. Při jízdě na skateboardu využívají skateboardisté své schopnosti jako je síla, obratnost, vytrvalost a píle k dané aktivitě. Vykazuje také prvek příslušnosti k určité aktivitě, jako je tomu i u ostatních sportů. Skateboarding se ale odlišuje od tradičních sportů tím, že skateboardisté nemusejí trénovat, nemají osobní trenéry a nemusejí se účastnit závodů. Pokud závodí, tak si užívají atmosféru, smějí se a neberou ostatní závodníky jako konkurenci, ale jako spolujezdce.

Naši respondenti začali na skateboardu jezdit nejčastěji mezi 10 a 15 lety. Ve studii Tessy Walker (2013) se dočteme, že v Americe děti nejčastěji začínají se skateboardingem mezi 12 až 15 rokem života. Nás ovšem zajímá to, jaký byl prvotní impulz pro to, začít se skateboardingem. Nejčastěji byla opět zmíněna svoboda, zajímavý kolektiv lidí a odlišnost od ostatních aktivit. Také byl zmíněn fakt, že skateboard je výborný dopravní prostředek, který dokáže uspořit spoustu času. V práci

od Tessy Walker (2013) se tímto tématem zabývají a píšou o něm jako o jednom z faktorů, proč děti jezdí na skateboardu. Tvrdí, že někteří skateboardisté berou skateboard pouze jako dopravní prostředek. I k nám se v posledních letech dostala vlna tzv. Penny boardů. Tento speciální druh skateboardu je určen konkrétně jen pro jízdu, tedy jako dopravní prostředek. Poslední výhodou, která je v práci zmíněna, je mentální odpočinek, kterého se jezdci při jízdě na skateboardu dostávají.

Životní styl zahrnuje spoustu aspektů, od chování, až po zvyky a preference jak jednotlivců, tak určitých skupin. U zkoumaných respondentů si tvrdím stát za názorem, že skateboardingem žijí a považují jej za svůj životní styl. Někteří respondenti nepocítují, že by žili nějakým jiným životním stylem než majoritní kultura. Myslím si, že to může být zapříčiněno otevřeností v myšlení skateboardistů. Skateboardisté prostě žijí jinak, chovají se jinak, skateboard jim určitě změnil jejich náhled na život. Je nutné podotknout, že věk, v jakém začínají skateboardisté nejčastěji jezdit, je velmi důležitým vývojovým obdobím, ve kterém se utvářejí hodnoty, normy a vzorce chování. Ve většině případů se jedná právě o věk související s pubertou, tudíž určitým vzdorem, vymezováním se v rámci společnosti. Možná proto mají skateboardisté tak specifický životní styl, ke kterému pocítují hluboký vztah. Skateboardisté utvářejí určité kmeny, ve kterých pak jezdí, baví se a scházejí se i za jinými účely. Sami jsou k vlastní subkultuře velice otevření a nedělá jim problém například ubytovat úplně cizího skateboardistu u sebe doma. I Svojanovský (2014) tvrdí, že komunita často pořádá skateboardové výlety a tím utužuje vazby v komunitě. S životním stylem skateboardistů se mnohdy spojuje pití alkoholu a užívání drog. Skateboardisté jistě alkohol pijí a užívají některé lehké drogy, ale spojovat přímo užívání drog s jejich životním stylem? Nemyslím si, že by byl alkohol či drogy výsadou skateboardistů. Mají rádi zábavu, jistě těmto drogám občas podlehnou, ale to bychom také mohli říct, že je alkohol životním stylem našeho národa. Spíše je problém v tom, že se pitím piva ani občasným kouřením marihuany netají. To jen dokládá jejich již několikrát zmiňovanou otevřenost. Svojanovský (2014) popisuje vztah k drogám u skateboardistů obdobně, jen dodává, že skateboardisté, kteří poslouchají punk, mají k pití alkoholu větší sklony. Dalším prvkem, který s životním stylem skateboardistů souvisí, je styl oblékání. Ano, existují specializované skateboardové obchody, ale musíme si uvědomit, že oblečení z člověka skateboardistu neudělá. Přesto se skateboardisté podle stylu oblékání poznají. Nepatrných maličkostí, které běžnému člověku uniknou, si skateboardista všimne a

pozná, že se daný člověk skateboardingu věnuje. Skateboardistu prozradí roztrhané tkaničky u bot nebo ošoupané a špinavé oblečení od pádů. Dalším takovým prvkem, dotýkajícím se potažmo i toho, jak se skateboardisté oblékají, je hudba. Hudba byla od počátku propojena se skateboardingem, ať už to bylo při jízdě na skateboardu, tak na večerních koncertech. Nejčastější styly oblékání, v nichž figuruje také hudba, jsou spojeny s punkem, hip hopem a metalem. Kdybychom tak měli shrnout životní styl skateboardisty, byli bychom poměrně struční. Byl by to prostý, šťastný a svobodu si užívající člověk, trávící většinu času skateboardingem, s partou přátel, v oblíbeném skateparku či na jiném skate spotu.

Některé z odlišností, které skateboardisté od majoritní společnosti vykazují, jsme již v předchozích řádcích naznačili. Tím, že se skateboardová subkultura chová, myslí a žije odlišně, tak se samozřejmě liší od majoritní společnosti. Liší se jak vztahy uvnitř subkultury, tak i to, jak se chovají k majoritní společnosti. Již byla zmíněna jejich větší chápavost a otevřenost oproti majoritní společnosti.

Hannah Thompson (2002) píše, že skateboardisté nechtějí nosit módní oblečení, neboť se podle nich podobá uniformám. Chtějí se myšlením a chováním odlišovat od společnosti. Dále tvrdí, že se skateboardová subkultura navenek projevuje větší soudržností. Prý to do jisté míry ovlivňuje prostředí, ze kterého pocházejí. Podle jejího výzkumu skateboardisté nejčastěji pocházejí z bílé střední třídy a jsou mužského pohlaví. Zde bych byl lehce skeptický. Myslím si, že je do jisté míry každý člověk ovlivněn prostředím, kde vyrůstal. Tento fakt je u skateboardistů ještě umocněn poměrně kritickým vývojovým obdobím, ve kterém se skateboardingem začínají, dostávají se do jiných sociálních skupin a právě toto prostředí je dle mého názoru ovlivňuje více, než samotné prostředí, ve kterém vyrůstali, ze kterého pocházejí. Pokud budeme hledat odlišnosti od jiných sportovců, můžeme zmínit menší rivalitu, odlišný prožitek ze závodů, ale například také to, že se ve skateboardovém prostředí neřeší doping. Jezdci mohou pít alkohol, užívat drogy, používat anabolika, aniž by byli z některého ze závodů diskvalifikováni. Málodky také uvidíte sportovce ponocovat na koncertu oblíbené kapely den před závodem, že však takto uvidíte skateboardistu, je poměrně pravděpodobné. Právě na závodech se jezdcí běžně pohybují mezi diváky a probírají s nimi všelijaká skateboardová témata. Poslední věc, na kterou bych se chtěl zaměřit, je samotný skateboard. Skateboardisté mají tu možnost si skateboard sestavit přesně podle svých požadavků. U skateboardů nejsou stanoveny jednotné parametry,

kteře by musely bŕt dodřzovány. Jezdci si svĕ skateboardy rŕznĕ stylizujŕ a přizpŕsobujŕ ke svĕmu stylu jŕzdy. Kařdĕ deska reprezentuje svĕho jezdce a znamenĕ pro nĕho vŕce, neř jen kus dřeva.

Motivace pŕsobŕ na kařdĕho z nĕs. Ať uř na rekreačního hrĕče tenisu, nebo profesionĕlnŕho skateboardistu. Skateboardisty ke konĕnŕ činnosti motivuje spousta faktorŕ. Jednotnĕ řŕci, ře je to pŕvĕ to, či ono, nelze. Mĕlokterŕ skateboardista by asi skĕkal ze schodŕ a padal na dlařebnŕ kostky, bez vnitřnŕ nebo vnĕjšŕ motivace. Zkusŕme si pŕbŕlŕžit, jakĕ je jejich vnitřnŕ a potĕ i vnĕjšŕ motivace. Z myřlenek respondentŕ jednoznačně vyplŕvĕ, ře jim skateboarding pŕnĕšŕ kladnĕ emoce jako je radost, řtĕstŕ a hlavnĕ sebenaplňnŕ a seberealizace. Hannah Thompson (2002), se ve svĕ pŕaci takĕ zaobŕrĕ motivaci skateboardistŕ. Zjistila, ře její respondenti mĕli nejvĕtřŕ motivaci v seberealizaci, dĕle pak hovořili o pocitech řtĕstŕ, nadřenŕ, ŕspĕchu a adrenalinu. Őspĕch bych zařadil jŕř do kategorie vnĕjšŕ motivace. Za vnĕjšŕ motivaci lze považovat napŕŕklad zajŕmavou komunitu, o kterĕ naři respondenti hovořili. Tvrdili, ře komunita lidŕ kolem skateboardingu je bavŕ, dodĕvĕ jim potŕebnou motivaci k provozovĕnŕ činnosti. Existujŕ vřak takĕ dalři faktory, napŕŕklad penŕze či popularita. Penŕze mohou pomĕhat. Penŕze pomĕhĕjŕ rozvŕjet a podporovat mladĕ, talentovanĕ skateboardisty, za jejich pomoci lze stavĕt novĕ skateparky a celkovĕ vytvĕřet lepřŕ podmŕnky pro skateboarding, podle mĕho nĕzoru by vřak nemĕly bŕt hlavnŕ motivaci pro provozovĕnŕ skateboardingu. Penŕze a popularita jdou ruku v ruce. Pokud skateboardista jezdŕ opravdu dobrĕ, tak si v dneřnŕ době mŕže vydĕlat spousty penĕz a stĕt se slavnŕm, to i ve velmi mladĕm vĕku. V tomto období je pak obtŕřnĕ nepodlehnut slĕvĕ a nĕslednĕ dalřŕm jevŕm, kterĕ se slĕvou souvisejŕ. Mŕžeme vidĕt spousty pŕŕpadŕ, takĕ ve skateboardingu, kdy se z mladŕch talentovanŕch jezdcŕ staly trosky, kterĕ byly zĕvislĕ na drogĕch, a skateboarding uř nebyl tŕm, pro nĕ dŕŕve tak dŕleřitŕm pohybem (thrashermagazine.com, 2009). V nařŕ zemi sice jezdci nevydĕlĕjŕ velkĕ sumy penĕz, od sponzorŕ vřak dostĕvĕjŕ hmotnĕ prostředky uř od mladŕch let a občas se stĕvĕ, ře si takovĕ podpory časem pŕestanou vĕřit. V disertační pŕaci Emily A. Chivers Yochim (2007) tvrdŕ, ře jsou malĕ dĕti v dneřnŕ době silnĕ komercializovĕny a chĕtĕjŕ vĕci zadarmo, tŕm se vřak ze skateboardingu vytrĕcŕ pŕvodnŕ myřlenka, pro kterou je tato aktivita tak oblŕbena. Emily A. Chivers Yochim (2007) vřak vidŕ nadĕji v tom, ře se pozdĕji v nĕkterŕch pŕŕpadech jejich nĕzory, hodnoty ve skateboardovĕ subkultuře zmĕnŕ a tŕm se takĕ zmĕnŕ jejich motivace a cŕle. Pŕvĕ slĕva je jednŕm

z důležitých vnějších faktorů, které mohou skateboardisty motivovat. Mnoho mladých jezdců nemá vybudovaný hodnotový systém a právě sláva může jejich hodnoty silně ovlivnit. Tento jev se děje na velkých prestižních závodech, kde vypisují nadnárodní firmy přemrštěné odměny za výhru v závodě. Firmy se snaží skateboarding zkomercializovat a udělat z něho něco jiného, než čím z počátku byl. Jsou dvě skupiny skateboardistů, jedna z nich tento přístup radikálně odmítá a druhá je spokojená, že je ve skateboardingu více peněz a prostředků na jeho rozvoj, to i za cenu zaprodání se. O velký rozruch ve skateboardové subkultuře se postaral MOV, který začal uvažovat o zařazení skateboardingu na OH. Letos v květnu se v Istanbulu setkal MOV s WSF a diskutovali o zařazení skateboardingu na olympijské hry v roce 2020. Problém nastal při řešení dopingových kontrol. WSF při pořádání závodů netestuje účastníky závodů (blog-blackcomb.cz, 2015). Pokud bude skateboarding do programu her zařazen, tak se změní jak systém závodů, tak i systém bodování, a toho se někteří skateboardisté bojí. Skateboarding se pak může rozdělit do několika frakcí a nemusí být tak soudržný, jako byl doposud. Tony Hawk, slavný skateboardista, si myslí, že je jen otázkou času, než se skateboarding do programu OH zařadí. Tvrdí, že olympiáda potřebuje skateboarding, skateboarding ale olympiádu nepotřebuje (life.ihned.cz, 2015).

Respondenti v rozhovorech vášnivě popisovali své zkušenosti s danou subkulturou. Zmiňovali oddanost jednotlivých členů ke skateboardingu a jejich nadšení pro stejnou věc. Až básnický popisovali, co pro ně znamená skateboarding. Skateboarding je pro ně vášeň a celoživotní láska. Pro některé skateboardisty nemají materiální věci vysokou hodnotu, skateboarding je pro ně více, než jejich auto nebo dům. Skateboarding je odproštuje od běžného stereotypu a uklidňuje jejich mysl. Dá se skateboarding považovat za víru? Těžko říct, možná pro někoho to může být víra nebo určitá symbióza a soulad mezi ním a skateboardem. Emily A. Chivers Yochim (2007), píše, že skateboarding má smysl pravé lásky, radosti a potěšení. Popisuje, že vše je ve vaší hlavě, duši a těle. Skateboarding je jako hra, která nemá hranice, pokud máte dostatek fantazie a kreativity.

7 ZÁVĚR

V diplomové práci jsme se zabývali vazbami, vztahy a důvody proč skateboardisté jezdí na skateboardu. Chtěli jsme blíže pochopit jejich smýšlení a zjistit, jak skateboarding ovlivňuje jejich život. Z rozhovorů jsme získali potřebná data, která nás informovala o struktuře a chování skateboardové subkultury.

Z výsledků práce vyplývá několik zajímavých a podstatných faktorů. Skateboardisté nikdy nepřemýšlejí o definicích, nemají ani zájem skateboarding nějakým způsobem kategorizovat. Někteří se ihned ztotožňují s tím, že je skateboarding jejich životním stylem, někteří si zase postupně uvědomují, že se zřejmě jejich styl života dá za skateboardový považovat, další namítají, že by si skateboardingový styl života představovali intenzivněji, než jakým způsobem se oni sami skateboardingu věnují. Přesto připouštějí, že se svým životem zřejmě přibližují něčemu, co by se dalo nazvat životním stylem skateboardisty. Vesměs se tedy spíše shodují, že skateboarding jejich životním stylem je, z počátku tomu tak ale nemohlo být. Proto, aby člověk nějaký životní styl mohl vyznávat, musí aktivitu provozovat déle, to aby zjistil, co mu přináší a v čem tkví její hlavní základy. Zpočátku byl skateboarding dětskou radostí a zábavou z pohybu na skateboardu, poté se však něco muselo změnit. Skateboarding a skateboardová kultura své jezdce natolik ovlivnila svou odlišností a specifičností, že jim doslova změnila jejich identitu. Teprve po letech strávených na skateboardu mohou tvrdit, potvrdit, že skateboardingem žijí a považují ho za svůj životní styl.

Skateboardisté mluví o životním stylu skateboardistů jako o hodně širokém spektru faktorů, který jej utvářejí. Jejich kolektivní životní styl má stejné rysy, hodnoty, znaky a prvky, ale každý je dodržuje po svém a má tak svůj specifický individuální styl života. Pojednává hodně o otevřenosti, volnosti a radosti ze života.

Když pomineme odlišnosti, jakými jsou styl oblékání, slang, hudba či další prvky, skateboardisty od majoritní společnosti podle mého názoru odlišuje hlavně soudržnost, vstřícnost a solidárnost.

Z myšlenek respondentů jednoznačně vyplývá, že je nejvíce motivuje samotný prožitek z jízdy na skateboardu. Přináší jim to kladné emoce, radost a štěstí. Ve skateboardingu nacházejí sebenaplnění a seberealizaci. Komunita lidí, která se kolem této aktivity pohybuje, je natolik zajímavá, že je to jeden z hlavních motivačních

faktorů. V komunitě pak vznikají přátelská pouta na celý život. Respondenti se shodli na faktu, že by chtěli jezdit na skateboardu co nejdéle. Ovšem pokud budou chtít jezdit tak dlouho, budou se nejspíše muset o svá těla lépe starat. Neustálé posouvání hranic ve skateboardingu přináší také spousty zranění, a pokud skateboardisté nezačnou svá těla na výkony lépe připravovat a věnovat se rehabilitaci, obávám se, že se skateboarding bude týkat jen mladé generace. Proto si myslím, že by si právě tato oblast měla v budoucnu zasloužit větší pozornost zejména samotných skateboardistů. Tuto problematiku bych doporučil k podrobnějšímu probádání. V profesionálním skateboardingu se tato témata začínají pomalu, ale jistě probírat a specializovat přímo na skateboarding, proč by tedy také rekreační skateboardisté neměli přemýšlet o svém zdraví a zlepšení své fyzické připravenosti na výkon a tím předcházet zraněním?

Co pro skateboardisty sám skateboarding znamená? Je pro ně láskou a vášní, které se jim vryly pod kůži. Jejich myšlení nejlépe vystihuje jedno z nejrozšířenějších skateboardových přísloví „*Skate or die*“.

SEZNAM CIZÍCH SLOV

BANG	Skateboardová překážka
BOARDSLIDE	Trik kdy se jezdec klouže po desce na překážce
BOWL	Skateboardový bazén
ČÍRA	Speciální účes na hlavě
DIRT	Cyklistická disciplína, kde se jezdí na hlině
DIY	Udělej si sám
DOWNHILL	Sjezd z kopce
FELLAZ	Skupina kámošů
FLIP	Horizontální otočení skateboardové desky o 360°
GRIP	Horní hrubá část skateboardové desky
KICKTAIL	Skateboard, který má ohnou zadní část desky
KOPING	Železná trubka na překážce
MEKKA	Velmi důležité a slavné místo
MINIRAMPA	Menší U-rampa
MYSTIC	Název skateboardových závodů
NO COMPLY	Trik při kterém jezdec sundá jednu nohu ze skateboardu
OLLIE	Trik výskok se skateboardem
PÁDLO	Široká skateboardová deska
POOL	Skateboardový bazén
RÁDIUS	Skateboardová překážka rádiusového tvaru
RAIL	Železná trubka na které se provádějí triky
SESSIONS	Jízda na skateboardu s kamarády na určitém místě
SHUVIT	Trik na skateboardu
SIDEWALKSURFERS	Skateboardisté
SKATERS	Skateboardisté
SKATESHOP	Obchod se skateboardovým oblečením a skateboardy
SPOT	Dobré místo pro skateboarding
SURFOVÁNÍ	Ježdění v bazénu či skateparku bez odražení nohou o zem
SWITCHSTANCE	Jízda opačnou nohou vpřed
ŠMIDLIKÁNÍ	Skateboardové triky na zemi
TONÍKY	Typ bot
TRUCK	Náprava na skateboardu

U-RAMPA	Skateboardová překážka, která má kolmé stěny
VARO	Trik na skateboardu
VERT	Kolmý rádius
ZEWL	Člověk, který je pohodlný a s ničím si nedělá starosti
ŽILETKA	Úzká skateboardová deska

SEZNAM LITERATURY

BECKY, B., WEIDMAN, L. „Authenticity in the Skateboarding World". In.: *Rinehart, Robert E., a Synthia Sydnor. To the Extreme: Alternative Sports, Inside and Out.* SUNY Press, 2003. Str.: 307-352

BLOGBLACKCOMB: *Skateboarding na Olympiádě? Jedna velká estráda o ničem.* [online]. 30.5.2015 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://blog-blackcomb.cz/skateboarding-na-olympiade-jedna-velka-estrada-o-nicem>

BORDEN, I. *Skateboarding, space and the city: architecture and the body.* New York: Berg, 2001, 318 p. ISBN 1-85973-493-6.

BURYÁNEK, J. *Interkulturní vzdělávání II.: projekt Varianty.* Praha: Člověk v tísni, 2005, 169 s. ISBN 80-903510-5-0.

Česká asociace skateboardingu: *fakta.* [online]. 2011 [cit. 2015-08-18]. Dostupné z: <http://www.caskate.cz/asociace/>

DIDEROT, D. *Všeobecná encyklopedie ve čtyřech svazcích IV. Díl.* 1. vyd. Praha: OP, 1998. 717s. ISBN 80-902555-2-3.

DOREN, M., PRAMANN, U. *Fascinující skateboarding: Příručka pro teorii a praxi.* 1. vyd. Praha: Svoboda, 1994, 213 s. ISBN 80-205-0405-2.

DOVALIL, J. *Výkon a trénink ve sportu.* Vyd. 1. Praha: Olympia, 2002, 331 s. ISBN 80-7033-760-5.

DRAPELA, V. *Přehled teorií osobnosti.* 4. vyd. Praha: Portál, 2003, 175 s. ISBN 80-7178-766-3.

DUFFKOVÁ, J. *Sociologie životního stylu.* Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008, 237s. ISBN 978-80-7380-123-6

DUFFKOVÁ, J. *Životní způsob/životní styl a jeho variantnost.* Praha: MČSS při AV ČR, 2005. ISBN 80-7308-131-8

DUROZOI, G. *Filozofický slovník*. 1. vyd. Praha: EWA, 1994, 352 s. ISBN 80-85764-07-5.

ELITE DAILY: *Skate Legend Chris Cole Explains To Us What We Can Expect From The Future Of Skateboarding*. [online]. 31.6.2014 [cit. 2015-08-18]. Dostupné z: <http://elitedaily.com/sports/skate-legend-chris-cole-explains-to-us-what-we-can-expect-in-the-future-of-skateboarding/690741>

Evropská charta sportu. [online]. c2015, [cit. 2015-07-28]. Dostupné z: <http://www.cuscz.cz/files/291NjZ.pdf>

FINAL: Historie. [online]. 20.7.2015 [cit. 2015-08-20]. Dostupné z: http://www.final-sk8.cz/?about&level=kdo_jsme

GameofSkate: *Rules*. [online]. 2005 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://05.gameofskate.com/rules/>

GINTELA, Allan. *Prázdniny v pohybu*. 1980. Praha: Mladá fronta, 1980.

Hennes, J. *Skateboarding As An American Subculture*. [online]. c2014, [cit. 2015-07-09]. Dostupné z: http://issuu.com/skateboardmsm/docs/skateboarding_as_an_american_subcul

Horsefeathers: *HISTORIE HORSEFEATHERS*. [online]. 2009 [cit. 2015-08-20]. Dostupné z: <http://horsefeathers.php5.cz/historie-horsefeathers.php>

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY: *Skateboarding se olympiádě nevyhne, říká legendární Tony Hawk po exhibici v Praze*. [online]. 27. 7. 2015 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://life.ihned.cz/c1-64384820-skateboarding-se-olympiade-nevyhne-rika-legendarni-tony-hawk-po-exhibici-v-praze>

HROCH, M. *Jazyk síťových médií zabývajících se skateboardingem*. Praha, 2013. 48 s. Bakalářská práce na UK FSV. Vedoucí Bakalářské práce PhDr. Otakar Šoltys, CSc.

iVysílání: *Mystic Sk8 Cup 2011 — Věznice, místo pro umění*. Zveřejněno 23. 07. 2011 [online video.2015-8-5]. Dostupné z:<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10315082629-kulturama/211411058150029/obsah/164940-mystic-sk8-cup-2011>

JANDOUREK, J. *Slovník sociologických pojmů: 610 hesel*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2012, 258 s. ISBN 978-80-247-3679-2.

JANDOUREK, J. *Sociologický slovník*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2001, 285 s. ISBN 80-7178-535-0.

JENKEM: *SABERMETRICS: THE FUTURE OF SKATEBOARDING?*. [online].

4.6.2012 [cit. 2015-08-18]. Dostupné

z: <http://www.jenkemmag.com/home/2012/06/04/sabermetrics-the-future-of-skateboarding/>

KANE, S. *Skateboard: průvodce základními technikami skateboardingu*. České vyd. 1. Praha: Cesty, 1998, 96 s. ISBN 80-7181-212-9.

KARAS, M., KUČERA, J. *Skateboarding*. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2004, 120 s. Extrémní sporty. ISBN 80-251-0101-0.

Kotting, P. Skateboarding. In. *Encyklopedie tělesné kultury*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1988, 382 s. ISBN 80-7096-046-9.

KRAUS, B., POLÁČKOVÁ, V. *Člověk - prostředí - výchova: k otázkám sociální pedagogiky*. Brno: Paido, 2001, 199 s. ISBN 80-7315-004-2.

KVHC: Chuck Stamper: *Umění a skejt*. [online]. 2010 [cit. 2015-08-18]. Dostupné

z: <http://kvhc.cz/2013/11/20/chuck-stamper-skateboarding-and-art>

MÁCHALOVÁ, J. *Móda 20. století*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2003, 229 s. ISBN 80-7106-587-0.

MARKETHING: *(Rozhovor) Life is Porno: chceme robit, čo nás baví, hlavne žádné picoviny*. [online]. 27. 11. 2014 [cit. 2015-08-19]. Dostupné

z: <http://www.markething.cz/rozhovor-life-is-porno-chceme-robit-co-nas-bavi-hlavne-zadne-picoviny>

MARKETHING: *Nike SB: Do světa skateboardingu vedla trnitá cesta*. [online]. 10. 5.

2015 [cit. 2015-08-18]. Dostupné z: <http://www.markething.cz/nike-sb-do-sveta-skateboardingu-vedla-trnita-cesta>

- Mega Ramp. *Wikipedia: the free encyclopedia*. [online]. 2001- [cit. 2015-07-26].
Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Mega_Ramp
- MILUJU-BOTY.CZ: *Nesmrtelné cvičky Jarmilky se vrací*. [online]. 2012 [cit. 2015-08-18]. Dostupné z: <http://www.miluju-boty.cz/clanek-192-Nesmrtelne-cvicky-Jarmilky-se-vraci>
- Mysticsk8cup: *Christian Hosoi – legend in Prague*. [online]. 2014 [cit. 2015-08-18].
Dostupné z: <http://www.mysticsk8cup.cz/2014/en/news/christian-hosoi—legend-in-prague-.html>
- Mysticsk8cup: *Love and Guts Art Show*. [online]. 2015 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://www.mysticsk8cup.cz/2015/cz/artshow.html>
- OVERSTREET, M., NANORU, M. *Prkýnka na maso jsme uřízli: český skateboarding před rokem 1990*. Vyd. 1. Praha: Yinachi, 2013, 476 s. ISBN 978-80-904735-5-3.
- POSPÍŠILOVÁ, J. *Rajče na útěku: kapitoly o kultuře a folkloru dnešních dětí a mládeže s ukázkami*. 1. vyd. Brno: Doplněk, 2004, 288 s. ISBN 8072391461.
- SEKOT, A. *Sociologické problémy sportu*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2008, 223 s. ISBN 978-80-247-2562-8.
- SEKOT, A. *Sociologie v kostce*. 3., rozš. vyd. Brno: Paido, 2006, 258 s. ISBN 80-7315-126-x.
- SCHMID, D., BLUÜMLEIN, J a VOGEL, J. *Made for skate: [the illustrated history of skateboard footwear]*. 1st ed. Berlin, Germany: FauxAmi Exhibitions, Skateboard Museum Stuttgart in association with Gingko Press, 2008. ISBN 9781584233480.
- Skateboarding. *Wikipedia: the free encyclopedia*. [online]. 2001- [cit. 2015-07-22].
Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Skateboarding>
- Skateboarding: *Co vlastně Skateboarding je?*. [online]. 2014 [cit. 2015-08-18].
Dostupné z: <http://www.skateboard-sk8.estranky.cz/clanky/co-vlastne-skateboarding-je-.html>
- SKATEBOARDINGmagazine.com: *The Evolution Of Skateboarding – A History From Sidewalk Surfing To Superstardom*. [online]. 5.3.2013 [cit. 2015-08-18]. Dostupné

z: <http://www.skateboardingmagazine.com/the-evolution-of-skateboarding-a-history-from-sidewalk-surfing-to-superstardom/>

SKATEROCK: *10 let webu Skaterock.cz: všechno co potřebuješ vědět.* [online]. 28.3.2015 [cit. 2015-08-22]. Dostupné z: <http://www.skaterock.cz/udalosti/prvniho-brezna-2005-vznikl-skaterock-cz/>

SLEE, T. *Skate For Life: An Analysis of the Skateboarding Subculture.* Tampa, 2011. 22 s. Diplomová práce na University of South Florida. Vedoucí Diplomové práce Mr. Eric Hunter

SLEPIČKOVÁ, I. (2008). Sociology of lifestyle. In Slepíčka (Ed.) *Sport and lifestyle.* Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-1624-7.

SVOJANOVSKÝ, A. *Skateboardová subkultura Československu a České republice.* Brno, 2014. 52 s. Bakalářská práce na MU FF. Vedoucí Bakalářské práce Mgr. et Mgr. Klára Brožovičová, Ph.D.

THE BERRICS: *ABOUT.* [online]. 2015 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://theberrics.com/about>

THOMPSON, H. *Be a Pedestrian or be a Skateboarder.* Sheffield, 2002. 47 s. Bakalářská práce na University of Sheffield.

ThrasherMagazine. King of the Road 2011 Full Video. In: *Youtube* [online]. Zveřejněno 21. 08. 2012 [vid. 2015-8-5]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=-eTxIUW8Dg>

THRASHERMAGAZINE: *Andy Roy.* [online]. 23.2.2009 [cit. 2015-08-14]. Dostupné z: <http://www.thrasher magazine.com/articles/andy-roy/>

TOMLINSON, J. *Encyklopedie extrémních sportů.* 1. vyd. Praha: Egmont ČR, 2000, 190 s. ISBN 80-7186-523-0.

WALKER, T. *Skateboarding as Transportation: Findings from an Exploratory Study.* Portland, 2013. 105 s. Diplomová práce na Portland State University. Vedoucí Diplomové práce Jennifer Dill

WIXON, B. *Skateboarding: instruction, programming, and park design*. Champaign, IL: Human Kinetics, 2009, 240 p. ISBN 0736074260.

YOCHIM, E. *“This is how I think”*: *Skate Life, Corresponding Cultures and Alternative White Masculinities*. Michigan, 2007. 255 s. Disertační práce na The University of Michigan. Vedoucí disertační práce Professor Susan J. Douglas, Co-Chair

PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Polostrukturovaný rozhovor - „Skateboarding – sport nebo životní styl“

Příloha č. 2: Rozhovor - Honza

Příloha č. 3: Rozhovor - Ondra

Příloha č. 4: Rozhovor - Ruda

Příloha č. 5: Rozhovor – Lukáš

Příloha č. 6: Rozhovor - Kuba

Příloha č. 7: Rozhovor - Jiří

Příloha č. 1: Polostrukturovaný rozhovor - „Skateboarding – sport nebo životní styl“

Úvod

A. Představení - představení diplomové práce

Téma mé diplomové práce je Skateboarding - sport nebo životní styl. Hlavním cílem této práce je prozkoumat danou subkulturu a poukázat ostatním lidem jak vnímají skateboarding, proč jezdí na skateboardu a co pro ně znamená. Cílem práce je jejich názory, hodnoty, postoje a zkušenosti sepsat a stanovit normy této subkultury a vyhodnotit je.

Charakteristika respondenta

Kolik je ti let?

Studuješ nebo už chodíš do práce?

Kde pracuješ/ studuješ?

B. Vztah respondenta ke skateboardingu osobnost spojená se sportem

B. 1. Význam skateboardingu pro respondenta a jeho vztah k němu;

Jaký má skateboarding pro respondenta význam, či pro něj jde pouze o racionálně organizovanou tělesnou aktivitu, za účelem vrácení určitého triku nebo dosažení úspěchu či slávy

Jak bys vymezil, popsal skateboarding/sport ,co provozuješ?

Považuješ skateboarding za sport?

Jaký disciplínu ve skateboardingu vyznáváš? Proč?

Každý má svůj styl jízdy, co se ti konkrétně líbí a proč?

Považuje respondent skateboarding za sport, jaký je skateboarding typu sportu – nechat si vysvětlit...

Pokud uvede nějaký styl (street, u-rampa atd.) doptat se na jeho vztah k a názor na ostatní styly (k specializaci je to dobré).

Pokud jich uvede více, zeptat se, který je u něj převažující a proč.

Jaká pravidla či zásady při skateboardingu dodržuje, jaká by měla být dodržována, zda má nějaké speciální zásady. Proč

Byli dřív nějaká pravidla a už nejsou?

Jak dlouho jezdíš? Kdy a proč jsi s tímto skateboardingem/sportem začal?

Kdo tě ke skateboardingu přivedl?

Bylo to z respondentovy iniciativy nebo ho k tomu někdo přivedl.

Co ho poprvé na skateboardingu zaujalo, proč u toho zůstal

Co postoj rodičů vůči skateboardingu?

Změnilo skateboarding nějak tvůj přístup k životu.

Dělá respondent i jiné sporty?

Vztah k jiným aktivitám (jiné sporty)

Co dělal dříve za sporty? Proč už je nedělá?

Je to jediná aktivita, kterou respondent provozuje

Dělá i jiné rizikové sporty?

Kolik času věnuješ skateboardingu?

Kolik času je jí věnováno v různých obdobích?
Zahrnout i trénink, jak trénuje?
Podřizuje ostatní aktivity, práci, rodinu, školu skate či naopak?
Přízpůsobuje tedy svůj čas/život skatu?
Jak dlouho plánuješ ještě jezdit na skateboardu?
Považuje respondent alespoň teď, skate za svůj životní styl, za způsob života?

Jsi členem nějakého oddílu? Proč?

Proč je jeho členem, jak se do oddílu dostal, za jakým účelem, proč tam zůstává?
Doptat se na aktivity, cíle oddílu, na další členy

Co všechno pro tebe skateboarding znamená?

Co pro tebe znamená skateboarding?
Proč jezdíš na prkně?
Co pro respondenta znamená skateboarding, co ho na tom nejvíc baví
Co ti skateboarding přináší?
Co ti naopak bere, o co tě ochuzuje?

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout? Proč

Je jeho cílem něčeho v tomto sportu dosáhnout (dát nový trik, vyhrát závody, být slavný) nebo něco jiného (být s přáteli)
Naplnuje respondenta samotná aktivita, pohyb. Jaké pocity při skateboardu prožívá?

Jaký je tvůj ideální skateboardový den, nebo jakou máš o něm představu?

Co je důležité pro to, aby to respondenta bavilo? (kamarádi, atmosféra, dobré výkony)
S jakými lidmi rád respondent jezdí na skatu?
Jaké spolulezce si vybírá a proč?
Oblíbená místa na skateboarding?
Jak vypadá den, kdy se daří? Kdy vracíš triky.

Jsou nějaké hodnoty či pravidla, které uznáváš či dodržuješ při skateboardingu?

Jsou to hodnoty?

Skateboarding a závody a sponzoring?

Jezdíš závody na skateboardu? Proč? Jak dlouho? Co si o nich myslíš?
Co pro tebe znamená sponzoring?
Je to důležitá věc ve skateboardingu?

B. 2. Subkultura a životní styl ve skateboardingu;

Zda se provozovatelé skatu považují za součást určité subkultury, odlišující se svými hodnotami, normami či životním stylem od moderních či mainstreamových sportů. Jaké zvláštní hodnoty a normy, které se odlišují od moderních sportů, sdílají lezci.

Liší se podle tebe skateboardisté nějakým způsobem od ostatních sportovců/společnosti? Proč? Jak?

Odlíšnosti, podobnosti s/od ostatních sportů

Často je slyšet spojení „skateboardová subkultura“. Máš pocit, že skateboardisté vytváří

nějakou komunitu či společenství

Máš pocit, že jsi její součástí, proč?

Na jakém základě je to společenství založeno? (Přátelství, vztah ke sportu)

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem?

Jakým?

Jsou nějaké hodnoty a normy, které vyznávají podle tebe všichni skateboardisti? (pozdravy, projevy vzteku)?

Jaké? Jsou tyto hodnoty či normy odlišné od jiných sportů?

Jsou pro skateboardisty důležitá pravidla a normy?

Co drogy a alkohol?

Užíval si drogy?

Jaké drogy?

Patří drogy ke skateboardingu?

Jezdíš pod vlivem drog? Jakých?

Co hudba?

Posloucháte speciální hudbu?

Posloucháš hudbu, když jezdíš na skateboardu?

Rozumí si členové skateboardové subkultury? Mají něco, čím se odlišují (od ostatních lidí) a čím se naopak podobají ostatním sportovcům?

Když potkáš nějaké jiné skateboardisty, rozumíš si s nimi? Pokud se spíš liší, v čem a jak?

Je něco, podle čeho se skateboardisté poznají? Existují nějaká symbolická vyjádření reprezentující příslušnost ke sportu? Jaká?

Existuje nějaký zvláštní slang mezi skateboardisty? Jaký používáte?

nějaké speciální slova, označení něčeho

Máte specifický styl oblékání?

Existují ještě nějaké odlišnosti skateboardistů od ostatních sportovců, či obecně od společnosti? / Jaké jsou podobnosti. Napadá Tě něco?

Kdo všechno může provádět tento druh zábavy?

Jsou nějaká omezení v tom, kdo může provozovat tento sport?

Jaké by mohli být překážky pro lidi provozovat tento sport?

C. Závěr

Je něco, co bys dodal/a ke vztahu člověka ke skateboardingu?

Nebo k tomu s jakými problémy či zajímavými okolnostmi se setkáváš nebo jsi se setkal/a při provozování tohoto sportu?

Nejlepší osobnost na skatu nebo vzor?

Co je na skateboardingu ta nejlepší věc?

Vzkazy pro začínající skateboardisty a obecně pro všechny?

Poděkovat za rozhovor.

Příloha č. 2: Rozhovor – Honza

Kolik je ti let?

Je mi 25 let.

Zaměstnání, studium. Kde pracuješ? Popřípadě vzdělání, co studuješ?

Studuji dálkově v Plzni na ZČU strojařinu, ale brzy budu končit. Práci mám teď novou. Pracuji pro americkou firmu, která se zabývá strojařinou, tak uvidíme, jak to dopadne.

Jak bys vymezil, popsal skateboarding, sport, co provozuješ?

Skateboarding je super aktivita, při který lítáš na prkně, kde můžeš i nemůžeš. Prostě jízda, kterou když ochutnáš, nemůžeš přestat. Ať už jedeš jen pro rohlíky nebo sjíždíš z kopce dolů nebo dáváš olíčko ze schodů. Řek bych, že je to šílenost, svoboda a pohoda. Tak bych ho popsal třemi slovy.

Považuješ skateboarding za sport?

Já osobně to jako sport nepovažuji, ale někdo určitě jo. Já chtěl být mimo tyhle věci, chtěl jsem být nesvázan, takže pro mě to sport není. Možná mě to i v hloubi těla rozčílí, když někdo řekne, že je to sport.

Proč, když to není nic špatného?

Podle mě je to něco víc a termínem sport si to lidi zaškatulkují do kategorie fotbal atd... Skateboarding je o něčem jiném, než je sport, proto to pro mě sport není.

Jakou disciplínu ve skateboardingu vyznáváš? Proč?

Tak já jezdím nejvíc v parku, ale taky minirampou ani bazénem nepohrdnu. V parku jezdím, protože ho máme u nás, streetu tam moc není, je to malé město. Když chceš jezdit na skatu a máš park ve městě, tak prostě jezdíš tam a je z tebe parkař.

Každý má svůj styl jízdy, co se ti konkrétně líbí a proč?

Mě se nejvíc líbí ježdění v bowlu. Nepotřebuješ se odrážet a dokážeš vygenerovat ohromnou rychlost a buď si jen tak surfovat v bowlu nebo můžeš lítat jako pták, což je těžký, nebezpečný, bolestivý, ale nejlepší.

Říkal jsi, že jezdíš park a bowl, proč zrovna tohle?

Park jezdím, protože jsem ho měl u nás ve městě. Kdybych měl ve městě vert, tak bych asi jezdil vert. K bowlu jsem se dostal až dýl, když jsem vycestoval pryč do jiných měst a parků. Viděl jsem, jak v tom jezdí ostatní kluci a když jsem se poprvé svez, tak jsem si to zamiloval. Moc mi to ze začátku nešlo, je to totiž úplně něco jiného, ale stojí to za to.

Jaká pravidla či zásady se při skateboardingu dodržují, jaká by měla být dodržována, zda máte nějaké speciální zásady. Proč?

Pravidla u skateboardingu nejsou, spíš se všechny možná porušují. Psaná pravidla fakt nejsou, maximálně nepsaná. Tím myslím, že když chceš projet parkem, tak se koukneš, abys někoho nesestřelil atd. Zásady asi nemáme. Možná někdo nějaký má. Jen si myslím, že dnešní mladšasové by měli mít větší úctu a respekt ke starším skateboardistům.

Jak dlouho jezdíš?

Ty jo jak dlouho jezdím. To už je let. Přesně si to nepamatuji, ale asi kolem roku 2001, takže tomu bude nějakých 14 let.

Jak jsi s tímto skateboardingem začal?

Začalo to asi tím, že Opavia měla nějaký projekt, nakresli si svoje hřiště a naše základka to vyhrála a postavilo se dětské hřiště a skatepark přímo u školy. To bylo někdy na začátku roku a v polovině roku jsem chtěl jezdit v parku, tak jsem na vysvědčení chtěl kolečkové brusle. Tak jsem jezdil na kolečkových bruslích, asi proto, že tam jezdilo hodně lidí na bruslích, skate nikdo moc neznal. To mi nevydrželo dlouho, po 3 -4 měsících jsem toho nechal. A pak jsem viděl brácha, který jezdí na prkně ještě s jedním klukem, co to docela uměl, brácha se bál a moc mu to nešlo. Tak mě to zaujalo, to prkno, ale ještě jsem nejezdil, taky se mi líbila ta parta lidí a něco nového co jsem neznal. Brácha se na to asi za měsíc vykašlal, takže jsem si vzal jeho prkno a začal zkoušet jezdit.

Takže tě k tomu přivedl brácha?

Né. Jen jsem to u něj viděl. Vlastně jsem začal jezdit, až když brácha přestal jezdit, takže mně vůbec nepomohl. Všechno bylo jen na mě. Pokud tedy neberu to, že jsem mu vzal prkno a ani se ho nezeptal, ale bráchovi to bylo jedno. Teď přemýšlím, že možná mě kluci brali líp do party, když znali mého brácha. Jinak jsem žádnou výhodu neměl.

Takže si se k tomu dostal sám?

Jasně.

Co tě poprvé na skateboardingu zaujalo?

Ta novota dělat něco jiného než ostatní, taky ta parta lidí kolem toho mně přišla dobrá. Taky jsem si mohl jít zajezdit, kdy jsem chtěl, nebo naopak jsem nemusel jít jezdit, když jsem nechtěl. Bylo to jen na mě. Prostě svoboda a volnost.

Proč jsi u toho vydržel?

Tak když už jsem se naučil nějaký trik, tak jsem měl hroznou radost a hrozně dobrý pocit. Už jen ten pocit, když jedeš, je nezapomenutelný a naprosto specifický. Taky jsem to bral jako výzvu, učit se furt nové triky. Chtěl jsem je umět tehdy všechny (smích). Teď na to koukám jinak, ale to je asi vývoj.

Změnil skateboarding nějak tvůj přístup k životu?

Ano změnil a hodně. Stýkám se s lidma kolem skateboardu. Jezdím na skateboardové akce. Jezdím do zahraničí kvůli skateboardu i všude po Čechách. Hodně volného času buď trávím skateboardingem, nebo koukám na skateboardová videa. Oblékám se do skateboardového oblečení. Prostě skoro všechno podřizuju skateboardingu.

Dělal jsi i jiné sporty?

Jo, dělal jsem od 4 let fotbal a v zimě jsem jezdil od 5 let na hory, na lyže, pak jsem taky chytal ryby, to mi bylo tak 10 let. Ve škole jsem pak hrál basket a volejbal a dělal atletiku.

Proč už je neděláš?

Tak fotbal mě baví, ale jen rekreačně, přestal jsem hrát kvůli blbě partě lidí a taky, že musím jezdit na zápasy a chodit na tréninky. Taky si myslím, že si to fotbalisté tolik neužívali, že spíš prahli po výsledku, než po zábavě. Rybaření pro mě nebyl moc akční sport. Hodiny jsem seděl u vody a nic, sice tam bylo hezky, ale nic se nedělo. Možná se k tomu vrátím až budu starej a nebudu se moct hejbat (smích).

Děláš ještě jiné aktivity nebo sporty?

V zimě jezdím na snowboardu, protože to je podobné a u nás není moc hal a počasí na to, abych mohl jezdit na skateboardu v zimě. Taky jsem si asi před 7 lety oblíbil surfing. Je to výborná relaxace a taky rehabilitace od skateboardu. Navíc u oceánu jsou dobrý parky, takže spojím surfing se skateboardingem. Jinak jsem obecně dost aktivní člověk, takže mně nevádí dělat skoro cokoli, ale skate je láska.

Je skateboarding tvoje hlavní aktivita, nebo je to část nějakého komplexu?

Asi je to moje hlavní aktivita, ale mám rád skoro všechny tzv. boardové sporty, ale to už jsem zmiňoval.

Kolik času věnuješ skateboardingu?

Těžko říct, někdy jsem na prkně každý den, někdy nemám čas nebo jsem líný, ale jelikož to mám i jako dopravní prostředek, tak když počasí dovolí, tak skoro každý den, i když je to jen projížďka pro rohlíky, tak je to super a počítá se to. Někdo může říct, že se cestou někam, jak do práce nebo do školy či k doktoru může bavit. Já jo, já se mám.

Kolik času věnuješ skateboardingu v různých obdobích?

V zimě je to bída, haly u nás moc nejsou, nebo jsou daleko a naše zeměpisné podmínky nedovolují jezdit moc v zimě. Občas jsem si zašel v zimě, když bylo sucho, zajezdit ven, ale když je pod nulou nebo okolo nuly, tak se tělo blbě prokrvuje a na skateboarding potřebuješ mít mega cit v nohách a když jsou zmrzlý tak to moc nefunguje. Takže nejvíc asi na jaře, když jsem nadrženej po zimě na skateboarding. V létě je moc horko, takže chodím spíš navečer. Podzim je různý, záleží na počasí a na tom, jak jsem dobitej od skateboardu ze sezóny.

Trénuješ, jak trénuješ?

Trénink jo, to fakt ne, alespoň u mě ne. Občas je pravda, že když chci dát nějaký nový trik, tak ho drtím klidně 2 hodiny a padne na to mega pokusů, ale to je jen někdy. Spíš se jezdím projet pro dobrou feeling a když je dobrý park, tak pořádně zasurfovat. Mám rád rychlost a airy. Mě moc nebaví šmidlikání na zemi, ale občas na to mám taky náladu. Někdy přijdu do parku a jsem natěšenej na skateboarding jak malej kluk, ale žel nemám svůj den a nepadají triky, tak jen sedím nebo jdu domu.

Podřizuješ ostatní aktivity, práci, rodinu, školu skateboardingu či naopak?

Samozřejmě se snažím, ale někdy to není lehký a skateboarding musí jít do pozadí, ale to se nesmí stávat moc často. Čím je člověk starší, tak to jde skloubit hůř, ale když člověk chce, tak to jde. Práce přeci počká. Snažím se jezdit na dovolenou na skateboard a mít kámoše, kteří se pohybují kolem toho a taky jezdím na akce kde je skateboarding jako hlavní atrakce. Je dobrý, že i když nemám moc času na skate, tak na něm alespoň ježu do školy nebo práce.

Přizpůsobuješ tedy svůj čas, život skatu?

Jasný, že jo, ale člověk někdy musí bejt vypočítavej, aby to nějak skloubil a udělal. Někdy musíš zabrat, ale zase někdy musíš vypnout. Teď se třeba jedu podívat a užívat na Mystic. To je 3 denní závod v Praze na Štváně, kde jediná moje starost bude jít si pro pivo, na záchod, a dobře si sednout, abych vše dobře viděl. Spát nepotřebuju a jíst taky moc ne, pivo je dost výživný.

To musí být dost náročný?

Není i je. Jedna část těla si odpočine, ale jiná zas dostane zabrat.

Jak dlouho plánuješ ještě jezdit na skateboardu?

Dokud budu dýchat a srdce mi bude tlouct. Snad budu mít nějaký důchod a v něm bych měl mít snad čas na ježdění. Teď jsem viděl jezdit na videu 65 letýho týpka, tak snad budu jako on.

Považuješ alespoň teď, skate za svůj životní styl, za způsob života?

Tak to je snad jasný ne. Tím žiju od první chvíle, co jsem začal jezdit. Normální lidi koukají z auta a vidí ulice, přírodu a já hledám a vidím spoty, skateparky, raily, zídky a ostatní věci, na kterých by se dalo jezdit. Když najdu něco dobrýho, hned to musím ukázat kámošům. V hospodě u piva probíráme všechny možný věci o skateboardingu. Je blbý, když jde s námi na pivo někdo, kdo nejezdí, ten vůbec neví, která bije. Holky z toho taky nejsou odvařený, pokud tedy neskejtuji. Myslím si, že každý opravdový skater to má jako lifestyle.

Co, nebo kdo je opravdový skater?

Ten co tím žije a nemá to jen na machrování a vytahování před holkama. Když seš skater, tak je ti úplně buřt, co si lidi o tobě myslí.

Jsi členem nějakého oddílu? Proč?

V žádném podělaném oddílu nejsem, k čemu bych tam byl, abych platil poplatky a nic z toho neměl? Je pravda, že některý oddíly nejsou špatný, ale pak už něco musíš a já nechci a taky nemusím. To je jen můj názor. V něčem to dobrý bude, ale ať se to děje beze mě. Doteďka jsem v žádném oddílu nebyl a přežil jsem to já i skateboarding.

Co všechno pro tebe skateboarding znamená?

Ano, všechno pro mě znamená. Tím myslím to, jak žiju, jak se chovám, jaké mám zájmy, co propaguji, jaké mám hodnoty, názory, to vše co v sobě mám, tím myslím charakterové vlastnosti, které se hodně utvářely díky skateboardingu. Tak nějak žiješ v souznění sebe a skateboardingu. Nejsem pouze já uvnitř, ale právě i skateboarding. Skateboarding se mnou prostě dýchá, ať chci, nebo nechci.

Proč jezdíš na prkně?

Protože nic lepšího neznám. I když si občas myslím, že už mě to tolik nebaví a třeba měsíc nejezdím a pak si jdu zajezdit a zjistím, že to bez toho nejde, že jsem závislý na tom kusu prkna, co pro mě znamená, víc než pro ostatní auto nebo byt.

Co tě na tom nejvíc baví?

Ta jinost, stojíš bokem a jedeš. Děláš vše jinak, svobodně, volně. Cítíš při jízdě, jak se vznášíš a proudí kolem tebe vzduch i kultura co je okolo. Všechno mizí za tebou a před tebou je jen radost a cesta, která nekončí a přináší nová potěšení.

Co ti skateboarding přináší?

Radost, štěstí, svobodu, zážitky, volnost, zábavu, kamarády, uspokojení, chuť žít dál a dělat sobě i lidem kolem tebe radost. Vždycky mě to nabije pozitivní energií, kterou pak můžeš předat dál. Myslím, že i skateboarding předává ostatním lidem, co na to koukají, pozitivní energii a ostatní věci. Nejlepší ukazatel jsou malé děti, vždycky když mě vidí, jak nesu nebo jedu na skateboardu, tak: „jeee skate“! Mají radost a jsou nefalešný, upřímný. Někteří lidé to nemají rádi a některým se nedivím.

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout? Proč?

Záleží jak kdy, někdy se chci jen projet a uvolnit se, někdy se chci naučit nový trik, někdy zas jen pokecat a zajezdit s kámoši. Je dobré, že i když každý jde do parku, nebo jezdit někam jinam, tak si naplní to své očekávání, ten svůj cíl, ne vždy samozřejmě, ale jdete s partou někam jezdit a každý si najde ten svůj cíl a jde si zatím, a ve výsledku jsou všichni spokojený.

Co závody, tam jsou taky všichni spokojený?

Vždycky jsou výjimky, ale ve výsledku si myslím, že ano. Ve fotbale je bych řekl 50% spokojeno a dalších 50% ne. U skateboardingu může být rivalita, ale jak říkám, někdo jde na závody se zlepšit, někdo vyhrát, někdo potkat kámoše, někdo se vožrat a ve finále je spousta lidí spokojená. Navíc to večer stvrdí u pivka a u ruma.

Naplňuje tě samotná aktivita, pohyb?

To je jasné, jinak bych to nedělal, i když občas vidím lidi, ale jen zřídka, kteří to dělají jen kvůli ostatním lidem, kámošům atd. možná, že to je in.

Jaký je tvůj ideální skateboardový den, nebo jakou máš o něm představu?

Ráno se v klidu probudit a vyrazit do dobrého parku s mejma kámošema. Žádný stres, pivo a jazz a holky nahore bez. Večer zlehka zakalit a pěkně usnout.

Co je důležité pro to, aby tě to bavilo?

Dobrý park, dobří lidi, mít co pít a jíst. Je samozřejmě dobrý, když se daří, jakože padají triky. Taky mám rád objevování nových skateparků nebo spotů.

S jakými lidmi rád jezdíš na skatu?

Tak skoro s kýmkoliv, ale hlavně jezdím s mojí partou, co se známe buď od nás, nebo z blízkého okolí, ale je super, když jezdíš jinam a poznáváš lidi. Třeba v Praze v Řepích nebo ve Střešnicích, už znám spousty lidí, a když tam přijedu, tak dáme řeč a dobře si zajezdíme. To je super, jak když lidi dělají jednu věc, tak jako by se znali od mala. Je pravda, že u nás není zas tak velká scéna jako jinde v cizině, ale už je nás taky dost, ale znáš to, kámoš zná kámoše a ten zná...

Oblíbená místa na skateboarding?

Většinou jezdím ve skateparku nebo na DIY parcích. Mam to rád tam, kde je hodně rádiusů a dobřejch lidí, ale hlavně, kde nejsou koloběžkáři. Street mě moc nebaví, je to těžký a nebezpečný. Na ulici rád jezdím, ale netrikuju, jen surfuju.

Jsou nějaké hodnoty či pravidla, které uznáváš či dodržuješ při skate?

Dodržuji různé přednosti ve skateparku, jako, když někdo jede, tak tam nevjedu, to bysme dopadli špatně. Chci, aby skateboarding zůstal takový, jako byl na začátku, takže

se snažím udržet různé tradice, jak v oblékání, tak v muzice, v ježdění. Nechci, aby skaters šli proti sobě a chovali se k sobě blbě. Chci udržet to kouzlo v tom skateboardingu. Neuznávám moc skateboardový školy. Děti by měli jít do parku a tam jezdit a seznámit se, pak jim někdo poradí. Víc si pak váží ježdění a lidí kolem sebe. Ve školách se podle mě lidi porovnávají a nutí je to mezi sebou závodit a ničí to jejich kreativitu a podle mě je to nebude pak tolik bavit. Taky do toho hodně jde komerce a reklama. Děti to vnímají a přijímají a pak se do skateboardingu dostávají značky, co tam nepatří. Uvidíme, jak to dopadne.

Skateboarding a závody?

Je to složité. Závody jsou dobré podle mě, ale záleží, kdo a jak je dělá, když jde o propagaci značky, která je úplně mimo skateboarding, tak je to špatně, když jde o vítězství, tak taky. Samozřejmě, když jde závodníkům o peníze a slávu, tak taky špatně. Závody by měli být o zábavě, párty, setkání známých a dobré show pro lidi. Nemám rád jezdce, kteří jedou pro vítězství. Mam rád jezdce, kteří jedou pro diváky, dělají show. Baví se tím. Je super, že na většině závodech nikdo neřeší doping, jestli se tedy pivo a tráva počítá za doping. Pro mladé je to dobrá zkušenost, jak okoukat triky a potkat dobré jezdce. Navíc můžou vyhrát třeba novou desku, pak jsou šťastní a vděční. Má to svá plus a mínus, ale jak říkám jsou závody a závody, záleží, jak je pojmu. Samozřejmě závody propagují skateboarding, jak v dobrém, tak ve špatném světle. Já mám rád i špatnou propagaci, podle mě to k tomu rebelství patří.

Jezdíš závody na skateboardu? Proč?

Když jsem byl malý tak ano, teď už spíš moc ne. Jezdím spíš podpořit kámoše, co to pořádají a potkat známé. Mám rád, když je pak pořádná afterparty a různé doprovodné akce, ať už umělecké výstavy, nebo nějaké jiné aktivity. Skate není jen o ježdění na prkně, ale o tom celém životním stylu. Hudbě, umění, oblékání, chování a atmosféře.

Co pro tebe znamená sponzoring?

Nikdy jsem nebyl sponzorovaný, ale myslím si, že pro některé jezdce je důležitý, aby se mohli více soustředit na své ježdění a nemuseli si nic kupovat a řešit peníze na skateboardové tour. Takže to může člověku pomoci, a když máte v týmu lepší jezdce, než jste vy, tak vás to může posunout dál. Poznáte nové věci, můžete se podílet na distribuci oblečení, bot, podílet na vývoji a rozvoji technologií a grafiky.

Je to důležitá věc ve skateboardingu?

Důležitá věc je to pro profesionály a vrcholový skateboarding. Pro většinu jezdců by to nemělo být důležité. Přeci jezdím kvůli tomu, že mě to baví a naplňuje, a ne že mám sponzora a můžu machrovat na ostatní a povyšovat se. Neměl by to bejt cíl, ale jen třešnička na dortu, takové ocenění za tu dřinu. Mladšasové to možná vidí jinak, možná, že lépe, ale když jezdíš, abys byl takovej nebo měl tamto, tak nejsi pravý skateboardista, ale jen pozér, který si na něco hraje. Víc pak ocením pravého srdcaře, který neumí tolik triků a není tak dobrý, než nějakýho týpka, co si hraje na bůh ví co.

Liší se podle tebe skateboardisté nějakým způsobem od ostatních sportovců, společnosti? Proč? Jak?

Někteří skateboardisté jsou dost podobný jiným sportovcům, ale většina bych řekl, že je jiná. Skateboardisté nemají tréninky, dělají si, co chtějí. Nemají trenéry, občas jim může poradit jiný skater, ale určitě to není jejich trenér. Životospráva u profesionálního skatera je úplně jiná než třeba fotbalisty. Skater pije pivko, jí co chce. Netráví čas

v posilovně, spíš jen jezdí. Slyšel jsem, že když mají někteří skateři problémy s koleny a kotníky, tak občas na popud lékaře plavou, ale to se děje jen občas. Skateři právě moc nechodí k doktoru, zanedbávají zranění a rehabilitaci, taky podle toho někteří po 30 vypadají. Taky se moc nesdružují do různých klubů, každý nosí, co chce, jezdí na čem chce. Fotbalisti mají všichni Nike kopačky. Na skate někdo jezdí ve šlupkách a někdo zas v robustních botách. I vybavení se dost liší. Někdo jezdí žiletku, někdo zas pádlo. To samé v trikách, fotbalisti hrajou, aby vyhráli. Skateři jezdí pro zábavu, pro fanoušky, pro sebe, dělají triky, které ostatní neocení atd. Dál si už asi nevzpomenu.

Často je slyšet spojení „skateboardová subkultura“. Máš pocit, že skateboardisté vytváří nějakou komunitu či společenství?

Tak určitě. Většinou se jezdí v bandách, chodí se do stejných hospod, na stejný akce, jezdí spolu na tour, či výlety. Dá se říct, že společně bojují proti všednosti ostatní společnosti.

Máš pocit, že jsi její součástí, proč?

Podle mě tam patří každý, kdo jezdí na prkně. Samozřejmě jsou zvláštníci, co přijdou do parku, nepozdraví, jsou zahalený v kapuce a zas odejdou a nic, ale to je jen výjimka, asi hodně introvertní lidi.

Na jakém základě je to společenství založeno?

Asi na společném zájmu o ten skate, pak vzniknou vazby. Jak přátelství, tak možná něco víc, než jen přátelství. Drží pak při sobě jako rodina. Perou se za sebe, chrání se.

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem? Jakým?

Určitě. Mají jiné hodnoty, priority než ostatní. Chtějí být co nejvíc na prkně, nepotřebují drahý auta, byty, oblečení. Nevadí jim bejt od krve špinavý a smradlavý. Rádi si dají pivo přes den, někdo i trávu. Mají netradiční účesy a kérky. Chtějí se odlišit od normální společnosti. Nechtějí jít s davem. Chtějí být rebelové, kteří jsou volný a svobodný. Nechtějí zapadnout do systému. Nemají rádi, když jim někdo říká, co mají a nemají dělat. Jsou proti autoritám. Chtějí být kreativní a posouvat skateboarding dál. Podle mě jsou skateboardisti dost hraví. Nápisy jako „Skate and destroy“, „Skate or die“ nebo „Skateboarding is not crime“ jsou typický pro skateboarding. Každý v těch nápisech vidí něco jiného a to je krásné. Jejich životní styl je kouzelný a proto ho mnoho lidí chce napodobit, aniž by jezdila na prkně. Nosí skateboardové oblečení, chodí na závody a festivaly.

Rozumí si členové skateboardové subkultury?

Podle mě nejvíc. Ta zábava, závislost je spojuje a mají si vždycky co říct. Jejich názory a hodnoty jsou podobné, takže si rozumí. I když někdo jede punk a druhý hip hop, tak si dost rozumí. Myslím si, že skateři jsou dost tolerantní a benevolentní lidé, proto nemají mezi sebou tolik konfliktů. Nechtějí konflikty ani s ostatními, ale když je někdo začne prudit, nadávat, tak může vzniknout konflikt. Kdyby přišli a požádali je, nebo se domluvili, tak si myslím, že se skoro vždy domluví. Jenže oni v nich vidí zkaženou mládež, nebo fetky, takže je to těžký. Pravdou je, že někteří takový jsou, ale někteří, když tak vypadají nebo pijou a hulí, tak nejsou vůbec agresivní, líní a hloupý lidi. Možná jsou víc v pohodě, tolerantní, než většina kravatáků.

Když potkáš nějaké jiné skaters, rozumíš si s nimi? Pokud se spíš liší, v čem a jak?

Jak jsem říkal pohoda. Už jsem naznačil, že někdo jede punk, někdo hip hop, někdo něco jiného, ale k sobě se chovají v pohodě. Občas si jen dělají srandu „čum na toho punkáče, ten má ránu“, jinak v klidu. Lidi, kteří jedou punk, jezdí agresivně rychle a lítají. Hiphopeři zas jsou na zemi a dělají technické triky. Mají drobet jiný názor na skateboarding, kam by se měl posouvat, ale domluví se líp, že politici.

Je něco, podle čeho se skateboardisti poznají? Existují nějaká symboly a znaky, které reprezentují skateboardovou subkulturu? Jaká?

Tak v dnešním světě je už tolik stylů oblékání a nošení všeho možného, že si člověk nemůže být jistý ničím. Skateboardové oblečení je populární, takže jej nosí o normální lidi. I přesto si myslím, že tu nějaké malé znaky jsou, neříkám, že platí vždy, ale dá se podle toho řídit.

Co drogy a alkohol?

Víš jak, pivo si dá každý, kdo může, a nemusí to být jen skater. Výhoda skaterů je, že si můžou dát pivo, kdy chtějí. Asi těžko si fotbalista na tréninku může dát pivo. Jinak bych řekl, že skateboardisti chlastají úplně stejně jako většina národa. Při ježdění pivo, ale tvrdej asi ne, to by je složilo.

Co drogy?

Drogy. Nebudem si nalhávat, spousty skaterů hulí trávu, ale myslím si, že i v běžný společnosti hulí dost lidí trávu. Myslím si, ale že u té trávy to začíná a končí, samozřejmě jsou výjimky, ale to jsou všude. Myslím si, že skejťák se netají tím, že hulí trávu ostatní možná drobet jo, proto si o nich myslí lidé, že jsou feťáci. Skejťák jede busem a klidně si ubalí brko, ale nikoho tím neotravuje. Je jim jedno co si ostatní myslí. Snad se časem názory lidí změní.

Jaké tedy jsou odlišnosti od ostatních?

Tak třeba ošoupané boty od skateboardu, nebo z boku tričko od gripu, taky nosí místo pásku tkaničku do bot. Když koukneš do parku, tam mají všichni něco na hlavě, buď kšiltovku, nebo kulicha a to i v létě. Pak samozřejmě mluva. Od skateboardových názvů triků po různé typické slangy. Například „to si zabil jako“, jako že dal dobrý trik. Pak používají slovo kámo, všichni jsou kámo. Také používají slovo fellaz jako kámoš z bandy, se kterou jezdí. U těch triků je asi milion názvů, to nebudu jmenovat, ale když je někde pěkný prostor pro ježdění, tak tomu říkají spot.

Máte specifický styl oblékání?

Máme, ale dělí se na punk a hiphop a ostatní. Je to hodně variabilní. Všichni ale nosí skateboardové boty, které jsou udělaný tak, aby se s nima dobře jezdilo a i něco vydržely, ale stejně nic moc nevydrží, když jo, tak se v nich jezdí blbě. Pak se nosí design na tričkách se skate motivy a teď hodně lidí nosí elastický jeans, protože jsou pohodlné a pruží, neomezují tě v pohybu, ale stejně někdo radši jezdí v klasických jeansch. Jo ty punkáči mají vše roztrhané a úzké a nosí truckerky nebo kulichy a hiphopeři mají zas vše volné, plandavé a baseku s rovným kšiltem.

Kdo všechno může provádět tento druh zábavy?

Já si myslím, že všichni, co nemají strach. Nic víc tě neomezuje. Max, že bydlíš v lese a nemáš kolem sebe kus betonu nebo skály, to jde pak blbě (smích). I slepého

jsem viděl jezdit v bazénu, fakt mazec. Dokonce lidi bez nohou, sedli na desku, odráželi se rukama a dělali stejné triky, jako normální zdravý lidi, fakt mazec a velký respekt jim. Dát flipa z deseti schodů bez nohou je něco neskutečného. Viděl jsem dokonce jezdit týpka s jednou nohou. Na jedné noze měl umělou a jezdil snad líp jak já. Teď se stydím.

Jaké by mohli být překážky pro lidi, provozovat tuto aktivitu?

Možná drobet stáří, a pak jediné nějaké nemoci, a ten strach a možná trpělivost. Možná klimatické podmínky na Sibiři, je zima a sníh a na Sahare zase horko a písek, jediné, že by postavili haly, když máš halu, není problém ani roční období ani podnebí. V Kalifornii mají super podmínky, mají dobré klima a dost parků, ale dá se jezdit kdekoliv, kde je beton a alespoň drobet sucho. Ještě tě může omezovat režim, nevím, jak to mají v Severní Koreji.

Je něco, co bys dodal ke vztahu člověka ke skateboardingu?

Je to symbióza mezi člověkem a prknem. Je to láska k té aktivitě. Myslím si, že by málokdo u toho vydržel déle bez toho, aby to měl v srdci. Kdyby se lidi chovali stejně k sobě jako k těm věcem co dělají, žilo by se tu lépe. Měli by se lidé víc respektovat a milovat.

S jakými problémy či zajímavými okolnostmi se setkáváš, nebo ses setkal při provozování tohoto sportu?

Tak pár lidí ti chce rozbít držku za to, že mu jezdíš pod okny nebo ses ho dotknul na chodníku. Občas je blbý, když někomu pošleš skate do nohy. Vím, jak to bolí. Starší spoluobčané skate vidí jako něco špatného, což je škoda, ale ne všichni, vždycky je někde světlo naděje. Je to podle mě jen z toho, že to neznají a co lidi neznají, tak toho se bojí. Na druhou stranu poznáš spousty zajímavých lidí, bych řek. Také dost zajímavých míst kam by ses normálně nedostal. Různé DIY spoty různě v lese ve starých barákách atd. Může tě to zavést úplně někam, kam bys vůbec nečekal a nevěřil, že se dostaneš, než jsi začal jezdit na prkně.

Nejlepší osobnost na skejtu nebo vzor?

Je jich hodně, nemůžu říct konkrétní lidi, ale líbí se mi kreativní jezdci a ty, co to posouvají dál a hlavně se tím baví a je to vidět na jejich skateboardingu. Nechtějí slávu a peníze, jen jezdit a užívat si to.

Co je na skateboardingu ta nejlepší věc?

Ten pocit, že stojíš na prkně a jedeš a nemusíš nic dělat a kolem tebe všechno pluje a ty na nic nemyslíš a jedeš. Jak kdybys byl v jiné dimenzi, odproštěn od všeho.

Vzkazy pro začínající skateboardisty a obecně pro všechny?

Jeďte, milujte skateboarding, užívejte si to a buďte sami sebou. Je jedno co děláte, hlavně, že vás to vnitřně naplňuje, tak se nenechte od někoho odradit. Live in peace and go skate.

Díky za rozhovor.

Příloha č. 3: Rozhovor - Ondra

Kolik je ti let?

Je mi 27 let.

Studuješ nebo už chodíš do práce?

Stále ještě studuji VŠO v oboru cestovní ruch. Práci mám také, pracuji pro jednu agenturu, která se zabývá propagací různých produktů.

Jak bys vymezil, popsal skateboarding, co provozuješ? Popiš skateboarding?

Jedná se o sport, při kterém se jezdí na skateboardu za účelem zábavy. Děláš na něm různé triky buď na zemi, nebo na různých rampách, nebo kde chceš.

Považuješ skateboarding za sport?

Určitě považuji skateboarding za sport a to hodně namáhavý sport, ve kterém je potřeba hodně silná vůle a odhodlání a překonání strachu, jedině tak se člověk v tomto sportu může posouvat dál.

Jakou disciplínu ve skateboardingu vyznáváš? Proč?

Určitě uznávám všechny disciplíny, mám rád skateboarding hrozně moc v jakékoliv podobě. Poslední dobou mě hodně baví street, když je hezky rád chodím do skateparků, v zimě zase dávám přednost minirampě. Ta mě dokáže vždy hodně potěšit a snažím se v ní dát pokaždé něco nového.

Každý má svůj styl jízdy, co se ti konkrétně líbí a proč?

Líbí se mi vysoký, čistě odjetý triky, z mých kamarádů se mi líbí Pavel Fořtík, dává všechno ve strašný výšce, dost podobný styl má potom Luan Oliveira, kterému také rád fandím. V bazénu pak určitě Greyson Fletcher, který má hodně typický surfový postoj na skejtu.

Proč upřednostňuješ street před dalšími disciplínami?

Poslední dobou mě spíš baví street, učit se nové triky na bedýnce a tyčích, a protože ho mám ve městě no. Mám rád skákání přes pyramidu, nejlépe přes roh. Líbí se mi odjeté triky na čistotu přes roh. Čím delší grind můžu udělat, tím mám z triku větší radost, i když nedělám zrovna těžký trik.

Co si myslíš o lidech, co jezdí jiné disciplíny, např. vert?

Výhrady určitě žádné nemám, spíš je obdivuji, že se nebojí. Hrozně se mi to líbí, taky bych se to rád naučil, ale bohužel v mé blízkosti žádný vert nemám a možná jsem už na to dost starý se to učit, každopádně tito lidé mají u mě velký respekt, dost mi to připomíná snowboarding.

Jaká pravidla či zásady při skateboardingu dodržuješ, jaká by měla být dodržována? Máš nějaké speciální zásady? Proč?

Pravidla bych řekl, že jsou minimálně, každý si jezdí, jak uzná za vhodné, co se týče pravidel ve skateparku, tak asi nepřekážet ostatním, tolerovat, že je v parku víc lidí a dávat si přednosti.

Jak dlouho jezdíš? Kdy a proč jsi s tímto skateboardingem začal? Jak dlouho jezdíš?

Jezdím cca 13 let.

Kdo tě ke skateboardingu přivedl?

Ke skateboardingu jsem se dostal tak nějak sám, dalo by se říct, že mě k tomu přivedla i moje vlastní lenost, chodit každé den pěšky do školy, jelikož bydlím na kopci, tak bylo mnohem snazší stoupnout na prkno, díky tomu jsem si mohl i přispat (smích).

Bylo to z tvé iniciativy nebo tě k tomu někdo přivedl?

Ke skateboardingu mě možná trošku motivovali spolužáci, a určitě moje máma, která jezdila za mlada a měl jsem doma skateboard od malička.

Chtěla máma, abys jezdil? Strkala ti desku pod nohy?

Máma to nechtěla vůbec, spíš jsem našel ten skate doma ve sklepě. Chodil jsem s kámošem jezdit z malého kopečku sám po zadku.

Co tě poprvé na skateboardingu zaujalo, proč jsi u něj zůstal?

Šetřilo mi to hodně času ze začátku. Skate mi sloužil jako dopravní prostředek hlavně, a postupně jsem se chtěl naučit olíčko, abych mohl po cestě lépe překonávat překážky, když jsem se ho naučil, tak jsem pokračoval v učení dalších triků a chtěl jsem jich umět čím dál víc, abych z toho měl dobrý pocit, určitě mám velkou radost, když dám nový trik. U skateboardingu jsem zůstal, asi protože to není stereotypní sport, pořád je co objevovat nového, nová místa, nové triky, noví kamarádi, nové možnosti, a i když odjedu lehký trik, tak mě to stále hrozně baví a naplňuje.

Co postoj rodičů vůči skateboardingu?

Velká podpora od rodičů, co se týče finanční podpory na nové skejty, tak i dopravy za různými skateparky, nebo podpora na závodech, rodiče tento sport mají hodně rádi. Jak jsem říkal, máma za mlada jezdila, dokonce umí i pár triků jako třeba shuvita.

Změnil skateboarding nějak tvůj přístup k životu.?

Určitě ano.

Jak se změnil tvůj přístup k životu?

Byl jsem hodně s kamarády, co taky jezdí. Trávil jsem s nimi veškerý volný čas, uvědomil jsem si, že skate je super v tom, že na tebe neřve žádný trenér, že je to klid, relax. Děláš si, co chceš. Trávil jsem spoustu času ve skateparku, miloval jsem to místo u nás v Rakovníku, bylo to takové v přírodě, kolikrát jsem tam jenom ležel, relaxoval, když jsem tam byl. Po škole jsem se těšil jenom na to, až tam půjdu. Do 18 let jsem skoro neznal nic jiného.

Dělal jsi i jiné sporty?

Ano, mnoho.

Jaký máš vztah k jiným aktivitám?

Mám rád i jiné sporty i aktivity, rád trávím čas venku, nebaví mě sedět zavřené doma. Rád si vyzkouším nové věci, nové možnosti.

Co jsi dělal dříve za sporty? Proč už je neděláš?

Sportů jsem v minulosti vystřídal několik, tenis jsem dělal asi 10 let, přestal jsem ho dělat kvůli nepohodám s trenérem. Hokej jsem dělal taky dlouho, ten jsem přestal hrát kvůli zrušení mé věkové kategorie. Hokejbal 2 roky, bolely mě hodně kotníky. Basketbal jsem taky jeden čas hrál, to bylo super, ale časem mě začalo štvtát, že jsem malej (smích). U fotbalu mě zase nebavilo, že padalo hrozně málo gólů za zápas, a že jsem prostě musel chodit na zápasy a tréninky v zimě.

Je to jediná aktivita, kterou provozuješ?

Jediná aktivita to není, ještě se aktivně věnuje hraní florbalu, snowboardu, surfu, skoky na kole, ale z 90% u mě převládá skateboarding, 8% florbal a 2% zbylé sporty.

Co ty jiné boardové sporty? Co bylo první? Jak ses dostal k ostatním?

První skate určitě, pak jsem snil dlouhou dobu o vlastním SNB (snowboard), dočkal jsem se. Před 5 lety mě přítelkyně přivedla k surfingu, který jsem si zamiloval hned na první vlně.

Děláš i jiné rizikové sporty?

Jezdím na snowboardu. Nově jsem začal surfovat a ještě jezdím na dirtovém kole.

Kolik času věnuješ skateboardingu? Kolik času věnuješ prknu v různých obdobích?

V zimě je to horší, to se snažím chodit alespoň jednou týdně do zakryté minirampy, kde je teplo. V létě se dá říct, že skateboarding provozuji průměrně 4x do týdne.

Jak trénuješ?

Nevím, zda se tomu dá říkat úplně trénink. Dělán to pro radost a nepiluji triky, abych je uměl na 100%, abych třeba jenom jeden den dělal jeden trik nebo třeba celý týden piloval něco a pak zase něco jiného, jezdím podle nálady. Někdy mám prostě chuť jenom na pohodičku se vozit a někdy mám zase hodně sil a chuť zkusit něco nového, když mě něco popadne a chci se to naučit, tak jsem potom schopný se jednomu triku věnovat klidně 4 hodiny, dokud ho nedám, nebo když si dám nějakou výzvu, co bych rád odjel a měl to natočený, tak jsem taky schopný tomu obětovat spousty času a sil a pokusů, klidně 200 i více pokusů.

Podřizuješ ostatní aktivity, práci, rodinu, školu ježdění na skateboardu?

Podřizuji skateboardingu všechno. Práci mám momentálně takovou, abych tam nemusel být každý den od rána do večera, ale abych měl třeba celý den volno a mohl jít jezdit. Školy už mám teďko hodně málo, ale i tak jsem si dělal rozvrh tak, abych měl dostatek času na ježdění, rodinu také hodně ovlivňuji svým ježděním. Jezdí fandit na závody a přítelkyně se mnou také jezdí do skateparků a zkouší jezdit.

Tak to se máš. Přizpůsobuješ tedy svůj čas skatu?

Dá se říct, že ano. Snažím se, co nejvíce to jde, když mám volný čas, tak se ho snažím věnovat skateboardingu.

Jak dlouho plánuješ ještě jezdit na skateboardu?

Dokud mi to zdraví dovolí, takže klidně až do konce života.

Považuješ, alespoň teď, skate za svůj životní styl?

Ano, určitě považuji. Dá se říct, že skateboarding hodně ovlivňuje celý můj život. Můj životní styl, oblékám se podle skate trendů, bavím se s lidma, kteří se převážně věnují také skateboardingu, dále chodím na akce zaměřené na skateboarding, různé výstavy veletrhy filmy se skejtovou tematikou.

Jsi členem nějakého oddílu? Proč?

Momentálně nejsem členem žádného oddílu. Ale byl jsem.

Proč ses stal jeho členem?

Stal jsem se členem jenom proto, že to nabízelo různé slevy. Momentálně myslím, že už ani nejsem členem, protože jsem nezaplatil roční poplatek.

Co to bylo za oddíl?

Asociace skateboardingu.

Myslíš ČAS?

Ano.

Co všechno pro tebe skateboarding znamená?

Je to součást mého života, životní styl, kamarádi, druh relaxace, úspěchů, dobrých pocitů, také vytyčení nových cílů, kterých bych chtěl v životě ještě dosáhnout. Nejvíc mě baví ta volnost toho sportu, že si to každý může nastavit, jak chce, chodíš jezdit, kam chceš, kdy chceš, nikdo na tebe neřve, žádný trenér a ještě to dělají kámoši. Nejradši mám ten pocit, že když jezdím na skejtu, tak nemyslím na nic jiného, jenom se snažím myslet na to, jak udělám ten trik, abych ho co nejlépe vrátil, a všechny jiné starosti jdou stranou. Je to takový stav, kdy člověk má čistou mysl a v tu chvíli mě nic jiného netrápí. To na tom mám hrozně rád.

Co ti naopak bere, o co tě ochuzuje?

Co mi bere, možná trošku zdraví, tělo docela trpí, při tomhle sportu je pořád nějaká naraženina nebo odřenina, jinak, že by mi něco bral, mě nenapadá asi nic.

Jaké úrazy jsi prodělal?

Nic vážného našťestí, jenom permanentně odřený lokty a modřiny.

Co třeba čas na jiné věci? Na rodinu nebo přítelkyni?

Trošku zanedbávám přítelkyni, mohl jsem víc trávit čas s ní, jet s ní třeba na výlet, místo toho jedu s kluky skejtovat.

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout? Proč?

Můj hlavní cíl je vždy si dobře zajezdit, abych z toho měl dobrý pocit, určitě mám velkou radost, když dám nový trik, ale nemusí to být vždy podmínkou, když jdu na závody, tak určitě mám velký zájem, abych se dobře umístil, jsem dost soutěživý typ člověka.

Naplňuje tě samotná aktivita, pohyb. Jaké pocity při skateboardu prožíváš?

Naplňuje hrozně moc. Volnost. Je to skvělý odreagování, uvolnění od každodenního stressu.

Jaký je tvůj ideální skateboardový den? Jakou máš o něm představu?

Můj ideální den určitě, základním předpokladem je, aby se to naplnilo, abych měl hodně sil, když mě bolí nohy, tak to je konec. To pak nic nedám a jsem jenom otrávenej. Ideální pro mě asi je se domluvit s co nejvíce kámoši a vyrazit jezdit buď do skateparku, nebo klidně na street a hecovat se navzájem na různých spotech, nebo i něco vyzvat ve skateparku, dát si k tomu pivko a skejtovat klidně celý den, a ještě mám rád, když během jednoho dne vystřídám třeba tři skateparky, když ten street, tak určitě nezůstat na jednom místě, ale určitě základem to musí být ty kamarádi, bez nich mě to nebaví. Vlastně já ani sám skejtovat nechodím, když nemám s kým jít jezdit, tak ani nejdu.

Jaké spolujezdce si vybíráš a proč?

Tak protože jezdí v mém oblíbeném parku, v Řepích. Jezdí stejný styl jako já, jsou to moji dobří kamarádi.

Jsou nějaké hodnoty či pravidla, které dodrжуješ při ježdění?

Respektuji ostatní jezdce, když vidím někoho mladšího, který se snaží něco naučit, rád za ním zajdu a snažím se mu dát nějakou dobrou radu, aby trik dal dřív, protože já jsem taky vždy rád za každou dobrou radu.

Respektuješ tedy mladý i starý skatery a myslíš, že mladí je taky respektují?

Myslím, že mladí do 17 let spíš ne. Až potom třeba ty starší kluci respektují a váží si těch starších a obdivují, že pořád jezdí.

Myslíš, že by je měli respektovat, nebo alespoň by měli mít úctu?

Určitě by měli mít.

Skateboarding a závody a sponzoring?

Na závody občas chodím, ze začátku jsem nechodil, pořád jsem si říkal, že toho umím málo a nemám tam co předvést, tak jsem začal jezdit závody až třeba po 8 letech skejtování. Úplně to nevyhledávám, já si jezdím rád pro radost a nepotřebuji závodit, a ještě k tomu mi to vždy naštve, protože triky které umím na 100%, potom v závodě nedám a mrzí mě to, protože vím, že to umím. Jinak si myslím, že závody jsou super, mám rád tu atmosféru, že se člověk sejde na jednom místě se spousty lidmi, které normálně ve skateparku nepotká a mají stejný zájem o tento sport.

Co pro tebe znamená sponzoring?

Sponzoring je určitě super věc, která lidem pomáhá šetřit peníze, protože kupovat si pořád nové desky není zrovna levná záležitost. Určitě není lehký dostat sponzora, mrzí mě, že v České republice si člověk nemůže skateboardem vydělávat peníze a věnovat se tomu na 100%.

Je to důležitá věc ve skateboardingu?

Důležitá věc to určitě není. Spousty lidí jezdí a žádného sponzora nemají a závody také můžou vyhrát, aniž by byli sponzorovaný.

Myslíš si, že by lidi neměli jezdit na prkně, kvůli tomu, aby dostali sponzora? Měl nebo neměl by to být jejich cíl?

Řekl bych, že to je individuální, každý to má jinak. Každý má jiný cíle. Určitě by lidi měli jezdit, i když nemají sponzora. Je to sport pro radost.

Liší se podle tebe skateboardisté nějakým způsobem od ostatních sportovců, společnosti? Proč? Jak?

Podobnosti bych viděl třeba ke snowboardingu, wakeboardingu a longboarding je také velmi podobný styl.

Odlišnosti, podobnosti od ostatních sportů?

Odlišnosti od jiných sportů, že ke skejtu potřebuješ pouze dobrý povrch, nepotřebuješ si draze pronajímat třeba zimní stadion. Nemáš žádného trenéra, je to jenom na tobě, jak se k tomu postavíš a jak se tomu budeš pilně věnovat.

Často je slyšet spojení „skateboardová subkultura“. Máš pocit, že skateboardisté vytvářejí nějakou komunitu či společenství?

Řekl bych, že určitě ano.

Máš pocit, že jsi její součástí?

Určitě ano. Navštěvuji všechny možný akce a bavím se s lidmi, kteří vyznávají tento sport.

Na jakém základě je to společenství založeno, na přátelství nebo vztahu ke sportu?

Je založeno ve vztahu ke sportu, bych řekl. Přátelství získáme později.

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem? Jakým?

Podle mě skejtáci všichni nesnáší koloběžky ve skateparku. Životní styl je asi individuální. Hodně jich asi hulí trávu. Všichni nosí skejtové oblečení.

Jsou nějaké normy, pravidla, která vyznávají podle tebe všichni skateboardisti?

Pravidla nevím, ale zvyky mají, když někdo odjede dobrej trik tak se zaklepe skejtama o zem. Když se vidí, tak si podají ruku jako pěsti.

Jsou pro skateboardisty důležitá pravidla a normy?

Skateboardová moc nejsou a ostatní spíš porušují, když potřebují jezdit street, tak jdou přes všechna pravidla a kolikrát se hádají s ostrahou, která hlídá schody a zábradlí. Občas je rušno.

Takže dochází i k fyzickým střetnutím?

Občas jo. Zaleží jak moc velkej je magor ten co hlídá, nebo ten co jezdí. Někdy se domluví, že skosí poslední pokus a jdou pryč. Někdy jim hlídač slušně domluví, a oni odejdou.

Co drogy a alkohol? Užíval jsi drogy?

Drogy jsem nikdy nebral, nemám to rád.

Patří drogy ke skateboardingu?

Řekl bych, že určitě marihuana se ve skateboardingu hodně objevuje, ale poslední dobou mi přijde, že tu trávu už lidi tolik nekouří. Zním zase ale kamarády, kteří bez toho aniž by si před ježděním nezahulili, tak prostě nemůžou jezdit. Říkají, že je to zklidní a pak jim to tam lépe padá, ale nemam s tím žádnou zkušenost.

Co alkohol?

Myslím si, že pijou minimálně, že to dost vadí při ježdění, že je to rozhodí. O závodech se nepije vůbec, bych řekl. Maximálně si dávají pivko, když jdou jezdit někam ven na chill. Jsou i takový, kteří lijou pořad. Dají si deset piv a jedou dál.

Jezdíš pod vlivem drog? Jakých?

Pod vlivem drog jsem nikdy nejezdil, jediná droga, pod kterou jsem občas jezdil, byl alkohol, ale to už teďko nedělám, protože mi pak ztěžknou nohy a nemůžu pak nic dát. Je sice fajn, že jde trošku strach stranou a pak se nebojím zkoušet nové triky, ale také jsem ve fázi, kdy se můžu kvůli tomu zranit.

Rozumí si členové skateboardové subkultury? Mají něco, čím se odlišují i od ostatních lidí, sportovců a čím se naopak podobají ostatním sportovcům?

Spíš si s nima rozumím, většinou třeba řešíme jezdce, co dávaj za triky, nebo kdo viděl jaké skejtové video, pak se taky bavíme o věcech na ježdění, co používají. Druh skejtů, jaké značky preferují, v čem jezdí a jaké mají zkušenosti.

Liší se od sebe skateboardisti nějak? V čem a jak?

Určitě se hodně liší v poslechu hudby, ale tak to má každý sám za sebe, co má rád.

Liší se skateboardisté od jiných sportovců?

Jezdí pro radost. Úspěch si možná závidí, ale spíše si ho přejou. Určitě mají výhodu, že neřeší doping. Můžou pít nebo cokoliv. Taky nehrotí tolik fyzickou kondičku jako jiní sportovci.

Je něco, podle čeho se skaters poznají? Existují nějaká symbolická vyjádření reprezentující příslušnost ke sportu? Jaká?

Já určitě poznám skatera podle bot. Kouknu, jestli je má odřený od ježdění nebo ne, ale není to určitě pravidlo. Každý má víc bot, tak to nejde někdy poznat, na první pohled se to asi nedá poznat. Pokud tedy s tím člověkem nepromluvíte.

Takže mají nějakou speciální mluvu, slang?

Teď si nevzpomenu. Jen mě napadá pozdrav „Zdar bro“.

Nějaká konkrétní speciální slova, označení něčeho?

Skejtový triky asi.

Máte specifický styl oblékání?

Skejtový styl, nosíme věci ze sketeshopů.

Existují ještě nějaké odlišnosti skateboardistů od ostatních sportovců, či obecně od společnosti?

Odlišnosti mě moc nenapadají. Často si kupujem boty.

Co hudba?

Někdo jede hiphop, další skupina spíš punk. Já osobně hudbu moc neřeším, tak pořádně nevím. Já poslouchám rádio.

Takže posloucháš hudbu, když jezdíš na skateboardu? Motivuje tě to, nebo ruší?

Mě to ruší, neslyším skateboard pod nohama, nemůžu jezdit se sluchátky, ale někdo to dělá, což moc dobře nechápu.

Kdo všechno může provádět tento druh zábavy?

Myslím si, že tento sport může provozovat naprosto každý v jakémkoliv věku, dokonce i když člověk nemá obě nohy, tak může skejtovat. Jeden takový člověk dokonce jezdí na světové úrovni a zúčastňuje se světových závodů. Co se týče věku, tak si myslím, že když zdraví slouží jak má, tak se dá jezdit hodně dlouho.

Je něco, co bys dodal ke vztahu člověka ke skateboardingu?

Každý skater do toho dává spousty svojí lásky, bez toho by to nešlo.

Nějaký silný skateboardový zážitek?

Asi super trip do Německa s kámoši. Spaní v hale, kde byl bazén a skejtování celý den. Skate přes den a kalba a večer skate v bazéně. Nebo když Pedro Barros udělal o Mysticu 540° v bazénu při finále. To jsem byl dojatej. Taký o jedních závodech jsem se opil a kámoš si lehnul na skateboard. Já si na něj stoupl a sjel na něm minirampu. Ještě k tomu jsem měl na sobě jen trenky, a byl celej od piva. Prostě prdel.

Nejlepší osobnost na skatu nebo vzor?

Momentálně asi Nyjah Huston. Jeho preciznost a 100% odjetých triků při závodech je neuvěřitelná, pokaždé mu fandím.

Co je na skateboardingu ta nejlepší věc?

Volnost.

Vzkazy pro začínající skaters a obecně pro všechny?

Hned to nevzdávat, když to nejde. Je to dřina, ale opakováním se to dá prolomit.

Ok díky moc za rozhovor. Ať se ti daří, jak v osobním, tak v profesním životě, samozřejmě i na skateboardu.

Příloha č. 4: Rozhovor - Ruda

Kolik ti je let?

Hele teďko momentálně mi je 28, na konci prázdnin už mi táhne na 29 let.

Studuješ nebo chodíš do práce?

Hele nestuduju, školu jsem ukončil středoškolským vzděláním, maturitou a potom už jsem studovat nikam nešel, jsem pracující člověk.

Kde pracuješ, jestli to není tajný?

Hele pracuji ve státní sféře.

Jak bys vymezil, popsal skateboarding pro člověka, co to v životě neviděl, neslyšel. Jak bys řekl, co je to skateboarding?

Hele definovat skateboarding jako takový se mi zdá, že je to docela dost složitější pojem pro člověka, kterej o tom nikdy neslyšel, samozřejmě spousta lidí asi je schopná definovat skateboard. Ví, že to je nějaké dřevo, plast, něco na čtyřech kolech, co funguje k sjíždění, možná k odrážení, že na tom lidi dělají bordel, ale jako že skateboarding je záběr mnoha takových faktorů a okolností který nějak stroze definovat a vysvětlit asi není jenom tak. Je to daleko složitější, než si kdokoliv může představit, protože to zahrnuje obrovské spektrum věcí s tím spojených.

Považuješ tedy skateboarding za sport?

Hele když si tak definuju co je sport, tak je to pro mě nějaká aktivita při které vlastně dochází k nějakému fyzickému vypětí. Ano, jsem schopen vnímat skateboarding jako nějakou míru sportu, kde člověk neustále posouvá své hranice někam dál a nějak se zlepšuje, vlastně svým opakováním té činnosti.

Takže můžeš říct, že je to sport?

Ano, troufám si říct, že je to sport.

Takže si myslíš, že je to jenom sport?

Hele hodně se to pře, jestli je to sport nebo zábava, samozřejmě pro mě tyhle věci jsou ruku v ruce, takže prostě bych nehledal nějaké vymezení mezi tím.

Jakou disciplínu ve skateboardingu vyznáváš a proč? Tím myslím vert, street..

Rozumím ti. Hele dřív když se začínalo, tak ty vole byl to jen street nebo se jezdil vert, ale dneska už se to vymezuje někam neustále dál, jo. Můžu říct, že postupem času jsem to začal vnímat trochu jinak. Nejvíc, co mě teď ve skateboardingu baví, je využívání konceptu ulice. To co prostě je v přirozeném urbanistickém prostoru. To, co může člověka trošičku nějak podnítit k tomu, aby se na tom daném místě dalo skateboardovat, přestože to místo k tomu není určené, aby se tam primárně skateboardovalo. To mě asi nejvíc naplňuje v tom všem.

Když tedy tvrdíš, že skateboarding je sport, tak jaký typ sportu skateboarding je?

Hale, já asi neznám jiný spojení než adrenalinový sport, takže tady v té otázce si nejsem tak úplně jistej, co bych mohl odpovědět. Samozřejmě adrenalin se u toho vyplavuje, ok, ale jako že bych dal nějaký přívlastek jaký to je sport, těžko říct, nevím. To si každé udělá sám, individuální posouzení.

Jsi uvedl street, že máš rád jako disciplínu. Máš nějaký vztah i k ostatním disciplínám jako je vert, bowl nebo skateparkový ježdění?

Samozřejmě je super, když člověk vidí, že prostě přibývají místa, kde se můžeš projet na tom skejtu, ať už jsou pro to určená nebo pro to určená nejsou. Je to fajn, baví mě se projet v hezkým skateparku. Baví mě se projet asi i v bowlu, i když jako nejsem nějak kovanej v rampě a vůbec ty rádiusy jsou takový trošku zvláštní pro mě. Jsem schopnej to ocenit, ale to, co mě naplňuje, to, co mi z toho dává nejvíc pořád jako je prostě skryta běžnému člověku na té ulici, prostě běžný člověk nevidí vlastně, co skateboardisté vnímají daleko jinak než běžný člověk, který po té ulici chodí denno denně.

Jsou nějaká pravidla či zásady ve skateboardingu, a jestli se dodržují?

Troufám si říct, že pravidla jsou. Přeci jenom když jsme začínali jezdit, byla tam taková, nevím, jestli to nazvat pravidly, taková ta úcta ke staršímu, když si někam přišel, kde bylo víc skateboardistů, pozdravil si, prostě byl si takovej vstřícněj. Snažil ses nikde nepřekážet, ale jako jak moc jsou v tom dnešní skateboardisté striktní. Víš co, těžko říct, jestli je to pravidlem, nebo jestli to je jenom o takovém tom sociálním vnímání. Nejde to tak jednoznačně říct.

Byla dřív nějaká pravidla, která dnes už nejsou? Jak říkáš ty, že jsi respektovat starší, že to dnes už neplatí? Nerespektují starší skateboardisty, je jim jedno, kde to vzniklo, jak to vzniklo?

Hele, těžko říct jako. Teďko, více méně tím, jak doba postupuje, tak se neustále ty řady té kultury rozšiřují, takže to tak být nemusí. Dřív přeci jenom se každej znal, ta kultura byla menší, scéna byla menší, takže se to mezi těmi lidmi jakože více nosilo. Dneska v podstatě stačí, aby si měl skejta rázem je z tebe skateboardista, protože vystupuješ na obrovské scéně, kde tě nikdo předtím neviděl a ses takřka ztracený. Dřív se vědělo takřka o každém, kdo začal chodit nově do skateparku, kdo se začal na té scéně pohybovat. Nejsem schopný definovat, jestli se to vytrácí, nevytrácí myslím si, že je to taková běžná slušnost k člověku co by tam měla být, aby to celé mohlo nějak fungovat.

Jak dlouho jezdíš na skateboardu?

Hele na skejtu jezdím, když to tak vezmu, tak asi 22 let. První skejtjsem dostal v 7 letech, v první třídě k narozeninám, kde se mi na něj v hračkářství skládala celá rodina. To jsem si asi poprvé stoupnul na skejt.

Pamatuješ si to, když už je to 22 let, proč si s tím začal, jestli ti to rodiče koupili, že si mysleli, že tě to bude bavit?

Hele tady nad tím impulzem jsem přemýšlel už mnohokrát, nespočetněkrát jsem se k tomu vracel, nemám v tom úplnou jistotu, ale mám dojem, že kdysi jsem, než jsem ho dostal, viděl televizní klip. Normálně v televizích co tady u nás běží, nevím, jestli tam vyplňovali nějakou mezeru mezi něčím, ale byl tam záznam z nějakých skateboardových závodů nebo skateboardingu od někud, ale hrozně mě to učarovalo, hrozně mě to fascinovalo, moc hezky se na to koukalo, bylo to něčím zajímavé.

Takže ses k tomu skateboardingu přivedl sám, díky televizi?

Prostřednictvím medií jsem poznal, že něco takového existuje, by se dalo říct.

Takže tě zaujali ty záběry v televizi, že sis myslel, že tě to bude bavit. Proč si u toho potom zůstal?

Myslíš takovej ten první dojem z toho. Jo hele asi to bylo toho času dost neznámý. Pohybujeme se v čase okolo roku 92 93 kdy přeci jenom ta scéna zase až tolik nejela. Jsem ze severočeskýho města, tam toho taky moc nebylo. Nevím, nikdy předtím jsem se s tím nesetkal. Upoutalo mě to, bylo to na pohled velmi zajímavé, to, co ti kluci dělají, jestli i to prostředí, kde to dělají. Nevím, mnohokrát jsem se nad tím zamýšlel, ale už to nedokážu tak definovat, už se to trochu vytrácí pod nánosem času.

Když už si jezdil, víš, proč si u toho zůstal? Třeba po 14 dnech ježdění, proč si u toho zůstal, když si u něčeho jiného nezůstal?

Hele mě u toho drží asi to sebenaplnění se, protože se mi to zdá pořád hrozně super, jo. I v té době když jsem nic neuměl, jsem najednou měl svůj skejta najednou vlastně běžné okolí, které jsem denno denně běžně navštěvoval, tak se ti mění v jednu obrovskou překážku, kterou ty můžeš využívat, k tomu co zrovna tebe napadne, co máš rád. Vlastně úplně celej obraz se ti rázem mění z města na skateboardovou atrakci. Cokoliv, ať už hřiště, skatepark, vlastně né skatepark, atrakci prostě. Máš úplně jiný pohled na okolí, než mají běžný lidé no.

Postoj rodičů vůči skateboardingu? Naznačil si, že ti ho koupili, takže bude asi kladný?

Ty jo ten postoj k tomu, já myslím, že se během let docela dost měnil a do dnešní doby se to nějak utváří. Pamatuju si, že to i v té době byla docela drahá zábava, opravdu se mi na to muselo složit více lidí, aby mi to koupili. Navíc taková ta první skepse, jak dlouho ho to bude bavit, že ho to přejde. Trable maminky, že se na tom někde odřu, zabiju, hlavně ať nechodím domů s brekem. Fajn, asi k tomu byli skeptičtí, a pak vlastně mě to neustále bavilo v průběhu školy, fajn. Střední školy, fajn. Pak více méně jsem ukončil školu, začal jsem pracovat. Ještě si furt mysleli, že to jsou nějaký záchvěvy, nebo s čím to spojovali, poznávali takovou tu větší kulturu, tu bližší, že vlastně jsem měl více prostředků, začal jsem za tím cestovat, poznávat nové lidi, objevovat nové věci kvůli tomu a myslím, že dnes už v mém věku to ty rodiče berou úplně jinak, že jsou rádi že pořád něco dělám, že jsem si vlastně našel tuhle aktivitu, která je prostě u srdce, něco co tě zatím během toho nepřestalo bavit, i když tě to v průběhu celý tý aktivity vole neuvěřitelně rujnuje a utápíš v tom spousty peněz, ale takovej ten pocit sebenaplnění, ten prostě nepřekoná žádná materiální hodnota furt no.

Takže si drobet převychoval rodiče?

To ani ne, myslím si, že jsem k tomu nabídl ten náhled na to, že to není prostě jenom prostředek pro něco, ale že to má daleko hlubší filosofii, než si na to jen stoupnout a někam odjet.

Změnil skateboarding tvůj přístup k životu tobě i tvému okolí? Jak a zkusit to popsat?

Hale změnil mi to dost zásadně. Kdybych sám nikam neodcestoval a byl bych furt na jednom místě, tak bych asi nijak zásadně nepochopil, byl by to pro mě jen nějaký prostředek. Dneska, v dnešní době internetu tak už do tebe vstupuje dost amerického mainstreamového skateboardingu, který chrlí nějaké hodnoty a lidi to posouvají do neuvěřitelných obrátek, ale zase když stojím při zemi a mám možnost to pozorovat a poznávat nové lidi, který v tom každý něco vidí a něco v tom nahlíží a dává mu to naplnění, tak to mi dává daleko víc, než prostě kopnu nějaký trik nebo něco se mi

povede odjet. Prostě poznávání neustále té kultury a takový její vnímání, že to nejsou prostě jenom tupí lidé, co na tom jezdí. Každý v tom má něco jiného a skejtje jen prostředek, který ty lidi spojuje. Prostě když si s nikým nebudeš rozumět, nebude ti sympatický, tak ti bude nesympatický, i když bude jezdit na skejtu. Není to žádný stmelovadlo, prostě jen věc, co máme společnou, ale spousta těch lidí, přemýšlí na tím trochu jinak a jsou na dost podobné vlně. Skateboardista ke skateboardistovi má vždycky daleko blíže než, prostě člověk k člověku na ulici.

Dělal si i jiné sporty kromě skateboardingu? I když jsi říkal, že jsi dělal skateboarding od první třídy? Tím myslím aktivně?

Rozumím ti, před skateboardingem jsem nedělal nic, to je první aktivita, kterou jsem dělal takhle brzy. Poté jsem zkoušel do toho zapojit řecko římský zápas, který mě taky nějak jako nenaplňoval. Zkoušel jsem i basketbal, ale taky jsem toho nechal.

Takže jsi dřív dělal tyhle dva sporty. Jiné aktivity, co děláš ještě teď? Třeba jako doplňkovou?

Doplňkové aktivity. Tak jako snažím se držet drobet v kondici. Není problém pro mě jít si zaběhat. Baví mě courání, turistika, rád se toulám na místech, kde jsem nikdy nebyl. Není pro mě problém ráno se sbalit a jít x desítek kilometrů na nějaké místo. Projedu se na kole, ale ve skateboardingu si najdu největší vyžití.

Co podobné sporty ke skateboardingu, nějaké rizikové sporty?

Ne věnuji se ničemu.

Kolik času věnuješ skateboardingu? Například v různých obdobích?

Hele, nejde to tak jednoznačně říct. My jsme tady v zemi, která má 4 roční období a já jsem tady přeci jenom trošku upoutanej tím, jakou mám práci. Baví mě to tady, tak se to od toho dost liší. Když mám čas a jsou na to podmínky, nemám problém si vzít skejta a jít. Baví mě i blboučká hodina za ten den. Stává se, že prostě s klukama vezmeme nějakou akci a jedeme na 3 dny, kde se furt jezdí až do úmoru, ale ti to přesně neřeknu v hodinách, že je to tolik a tolik hodin. Když to cejtím, jdu se projet.

Podřizuješ čas skateboardingu?

Nepodřizuji, jde mi to krásně ruku v ruce, kombinuji to.

Přizpůsobuješ svůj čas skateboardingu?

Jo, určitě. Když se chci projet, tak prostě dělám si ten program a čas, uzpůsobuju tak abych se mohl hezky projet, abych na to měl čistou hlavu a nebylo to všechno nějak v cracku, vypjaté, že musím být tam a za chvíli tam. Mám rád klídeček, takže když se jdu projet, čistá hlava a já a skate.

Jak dlouho plánuješ jezdit na skateboardu? Jestli to jde naplánovat?

Hele tady to se plánuje asi velmi blbě. Já bych chtěl samozřejmě jezdit co nejdýl. Samozřejmě pozoruji na sobě ten svůj vývoj, že asi dál někam posouvat nebudu, ale naštěstí třikrát alejuja, jsem neměl žádný vážnější zranění. Nic co by mě omezovalo. Doufám, že na tom skejtu se budu moc pořádně vozit. Vždycky nějaký to usmolené ollie přes usmolený kanál a na chodník, že tam vždycky padne. To není nic nadpřirozeného, nad čím by se člověk musel připravovat.

Když jsi začínal, tak si měl ambice, teď už takové ambice nemáš, ale furt tě to baví?

Baví mě to neustále. Ambice, dřív jsem tomu ani nevěřil, že to prostě půjde. To bylo hrozný potýkání s tím vůbec odlepit ten skejtd země, že jo. Když odlepiš skejtd země, tak se ti najednou otvírá brána právě do toho světa skateboardingu, kdy nebudeš vědět co dřív.

Považuješ ten skateboarding za svůj životní styl nebo způsob života, že tím žiješ?

Samozřejmě jsem schopný se s touhle myšlenou ztotožnit.

Jsi členem nějakého oddílu? Tím myslím skateboardového nebo nějaké asociace, klubu?

Hele, tak jak na tím přemýšlím, snad asi ne, ale nevím, protože si pamatuji období, kdy všechno co se chtělo vyřešit prostřednictvím skatebaordingu, ty vole potřebovaly být na to různý sociální útvary aby se dalo ledacos vyřídit a zařídit, nějaké dotace, něco žádat, takže nevím pod co všechno jsem se upsal, podepsal, ale myslím si, že asi ne, krom pár takovejch těch crew, který tvoří prostě místní přátelé, který prostě rád navštěvuješ, který preferuješ před všema ostatníma, se kterýma někam vyjíždíš, ozýváš se, když se někam jdeš projet a tak.

Tedy jestli si v nějakým oddílu, tak jen proto, abys mohl lépe řešit věci s radnicí?

Jasně, to bylo z těchhle důvodů, ale že bych vyloženě musel bejt člen něčeho, to asi ne. Takový slovní zavázání s přáteli a takovýhle aktivity do toho nelze zahrnout.

Co všechno pro tebe znamená skateboarding? Je to dost obecné, ale zkus to nějak popsat?

Ty jo to je hodně taková, že řečnická otázka. Ta se dá pojmout hodně ze široka. A možná se do toho nechci moc nořit, protože bys potom o tom mohl psát sáhodlouze, ale skateboarding je prostě pro mě už dneska fakt dalo by se říct skoro víra. Nějaký můj směr. Ráno se probudím a těším se. Baví mě skateboarding. Přemýšlím nad skateboardingem. Vymýšlím skateboarding, těším se na skejt. Fakt mě to provází mým dnem, chci se jít projet, když mě zrovna netrápí nějaký úraz nebo nějaký hojení něčeho. Tak prostě skateboarding je pro mě hrozně super.

Dokážeš popsat, co tě na tom konkrétně nejvíce baví? Ta různorodost?

Konkrétně něco co mě na tom asi baví je, všiml jsem si, přistihnul jsem se u toho, že největší naplnění z toho cejtím, když můžou s nějakou skupinou svých přátel, kteří jezdí taky, zajet na nějaký spot, kde jsme vlastně nikdy ještě nebyli a tam jako se můžeme hezky projet. Jo, že máme prostě na jednu všichni před sebou hezkej, novej plac, jakože novej stůl. Tak jako pojď, a začneme se tam předvádět jeden před druhým, co to bude. Jsem zjistil, že tady v tom hledám to největší naplnění, ale potom jako samozřejmě mě baví, když se vlastně každý den večer vrátím domů, a nic mi není. Je to fajn, že jsem někde něco objevil, že jsem někde něco odjel, vrátil se, natočil, vyfotil, mohl někomu ukázat a někdo ukázal mě. Prostě spousta aspektů, co mě jakože jsou schopný udělat radost, i když jsou to naprostý banality.

Je něco, co ti skateboarding bere, ochuzuje?

Hele asi na prvním místě je to, že ti to asi plundruje život, protože zdravý ti to úplně rozšvihává nejvíc. Když se ti nedaří, tak jsi do 30 dobitej, jak americký veterán v 70. Je to, víš co, taková ta degenerace, více méně seš ve společnosti nějakejch lidí, dejme tomu jsi jediný neskateboardista, přijde ti tam jeden skateboardista, kterýho znáš a najednou máš k tomu člověku daleko blíž. Ta degenerace toho, že se spolu začnete bavit řečí, který nikdo jinej nerozumí. Tak to tě taky o to ochuzuje. Mnohokrát jako se ti chce a najednou musíš zvažovat, jestli si chceš jít radši zaskejtovat, nebo radši budeš dělat tohleto. Takže prostě to z tebe tak nějak dělá lempla, že člověk není zas tak úplně otevřenej všemu, co by dělat měl, ale prostě jde se radši projet, ví, co ho čeká a co mu to všechno dá.

Čeho chceš ve skateboardingu dosáhnout? Chceš být slavný nebo chceš dát konkrétní trik?

Hale nějaký dosažení, vole, to je taky docela dost hluboká myšlenka. Závody jsem nikdy nejezdil. Nebaví mě to, nebaví mě ta vypjatá atmosféra, nebaví mě skateparkový skateboarding. Mam rád takovou tu pohodu kolem. Čeho bych tam chtěl dosáhnout? Byl bych spokojenej, kdybych mohl jezdit co nejdýl, aby se mi jednou narodil capart a ten by k tomu sám postupně přicházel a abychom se mohli projet spolu. Chci vlastně zároveň ukázat dalším generacím, že to není jen nějakej dětskej rozmar nebo nějaká pózička, kterou jsem někde obhlédl nebo si toho někde všiml, že mě baví móda. Teď už v mém věku mě baví to, že lidé koukají divně prostřednictvím toho, že si mě pamatují, ti co mě znají jako malýho špunta se skatem, teď už jsem více méně starej šedivej pes, a toho skejta tahám furt, a furt na něm jezdím, že jsem to víceméně nikam neposunul, ale furt se držím tady toho svého orderu. To mi asi v tomhle bohatě stačí no, dokážu, že ten skejt

není jenom nějaká výtržnost, ale že to je nějaká jako filozofie, která je schopná člověka naplňovat po několik let, když je schopen ji hezky přijmout.

Čili není to jenom zábava pro děti a pro mladý, ale je to pro všechny?

Jasně no, záleží, co si z toho člověk bere, co mu to dává a jak nad tím přemýšlí no.

Dobrá, a jestli bys dokázal, já vím, že to je těžký zase, popsat pocity, když jedeš na skejtu?

Hele to se hrozně těžce definuje, to se těžce definuje, když prostě někam jdeš, jedeš, najednou si vlezeš na skejta, skočíš na to. Po prvním naskočení je člověk tuhej, dvakrát třikrát se odrazíš, uděláš si pár obloučků, hezky se to zahřívá, rozježdí se. Prásk, první ollie přes kanál, jedeš si dál, nezajímá tě společnost, jako by ses uzavíral do své vlastní bubliny, a jedeš, nic kolem tebe tě nezajímá. To, co je kolem tebe, se pro tebe stává jen překážkou. Je to, hrozně těžko se to vysvětluje, když na tom někdo v životě nestál, nikdy se na tom neprojel. Každý skateboardista je možná schopen pochopit, co se snažím vyjádřit, ale asi má pocity a empatie, nejsou tak dalece rozvinuty, že bych to byl schopnej slovy vyjádřit.

Rozumím, že to není lehké, ale přesto jsem se na to musel zeptat. Jaký je tvůj ideální skate den nebo jakou o něm máš představu? Jak vypadá tvůj den, když máš naplánovaný jen skateboarding?

Ideální skejtden. Skateboardová náplň jako taková jako number one myslíš jo?

Ano.

Hele určitě bysme asi byli někde jinde, než kde se běžně zdržujeme. Určitě bych tam nebyl sám, ale s vícero lidma, aby mi tam někdo dělal toho průvodce, nějaký super člověk, který ho znám, takový dlouho očekávaný spot. Hezky se vyspíš na posteli, protože tam se jakože dobře uvolníš, vyspíš, dáš si ráno nějakou snídani, dáš si sprchu a vyrazíš na první spot. Tam se tak nějak rozježd'uješ, nemusí tam bejt hnedka hroty, jen takový příjemný plácání se, rozježd'ování se. Pak oběd, venku, aby bylo ideálně teplo, kolem 25. To je strop, ať se nedusíme. Někaký studený piva. Oběd, po obědě krátký chillíček, nějaká pauzička. No a odpoledne navštívit ideálně tak jeden, dva, tři spoty, to už musíme být super sportovci. No a ideál něco potočit, hezky se projet, zavdat nějaký finty no. Ideál, když se mi nic nestane, nikomu, když se nic nestane jo. Pak už jen to večerní toulání po nějakým tom okolí a nějaký ty pivka, prostě pohodička, nějakou řeč k tomu. To si asi myslím, že je pro mě to nejvíc, nejlíp den ve skateboardingu.

Takže tam jde spíš o tu atmosféru?

Atmosféra tomu dává hrozně. Atmosféra tomu dodává nejvíc.

Co třeba výkony? Je dobrý skateboardový den, když se ti nedaří?

Když nic nedáš, tak je to den o ničem, že jo, ale já jsem na to schopný koukat tak, že jsem na tom alespoň byl a pořád i to že jezdíš, opakovaný ježdění je k něčemu dobrý, jsou dny, kdy ti to nepadá, ale i to, že jsem tam byl místo toho, že jsem nebyl, tak je pro mě dobrý. Nejsem ten typ člověka, co tam bude nervovat, třískat, thrat trička, hřát sprostý slova, že to tam prostě nepadá.

S jakými lidmi tam tedy rád seš, na prkně? Vybíráš si lidi, se kterými jezdíš?

Tak ti lidé jsou více či méně vybraní, že jo. Neustále se skateboarding, dá se říct, že je to sociální sport, protože se to točí v komunitě. Někdo je schopnej si vzít prostě sluchátka a jít někam jezdit sám a tam to hrotit. Tady v tom jsem kouzlo nenašel, baví mě to víc s lidma. Baví mě to s lidma, s kterými jsme leccos projeli, kde jsme byli, že jo, že se dostaneš někam za čáru na Moravu, severy, prostě pár výletů. Prostě pohodička, když to hrotí, je to vyvážený, když někdo má rád jednu disciplínu, jinej má rád jinou disciplínu, někdo rád volovinky, hezky to nakombinovat, aby to byla hezká crew.

Takže si to nevybíráš, ale vybere se to tak nějak samo, jak jezdíš s lidma?

Vždycky si to vybereš. Nevznikne to tak, že luskněš, bude trip a na to se ti nabalí lidi, ale řekneš si, mohl by být trip, zeptáš se lidí, s kterými bys tam chtěl jet a případně jestli to s nima padne tak je to ideál, když ne, tak se na to nějak nabalí, promění se někdo za někoho jiného. S těmi co znáš, tak je to nejlepší, že o nich toho víš nejvíc a pak tam nedochází k nějakým vypjatým situacím, k nějakému nepochopení, nesouladu a takovýmhe kravinám.

Oblíbené místo na skate? To je tedy nové místo, nemusí to být nějaké staré místo?

Oblíbené místo na skejt, je oblíbené místo na skejt. To co jsem říkal, to neobjevený, tak to je prvek, kterej mě nejvíc naplňuje, když někam dojedu, nebo něco takového. Neobjevený, nebo mnou nesjetý spot je pro mě top, ale jako oblíbený místo je takový místo, který máš právě naopak najetý, vracíš se k němu a baví tě ho jezdit.

Takže tvoje oblíbené místo může být někdy neoblíbené, když se nedaří?

Ne to se mi nikdy nestalo. Oblíbený místo, který mám rád, se mi nikdy nezhnusí jen tím, že jsem si tam jeden den nezajezdil. To určitě nemůže zkazit tu hodnotu.

Skateboarding, závody a sponzoring? Jezdíš závody na skateboardu? Proč? Jak dlouho? Co si o nich myslíš? Ty už si tedy naznačil, že nejezdíš.

Hele závody nejezdím. Nemám věci tak nahroceny. Nebaví mě vypjatá atmosféra, nebaví mě skateparkový ježdění. Já na ně nechodím ani pořádně koukat. Nechodím, odříkám, porotcování, prostě to není sféra skateboardingu, která by mě nějak bavila, ale ani nějak nebavila, nikomu to neberu, ale..

Takže postoj je spíše negativní?

Nemůžu o skateboardingu mluvit v negativním slova smyslu. Jde to mimo mě. To je tak asi nejuvýstižnější. Není pro mě důležitý nějaký závodění ve skateparku.

Co si myslíš o sponzoringu?

Sponzoring do nějaké míry samozřejmě spouště lidem otvírá obzory, protože když se pak tomu chceš věnovat na nějaké vyšší úrovni, než kam jsem to dosáhl já a většina tady v tý malý kotline, tak je to pro ně jedinej prostředek, jak se dál rozvíjet, pokračovat. Nikomu to neberu, každé ať dělá, co chce. Skateboarding do jisté míry, taky mám své drobné sponzory, kteří mi sice neplatí cesty někam vole po Evropě, ale dostávám od nich něco a naopak zase já dělám něco pro ně. Není to úplně špatný, takovej hezkej prostředek pro sebehecování se, ale není to čistě můj cíl, kam bych se chtěl ubírat, abych něco dostával od někoho za nějakých podmínek.

Myslíš si tedy, že to není důležitá věc pro skateboarding, když chce někdo jezdit, tak může i bez sponzorů?

To nemůžu říct, ono to je důležité pokud chceme, aby někdo jezdil dobře, tak si to v životě nemůžu dotovat sám, protože, co si budeme povídat, přeci jenom to stojí neuvěřitelný love. Přeci jenom, když někoho budeš podporovat, tak to pro něj nebude zas tak velká překážka, jo, ale pro mě ... Mě baví ta svoboda. Ten duch té věci samotné, než bych plnil něčí úkoly a dostával za to nějaký prostředky.

Pro ty co chtějí vrcholově jezdit je to nezbytné?

Pro ně je to asi lepší, protože v životě by si toho nemohli tolik dovolit.

Co pro děti, měl by to být jejich cíl? Je to pro ně dobře?

Pro děti je to úplně jedno, každý dítě by mělo mít nějaký cíl, pochybuji, že nad tím bude nějaký, jakože dítě 10 12 15 smýšlet tak, že jeto super věc, a že ho bude naplňovat samotná ta podstata toho. Jo pokud to bude někam směřovat, je to fajn člověk, si musí neustále klást nějaké cíle bez ohledu na to, jaké jsou.

Myslíš si tedy, že to nevadí, když děti mají za cíl mít sponzora a vyhrávat závody?

Hele, deformuje to tu zdravou mysl těch lidí, když to tak chtěj, fajn, ale lidé chtějí spousty hloupostí, myslím, že tady to je ještě takový nejmenší zlo ve skateboardingu. Pokud to tak chtějí tak fajn, ale více méně co tak víme od ostatních tak takový lidé nejsou moc oblíbení u ostatních v téhle sféře. Prostě takovej moc vyhrocenej, vypjatej, není tak v klidu jako

Člověk, co to má pod kontrolou, prostě na háku a kupuje si to za svý a o nic mu nejde.

Ten cíl se tedy po cestě může změnit?

Jasně. To se utváří během všeho.

Liší se podle tebe skateboardisti od ostatních sportovců a jak? Jak na vrcholové úrovni, tak na amatérské úrovni?

Jak myslíš, že by se od sebe měli lišit?

Stylem života, chováním?

To asi určitě každý člověk je individuální. Chová se leckdo jakkoliv.

Lze to nějak zobecnit, jak se chovají skateboardisti a jak ostatní sportovci? Třeba jen v detailech? Fotbalista si nemůže dovolit něco co skateboardista ano? Fotbalista například musí hrát zápasy, skateboardista nemusí.

Tak pořád, jestli něco děláš na vrcholové úrovni. Jak jsi nazval, profesionální skateboardista je vlastně vrcholový skateboardista. Tak jako profesionální fotbalista je vrcholový fotbalista. Tak samozřejmě se tomu musí věnovat. Musí tomu dávat, jakože víc času. S tím rozdílem, že děláš-li nějaký jiný sport, musíš dělat i spousty jiných odvětví, abys byl dobrý, jakože i ve své disciplíně. Když to skateboardista nejvíce skejtuje, samozřejmě nějaký protahovačky, posilovačky jsou taky dobrý, plavání a takový tady ty drobnosti.

Myslíš, že to dělají?

Myslím si, že jo. Určitě musí, protože to přeci není možný jen tak dávat, že se ráno probudíš a půjdeš si na 16 hodin někam zajezdit, prokřupat a pak si zase lehneš, to bys ráno nevstal. Určitě tam musí být nějaká rekonvalescence. Nějakej relax, masáž. Pak jezdíš nějaké světové poháry, jedeš závody, musíš tomu trošku víc obětovat, se mi zdá.

Nenapadají tě tedy žádné odlišnosti, co je specifického? Jak na soutěžní nebo nesoutěžní bázi?

Možná profesionální skateboardista není na oko tak zřejmej tak, jako člověk, kterýho nám cpou média. Hokejistu poznáš, protože dostává i volnočasový vybavení, takže jako jestli bude oháklej celej ve sportovním, takovej víc nafouklej, tak je to zřejmý stejně tak jako fotbalisti. Skateboardista si neustále může jakože vzít cokoliv na sebe. Není zas tolik nafouklej, protože cokoliv co má na sobě navíc, tak je ti k ničemu. Ty jo nevím. Ten rozdíl, to je těžký říct. Těžko porovnat. Porovnávaš dva neznámý lidi.

Já myslel spíše víc obecně? Ne jednotlivý lidi, ale obecně? Co je typický pro skateboarding a co pro ostatní sporty? Jak z profesionální, tak z amatérské úrovně?

Myslím si jako laik, nejsem schopný to nějak poznat. Člověk je do té své aktivity zapálenej o něco víc než běžní lidé, kteří to dělají relaxačně. Nebo jen tak jako ze zábavy.

Jedinej rozdíl je tedy v tom, že amatérský skateboardista je do toho víc zapálený než třeba fotbalista?

Dává do toho daleko víc. Je z toho vždycky víc dobitej, když to tak vezmeš. Jsou to takový nehostinný podmínky, přece jenom stojíš na něčem vratkým pod nohama,

jakmile, spousta lidí je nesveřejných, když nasněží a mají vyjít k zastávce, přeci jenom ten skateboardista se neustále pohybuje na něčem vratkém, když si ublížíš, tak jako.. Když se ti něco nepovede a nepadáš do chráničů, nepadáš na trávu. Většinou jsou to tvrdý podloží, tvrdý povrchy, jelikož ti je horko, tak padáš, co máš maximálně na sobě. Víc zdevastovaný člověk, bych měl říct, ale zase nechci znevažovat takový ty sporty jiného druhu. Když ti někdo dá sekeru na hokeji, když ti dá někdo skluz na fotbale je to prostě nepříjemný bez ohledu na to, na co padá, nebo co to je.

Jediný rozdíl je tedy, že na skejtu si to děláš sám, u jiných ti to dělají ostatní?

Tady seš toho sám strůjcem no.

Často je slyšet skateboardová subkultura. Máš pocit, že skateboardisté vytvářejí nějakou komunitu společenství?

Určitě mám. Skateboardisté jsou taková zajímavá společnost lidí. Jako nemůžu říct, že by jako všichni byli jednotní, že nás spojuje vlastně jenom ten skateboarding.

Dřív to možná bylo víc uzavřený?

Těžko říct. Přeci jenom jediný, co nás spojuje je samotnej předmět. Jestli člověk bude idiot a nebude ti nějak zajímavý tak pro tebe bude idiot, i když jezdí na skejtu, ale všeobecně k sobě mají skateboardisté blíž, jako mají ostatní subkultury, rybáři, hokejistí, motorkáři, pořád jako v něčem lepší, takže subkultura to bude jednoznačně.

Máš asi pocit, že jsi její součástí?

Jo určitě, cejtím se tak.

Na jakém základě je to společenství založeno? Přátelství, vztah ke sportu, nebo k té činnosti?

Já si myslím, že to především vychází ze vztahu k té činnosti. To je prioritní a od toho se to pak odvíjí. To je ale vztah k té činnosti, k tomu skateboardingu, k tomu skejtu. To si myslím, že je dost zásadní věc. Z toho pak různými nitkami dostáváš, jestli je ten člověk takový onaký, jestli inklinuje k něčemu, támhle tomu. Co ho baví a tak, případně jestli je ten člověk k něčemu, nebo k ničemu.

Jak říkáš, když je člověk idiot, tak je idiot.

Tak, i když bude jezdit na skejtu tak je pro tebe idiotem.

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem? Jakým?

Myslím si, že taky nemůže být jednotnej. To je na každém. Nejsme země profesionálních skateboardistů, takže každé si musí ty prostředky na to někde získávat, ty jo jako jsou skateboardisti, když se koukneme na český bazénový jezdce, tak ty vole více méně, jsou to na pohled kluci, o který by sis na pohled neopřel kolo, ale přitom jsou to super lidi, ale máš lidi, věřím tomu, kteří pracují v kancelářích normálně vole, v mundůrech. Já jsem toho taky takovej typickej příklad. U mě by asi taky nikdo neřekl, že jsem skateboardista, když jsem v pracovním, ale ten jednotnej styl je taky dost individuální. Nelze specifikovat.

Mají skateboardisté nějaký hodnoty, podle kterých se všichni řídí? Ne jen ty nebo já, ale všichni?

Striktně, že by se jí řídili?

Nikdy se 100% lidí neřídí stejnými hodnotami, ale většina?

Tak striktní hodnoty ty vole? Tak určitě asi skejt. Všichni chtějí jezdit asi na nejlepším skateboardu. Chceš mít dobrou skejtu, protože když máš dobrý prostředky pro nějakou svojí aktivitu, tak seš spokojený. Skejta boty. Myslím si, že všechno ostatní, všechno ostatní se dá vždycky nějak zamáznout ten nedostatek, ale skejta boty chtějí mít asi všichni asi úplně v nejlepším stavu, aby dosahovali pro sebe maxima. To je asi jednotný pro všechny.

Co drogy a alkohol? Užíval jsi drogy?

Neužíval jsem žádné drogy. Krom toho, že jsem si několikrát zakouřil marihuanu. Žádné syntetické látky jsem nikdy v životě ani neochutnával. Nikdy mě to k tomu netáhlo.

Myslíš, že drogy patří ke skateboardingu nebo určitá droga?

Nikdy jsem se s ničím takovým nesetkal, vím, že spousta skateboardistů kouří trávu, ale že bych vyloženě někdy viděl nějaký skateboardistu nechutně sjetý nějakou syntetikou, nějakými chemikáliemi. Hele nejde mi to moc k sobě, protože ty potřebuješ, proto, abys tu aktivitu dělal, musíš vynaložit obrovské úsilí. Přeci jenom když se budeš něčím dosmrkávat, tak ti to spoustu té energie bude brát a nebudeš v tom tak dobře. Nedokáže tě to v něčem tak podnítit. Neznám žádného skateboardistu, kterej by fetoval. Zním spousty bývalých skateboardistů, kteří začali fetovat. Což se mi zdá samo o sobě dost vypovídající.

Když už někdo něco, tak si jen zahulí?

Hulení si myslím, že jde s tou kulturou ruku v ruce, ale v životě jsem se tam nesetkal s nějakými tvrdšími drogami vyloženě, že by se někdo někam šel našlehat, našňupat, něco si praštit a pak, že by šel skatovat.

Co alkohol, co si myslíš o alkoholu?

Samozřejmě chlast k tomu patří, nebo hlavně pívka, že jo, protože prostě pořád je to dobrý nápoj. Příjemně se to pije. Je to chlazený. Alkohol v nějaké míře dodává kuráž, ve skateboardingu nějaká kuráž je určitě na místě, ale taky jako nesetkal jsem se nikdy, že bych přišel někdy někam na flek, kde se nějak jezdilo a vyloženě tam někdo chlastal tvrdej, nebo že by tam úplně vylejval bezhlav. Jsou takové pozůstatky skateboardingu, skateboardistů, kteří tomu propadli a teď se to jakože snaží spojit, ale to vidíš, že to nefunguje. Nemůžeš se vylejt a skatovat, nemůžeš vyfetovat a skatovat. Furt si musíš zachovat takovou tu bělou mysl, aby jsi mohl trochu fungovat a aby ses někde totálně neroztřískal.

Takže pívko, jo?

Pívko se mi zdá úplně v oklendu. Stejně jako pívko neberu jako chlast, když jich tedy člověk nevytáhne 15, every day. Stejně jako trávu neberu jako drogu, když si někdo uválí jednoho, dva granty denně.

Je to odlišný u ostatních sportů, že třeba skateboardisté jdou jezdit a koupí si pívko, je to i u ostatních sportů, nebo v jaké míře?

Nikdy jsem se nedostal tolik do ostatních sportů, myslím si, že pokud se někdo nepohybuje na vrcholové úrovni, kde jsou jim dělány jakékoliv ty testy tady na to, tak každé sportovce si dá rád po nějakém fyzickém vypětí pívko. Neříkám, že je to

pravidlem. Samozřejmě i před si dá. Jako tráva to je takový novodobý fenomén, že asi k tomu moc lidí neinklinuje, ale taky, nejde to říct. Znam staight edge skateboardisty, který nikdy nikdá nic víc, a prostě to funguje. Někdo to tak má rád, jak kdo, jak co. Já si k tomu skateboardingu to pivko velmi rád dám.

Řeší se to, nebo se to neřeší, alkohol a drogy na závodech? Přeci jenom v jiných sportech se to řeší? Je to doping?

Alkohol, vím, že na závodech pivka byly normální, když někdo jde na závody, tak jako jde spíš za tím, aby se těch závodů účastnil a nějak umístil, takže si daleko víc hlídá, kolik toho vychlastá, toho piva. Ty vole jestli drog, to že si jako kluci uválí jointa a zhulí se před závodama, fajn, někomu se na to líp soustředí, koncentruje se na ty triky, neberu to jako, že by byli zfetovaný ty lidi, v životě jsem neviděl někoho nic čchat, smrkat, píchat. Myslím si, že drogy a skateboarding je naprosto protichůdná věc.

Když už tak jen drobet, aby se dokázali soustředit, koordinovat?

Hele někdo pije. S někým ty dvě piva ani nic neudělají. To není pro žádnou motivaci, ale pije se to daleko líp, než kdyby sis tam dal polo chemickou limonádu, nebo když si budeš dávat nějaký srágorý nebo energetáky, nebo prostě vodu. Od toho piva pořád víc co čekat. Jsou to česká běžná piva. Dá se to normálně pít na pohodu.

Rozumí si členové skateboardové subkultury? Mají něco, čím se odlišují od ostatních lidí nebo naopak čím se podobají s ostatníma sportovcema? Rozumí si?

Jo samozřejmě. Hele první vidění se, někde přijedeš do cizího města. To poznáváš nejlíp. Spousta lidí koluje. Poznáš skateboardistu, jdeš za skateboardistou. Skateboardista je k tobě zase daleko víc otevřenější, než k ostatním. Prozradí ti, řekne ti. Pokud to není vyloženě idiot. Tak jako je schopný pro tebe udělat daleko víc, než pro ostatní cizí lidi, které potkává denno denně.

Pokud se tedy liší ten skateboardista, tak v čem, nebo v čem se liší ty subkultury party?

Když si to tak vezmeš, tak skateboardista skateboardistu pozná i v běžném prostředí, kde se pohybuje. Hokejista prostě nebude chodit po ulici s výstrojí a nebude bruslit a fotbalista nebude chodit v kopačkách a se štrupnama. Skateboardistu tak nějak vnímáš podle toho, co má na sobě, protože dneska už nás obklopuje spousta výrobců skateboardových doplňků, oblečení, hardwaru, desek a všeho možného, a všechno se to prezentuje svými různými labely. Další znamení, který skateboardistovi nikdy neodpářeš, tak se mu koukneš na boty, že jo. Jedna bota bude vždycky rozpáraná. To je prostě znamení, že je ten skateboardista opravdu skateboardistou a to jsou detaily, kterých si člověk všimne. Běžná osoba do toho nezasvěcená, tak tomu nebude vůbec věnovat pozornost. To, že má někdo široký kalhoty a nízko spadlý, to ze člověka nedělá skateboardistu přece nebo, že má čepici dozadu nebo takový tady ty podobný pseudo prvky.

Další otázka na to navazuje, něco už jsi řekl. Je něco, podle čeho se skateboardisti poznají?

Jasně, na první oko to vidíš. Většinou nějaký hadry. Nebudeš si kupovat jako skateboardista nějaký nesmysl. Buď to si koupíš něco neutrálního. Nebo si koupíš něco, to co má nějakou skateboardovou tematiku. Jakejkoliv výrobce všeho hardwaru, hadrů, bot, všeho, prostě čehokoliv, prostě na sobě bude mít nějakou cedulku. Sjedeš níž, koukneš na boty. Nebudou vyloženě voňavý, budou rozdrbaný.

Další věci co reprezentuje skateboardovou příslušnost? Jazyk třeba?

Jazyk? Samozřejmě triky. Všechno se to jmenuje nějak. Je to globální, termín, kterej musí bejt ve všech jazycích zřetelný. Tady tím se poznaj. Čeho si tak člověk může všimnout. Taky dost často prostě lokty. Rozštípaný lokty, protože padáš na ruce, tak to je taky dost zřetelný. I ty hadry, co má na sobě, většinou nejsou prostě úplně ty nejzánovnější, vždycky na tom někde najdeš závadu, prostě něco roztržené, tričko, roztržený kalhoty, vytahaný kalhoty. Jo takovýhle parametry, roztrhaný, úzký kalhoty. Spadlej rozkrok jo, skoro taky. Každěj skateboardista nosí rozkrok níž. Tím, jak tam dělají ty cviky nohama, tak nikdo to nemá rád, když ho to tlačí tam v citlivých místech, takže se tam tomu dává trošku prostor.

Nějaký slang, krom těch triků, něco zvláštního nebo označení něčeho?

Ne.

Nenapadá tě typický slovo pro skateboarding nebo slogany?

Ne, žádný. Je čistě skateboardová hantýrka, ale že by něco jinýho vyloženě ve skateboardingu bylo globálně rozšířený. Nenapadá mě nic. Tebe, jo?

Ano, třeba slogany skate and destroy nebo skate or die nebo označení jako fellaz, zabil si.

Fellaz je ze španělštiny kámošení, ne? Zabil si, přinesl ten blbec ze Slovenska, jak se jmenuje... Rytmus.

Nenapadá tě tedy krom triků nic specifického?

Jedině ty slogany, skate and destroy. Co někde někdo vyřkl. Skate or die.

Specifický styl oblékání?

To je individuální. Každý skateboardista jezdí v něčem jiném. Neexistuje pro to pravidlo.

Kdo všechno může provádět tento druh zábavy nebo sportu nebo činnosti? Je nějaké omezení k provozování té činnosti?

Pokud nejsi ochrnutej na dolní končetiny, tak asi každěj.

Takže ekonomické, sociální omezení není?

Musíš se k tomu nějak dostat. To je jako se vším, ale. Sice můžeš být zdravěj, ale nemáš na to si koupit svačinu a někdo může být zdravěj a koupí si jí, to je prostě o možnostech.

Takže to není finančně náročné?

To neříkám. Pokud chceš jezdit na nějaké úrovni, tak tě to něco stojí. Dneska kamkoliv se dostat tě něco stojí. Skoro jakejkoliv skatepark dneska něco stojí. Všechno to něco stojí. Boty tě něco stojí. Kupuješ si několikrát boty do roka. Hardware, desky, prostě. Je to náročný. Věřím, že existuje. Ta kultura je o tom, že když na tom někdo není úplně nejlíp a prostě jako je to dobrej člověk v tom, tak spousta lidí je mu jako schopná pomoct. Nebude to mít sice všechno nejlepší, úplně top, ale támhle kluk ojezdil boty, tak mu dá boty a nic za ně nechce. Je v tom daleko větší schovívavost, když už je někdo v té kultuře, trošičku v té scéně nějak zahrnut, tak jako už ty lidi jsou s ním schovívavý, protože ví, že to nemá jednoduchý z nějakého důvodu. Pokud ten důvod je

opravdu zásadní, protože je někdo lempl, tak ho má každej v hajzlu. Když to nemáš jednoduchý, tak ti leckdo pomůže. Kolikrát jsem já taky takhle pomohl někomu, možná mě někdy bylo taky leckdy pomoženo.

Říkáš, že ta solidarita potom v té subkultuře je, že to nejsou jenom fet'áci, zevlové?

Nenecháš to, jdeš někam, někdo nemá prachy, koupíš mu pivo. Někdo zlomí skejt, ty máš skejt, tak mu ho půjčíš, je to takový otevřenější.

Abychom se vrátili k tématu, tak jediný zádrhel je to zdraví? Někdo tě asi nebude odstrkovat, abys to nedělal.

Samotný chtění a fyzický dispozice. Když to chceš, tak to budeš dělat bez ohledu na to, co to bude.

Je něco, co bys dodal ke vztahu člověka ke skateboardingu? V klidu se zamysli.

Skateboarding je tady v tom taková zvláštní disciplína, protože jak jsem říkal, no. Ze začátku lidé berou, jakože fajn, seš malý kluk, máš svůj skateboard. Ostatní jezdí na kolech, na odrážkách, ani nevím, na čem všem lidé jezdili. Jak ti postupně léta přibývají, a vidím a slyším to i dneska. Slyšel jsem to i před pár dny. Moje máma někde prezentovala, že prostě tě to drží takovou dobu, že lidé to začínají obdivovat. Tím, že vlastně nějaká aktivita zůstává v člověku tak dlouho. Ničemu jsem se nevěnoval tak dlouho, jako se věnuju skateboardingu. I když jsem to vlastně k ničemu pořádně nedotáhl, nikdy jsem nestál na nějakém pomyslném stupínku, nikdy jsem nevyhrál pořádný prachy, vždycky to bylo o tom, bejt tam s těmi lidmi kolem a prohazovat tam ty zkušenosti a bavit se. Ta zábava kolem toho, to je prostě nádhera. To sebenaplnění i seberealizace. Dneska se skateboardingu věnuje spousta inteligentních lidí, rozumně smýšlejících. Na různých postech pracujících, vysokých školech studujících. Už to není jen takovej ten póvl společnosti, co se jen tak někde táhne ulicema. Už to nabírá pomalu další a další oběti.

Setkal ses s problémy nebo zajímavými okolnostmi při skateboardingu? Co by stály za zmínku?

Mnohokrát. Samozřejmě nepochopení společnosti. Naprosto nepochopení společnosti, že něco ničíš i běžnou jízdou. Samozřejmě vím, že devastujeme prostředí a jsme vandalové, protože prostě využíváme běžné prostředky v městské zástavbě vlastně pro svojí zálibu, ale myslím si, že zrovna nejsme my tady v zemi krále Jelimána, kde bysme ničili zlatý paláce, kdy bysme úplně leccos kradli a všechno dělali. Vidí nás prostě takový. Prostě bordel, ale mě to nevadí. Ať si lidé myslí, co chtějí, pokud chtějí žít tady v tý pseudo iluzi, ať v ní jsou, ale nepochopení společnosti je nejčastější.

Lidé si sami ničí svojí krajinu a své prostředí. My v tom pouze jezdíme.

Lidé žijí v takové té své sebedestrukci. Nemají tady žádné naplnění, nemají nic. Spíš spousta věcí jim naopak vadí, než aby se radovali z běžných věcí, ze kterých by se mohli naplňovat.

Nejlepší vzor, osobnost? Co tě baví na nějakých lidech? Můžeš říct i jméno.

Hele tady nad tím jsem se zamýšlel a vlastně jsem se dostal k závěru, že v mém věku tady ty vzory a podobné vize hrozně mizely. Samozřejmě, čím jsem byl mladší, tak jsem měl svoje oblíbené skejtry a vzhlížel jsem k nim. Znal jsem jejich party, triky, ale postupem času mě to přechází a dnes už hledím trošku na jiné skutečnosti v tom.

Samozřejmě na spoustě těch skateboardistů obdivuju to, že jsou schopní i ve svém věku jezdit na úrovni na jaké jezdí, to je vole prostě neuvěřitelný. Za to jim smekám. To je hrozně fajn, ale neustále mám smečku svých oblíbených jezdců, na který se neustále rád dívám, protože mě neustále baví, ať už jejich triky, ten jejich styl, nebo ta jejich osobitost v tom přístupu nebo jejich aktivita. To pojetí, jak to vnímají. To, co jsou schopný s tím dělat, ale však vyloženě nemám žádný vzor, že bych jako hokejisti mají Jardu Jágra a fotbalisti Pepiho Bicana. To už mě trošku opustilo. Sem si sám trošku za tu dobu byl schopnej najít něco, kam bych chtěl směřovat, co mě naplňuje, co mám rád.

Myslíš, že to tak mají všichni skateboardisté, že ze začátku mají vzor a poté se mění jak ty vzory, osobnosti a uvědomují si, proč to dělají, to pojetí, že koukají na ty lidi jinak. Spíš jak to dělají a proč to dělají?

Ty jo to si netroufnu říct, jako jsem si jistej tím, že každej z těch mladších, že má prostě vzory, protože ta jména tam prostě jsou, to je ta mainstreamová větev toho skateboardingu. To, co na tebe v zahraničí chrlí pod nějakými jmény a značkami, tak to se tady samozřejmě vnímá daleko více, ale jestli se to vytrácí i u ostatních takhle? Jo, může. Věřím tomu, že jo, že u spousty lidí, kteří jsou už pak trochu starší, tak hledí trošku na jiné hodnoty a skutečnosti v tom skateboardingu, protože je jasný že už to nebude, že už nebudeme prostě stíhat ten skateboarding pořád tak jak je, protože neustále to jde dopředu a vůbec, jako, jde to ze dne na den a my jsme třeba během tejdne, měsíce, sezóny to vlastně pořád nikam neposunuli, tak se musíme smířovat s tím, že nám to vlastně trošičku utíká mezi prsty a my na to tak jako hledíme s otevřenou držkou a snažíme se v tom hledat trošku jiné hodnoty, než rivalitu s nějakým svým vzorem.

A myslíš, že třeba mladšasové, co začínají, jestli koukají na ty starší legendy, co to třeba začaly ten skateboarding nebo prostě i v Čechách, jestli na ně tak jako koukají, jestli je furt respektujou, nebo vlastně ne, protože říkají, hele to umím taky, to co on dělal?

Hele myslím si, že spousta těch mladšasů třeba jako vůbec nezná tu starší scénu, protože v dnešní době internetu, kdy máš možnost sociálních sítí, webu, portálů, kam lidi nahrávají během půl minuty na wifi, co udělali právě před deseti minutama někde támhle daleko někde v Brazílii, tak dneska už se to jako hrozně vytrácí. Takže vůbec se určitě nehledí na takový ty kořeny, ze kterých to vzešlo, ze kterých to vzniklo. A je daleko těžší se tý historie nějak jako dobírat, není to jen tak, zjišťovat, jak to vznikalo, kde se to bralo, kdo to byl tehdy, jak vypadal, co dělal. Ať už ten psanej materiál, video materiál, fotografie, už se to dávno někde ztrácí, vytrácí, kdežto dneska, nahraješ to na telefon, během půl minuty to máš na internetu a za minutu tam máš x tisíc shlédnutí, protože to byla vražda a viděli to i na druhým konci světa.

Je pravda, že teď to tam dáš a zná tě celá republika, možná i celej svět, ale dřív prostě jezdili a nikam to neměli potřebu dávat, nebo ani nemohli, možná že by i měli potřebu, ale nevím.

Zase dřív asi věděli, když to někdo praštil, že to prostě praštil on a že to bylo takhle, jo. Ale dneska, když se to někde objeví, tak víš, že to někdo udělal, a víš, co udělal. Ale jako nevíš, kdo to byl, a tak jako velká senzace to vzniklo, tak to stejně tak i zaniklo. Toho člověka si bude jenom pár lidí hledat, jestli ještě nemá někde nějaký promíčka, co to je za člověka a tak. Ale takový ty kořeny si myslím, že se dost vytrácí no.

Poslední dvě otázky. Co je na skateboardingu ta nejlepší věc?

Ta nejlepší věc? Hele ta nejlepší věc je na tom ta bezprostřednost, to spojení natolik primitivního předmětu a tebe. To že svojí, beru to na sebe, svojí složitou mysl jsem schopnej spojit s něčím, z jedny strany to má přišroubovaný kolečka, z druhý šmirgl, a jsem schopnej na tom trávit tolik času a hledat si zábavu, jebat se s tím, věnovat tomu tolik úsilí, cpát do toho tolik peněz a zas jako brát si z toho něco pro sebe, najít si v tom to sebenaplnění. To je na tom naprosto úžasný. Přestože jsou to dvě absurdní věci, člověk a kus prkna, může to bejt naprosto cokoliv, kus prkna vytrhneš z plotu, kus prkna vytrhneš z garnyže, ale to že se s tím dokážeš sžít, a dokáže tě to nadchnout, bavit a naplnit, to je pro mě nepochopitelný, to je pro mě asi naprosto nejlepší na tom skateboardingu. Protože když se ti to hezky daří samozřejmě, někam se projdeš, hezky se projíždíš, baví tě to, hezky si u toho dýcháš, pohoda prostě. Pohoda. Hroznej relax, hroznej chill, přesto, že u toho dochází k neustálému fyzickému napětí, k neustálý fyzický aktivitě, jsem schopnej si u toho odpočinout, přestože se u toho vlastně morduju. Na nic jinýho nemyslím. Jenom já a skejt, furt se tohleto propojuje.

Vzkazy pro začínající skaters? Nebo obecně pro všechny? Pro společnost skateboardingu?

Nechci nic. Ať shoří. To si musí každej sám.

Díky, děkuju za rozhovor a ať se daří.

Kolik ti je let?

31

A studuješ, nebo chodíš do práce? Do práce? Kde pracuješ, v jakém oboru pracuješ?

Píšu články pro online magazín, kterej se soustředí na extrémní sporty a moje druhá práce je, že zprostředkovávám prodej aut do zahraničí.

Přejdeme už k té hlavní věci. Jak bys vymezil, popsal skateboarding, co provozuješ? Jak bys to popsal lidem, který to neznají?

To asi nejde ne. Nevím, jak bych popsal skateboarding, jako, je to jízda na prkně s kolečkama.

V pohodě. Považuješ skateboarding za sport?

Myslím, že tohleto je hodně probíraná otázka. Vidiš, že v médiích se o tom píše, nebo že o tom ti zainteresovaní o tom docela rádi diskutují, a tyjo fakt nevím jako, z mého pohledu je to sport, protože se hejbeš, ale není to sport v tom slova smyslu, není to tak svázaný pravidlami, jako ostatní sporty, ale pro mě to furt jakoby sport v tom slova smyslu že se hejbu a že to je pohyb prostě, takže to ať si každěj přebere, jak chce.

Ve skateboardingu jsou nějaký disciplíny jako street, U rampa a tak dále, co děláš ty ve skateboardingu, nebo co se ti líbí, co provozuješ?

Hele mě se líbí skateboarding obecně jako, dřív když jsem začínal, tak samozřejmě jezdíš jednu, jak ty říkáš disciplínu, ale myslím si, že skateboarding se nedá jako kategorizovat, jako samozřejmě lidi to dělaj, ty seš street'ák, ty seš bazénák, ale obecně všichni děláme jednu a tu samou věc, jako samozřejmě mám radši bazénový ježdění ale je to jenom díky tomu, že jsem začínal jezdit v bazénech a potom jsem se dostal později k tomu streetu a taky mě to baví, jako je to jiný, je to jinej aspekt toho skateboardingu. Skateboarding mě baví prostě obecně, jako nedá se říct, že se považuju za bazénáka nebo za street'áka, prostě jsem skejt'ák.

Prostě jsi začal bazénem, tak to máš víc u srdce?

Jasně, prostě začínáš s tím, jde ti to, tak ten street obecně je těžkej, potřebuješ k tomu olíčko, v bazénu ho nepotřebuješ, tam se učíš jezdit a myslím si, že je to třeba i pro mě lepší, teď když jsem si jako trochu čuchnul k tomu streetu, nebo jezdím ho, protože mě to trošku baví, tak si myslím, že za ten základ v tom bazénovém ježdění je pro ten street, jako že mi to pomáhá. Protože zvládáš ten skateboard ve vyšších rychlostech, máš ho prostě nějak zmáklej a samozřejmě jedno bez druhýho asi jako nemůže, jako aby jsi se stal nějak jako kompletním skateboardistou, tak by jsi uměl jezdit všude. Takže nevím, jestli ti to pomůže, jako co je lepší, s čím je lepší začít, jestli se streetem nebo s bazénem, si myslím obecně je dobrý prostě začít jezdit a dostat to co nejvíc do nohy.

A čím to bylo způsobený, že většinou jezdci začínají street právě, a pak přejdou třeba do bazénu, a že zrovna ty jsi začal ten bazén? Tys to měl třeba doma někde nebo blízko?

Hele, u mě je to daný věkem, protože jsem začínal pozdě žejo, v osmadvaceti letech, což už je dost pozdě na to začít jako s jakýmkoliv sportem. Skateboarding je v

tomhleto, čím seš starší, tím ty sporty nový nebo ty nové věci, který se máš učit, to tělo se učí hůř žejo, dýl, a pro mě ten bazén byl lepší v tom, že jsem nemusel umět ollie, který je pro ten street základ, jako bez toho se tam nikam neposuneš, a nemůžeš tam nic dělat žejo. Takže pro mě ten bazén byla jako jasnější volba, přijatelnější, jednodušší, jako s tím začít, s tím skateboardingem prostě, protože jsem se tam jenom vozil ze začátku a to mi stačilo, bavilo mě to, a postupně jsem prostě začal objevovat ten skateboarding víc. Takže jako pro někoho kdo začíná takhle pozdě, tak si myslím, že ten bazén je lepší, než přejít rovnou na street, ale samozřejmě záleží na tom, jak každý to má hozený, někdo prostě, ho ten street přitahuje, a i když je mu 25 26 a začíná, tak jde do toho jako na tom streetu. Jako nevím co k té otázce. Je to daný asi tím zaprvý věkem, a za druhý jaký lidi máš kolem sebe. Když máš kolem sebe partu, co jezdí na Stalin, tak těžko, a budou tě bavit bazény, tak budeš jezdit třeba sám, ale zase si najdeš partu jinou. Záleží asi, co tě k tomu táhne jako víc. Jako musí to vycházet z tebe. Nikdo mi neřekl, tady je street, tady je bazén, prostě začínám jezdit a tohle mě baví, a jsou to zrovna prostě radiusy, a u toho jsem jako zůstal nebo začal.

Třeba do budoucna, třeba v padesáti začneš jezdit street?

Tak víš co, já se chci naučit prostě olíčko a to mi stačí jako, a hlavně to ollie, když už pak dokážeš udělat v tom radiusu, vypadá to hezky, je to základní trik, ale když ho umíš prostě a dáváš ho vysoko, a nebo prostě ho máš v nějakém stylu, tak je to furt pro mě jako nejlepší trik, můžeš dělat flipy, můžeš dělat prostě nějaký nesmysly, ale tohle je pro mě víc, jako když někdo vyletí do vzuchu a protáhne prostě ollie. Prostě to se mi hrozně líbí, to bych chtěl, jako že ne můj cíl v tom skateboardingu, ale jako takhle jezdit mi bude stačit no. Mám na to deset let ještě.

Ale myslíš si, že ve skateboardingu jsou nějaká pravidla, zásady, který by se měly dodržovat?

Myslím si, že tam nejsou žádná pravidla, tak samozřejmě takový ty asociace, který pořádají závody, tak samozřejmě tam nějaká pravidla jsou, ale nemyslím si, třeba co se týče bodování, žejo, podle toho, jakým způsobem bodují na závodech, tak tě asi jako do jistý míry dokážou ovlivnit potom, ty výsledky. Protože když jsi jezdec, kterej nepřemejšlí o tom, jak má co zajet, a prostě opravdu skejtuje, opravdu dává fakt dobrý triky, jde mu to, je šikovnej, tak ve finále na to může jako doplatit, protože třeba nejede ty triky podle toho systému, a tam teda jako je to okleštěný, nějakým způsobem se tam vyvíjejí nějaká pravidla a už to není skateboarding jako takovej, ale zase na druhou stranu jako díky závodům, ten skateboarding jde dopředu, a je zase víc v očích té veřejnosti, což je zase na druhou stránku dobře. Takže to je taková těžká otázka, jako zodpovědět, jestli je to dobře nebo ne. Jako měl by to bejt furt sport, jako v mejch očích, kterej je prostě free.

Jak dlouho jezdíš, i když to se dá vypočítat?

Jasně no, tak to budou 3 roky.

Kdo tě ke skateboardingu přivedl?

Já jsem vždycky chtěl jezdit na skatu a dělal jsem prostě jiný sporty, a tak nějak jsem si řekl, že to zkusím. Protože, říká ti spousta lidí, já jsem si původně myslel, že je to hrozně těžký, jako že se to nenaučím, ale potom jsem si řekl, že pakliže to nezkusím, tak to nezjistím. Zkusil jsem to, je to těžký, ale o to víc mě to baví. Jako že to není věc, kterou hned zvládneš a omrzí tě, a jdeš od toho pryč jako.

A co rodiče, postoj třeba, v tvém věku už je to asi jedno, ale postoj okolí, kamarádů?

Určitě to nějak jako vidíš, vnímáš, já to nevnímám, jako mně to je jedno, co si o mně kdo myslí. Ale vidíš to jako asi na lidech. Z mého okolí jako mi to nikdo nedává najevo, že jsem jako starej a že bych to měl nechat jako pro děti, i když samozřejmě si z toho děláme srandu, ale jako ne, nevnímám to ještě, bude zajímavý to jako zhodnotit potom, nebo až třeba za 10 let, jestli budu ještě jezdit, tak pak jestli ty lidi začnou jako něco v tomhleto smyslu říkat, jako že seš na to starej, proč to ještě děláš, ale myslim zase, na druhou stranu, já se obklopuju lidma, který to mají podobně, takže k tomu asi nedojde a na zbytek prostě nereaguju.

A proč jsi zůstal u toho skateboardingu? Co tě zaujalo? Když ses třeba projel poprvý?

Hele jako, mně na tom baví ten pohyb, mně to připomíná surf hrozně, jo ten pohyb prostě toho že jedeš volně, kam chceš, rychle, pomalu, můžeš na tom dělat prostě různý věci svobodně. Baví mě hrozně ten pohyb, ten pohyb mě baví, a proto to dělám.

A změnil se tvůj život? Tvůj přístup k životu, když jsi začal jezdit na prkně?

Hele, nechci říct jako úplně zásadně jakoby jenom díky skateboardingu, ale obecně jako díky lidem se kterýma jsem se skrz to seznámil, tak si myslím, že mě to trošku nasměrovalo jinam. Ale jenom ten skate, ten určitě mi jako nezměnil nějaký životní postoj, nebo nepřemejšlim o tom až tak. Jako lidi říkají, skateboarding mi změnil život a tak dále, a jo, může to tak bejt, ale tak to nemám.

A když se dostaneme dál, dělal jsi i jiný sporty kromě skateboardingu?

Dělal jsem hodně sportů odmala. Hrál jsem fotbal závodně, typickej sport v Čechách, bavilo mě to ale potom prostě, přesně, seš tam svázaný těma pravidlama, někdo ti říká, co máš dělat a je to sport, ve kterým jde ve finále, pak v těch vyšších úrovních, ale i v těch, když to tak řeknu, kde je o hovno, tak to ty lidi hroťej, nemyslím ty fotbalisti, ale ty lidi okolo. Že prostě je tam korupce, už v těch mládežnických oddílech se fakt uplácí zápasy a vyvíjí se na ty kluky hroznej tlak. Málokdo umí pracovat, nebo když já jsem, dneska už je to asi jiný, ale když já jsem začínal tak prostě s těma, s náma jako s těma dětma ty trenéři neuměli, co se týče po psychologický stránce, vést. Jo, křičeli na tebe, místo aby ti to vysvětlili, takže jsem to postupně začal nenávidět jako víš co. A říkal jsem si, proč já budu dělat tuhleten sport, když ty lidi jsou tady okolo mě a jako ve finále ti do života nepomáhaj. Jako fotbalem jako takovým mi do života pomohli v tom, že to je kolektivní sport a táhneš za jeden provaz. To ti pomůže, stejně tak jako individualismus ve skateboardingu. Takže nechci říct, že to jako celkově všechno bylo k ničemu, ale ty lidi, co se okolo toho motali tenkrát v tý době, tak prakticky kvůli nim jsem to přestal hrát.

A když jsem se bavili o tom co jsi dělal, tak děláš i teď nějakou jinou aktivitu, sport? Nemusí to bejt sport, aktivita nějaká pohybová, nemyslím zatloukání hřebíků.

Jasně no pracuju na zahradě (smích). Snowboard, určitě v zimě, s tím jsem začínal před skateboardingem. Díky vlastně snowboardu jsem se dostal ke skatu, což je asi tak jako logickéj přechod, no a co dál. Jako jízda na motorce, to jako jestli se to dá považovat za pohyb, asi jo. Jako vlastně dělám rád cokoliv, jako pohybově. Rád prostě neseďm doma na prdeli.

Takže máš i rád jiný rizikový sporty, nebo někdo říká adrenalinový.

Hele určitě, já jsem neměl teda možnost je ještě jako nějak moc vyzkoušet, by' bych hrozně rád, protože i tím, že o tom píšu, tak je mi to každým dnem bližší a bližší, a přemejšším, chtěl bych jako určitě seskok padákem, to už mám jako dlouho na nějakým listu věcí, co chci udělat, ale začalo mě hrozně lákat jako potápění. Hrozně by mě lákal jako, nebo ne lákal, ale hrozně se mi líbí freediving. Ponor na jeden nádech. Ale to je o technice a o dalších jakoby x letech trénování. A pakliže prostě nejseš přírodní talent na to, takže to vypadá spíš jenom na to potápění s přístrojem. Ale to bych chtěl určitě zkusit.

Přeneseme se zase k tomu skateboardingu? Kolik času se věnuješ skateboardingu? Rozdělil bych to prvně na nějaký období, kdy třeba jezdíš víc.

Hele ze začátku to bylo asi víc, teď už je to míň. Je to daný tím žejo, že teď mám víc práce, takže mám míň času, těch aktivit mimopohybovejch, ještě jako nějaký přibily, takže o to míň mám čas na ten skateboarding, ale zase na druhou stranu, by mě to nebavilo jako dělat každej den. Prostě člověk je unavenej, a samozřejmě je to znát, jako stačí podle mě hod'ka, půl hod'ky denně, asi na nějakou mírnou progres. Když do toho chce někdo šlapat, tak asi víc. Ale za mě je to tenkrát víc, teď míň.

A jak trénuješ? Jak jezdíš na skatu? Trénuješ, nebo bereš to jako trénink?

Hele tyjo, zhruba tak před asi pár měsíci, dva měsíce zpátky, jsem na to tak trošku najel, jako že jsem prostě, abych si odpočinul od kompu, tak jsem prostě odpoledne vzal psa, desku, a šel jsem prostě na Stáčko pilovat oliee jako. Takže se to dá jako považovat za nějakou trénink. Nějakou hod'ku jsem tam strávil, jel jsem domů, někdy jsem byl nasranej že to nejde, někdy jsem to cejtíl, jako že to jde, a rozhodně to pomohlo. A teď vlastně jsem se zranil, a od té doby jsem se k tomu jako nevrátil, tady k tomu modelu. Takže asi to nemám jako v povaze, trénovat.

A když jsme u toho teda, když jezdíš, nejsi zraněný, jestli podřizuješ tomu skateboardingu nějaký jiné aktivity? Třeba i práci, holku, nebo někoho takovýho?

Hele dřív to tak asi bylo no. Dřív jsem ten skateboarding měl, nechci říct na prvním místě, ale dá se říct, že asi i jo, když bych na tom měl odpovědět jako ano ne, tak jo.

Takže se dá říct, že přizpůsobuješ svůj čas tomu skateboardingu.

Dřív jsem to dělal, dneska už ne.

Jak dlouho plánuješ ještě jezdit na skateboardu, nebo jestli se to tak dá naplánovat? Nebo jak dlouho chceš jezdit?

Myslím, že naplánovat se to nedá, ale jako chtěl bych ještě. Sám jsem zvědavěj, do kolika můžeš jezdit žejo. Do kolika to tělo to dává. A já si mysím, chtěl bych ještě tak 10 let.

Považuješ aspoň teď, skate za svůj životní styl?

Jasně. Hele určitě to není můj životní styl, když to porovná s lidma, který to mají jako životní styl. Ty lidi jsou na tom skatu denně, žijou tím. Mám další aktivity, který mě taky baví a dají se přirovnat jakoby pocitově k tomu skatu, ale není to ten skate. Takže životní styl skateboardisty si představím jako člověka, kterej bydlí někde v dodávce u skateparku a žije jenom tím. A víš co, co je jakoby životní styl skejt'áka. Jako že nosí někdo skejtový hadry, nebo občas se jde projet na desce? To musíš žít se vším všudy. A to je potom podle mě životní styl. Takže ho asi nežiju, úplně. Jako

přibližuju se no, jsem takovej. (smích)

Nějaký hodnoty a normy toho skateboardového života tam jsou. Jako, že tě to zajímá, baví tě to, ale že by to bylo přímo?

Jasně, baví mě prostě ten sport obecně, baví mě ty lidi, který v tomhleto skateboardingu jsou, ať už prostě jezdí dobře, a nebo jsou to umělci, hudebníci, který na tom skatu vyrůstali. Jo, je to komunita, skateboarding sbližuje, je to komunita různorodá. Takže abych to zkrátil, tak si myslím, že mě baví ta komunita.

Jsi členem nějakého oddílu? Někaký asociace, nebo nějakého oddílu skateboardového?

Ne.

Nechceš ani bejt, nemáš to rád, nemáš to zapotřebí?

Tak jako nevím, k čemu by mi to pomohlo.

Co pro tebe skateboarding znamená? Zábava, relaxace?

Je to asi svým způsobem odtrhnutí od toho života, tý práce, ani ne tak stresu, protože žádnéj stres moc nemívám. Ale jako lidi který, kdybych ho míval, tak to bude odtrhnutí od toho stresu i, odtržení od těch běžnejch věcí, od tý práce hlavně. Je to vyčištění hlavy pro mě a samozřejmě je to pohyb, takže děláš něco pro svoje tělo, i když je to takový jako zase kontraproduktivní (smích), protože ho vlastně huntuješ dost. Jo, je to voraz, je to relax, vypuštění ventilu.

A bere ti třeba něco skateboarding?

Sílu (smích). Hele jako jo, tak záleží, jak si to hodíš, dřív prostě ten čas jsem měl víc, takže jsem to prostě podřizoval tomu skateboardingu, ten čas jsem využil, že jsem šel skatovat, a teď už jako ne. Teď už prostě spíš mi přijde, že, furt mě to baví žejo, ale už tomu nedávám jakoby tolik času a tím pádem mi to nebere zas až tolik sil. Ale když jsem jezdil víc, tak jasný, nejhorší je pro mě už jako v těch letech, i když furt jako se cejtím úplně v pohodě, tak už přece jenom, jsem dost rozlámanej a jako není to tak, že bych potom skejtování když jako jezdím hodně, že bych byl úplně fresh ráno. Jako že to cejtím i ty další dny.

A když na to navážeme. Úrazy jsi nějaký prodělal?

Hele jako překvapivě ne žádný, který by byly nějak, jako daleko větší úrazy jsem měl z fotbalu než ze skateboardingu.

Nějaký odřeniny, naraženiny?

Jasný, to je bežný žejo, nějakaj jako, teď jsem měl naposled natrženéj sval, ale nic jinýho. Jako bolely mě třeba paty, a to je všechno z těch nárazů žejo, ale jako vyvrknetej kotník, nebo zlomený ruce, nohy, to prostě vůbec.

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout? Jestli chceš bejt mistr světa, nebo si chceš jenom dobře zajezdit?

Hele, tak v mejch letech už mistr světa nebudu (smích), a ani bych asi jako nebyl, i kdybych začal dřív si myslim, můj cíl je prostě to dělat, dokavad' to půjde, a mít z toho radost.

Jaký je tvůj ideální skejtový den? Nebo jaký o něm máš představy? Jakej bys ho chtěl mít, nebo jakej máš třeba?

Hele, začal bych jako úplně večerem (smích), kde bych jako to viděl tak, že pohodička u grilu s partou, léto, pivka, muzika, ráno nemuset vstávat, dát si kafe, dobrou snídani a jít prostě skejtovat až do večera a večer si dát znova to pivko, gril. Jde mi o tu pohodu prostě, ta sranda mezi těma lidma, jo, vyloženě mám rád tu atmosféru, kterou ten skateboarding sebou přináší, protože nepotřebuješ nic hrotit, jako samozřejmě lidi hrotěj, ale já to mám o tom, že to chci mít jakoby takhle.

Dobrá, a je ten den třeba takhle dobrý, i když se ti nedaří?

Hele, dřív jsem s tím měl problém, konkrétně u snowboardu, takže když já jsem začínal pak na skatu, tak už jsem byl trošku vyklidněnej, protože když mi ten snowboard nešel, a přitom byla pohodička, kterou jsem zmínil předtím, mohlo to bejt takhle, na ten super den, a nešel by mi ten skateboarding, nebo nešel mi ten snowboarding, tak prostě jsem byl nasranej. Ale prostě naučíš se žejo, nějakým způsobem si říct, hele o nic jakoby nejde, pakliže bych měl nějaký ambice to někam dotáhnout, tak bych to asi nějak hrotil, ale pak už v tom nemáš jakoby tu pohodičku. Takže, tím že jsem si uvědomil, že to nikam jako už nedotáhnu, tak jsem si to do té pohodičky hodil a dneska když se mi nedaří, tak se na to radši vykašlu a jdu od toho, nehrotím to dál, dřív bych to hrotil jakoby přes to, že to nejde, a pak to vede přesně k těm úrazům, a nebo seš ještě víc naštvanej. Potom to hodíš do kouta, nechceš se k tomu už vrátit, to já nechci. Takže i když se mi nedaří, tak si jdu pohodu.

Když jsme se bavili o těch hodnotách, pravidlech. Spíš teď v tom vztahu k druhým skejtákům, existují nějaké hodnoty, pravidla, nebo něco, co by se mělo dodržovat, nějaký respekt nebo autorita? Třeba ty už jsi starší, tak ještě ke starším, nebo k mladším, prostě vztah mezi těma lidma?

Když to porovnáš s jinejma sportama, nebo nechci říct sportama. Když dám příklad, jako je to furt omílaný téma, ale koloběžkáři, oni za to ani nemůžou žejo, protože tam nemaj žádný vzory, to je nověj sport, dělaj to nový, mladý lidi, a nemaj tam nějaký vzory, ke kterým by vzhlíželi, nebo lidi, od kterých by se mohli učit. A nemyslím jako ty triky, ale myslím tím jako chovat se, umět se chovat v té komunitě. Což mi přijde, že v tom skateboardingu funguje, protože tam máš jak starý prostě páky, tak mladáky, a kamkoliv já jsem zatím přišel do skateparku, tak ne že bych to pocíťoval na sobě, ale vidíš to okolo sebe, a už jako jenom to, že přijde malej kluk, a ptá se tě, jestli si může zajezdit jako žejo. Jo, je to takovej ten, respektuje tě nějakým způsobem a to je dobře si myslím. Ale je to asi daný tím, že to má dlouhou historii a prostě ta komunita se nějakým způsobem nastavila.

Takže spíš zvyk, než nějaký pravidlo?

Rozhodně to není pravidlo, je to něco jako když se narodíš v nějaký rodině, a prostě samozřejmě tam můžou bejt pravidla, taky nemusí, a je to jenom o tom, jak tě vychová jakoby ta komunita, která je potom v tom pozdějším věku nebo může bejt i odmala okolo tebe. Tak pak tak ty se chováš.

Přejdeme dál. Co skateboarding, závody a sponzoring? Začni od těch závodů, co si myslíš, jezdiš je, nejezdiš, jsou dobrý, nejsou dobrý?

Hele závody já nejezdím, ale rozhodně mají svý místo. Je to určitě dobře, že se ty závody dějou, protože obzvlášť na té světový úrovni, protože si myslím že to pak jako přitáhne víc takových těch mladejch lidí. Dneska máš spoustu extrémních sportů, jestli

se dá skateboarding zařadit do extrémních sportů nevim, ale takových těch novějších, free, adrenalinovejch, tak tadyta kategorie prostě, dneska máš spoustu novejch věcí, který můžeš dělat a furt je dobře, jako díky těm závodům si myslím, že potom je to, když seš dítě, tak buď tě k tomu přivede asi kámoš, nebo rodiče žejo. A ty rodiče nemají kde, když nejsou z té komunity, nebo jí neznají, tak jediný možný informace o té aktivitě, o tom sportu, o tom skateboardingu si můžou získat jenom prostřednictvím nějakých závodů, kam jdou, protože je to třeba velká událost v tom městě a lidi najednou jako nemají žádnou představu, nebo mají nějakou představu, většinou mylný žejo, co skateboarding je. Myslej si bůh ví co hlavně o těch aktivitách jinejch, který ke skateboardingu, nechci říct bohužel, ale prostě patří, a když to viděj, tak si o tom dokážou udělat svůj názor, protože to viděj, a už jako jim nikdo neříká je to špatný, je to dobrý. Udělají si svůj názor, a proto si myslím, že ty závody jsou dobrý. Protože potom ty rodiče řeknou jo, nám se to hrozně líbilo prostě, tak skejtuj. A když tohle ty rodiče neviděj, nebo nemají možnost to zažít na vlastní oči, tak můžou mít nějaký zkreslený představy o čem to je, a třeba potom se tady nenarodí další Tony Hawk, kterej by to zase jakoby posunul. Takže myslim, že to je dobře, že ty závody tady jsou.

Dobrá, a sponzoring, co pro tebe znamená?

Sponzoring no. Nevim jako, to já nejsem asi ten, kterej by mohl o tomhle jako mluvit, já na to jako nemam ani vlastně žádný svůj názor, protože jsem nikdy sponzorovanej nebyl, a to co vim, nebo vnímám, fakt nevim jako, jestli je někdo dobrej a zaslouží bejt prostě sponzorovanej takovou tou, dneska je to těžký žejo, dneska prostě i když seš hodně šikovnej, tak taky asi musíš mít ostrý lokty abys byl sponzorovanej a ne jenom čekat, že to k tobě přijde. Je to rozhodně jakoby těžký a těch lidí, který jsou sponzorovaný, si myslim že jsou mraky a spousta z nich by jako asi ani nemělo bejt podle mě sponzorovaný, protože to trošku potom škodí tomu skateboardingu jako takovému, jako co se týče nějakýho progresu, jako toho skateboardingu jako takovýho. Protože jestli je dneska někdo sponzorovanej a umí jenom pár prostě triků, ale má hlavně konexe, tak to už není takovej ten sponzoring, kterej by měl bejt. Ale je to daný tou dobou no. Jako rozhodně je to dobrý žejo, když ty jsi dobrej, tak ti to pomůže rozhodně dál. Pakliže, a setkal jsem se s tím, slyšel jsem to, že na to prostě lidi serou. A pak samozřejmě to štve toho sponzora, štve to lidi okolo, nedělá to dobře jakoby v té komunitě rozhodně, ale to si musí každěj uvědomit, jestli ten sponzoring těm lidem dá a nebo ne. Jako je to rozhodně jedna z věcí, která tu bude furt, byla a bude.

A myslíš, že to je důležitý? Že bez toho by prostě ten skateboarding nešel?

To si nemyslim, lidi by to dělali furt, spousta lidí to dělá, a nejsou za to finančně ohodnocení, rozhodně ne.

Tak se přesuneme do druhý části. Tohle bylo o skateboardingu, teď už to bude spíš jen o té subkultuře. Liší se podle tebe skateboardisti nějakým způsobem od ostatních sportovců?

Jo, jsou špinavý, potetovaný, chlataj (smích). Určitě se lišej jako, protože podle mě i tím skateboardingem prostě se chceš odlišit. Ať už to tak vnímáš nebo ne, tak děláš něco, co byť jako furt v té komunitě dělá spousta lidí, ale v tom globálním nebo větším měřítku je to hrstka. Samozřejmě je víc skejtůáků, než asi horolezců, i když možná to by mě zajímalo, jaký to je to číslo.

To si možná myslim, že možná je víc horolezců.

Jo, jo jaký ve finále je, to nevim.

Někde jsem se dočet, že je snad 4 miliony skejt'áků nebo 10 milionů skejt'áků na světě, ale nevím.

To fakt nevím. Jako zajímalo by mě to asi, kdyby to někdo udělal, to bys mohl udělat (smích). Třeba u fotbalu to zjistíš, protože ty fotbalisti jsou registrovaný, ale skejt'áci nejsou registrovaný.

Možná že budou, do budoucna.

Pakliže patříš do nějakýho klubu, no je to těžký, to nikdo nespočítá jako. Ale zajímalo by mě to číslo no.

Určitě se odlišuješ jako, stoprocentně.

A třeba podobnosti s nějakýma jinejma sportama? Je tam něco?

Myslím si že jo, jako a ty sporty, ať už je to horolezectví, potápění, tak ty lidi to mají hozený stejně, jako to, proč to dělaj, je úplně stejný. Ať už skejtujeteš, nebo se potápíš, nebo skáčeš z padáku. Je to úplně stejný.

Třeba i fotbal myslíš?

Fotbalisti ne, myslím tyhle ty takovýty, když tam dáme nálepku extrémní sporty, oni mají nálepku extrémní sporty žejo, adrenalinový, tyhle ty, který se nedají zařadit do kategorie fotbal, hokej a tak dále. Takže to mají úplně naprosto stejně ty lidi, a vim to, protože jsem v těch komunitách byl a vidíš to hned, žejo.

A myslíš, že tyhle ty lidi si třeba i když každé leze a je to skejt'ák, že si třeba víc rozumí, než jiný lidi?

Rozhodně, myslím si že jo, protože vlastně dělají něco, co je baví a to je jakoby spojuje, mají taky svý komunity, takže rozumí vlastně jeden druhýmu, proč to tak maj, proč to dělaj, nemusí rozumět tomu, jako tomu sportu až tak, ale jako to prvotní, ten pocit z toho co děláš je všude stejnej. Jestli ty vylezeš, pošleš nějakou těžkou boulder, nebo na nějakou horu, nebo dáš na nádech prostě sto metrů pod vodou, tak z toho máš úplně stejnou radost, pocit, jako když uděláš trik poprvý, kterej si nikdy nedal. Ty pocity jsou úplně stejný, takže ty lidi asi víc rozumí, jako myslím si že kdyby byla parta skaterů, a ono se to i děje, že dneska už máš festivaly extrémních sportů, kde už to není jenom o jednom sportu, ale těch sportů je tam třeba 5 a i víc už jako. Dneska v Norsku je třeba festival extrémních sportů, kde je třeba 15 disciplín. Lidi večer se tam sejdou a kalej tam, a jako všichni jsou v pohodě a mají se o čem bavit, protože je to taková větší jako komunita lidí, který to mají podobně. Takže rozhodně tam jako je velká podobnost.

A když teda jsme u tý obecný komunity, tak přímo ta, někdo to označuje skateboardová subkultura nebo komunita, myslíš že ty skateboardisti vytvářejí teda nějakou komunitu, společenství, asi myslíš že jo. A rozumí si ty lidi v ní?

No. Tak to je zas o lidech, žejo, nemusí si rozumět, ale obecně by si měli rozumět a myslím si, že si rozumí.

A máš pocit, že jsi taky v tý komunitě, tý subkultuře? Že tam zapadáš, že tam seš?

Tak necejtím se bejt jako vyčleněnej, ale necejtím se, že bych byl nějak jako, ale já nevím no, je to důležitý samozřejmě toho bejt součástí, nějak tomu přispět, ať už větší nebo menší měrou, ale jestli mám pocit jako nějaký sounáležitosti, tak to asi ne. Nevím no, tak já nejsem jako typ člověka, kterej by jako potřeboval patřit do nějaký komunity,

ale samozřejmě, no nikdy jsem o tom nepřemýšlel, když o tom teďka přemýšlím, tak určitě jsem toho součástí a jsem jakoby za to rád, ale je to pro mě úplně přirozený, že o tom nemusím přemýšlet jako.

A myslíš obecně, že ty vztahy mezi těma subkulturama nebo v té subkultuře nebo komunitě, že jsou založený na přátelství a nebo spíš na tom, že dělali ten sport a pak teprve vzniklo to přátelství?

Tak myslím si že to je, vždycky když někam, asi bych to uvedl jako na příkladu když se jede skejtovat ven. Přijedeš mezi lidi, který jsi nikdy neviděl a ty lidi prostě jsou schopný tě ubytovat u sebe doma. Takže tak, to asi hovoří samo o sobě.

Vyznačují se podle tebe skateboardisté nějakým zvláštním životním stylem? Žijou nějak jinak než jiní lidi?

Tak žiješ trošku jinak asi.

Dokázal bys třeba nějaký příklad?

Hele nevím jak to mají ostatní, ale jakoby já, díky tomu že, a ani ne tak ten skateboarding, protože to je takovej ten pouliční sport, kterej děláš v tom městě a já jsem ve velkém městě nevyrostal, skateboarding jsem neprovozoval od mala, takže na to mám úplně jinej náhled než někdo, kdo tohleto přesně zažil. Ale mně to dalo, ne až tak ten skateboarding, ale vlastně ten snowboarding předtím, víc mě zajímá to, co se děje kolem mě co se týče naší planety, přírody. Jakože jezdíš na těch horách, vidíš to okolo sebe, je to bomba, a pak vidíš prostě, jak lidi tu přírodu niče. A já nechci jakoby víc co, tu planetu ničit, protože ta planeta tady je, my na ní žijem a měla by se líp využívat prostě, neměla by se tolik pustošit a snažim se prostě tomu nějak přispět. I když vim, že já sám to neovlivním, ale aspoň můžu bejt příklad někomu. Takže dneska, když se přiblížim víc té tvý otázce, takže je to tom, že neodhodim třeba papírek na zem, neodhodim PET lahev na zem, neodhodim plechovku od piva na zem, když jsem na nějakým skejtovým tripu, ale hodím jí do koše. A někdo to může vidět, můžou to vidět mladáci jo, nebo byli jsme skejtovat někde v rampě a tam byly všude odpadky, tak jsme přinesli pytel igelitovej a naházeli jsme to dovnitř, kluci co tam jezdili nás viděli a to oni udělali ten bordel. My jsme jim prostě nic neřekli, my jsme starší, oni byli mladáci a od té doby to tam prostě takhle funguje. Jo, že oni si uvědomili, tyjo oni to sbíraj a začali to prostě potom po sobě sbírat taky. A tohle je super.

Dalo by se teda říct, že možná i díky tomu vnímáš líp nebo víc to okolí?

Přesně tak, to jsem chtěl říct, že seš venku, takže je to sport, kterej provozuješ venku a na spoustu místech a vidíš spoustu věcí okolo. Ty neskejtuješ celou tu dobu, vnímáš nějak to okolí a tam kde to znáš, tam to znáš žejo, ale když vyjedeš takhle třeba ven, za hranice, což by každej měl určitě vyjet ven, cestovat a poznávat ty komunity jinde a učit se od nich, tak začal jsem se víc dívat prostě. Takže rozhodně to víc pomohlo mně, ale samozřejmě, to jenom že to tak chceš. Když to lidi tak nechtěj, nevnímaj to, tak jim to ani nepomůže. Ale zajímalo by mě to třeba, jak to maj dneska mladáci. Víš, jak to vnímaj prostě, to prostředí, ve kterým se pohybujou. Jestli to vnímaj nějak víc.

Určitě to vnímaj bych řekl jinak, nevím jestli víc, protože si vem, když prostě skateboardisté jedou městem, tak to město vnímaj úplně jinak. Buď jako hřiště, jo dobře možná že ho ničí se dá říct, ale vnímaj ho jinak, možná že i ví, jo tady je to dobrý, tady je to špatný, a pohybujou se v jinejch částech než normální lidi. Ty to třeba opustili, oni tam jdou.

Jasně, to jo, tak to je jasný, právě říkám, mám na to vlastně úplně jinej pohled než

člověk, kterej vyrůstal v tom městě.

I když nevim, to jak říkáš ty, ten snowboarding možná patří víc k tý přírodě, možná ještě víc surfing, tohle tolik ne?

Tohleto je taková věc, která by se tam měla přenýst a možná, mě to tam nechybí, ale vidim dost často lidi, jak vyhazujou odpadky na ulici. To ti surfař podle mě neudělá, ani snowboard'ák, protože ty chceš surfovat v čistý vodě a ty odpadky jsou velkej problém dneska. Co se týče oceánu.

Ty sporty jsou spojený s přírodou. Drobet je to jiný, ten skateboarding úplně není tolik?

Jako dá se to tam přenýst. Ale otevřelo mi oči rozhodně ten snowboarding. Takže skateboarding, nevim jestli ti v tom pomůže, nevim.

Co skateboarding, drogy a alkohol?

Hele tyjo, tak jakože na to se těžko odpovídá, nemyslím si, že to k sobě patří, jako že řekneš levá a pravá. To ne. To že to tam je, je víceméně jenom tou komunitou zase. A nemyslím si, že by skejt'áci, to se nedá říct ani fetovali, ale nedá se říct, že by ty drogy v tom skateboardingu byly víc, než v jinejch sportech. Ať už zase je to ten zmiňovanéj fotbal, je to všude dneska, akorát prostě ty skejt'áci se tím moc netají.

Prostě si daj brčko, ale není to pravidlo?

Tak brčko je brčko, samozřejmě furt je to považovaný jako droga, ale prostě je to rostlina, která i léčí, takže to zas prostě záleží, o kterejch drogách se bavíme. Myslím si jako že skateboarding a drogy, tam jako nevidim tu souvislost.

To samý i alkohol?

Hele tady jako v Čechách chlastaj snad úplně všichni jako. Takže to si myslím, že to se s tím vůbec nedá spojovat jako. To prostě je takovej národní sport tady v Čechách, chlastat.

Jezdil si, nebo jezdíš někdy pod vlivem alkoholu? Vadí ti to, nebo nevadí?

Pro mě furt je to volnej, skateboarding je pro mě hrozná svoboda, volnost, že si můžeš dělat co chceš, jako v uvozovkách a tak se tak jakoby i chovám. Samozřejmě respektuju pravidla, který jsou tady nastavený, ale jako nerespektuju takový ty nesmyslný pravidla, který jsou tady nastavený. A ne, že bych proti tomu bojoval, ale tak jako přistupuju potom k tomu skateboardingu. Takže nestydím se říct, jako že, jo jasně zakalíš, dáš si pivko, dáš si brko.

To přece je u toho skateboardingu, ale u fotbalu to asi tolik není, nebo při provozování té aktivity?

Tak jasný, to je vlastně jeden z těch rozdílů, proč vlastně ten skateboarding je takovej, jakej je. Že vlastně je to jediná, ale ani ne jediná, jsou další aktivity, ale vlastně tys to načal, nebo řekls to. U tohohletoho, u skateboardingu můžeš zároveň kalit, a můžeš furt skejtovat. Můžeš si prostě ugrilovat něco, dát si k tomu pivko ve skateparku, nebo zapálit si tu cigaretu nebo tu trávu, a furt můžeš prostě jezdit. A nikomu vlastně tím neškodíš jako, neškodíš žádnýmu týmu, je to tvoje svobodná volba. A prostě to k tomu tak nějak jakože patří. Ale úplně stejně tohleto patří k dalším jiným aktivitám. Jo, ať už je to hraní na kytaru nebo prostě ježdění na motorce, freestyle motokros, myslím si, že jde o to bejt v pohodě a jestli na to nějaký lidi pohlížejí jakoby špatně, tak

je to jenom jejich problém, protože lidi nejsou moc otevřený těmhletěm věcem. A ani nemusí být, já je chápu, ale měli by být. Měli by být otevřený novějším věcem, neříkám jako zkoušet, co to s tebou udělá, ale jako rozumně.

A co třeba na závodech? Myslíš, že se to má řešit, nemá řešit? Brát to jako doping, skejt'áci to asi neřeší, nebo řeší?

Hele myslím si že tráva rozhodně nemůže být považovaná za doping, protože tě to hází do stavů, kdy rozhodně nepodáváš nějaký lepší výkony. Jako je pravda, že jsem viděl pár lidí, který na tom zabíjej hrozně, ale furt jako pro mě osobně, je to daleko víc, když někdo vyhraje, nebo se mu podaří vyhrát, když je zkouřenější, než když není. Protože to je jako respekt, nebo ne respekt, je to jiný žejó, je to těžký, to tvoje tělo je ovládaný něčím jiným a doping jako takovej ti pomáhá ke zvýšení nějaký fyzický aktivity, THC tě utlumuje, takže si myslím, že se to nedá považovat za doping.

Někdo by mohl říct že jo, že tě to třeba zklidní, že nemáš takovej strach?

Tak samozřejmě strach ti to může trochu ztlumit, nebo ne ani tak ztlumit, ale já si myslím, že se cítíš jakoby víc uvolněnej, což paradoxně jako může přispívat k tomu, že seš víc v pohodě a líp ti to jde, ale taky naopak žejó. Takže kdyby to pomáhalo každému bez rozdílu, tak by se to asi dalo považovat za doping, ale když na každého to má jiný účinky a je to úplně stejný, jako když by někdo řek, ty jsi tady trénoval, tady v tom skateparku dva roky, já jsem sem přijel poprvé, ty jsi vyhrál, já jsem skončil pátej. Tak on má taky výhodu žejó, ten klučina, kterej tam prostě žije, řekne si, prostě já tady budu trénovat, to je svobodný rozhodnutí, volba každého, jestli to drtit a nebo ne. A to samý je ten joint, jako jestli si ho dáš, aby ses cítil víc v pohodě, tak je to to samý, jako když se rozhodneš, že budeš rok někde jezdit a trénovat si to.

A myslíš, že to řeší mezi sebou, ty skateboardisti ty drogy, jako že on si dal jointa?

Myslím si že vůbec, jeden příklad za všechny, teď nevím jeho jméno, ale vyhrál zlatou medaili na olympiádě snowboard'ák, myslím že to byl nějaký Švéd, myslím že to bylo v účku, no byl zhuľenej a oni vlastně na to přišli, byla tam dopingová kontrola, vzali mu zlatou medaili, po dvou letech mu jí vrátili s tím, že respekt, vyhrát zlato a být u toho zkouřenější si prostě zaslouhuje to, že mu tu medaili prostě vrátí.

Asi tý komunitě to nevadilo?

Komunita za to bojovala žejó, aby mu to vrátili. Jako nikdo nechce být prostě, nechce jít z druhého místa na první jenom díky tomu, že týpek byl zhuľenej a zajel víc, než ten kdo nebyl zhuľenej. Takže si myslím, že vůbec jako tahleta otázka, no překvapilo by mě to, kdyby se řešilo.

Existujou nějaký symboly nebo něco, jak poznáš skateboardistu?

Myslím že to nejde poznat pakliže nemáš prkno pod nohama nebo v ruce.

A mají třeba, když to vezmeme víc do hloubky, nějakou speciální mluvu nebo slang?

Každá ta komunita má, žejó, slang, spíš je to v tom pojmenování triků, a jo, to je asi jeden takovej znak, podle kterýho bys to dokázal rozklíčovat, ale samozřejmě tomu musíš rozumět žejó, člověk, kterej vůbec neví o co jde, ty lidi se začnou mezi sebou bavit a on to zaslechne, tak si myslím že nepozná z toho, že je to skejt'ák. Pakliže neví vůbec, o co jde.

Je to tak zaheslovaný?

No zaheslovaný, jasně, tak jako koukám na to z pohledu člověka, kterej vůbec neví jako, jako kdyby někdo za mnou přišel, nebo se ocit někde a někdo se tam o něčem bavil, a já vůbec jako nevěděl, co používaj za termíny, tak bych jako asi taky nevěděl.

A třeba styl oblékání? Jde to nějak rozlišit?

Dneska si myslim, že už ne.

A jde to nějak aspoň částečně v něčem?

Hele jako, nevim, záleží asi, nekoukám jako na lidi, jak jsou oblečený, takže nedokážu říct, jestli to, podle toholetého někdo jako kategorizuje. Jestli seš skater, nebo ne, nebo jestli to lze poznat, nebo ne. Protože já takhle na lidi nekoukám, takže nevim. Je možný, že prostě někdo když vidí, že má vytahaný. Jako rozhodně ty v tý komunitě to poznáš hned žejo, buď ten týpek má díru v botě, jako poznáš to žejo. Ta komunita a ty lidi co to dělaj to poznaj, žejo. Už jenom touhleto jednou věcí, rozdrbanou botou, utrhaný tkaničky. Člověk, kterej neví, o co jde, tak vlastně toholetého si nevšimne, spíš tě řeší podle nějaký jiný jako vizáže, vytahaný hadry, dredy, tetování.

Myslí si, že nemáš na nový boty, ale ty je máš oskejtovaný nebo tak.

Jasně, nebo si řekne, co to je za bezdomovce no. Takže se to nedá jako tohleto podle mě.

A má nějaký specifický styl?

Oni jsou žejo, v tý komunitě jsou přesně ty subkultury, který buď tihnou k muzice, nebo k umění, takže z toho vznikaj takový partičky. Jo, nebo přesně, někdo poslouchá hip hop, někdo poslouchá metal, a pak to vidíš na tom stylu oblékání a to se pak dá, to je vidět. Obecně ne, ale když už do tý komunity patříš tak jako, pakliže ty lidi, samozřejmě někdo vybočuje víc z tý řady, někdo míň a ty si dokážeš asi udělat obrázek, protože tu komunitu znáš jako celek, kdo tak asi kam patří, nebo ne ani tak patří, ale jak to má prostě.

Hudba a skateboarding? Patří to k sobě myslíš? Umění a skateboarding?

Rozhodně, rozhodně to k sobě patří, protože jak hudba tak umění prostě vychází z lidí, chceš prostě tvořit a něco tě žene jakoby, něco co nedokážeš jako říct, proč to děláš, ale prostě to v sobě máš, baví tě to, nějakým způsobem tě to přitahuje, a zrovna umění a hudba jsou přesně jakoby ty subkultury, který do tý skejtový komunity patří. A zase naopak. Do tý hudební zase, dá se říct, že máš dneska skejtový kapely, takže je to propojený jo. Máš lidi, který dělaj designy na desky žejo, na skejtový. Takže je to zase opět propojený. Takže jo, rozhodně to k sobě patří. Je to spolu nějakým způsobem propojený.

A nějaký konkrétní umění, hudba, dá se to říct?

Tak v těch komunitách, když to zase porovnám s ostatníma sportama, tak obecně, když vezmu tu většinu nebo tu majoritu lidí, co patří do nějaký subkultury, tak jsou tam určitě víc protěžovaný, nebo ne protěžovaný, ale víc tam vidíš určitej druh muziky, kterej se třeba i víc opakuje v těch jinejch komunitách a u toho skateboardingu je to třeba obecně, myslim bazéňáci, nebo lidi, co jezdí bazén, poslouchaj metal a tyhleto věci, lidi co jezdí na streetu jedou hip hop a samozřejmě je to promíchaný. Ale obecně

jakoby se s tím setkáváš víc.

Ale právě může se tam odlišit ten bazénovej jezdec od toho streetovýho, tou hodbou, nebo i tím stylem oblečení?

Jo jasně, tak to je zase takovej ten tvůj, jak si říkal, že to je životní styl ten skateboarding, tak vlastně pro někoho je, ale zároveň tvůj životní styl je i muzika třeba jo, je to jedno s druhým, je to hrozně provázaný.

Dobry, kdo podle tebe všechno může provozovat skateboarding? Co tě může omezovat nebo neomezovat? Proč bys to nemohl dělat?

Hele kdokoliv, jako myslim si, že dneska už, nebo i v jinejch sportech jsou lidi hendikepovaný a dělají to. A viděl jsem člověka, a myslim si, že všichni jsme viděli lidi, jako pár lidí, který nemají nohy a jezdí na skatu. Je to jenom o tom, co chceš žejo. A samozřejmě tohle jsou překážky, který ti v tom brání, ale v mejch očích jsou tyhlety lidi prostě, jako hroznej respekt jim, že to dávají i s těma překážkama. Protože když jsi zdravěj, tak ti v tom nebrání vlatně vůbec nic.

Takže si myslíš, že ti v tom nic nebrání? A třeba oproti jiným sportům? Jde to porovnat? Když to ukážeme třeba na tom fotbalu?

No tak hele u fotbalu je to těžší, tam hele když někdo chce hrát fotbal a nemůže, třeba nemá nohy, tak je v pytli. Tam už to není jako o tom, ale jo no, to je docela zajímavý, to co jsi řekl, protože ten skateboarding můžeš vlastně dělat si myslim, pakliže nejsi jako ochrnutej nějak hodně, úplně, tak ho můžeš asi dělat, ale ten fotbal nemůžeš. Takže vlastně skateboarding má ještě jako takovouhle výhodu (smích). To, mě nikdy jako nenapadlo, nebo nikdy jsem o tom nepřemýšlel, ale když se nad tím zamyslím, když o tom teďka mluvíme tak jo no. Tak já o tom skateboardingu nepřemýšlel jako zas až tak moc, přesně pro někoho je to ten životní styl a jedou to se všim všudy a patří do tý komunity a nějak v tý komunitě víc jakou jsou činný, a to je jedinej dobře, a diskutujou třeba o takových věcech, nebo to téma tam někde jako dřív nebo pozděj někdo vyzdvihne, nebo se o tom píše a tak dále a je to rozhodně dobře. Ale tím, že já to jako až tak, když to řeknu blbě, nežeru, tak mě tyhlety otázky vůbec jako nenapadaj. Ale když se o tom bavíme, tak je to zajímavý. Že i tímhle takhle může se někdo jakoby realizovat v tom víc, než v jinejch sportech, a přitom ten člověk to má těžší, že je hendikepovanej víc než ostatní. To je zajímavý, to je dobrý.

K závěru, něco co bys dodal ohledně vztahu člověka ke skateboardingu?

Tak rozhodně k tomu máš nějakej vztah jako, nedokážu asi ho popsat, jako jestli já k tomu mám nějakej vztah, jako baví mě to, a to je asi jedinej vztah, mezi mnou a skateboardingem. A samozřejmě pak máš vztah k těm lidem, což je zase ale trošku něco jinýho.

Co si myslíš, že je teda na skateboardingu nejlepší věc? Jedním slovem?

Napadají mě jako různý přívčoviny. Jedním slovem to bude těžký jako. Asi to jedno slovo je svoboda.

A nějaký vzkazy, pro nějaký mladý skejt'áky? Co bys jim třeba řekl, nebo obecně pro všechny skejt'áky i neskejt'áky?

Bejt otevřenej vůči jiným věcem.

Ještě něco bys chtěl dodat? Něco, co bys chtěl říct k tomuhle tématu? Něco důležitýho, co se neřeklo?

Myslím si že to je jako dobrý téma. Důležitý, asi aby lidi vnímali tak jak mají a ten sport posouvali a vytvářeli tady podmínky pro tu novou generaci. Rozhodně, určitě bych jako vyzdvihl práci lidí, který se v tom angažujou trošku víc, to znamená, že stavějí ty skateparky a jak tady, tak všude jinde prostě, to je velkej respekt, to je velká dřina, to jsou zedníci, to si asi nikdo neumí představit prostě, co za tím jako je. Jako lidi si myslej, to je skejťák, to je nějakej pól prostě, kterej se tady plácá na ulici, je špinavej a chlastá a fetuje a já nevím co ještě. Ta komunita je mnohem, mnohem víc, než tohle. To prostě je nějaká škatulka, ve který ty skejťáci vůbec nejsou. A proto, říkám, je důležitý, aby lidi byli otevřený jiným věcem a hlavně respektovali ty lidi, který se tady snaží něco dělat, konkrétně tady v Čechách. Prostě každej umí říct, to je nahovno, ale něco jako vytvořit, nebo prostě říct svůj názor a tak dále. Takže prostě rozhodně bych vyzdvihl tyhle ty lidi, který nejsou až tak vidět, ale je vidět ta práce konkrétně těch, co třeba stavěj skejtparky. Spousta lidí řekne, oni to postavili nahovno, ale tyhle ty lidi by přesně si měli vzít tu lžici do ruky a jít to stavět vedle, a chtěl bych vidět jako, jak by to vypadalo. Pak by mohli říct, jestli to je nahovno, nebo ne.

Tak díky, a právě proto jsem to dělal, abych představil trochu ty skateboardisty.

Jasně, je to důležitý rozhodně to přiblížit lidem, který až tolik neví, o co jde. Je samozřejmě jednoduchý jako převzít něčí názor, bez toho, aniž bys zkoumal, jestli to je pravda, nebo ne. Takže tyhle ty věci, to že o tom ty takhle píšeš, a tvůj cíl je to, aby se o tom vědělo, nebo to přiblížíš lidem, který neví o co jde až tolik, řešíš to prostřednictvím rozhovorů s lidma, který to provozujou, tak to je super. Takhle by to mělo bejt.

Tak ti děkuju Lukáši, ať se ti daří.

Příloha č. 6: Rozhovor - Kuba

Kolik ti je let?

Je mi 24 let.

Studuješ nebo pracuješ?

Pracuju jako automechanik v Praze.

Jak bys vymezil skateboarding? Jako sport nebo jestli to pro tebe není sport? Co provozuješ?

Tak v dnešní době už to asi sport je, možná spíš než ten životní styl, spousta lidí to má jako sport a jako sport se to asi i vnímá daleko víc než předtím, před pár lety. Ale pro mě to je pořád spíš jako taková vášeň než nějaký sport. Jezdím, protože mě to naplňuje, ne pro nějaký ambice jako k nějakému vrcholovému soutěžení na olympiádách, ale spíš proto, že mě to naplňuje duševně.

Chápu, takže si myslíš, že celkově to je sport, ale pro tebe to není sport, je to prostě ta vášeň, je to možná něco víc.

Dá se to tak říct no, určitě.

Taková podotázka. Jaký disciplíny ve skateboardingu vyznáváš, jestli jezdíš U rampy, street. Proč je vyznáváš?

Rozumím, vyznávám všechny disciplíny skateboardingu no, každé kout toho skateboardingu je krásnej, ale já se věnuju hlavně streetovému a bazénovému ježdění, taky protože ty rampy tady moc nejsou nikde, minirampy, samozřejmě taky, když jsou někde, tak je jezdím rád, možná i víc než ten bazén. Takže uznávám všechny disciplíny, já se věnuju ale jenom těmhle.

Chápu, určitě každé ten styl toho ježdění, ty disciplíny má nějaký kouzlo, můžeš říct teda konkrétně aspoň u nějaký, co přesně se ti na tom líbí?

No tak samozřejmě, dneska ten streetovej skateboarding se šoupl do techniky, a tam je to vlastně pořád čím dál tím víc ten sport právě, kde to trochu přesáhlo už v některých samozřejmě částech u některých lidí ty hranice právě toho životního stylu, kvůli čemu to vzniklo asi, ten streetovej skateboarding je takovej řek bych možná mainstreamovej, nebo takový nějaký slovo bych v tom našel, třeba na rozdíl od bazénů, kde to je spíš opravdu, že ty lidi jsou tam třeba daleko víc u sebe, spíš si jdou ty lidi zajezdit s kamarádama a i ty závody podle mě když v tom jsou, tak se tak vnímají tak že se spíš kamarádi hecnou, než že se tam jde soutěžit, jestli budu mít za danou disciplínu sedm bodů nebo šest bodů, ale že je to prostě pořád parta.

Takže má to své rozdíly, další podotázka je, jestli teda považuješ skateboarding za sport a jaké je to typ sportu, jak bys to vymezil?

Za sport to považuju, v dnešní době už určitě jo a myslím si, že ho za sport považuje i veřejnost, dost lidí, ale já se snažim dělat to kvůli tý podstatě toho, ale, je to asi sport dneska už.

Jaká pravidla či zásady při skateboardingu dodržuješ, a jaká by měla být dodržována, zda má nějaké speciální zásady a proč, tím myslím, jestli tam fakt nějaký pravidla jsou a nebo nejsou, co se třeba dodržují nebo dodržovaly jako třeba v jiných sportech, nějaká etiketa, třeba i spojený historicky?

Pravidla v tom skateboardingu, jsem rád, tam vlastně moc nejsou, samozřejmě takový ty základní pravidla jaký jsou asi v každé činnosti, jako že chovat se slušně nelikvidovat, neničit to okolí, to sportoviště, skateparky, to samozřejmě je asi zásada, že nepřijdu a nebudu tam vytrhávat kachličky a to jenom protože mě to baví, jak to praskne, ale jinak to asi žádná pravidla nemá, naopak je tam ta kreativita a to využití toho parku, vymyslet něco nového se tady naopak v tom sportu asi vítá. Takže řekl bych že pravidla to úplně nemá, samozřejmě, při nějakých závodech, jsou dané úseky, kde se jezdí a maximálně vyhraničené pole, neviděl jsem že by to vadilo, samozřejmě pokud to nepřekračuje určitou disciplínu. Pokud budou závody ve streetu a já zajedu do bazénu tak to asi nebude fungovat při tom závodě ale jinak pravidla při skateboardingu asi úplně se nehrotí moc.

A třeba myslíš, že byla nějaká pravidla, nebo že budou?

Myslím si, že asi nebyly, naopak ty pravidla, jestli nějaký budou, tak spíš do budoucna, možná se o to snažili, když se to opravdu rozjíždělo, začaly do toho dělat velké firmy, tak možná o nějaká pravidla se tam snažili ale to ten skateboarding si naštěstí žádný nevzal, což je dobrý. Ale pravidla asi nejsou úplně dobrá v tomhle sportu.

Ani si nemyslíš, že jsou dobré třeba nějaké zásady jako respekt ke starším, uznávání nějakých legend, nějaký ty základy jako neudělat z toho sportu něco jiného, než to je? Že se třeba drželi dál od olympiády nebo nějakých takových událostí, a nebo, že nějaký skejt'áci neuznávají třeba skateparky?

Jako ty zásady asi jsou, druhá věc je jestli je všichni dodržují nebo ne, nějaký respekt ke starším by měl být asi všude, ne jenom ve skateboardingu, ale když uvidím pána, kterému je 40 ve skateparku než 15ti letýho kluka, tak samozřejmě k němu budu mít větší úctu, nechci říct, že nemůžu mít úctu k 15ti letému klukovi. Ale když prostě vidím skateovou legendu, tak samozřejmě, to byli lidi, který ty hranice, protože to je celkem mladá sport nebo mladá činnost, posouvaly, posouvaly ten sport někam dopředu. Takže zásady v tomhle určitě jo, respektování starších, to je asi víceméně v každé činnosti. Pravidlem to samozřejmě určitě není, když bude někdo hovořit normálně tak se to asi přenesou i do toho skateboardingu, ale tak to bude, asi i když budu dělat třeba hokej.

Ale asi pravidla, jinak, skejt'áci moc nedodržují, nebo nějaké zásady?

Pravidla jako takový asi ne, a jsem za to rád, pořád se do toho nikdo nesnaží tak nějak dostat, což je super, že se to nedostává na olympiády a takový věci, že tam je pořád ta podstata, kvůli který je ten skateboarding krásnej.

Jak dlouho jezdíš, kdy a proč jsi se skateboardem začal?

Tak já jezdím, dneska už možná nějakých 13 let, plus minus nějaký rok, nevím, úplně přesně jsem to nikdy nepočítal. A jak jsem se k tomu dostal, dostal jsem se k tomu, protože tady v Kralovicích u nás na vesnici vznikl od Opavie nový skatepark a začali se tam kolem toho motat docela zajímavý lidi, a celkově prostě je to nová činnost, která tady vznikla, která tady nebyla, každé si to chtěl zkusit a říkám, motali se kolem toho zajímavý lidi, tak mě to bavilo a zajímalo a naplňovalo.

Takže jsi k tomu přišel sám, ne že by tě k tomu někdo přivedl? Tak nějak tě to napadlo samo?

Ne, nebylo by to, že by někdo řekl, hele pojd' se mnou dělat tohleto. Nejdřív jsem tam začal jezdit na kolečkových bruslích, pak od kamarádů jsem si půjčil skateboard a pak to byla láska a finále no, to jsem věděl, že u tohohle zůstanu.

A pamatuješ si třeba, co tě poprvé na tom skateboardu zaujalo, když jsi jezdil na těch kolečkových bruslích, a kdy se to zlomilo, kdy sis řekl najednou, tyjo, to je dobrý, to se mi líbí, jestli si vzpomeneš?

No, tak mě na tom bavilo to, že ty pocity byly podobný, asi i lepší než na těch bruslích, prostě mě to bavilo víc. Měl jsem k tomu hezčí vztah. Jak říkám, u toho skateboardingu byli taky zajímavější lidi celkově, a kompletně ten sport, ta činnost mě zajímala daleko víc než brusle. Ty brusle byly jenom takovej impulz, když se tady postavil skatepark, tak na něčem tak víceméně vyrazit a moc tam na tom zkoušet něco, ve finále ale ten skateboarding byl číslo jedna.

Co rodiče vůči skateboardingu? Odsuzovali to třeba, nechtěli tě pouštět? Podporovali tě, nepodporovali?

Rodiče na to koukali samozřejmě, jako všichni z té generace 70. let, ale pro ně to bylo něco nového, nikdo to tady neznal na té vesnici obzvlášť, tady prostě dokavad ten skatepark tady nebyl, tak tady prostě nikdo se skatem, nebo možná jeden člověk historicky se tady někde projel, takže rodiče o tom nic moc nevěděli, a bylo jim to vlastně našťestí celkem fuk, byli rádi, že nesedím doma s prstem v nose, ale že se někde venku hejbu a blbnu, mam nějaký vyžití. První skateboard mi samozřejmě koupili rodiče, protože peníze vlastně nebyly, tak to bylo asi jasný no. Takže já bych řekl, že mě podporovali, jako by to mělo asi bejt no. Kladnej přístup dá se říct.

Když jsi začal jezdit na skatu, změnil se nějak tvůj přístup k životu, změnil se nějak tvoje hodnoty? Začal ses jinak chovat, přehodnocovat jinak život? Nebo zezačátku ne, třeba až potom?

Já bych řekl že asi určitě jo, tak ten skateboarding, jak už jsem řekl, je to životní styl celkově, takže člověk se zajímá o daleko jiný věci, začne poslouchat jinou hudbu i když nejenom, teď ještě ta puberta, to mládí, na toho člověka jde spousta vlivů, tak já si myslím, že na mě ten skateboarding měl velkej vliv, tak trošku to měnilo moje vědomí no, a tak celkově, člověk získává samozřejmě úplně jiný kamarády, než kdybych hrál fotbal třeba například, prostě ty lidi jsou tam najednou jiný a koukají se zase na všechno trochu jinak než ostatní. Tak já bych řekl že jo, že mě to změnilo celkem dost.

Tak přejdeme dál k další otázce. Dělal jsi i jiný sporty než jsi začal skejtvat, nebo jsi začal přitom?

Než jsem začal skejtvat, dělal jsem, můžu říct, chvilku, turistickéj sport, turistický závody, nevím jestli to běhání s nějakou buzolou a poznávání stromů a hradů a celkově se to promítalo do času, nevím ani jestli se to ještě běhá, tak to jsem dělal nějaký 4 roky. Pak jsem dělal taekwon-do, pak se objevil skateboarding a šlo všechno stranou, víceméně. Neřeknu, že si nejdu zahrát s kamarádama volejbal, ale není to, že bych se věnoval jednomu sportu.

Jenom jak ses zmínil o kolečkových bruslích, takže to jsi dělal nejdřív, než jsi přešel na ten skejt?

Dá se to tak říct, no tak to byla asi krátká chvíle na těch bruslích, jestli jsem jezdil třeba rok. Pak už se tam do toho montoval ten skateboard.

Ještě se zeptám, jestli děláš i jiné rizikové sporty, kromě skateboardingu, protože si myslím, že skateboarding je rizikovej sport, adrenalinovej.

Tak aktivně určitě nedělám, že bych chodil jednou tejdne někam, nebo pravidelně někam docházel. Longboarding, což je v podstatě hodně blízké odnož skateboardingu, a jinak asi nic. To, že jedu jednou za dva roky na lyže, to asi nemůžu tvrdit, že to dělám. O tom se nedá úplně mluvit, ale ne, no je to jenom ten skateboarding.

Kolik času věnuješ skateboardingu, tak nějak obecně, taky jestli v různým ročním období se to mění třeba, jestli tomu taky podřizuješ další aktivity, práci, rodinu?

Skateboardingu, momentálně, musím teda říct, že se mu, ne moc nevěnuju, ale je to hodně zřídká, protože změna bydliště, a další, tak tam bylo spousta komplikací, a ještě byla zima víceméně teď půl roku, takže tomu skateboardingu jsem moc nedával, když to řeknu jednou za 14 dní jsem se byl svézt. Teďka už začíná bejt hezky, takže teď se mu budu věnovat určitě aktivně a i se tomu už věnuju trochu aktivnějš. Dřív to bylo denně no, když jsem neměl žádné závazky, žádná práce, škola byla, dá se říct jednoduchá, nebo, neměl jsem žádné ambice ve školství, že bych se učil od rána do večera, tak tam prostě to bylo prvotní, seknout s taškou doma, vzít skejta, a nebo rovnou po škole, no tak to bylo vždycky tak.

A třeba, přizpůsobuješ teda nějak ten svůj volnej čas skejtu?

Volnej čas skejtu přizpůsobuju, když mám chuť si jít zaskejtovat, a nebo samozřejmě, když se jede na nějaké výjezd někam, na nějaké trip, zaskejtovat si, skejtová dovolená, tak tam se tomu samozřejmě přizpůsobuju. Ta dovolená tam na to padá, a peněz spousta. Takže jo, ovlivňuje to teď můj život. Možná to tak nebude do budoucna třeba, bude jednou rodina nějaká a takovýchle věcí, a možná že přehodnotim svůj pohled na svět, ale myslím si, že to jen tak nebude.

Považuješ teď skateboarding za životní styl, za způsob života?

Já si myslím že jo, že je to pořád životní styl, to myšlení tam skejtový je pořád, že člověk jde po chodníku a vidí támhle překážku, na který by si hrozně rád zajezdil, normální lidi tam vidí schody. Nejhorší je, že už se to promítá třeba do filmů, kde člověk kouká na Hvězdný války a najednou tam vidí bednu, nebo nějaký volný překážky prostě skejtový. Samozřejmě v tom filmu o tom nikdo ani nepřemejšlel určitě, takže nějaká takováhle deformace je tam, to myšlení je určitě. To na tom skateboardingu je krásný, že se dá jezdit všude, kde je nějakým způsobem povrch sjízdný a dá se vyzkoušet všechno. Na fotbale je to pořád jenom travnatá plocha, tam žádná změna nikdy nepřijde, tady naopak ty změny jsou vítány.

Jsi členem nějakýho oddílu skateboardingu? Jestli jsi tak proč? Nebo jestli jsi chtěl bejt? Nebo si myslíš, že to tam nepatří?

Aktivním členem nějakýho oddílu nejsem, oddíl jsme chtěli udělat v Kralovicích, hlavně kvůli rozvoji nějakýho tady třeba sportoviště, toho skateparku, kvůli získávání nějakých dotací, protože člověk do toho prachy nemůže cpát pořád. Nakonec se to ale ve finále neuskutečnilo, takže nejsem členem žádnýho spolku. Jestli bych chtěl bejt, asi

to nemam jako nějaký cíl, dostat se do nějakýho skateboardovýho spolku, jednak těch spolků zas až tolik není, samozřejmě existují tady věci, jako je Česká skateboardová asociace a takovýchle věcí, ale úplně mě to škatulkování toho skateboardingu moc nebaví, takže nepotřebuju být v nějakým spolku. Ani to neplánuju, nemůžu říct, že nebudu, ale v plánu to rozhodně nemám.

A myslíš si, že ta česká asociace skateboardingu, že je to dobrý? V čem?

Tak já to neodsuzuju, řekl bych že to má svý klady, zápor mě moc nenapadne, ale klady jo, přivádí to mladšasy ke skateboardingu, mladá krev je tam důležitá a díky tomu se dají provozovat nějaký kroužky, i když si myslím, že ten skateboarding, víceméně všichni zatím, málokdo dneska začal jezdit ve skateboardovém kroužku. Když už přijdete kamkoliv a zeptáte se kohokoliv, tak neznám nikoho, kdo by přišel ke skateboardingu díky skateboardovému kroužku. Takovejch věcí takdy v Čechách je hodně málo, a ne každéj jednak u toho vydrží. Věřím tomu, že ty lidi se k tomu dostanou i bez kroužku, ale věřím tomu, že to je dobrý, minimálně ty rodiče věří tomu, že někde někdo povede ty děti a dává na ně pozor, je v tom skateparku, když na to rodiče nemají čas sami. Což je dobrý. Že mu neřeknou mladšasovi, ne, ty si tam zlomíš ruku, nikdo na tebe nebude dávat pozor, nebo že tam budeš někde fetovat třeba, dostaneš se tím k drogám. Takže je to trošku organizovaný, ty tréninky, což není úplně hezký slovo pro skateboarding, ale dá se to taky říct asi. Takže je to na jednu stranu dobrý, ale má to svoje. A jinak asi, skejtová asociace česká klady no, díky tomu se dá samozřejmě jednat s úřadama a je to rozhodně dobrý, když se pořádají závody a má to svý možnosti, v dnešním systému jsou takovýchle věci asi potřeba.

Co všechno pro tebe skateboarding znamená?

Skateboarding je pro mě rozhodně pohybová aktivita, v každém případě, ale hlavně, je to prostě láska celoživotní, od toho sportu se málokdy odchází a je to vášně no. Málokdo to pochopí, nevím jestli budou stejný emoce u jiných sportů, možná podobný, asi určitě, ale každéj odjetej novej trik, i starej prostě. Dostaneš prostě pocit, kterej nemám no jinde, takže pro mě je to vášně no.

Takže hodláš skejtovat, nebo na jak dlouho to třeba vidíš se skateboardingem?

Doufám, že dlouho. Dokud mě to bude bavit, třeba mě to bude bavit měsíc, rok, dva roky, ale já doufám, že celý život.

Co tě na tom nejvíc baví, přímo na tom ježdění?

Na ježdění mě samozřejmě baví ta společnost lidí určitě, která se okolo toho pohybuje, a v každém případě, to, že to je nějakým způsobem pohyb. Jako proč lidi dělají sporty, protože je to baví no. Dělán to proto že mě to baví, nevím, nedokážu si vysvětlit proč to tak je.

Přináší ti ten skateboarding něco?

Přináší mi častá zranění. Ale samozřejmě ta radost z toho skateboardingu jako taková, když se jdu project, nemusím myslet na žádný starosti okolního života, prostě mám v hlavě jenom tu svojí jízdu. A ta volnost, celkově ta volnost toho skateboardingu je krásná. Že mě právě nesvazují žádný pravidla, že nemůžu ject támhle nebo támhle, maximálně nemůžu někde třeba skejtovat, na volným prostranství na chodnicích, dneska se to pokutuje, ale prostě je to jiný než ostatní sporty. Nikdo mě nehlídá, jestli dělám něco takhle, když to dělám pro radost, nedělám to někde na závodech, kde je to nějak hodnocený. Tak to dělám pro sebe, dělám to tak, jak z toho mám já radost. To u

všech sportu prostě nejde, když musím dát gól, no tak musím dát gól. Tady nemusim se za celej den, ani odrazit víceméně. Nemusím vyskočit, nemusím nic. Je to všechno jenom na mě, co já ten den budu dělat a celkově, ne jenom o jednom dnu, ale celou nějakou svojí skateboardovou činnost.

Bere ti něco ten skateboarding? O něco tě ochuzuje?

No možná to zdraví asi. Nemůžu říct, že mě o něco ochuzuje skateboarding. Maximálně to zdraví. Častý naraženiny a pohmožděniny, odřeniny. Samozřejmě někdo je šikovnější, někdo má štěstí na zranění, někdo ne. Já teda jsem na zranění štěstí měl, já jsem měl častý zranění. Ale to je asi jediný.

A neomezuje tě to? Že jsi třeba kvůli tomu ztratil rodinu, holky, že jsi něco nemohl dělat?

Ne, určitě ne. Asi holku, kterou bych ztratil kvůli skateboardingu, tak by pro mě nebyla zajímavá. Když někdo odsuzuje něco, co dělá někdo jinej, tak to je vlastně jeho problém no. A jak říkám, když mě někdo bude odsuzovat za to, že skejtuju, a kamarád by se mnou přestal kamarádít, tak pro mě ten kamarád asi není zajímavěj. Je to ohromnej nesmysl, žejo.

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout a proč?

Já bych u toho chtěl vydržet co nejdýl, samozřejmě učit se nějaký nový věci, to je samozřejmost u toho, a minimálně dělat ty věci co už umim. Tu kvalitu aspoň zlepšovat. Jediným cílem je prostě u toho zůstat, hlavně bavit se tím, jako se tím bavim teď.

Takže to nemáš tak, že chceš vyhrávat?

Nechci vyhrávat závody, nepotřebuju bejt mistr světa a takovýhle ambice prostě nemám. Neříkám, že závody jezdit nebudu nebo nejezdím, miminálně, není to o tom, že bych je chtěl vyhrávat, ale o tom se jich zúčastňovat. Potkávat se s těma lidma. Je většinou o těch lidech tam. Kvůli sobě u toho chci vydržet co nejdýl a prostě ty lidi jsou u toho skvělý, takže takhle asi.

Naplňuje tě ta aktivita? Jaký přitom máš pocity, když jezdíš?

Tak ty pocity se mění. Po pádu pocity asi nejsou úplně super, když se člověk válí na betonu odřenej, tak rozhodně ty pocity nejsou příjemný, ale jinak ty pocity jsou skvělý. Když přijdu domu z celodenního skateboardingu a vím, že jsem si dobře zajezdil, že mě to bavilo, tak jsem samozřejmě šťastnej člověk. A pocity při tom ježdění jsou super, protože jak říkám, nemusim přitom myslet na nic jinýho, ani ve finále nemůžu, protože když budu jezdit a budu přitom myslet na to, jestli jsem zaplatil složenku, tak si asi rozbiju hubu na první překážce. Takže je to ta volnost, pocit tý volnosti, tý bezstarostnosti. Starosti zmizí, takže je to supr.

Jakej je tvůj ideální skejtovej den? Jakou o něm máš představu? Můžeš i porovnat, jakej bys ho chtěl mít, a jakej ho máš?

Nejideálnější skejtovej den, co jsem zažil, je asi, když je člověk někde na skejtový dovolený, s partou dobrejch kamarádů. No tak ráno se probrat, rozkoukat se, nejlepší je rozkoukat se někde na krásným místě, někde v přírodě nebo někde ve skejtparku. Rozhodně je lepší skejtpark v přírodě než skejtpark mezi bytovkama, to myslim spíš to probuzení. S partou kamarádů. První, co se pak řeší, je nějaká snídaně, a pak se jde celej den víceméně skejtovat, nebo motat se kolem těch skejtparků. Jezdí se na různý místa, není to bejt zalezlej v jednom parku třeba, i když neříkám, že je to špatný, někdy to

bejvá lepší bejt zalezlej v jednom parku, a to mi přijde jako ideální den no. S kamarádama, čím ta parta je větší, tím je to vždycky lepší. No a vozit se po parcích, užívat si dne, nemít žádný starosti, jestli odpoledne půjdu do práce nebo ne, ale jediná starost která bude tak, co si dám k obědu, ale to až začnu mít hlad a kde večer budu spát třeba no. I když to většinou ty starosti taky se řeší nějak spontánně, nebo neřeší no.

Takže je důležitý, aby tě to prostě bavilo?

Přesně tak, i když ideální skejtovej den může bejt stejně tak po práci že si půjdu zaskejtovat, naučím se novej trik a budu z toho mít tu největší radost, takže může to bejt i tak . Každěj ten den má něco do sebe no.

Takže ta atmosféra je pro tebe důležitá. A ty dobrý výkony, potřebuješ dát ten trik, jinak si dobře nezajezdíš?

Nene, to ne. Samozřejmě, když budu jezdit po skejtparku a budu se snažit o nějaký triky a neudělám žádněj, nebo prostě ten den mi to nepůjde, tak samozřejmě není to můj ideální skejtovej den, jako rozhodně nějakěj odjetej trik tam podmínkou je, asi určitě, ale když půjdu do skejtparku s cílem se nějakým způsobem jenom vozit a budu se vozit a bude mě to bavit, tak jde o to aby mě to bavilo no. Jsou dny, kdy se ve skejtparku svezu tam, zpátky a budu tam sedět, bavit se s kamarádama, nemusim předvést vůbec žádný výkony, a stejně to byl můj výbornej skejtovej den.

S jakýma lidma rád jezdíš?

Rád jezdím s lidma, který ten sport baví tak jako mě, a který mají na to stejnej pohled. Asi bych si nerozuměl s někým, kdo má nějaký ambice vyhrávat závody a to, že prostě musí ten trik teďkon udělat, jinak prostě nejde domů, a že se ho musí naučit. Tak s těma lidma bych asi úplně, nemůžu říct, nerozuměl si, můžem si popovídat, ale tyhle lidi mě moc nezajímají. Nejsou to ty lidi, který jsou pro mě ty správný. Tyhlety lidí, co z toho dělaj ten sport právě jakoby, na nějakěj úrovni a tak, velký závody a olympiáda, tak ty mě úplně moc nebaví.

A oblíbený místo na skejt? Bud' konkrétně pokud chceš, nebo obecně, něco co máš rád?

No tak oblíbená místa, ono to je někdy tak, že to záleží na tý náladě, je to vždycky prostě, dneska mám náladu na tohle a bude mý oblíbený místo skejtpark na vesnici taky v Kralovicích, a zejtra mám náladu na tohle a budu mít oblíbený místo v Německu třeba. Nebo někde na ulici jenom, na silnici. Takže oblíbený místa, to který mě baví v tu danou chvíli. Může to bejt můj oblíbeněj skejtpark a přijedu tam a ten den mě to prostě nebaví, budu mít chuť na něco jinýho, to asi není takhle no. Není to prostě naškatulkovaný.

Jsou nějaké hodnoty, pravidla, která uznáváš, dodržuješ při skate?

Ne, mě baví poznávat ty lidi, který to dělají, který neničí věci, ale se tím sportem baví. Uznávám lidi, který se tím baví, který to dělají od srdce, tomu skateboardingu něco přináší, ať už to rozšiřujou, protože dobře jezdí, a dělají nový triky, a rozšiřujou to po týchle stránce, nebo to jsou lidi, který staví skateparky, nebo pracujou s malejma dětma. Takže spíš uznávám ty lidi na tom. Ty lidi dělají v podstatě ten skateboarding žejo.

Další věc je skateboarding, závody a sponzoring. Co si o tom myslíš?

Já si myslím, že to je dobrá věc, já osobně závody moc nejezdím, jezdím závody, který pořádají kamarádi, který já podpořím tím, že se do toho závodu přihlásím, jinak nemám nějaký svoje cíle, že bych šel závodit abych vyhrál. Většinou je to jenom o tom se tam přihlásit, spíš cílem toho závodu je udělat třeba nějakou šou, aby se tím bavili lidi okolo, aby to prostě byla zábava. Samozřejmě, když na to náladu mít nebudu tak závodit nebudu, ale závodím kvůli tomu, aby mě to bavilo a aby lidem kolem mě to třeba nějak pomohlo. Jinak závody nevyhledávám, nemůžu říct, že by mě to nebavilo, ale nikdy jsem asi nepodával takový výkony, abych se někde umíst'oval hodně.

Nejde ti teda o to, prodat ten výsledek?

No to vůbec ne. Ty závody jsou dobrá věc jinak určitě, díky těm závodům se ten skateboarding posune dál a je to daleko víc vidět. Při závodech, když to je nějaká velká organizovaná činnost, ty lidi okolo co jdou, se přijdou aspoň podívat, takže jo, rozhodně to dělá nějakou dobrou dojem pro tu veřejnost. Ty lidi to začínají brát spíš dobře než špatně.

Takže říkáš, že tě to může třeba i vyhecovat?

Jo, no rozhodně, určitě, spousta lidí díky závodům podá lepší výkony, třeba, naučí se nové věci. Jo závody jsou určitě dobrá věc.

Co pro tebe znamená sponzoring? Je to důležitá věc, co si o tom myslíš?

Je to asi dobrá věc, podpořit toho jezdce, když je dobrý a má nějaký ambice do budoucnosti, ale myslím si, že by to neměl být rozhodně životní cíl v tom skateboardingu, nějak se jako prosazovat. Samozřejmě spousta lidí mělo ty dny, kdy prostě chtěli být hrozně sponzorovaný, a aby mě někdo podporoval, a být na časopisech a tohle, ale teď rozhodně to vidím tak, že v skejtech ten sponzoring rozhodně není důležitý. Když chci jezdit, tak chci jezdit protože mě to baví, a ne proto, abych měl sponzory. Je to o té zábavě, o té si myslím že by to mělo být. Sponzoring je dobrý, spousta kluků chtějí prostě, nemají prachy a když něco umí a tomu sponzorovi něco přinesou, tak je to rozhodně dobrý, že nemusí furt jeho rodiče řešit skejta, ale že ho dostane od sponzorů. Takže bych řekl že je to dobrá věc, pokavaď sponzor nenutí jezdit závody, což třeba ten jezdec nechce nebo tak, ale to je asi každého věc. Jak zvaží, jestli s tím sponzorem být, nebo nebyť.

A myslíš si, že třeba ve skateboardingu je ten sponzoring drobet jinej, než v jiných sportech?

Jinej je určitě, ve finále ale ta podstata toho je stejná, ale v tom skateboardingu mi to přijde trochu volnějš. Když budu jezdit s formulí, tak musím na formulí vylepenýho svého sponzora, a musím vyhrávat, tady v dnešní době stačí, když budu, neříkám, že to je u všech sponzorů, ale může to být postavený na tom, že budu chodit a fotit se, jenom se o mně bude vědět, nemusím třeba ve finále ani dobře jezdit, nebo bude spousta lidí, který jezdí líp než já, ale jenom proto, jaká jsem osobnost na tom skejtu, tak můžu tomu sponzorovi přinášet nějakou užitek. Takže si myslím, že to není jenom o podávaných výkonech na skejtu. V jiných asi sportech to taky nemusí být tolik, v jiných sportech jsou sponzorovaný i rozhodčí žejo, že mají na dresech našitý samolepky. Takže asi záleží na každém, jak k tomu přistoupí. Taky asi jiný možnosti má mladý kluk, kterej se k tomu dostane, jenom že mu to prostě jde, takže ho chce někdo podporovat, a ten si asi nemůže navykládat podmínky, že by chtěl dostávat tolik a tolik věcí, a že chce jenom chodit, a jednou za týden přinést fotku, tak tak to samozřejmě asi nefunguje, ale

věc je to dobrá ve finále asi. V jistý míře, když to funguje, střetnou se zájmy jak toho sponzorovaného jezdce, tak toho sponzora, tak si myslím, že to je dobrá věc.

Považují se skejt'áci za součást nějaké subkultury? Mají nějaký hodnoty, normy, životní styl? Odlišují se od mainstreamových sportů? Liší se podle tebe skateboardisti nějakým způsobem od ostatních sportovců, společnosti a proč? Jak?

Nějakým svým způsobem trochu jo, skateboarding je, jak by řekli lidé, je takovej sport, kterej je opravdu spíš životní styl tímhle směrem, takže tam asi určitě se to liší. Člověk trénovat nemusí a může jenom chodit do skateparku, může si dát nohy nahoru. Určitě se to liší no.

Napadla by tě třeba nějaká odlišnost?

Nejsou pravidelný tréninky, nemáš žádnýho vedoucího, trenéra, samozřejmě ho můžeš mít, ale většinou se to nestává.

A nějaký podobnosti s ostatníma sportama?

Tak člověk samozřejmě trénuje, trénovat musí, dělají se závody, kontesty, jako asi každej sport to má no víceméně. Ale je to jiný, protože je to takový volnější, i na těch závodech, to není takový, jako když běžím na olympiádě, nebo na nějakých atletických závodech, tak je to všechno trochu jinak no. Ty závody, tou svojí organizací to bejvá volnější.

Často je slyšet spojení skateboardová subkultura. Máš pocit, že skateboardisti vytvářejí nějakou komunitu nebo společenství?

Já si myslím, že skateboardisti se znají navzájem dost, protože jednak jich tolik není, takže to společenství jako jo, protože když to porovnáš s fotbalem například, tak fotbalisti znají pár kamarádů z okolních vesnic, když to vidím tady v Kralovicích například, ale ten skateboardista, protože jezdí skejtovat támhle a támhle do Prahy, Plzně, tak ty lidi poznává. Takže dá se říct, že to je taková větší rodina, než u ostatních sportů, protože těch skateboardistů je míň a není tam taková rivalita. Prostě když jdu na fotbalovej zápas, tak ty druhý prostě chci porazit a je mi jedno, jestli jsou támhle ocať nebo kdo to je, ale prostě jsou to pro mě soupeři. Tak u toho skateboardingu to tak úplně není. Nebo samozřejmě, spousta lidí to taky tak má, ale většinou to tak úplně není.

A máš pocit, že jsi její součástí?

No tak to je asi každej si myslím, kdo teda opravdu to nebere jako sport a do toho skateparku, nebo kam se chodí jezdit, tak nekouká jako na soupeře, což je vždycky špatně.

A myslíš, že je třeba nějaká velká komunita, a pak se dělí do menších podskupin?

No tak spíš jsou jako partičky, každej má nějakou svojí partu, s kým chodí často jezdit. Že by se to dělilo do nějakých menších podskupin, to asi úplně ne, ale každej má tu svojí partu, a potkává se s jinejma partama, že když se jede na vejlet do Plzně, nebo se jede na Mystic, tak tam je plzeňská parta, takže se to celý zvětšuje třeba.

Na jakým základě teda vznikaly ty partičky? Přátelství, nějakým vztahu, nebo to záleží na místě, kde bydlíš, nebo jak si myslíš, že se ty partičky utváří?

Určitě záleží na přátelství, jak je člověk přátelskej, může člověk jakkoliv bejt ve velkým městě, může tam bejt spousta lidí a když se prostě nespřátelí, bude tam chodit, nebude se s nikým bavit, tak je to asi to, ale určitě to záleží na přátelství, na tom místě

kde člověk bydlí a taky kam jakoby jezdí. Když budu sedět na vesnici, v malém skateparku a nikam nebudu chodit jezdit nebo nebudu chodit na akce okolo, tak samozřejmě se nespřátelím s těma ostatníma. Ale určitě je to daný tím přátelstvím a tím místem pobytu.

A myslíš, že třeba záleží na tom, co děláš, že třeba když někdo jezdí bazénem, že spíš se seznámí s bazéňářema, nebo když někdo jezdí někde street?

Jo tak to určitě, protože když budu stát celý den u bazénu, tak se samozřejmě seznámím snáž s bazéňářem, kterej tam bude se mnou než se streetákem, kterej bude jezdit na bedýnku dole někde vedle. To je jasný. No ale myslím, že to není daný tím, že ten je bazéňář, tak se nebude bavit se streetákem, nebo takhle, ale je to zase o tom jak bude přátelskej si myslím.

A ten vztah k tomu sportu bude jinej třeba u nějakýho profesionálního jezdce, že se budou spíš utvářet skupinky takhle, nebo ty co tím žijou, tak si chtějí jít zaskejtovat v pohodě?

Já si myslím že to asi nebude takovej rozdíl, jestli je to někdo, kdo jezdí sám pro sebe někde ve skateparku a nejezdí závody, nebo profík, kterej jezdí ze závodu do závodu, tak já si myslím, že i ty profíci, jsou přece jenom taky lidi, a proto ten skateboarding je takovej, jakěj je. Není to taková rivalita, samozřejmě, ty lidi tam chtějí daleko víc vyhrávat, ale protože tam jde i občas o docela veliký peníze, ale furt to je prostě takový, že když jsi udělal lepší trik, tak jsi vyhrál a jdu tě obejmout, protože jsi blázen. Ne jako ve zlým, takže asi takhle. Ale já myslím, že to je asi víceméně stejný.

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem? A jakým? Něco co je specifické pro skateboarding?

To si myslím, že asi je kus od kusu. Tam se nedá říct, že by každej měl nějakou zvláštnost, že by skateboardisti fetovali nebo chlastali nebo naopak. Jako udržovali nějakou životosprávu. Já si myslím, že to je na každým, jak kdo to bude dělat. Ze svý zkušenosti vím, že je spousta skateboardistů, který chlastají a hulej a tyhle věci, a další parta, který ani nepijou a pijou vodu a i když na to třeba ani nevypadají, tak pijou vodu a nedají si maso a to asi je kus od kusu. Že si myslím, že to není daný nějakým životním stylem, jako oblíkání a nějaká vizáž je asi taky každýho věc.

Myslíš teda, že mají nějakěj typickej životní styl? Oproti ostatním lidem? Že se prostě nějak odlišujou?

Možná tak jako tím, že opravdu drží ty party a to přátelství víceméně se všema. Že opravdu ta známost tam je jakoby velká, že prostě mezi těma stejťákama je to dobrý myslím v tomhleto.

Co si myslíš o tom, že jsou nějak volnějši třeba? Nebo jestli jsou víc v pohodě?

Vůči skejťákům určitě. Jako bejvá to tak, že když skejtuju, a někdo skejtuje taky tak samozřejmě mam k němu blíž, než když někdo vedle na hřišti hraje fotbal. Ale samozřejmě s těma lidma se vídáš, takže tak to je.

Jsou pro ty skateboardisty teda důležitý nějaký pravidla?

No pravidla asi ne, o tom už jsme se bavili minule. A pravidla, co se týče oblíkání a nějaký životosprávy nebo životního stylu, tak tam asi pravidla žádný nejsou. Jsou lidi, který jezdí uhlazený a opravdu si na svým vzhledu zakládají, pak další, který pro prdel

jedou světové pohár v borat'áckejch tangách a neřeší to, prostě nic, a je to prostě sranda a chtějí bejt volný. Tak o tom ten skateboarding dost je, že je to volná záležitost.

Tak přejdeme dál. Co drogy, alkohol a skateboarding? Patří to k sobě?

Já bych neřekl, že to k sobě patří, to asi ne, ale samozřejmě je málo skateboardistů, který nepijou. Jako pár jich znám, a drogy určitě ne. To, že někdo hulí, to nezáleží na tom jestli skejtuje nebo ne, to je prostě každýho věc, každej to má jinak, já myslím, že to není typický pro ten sport, pro ten skateboarding. Já si myslím, že i dokonce většina skejt'áků nehulí, nebo větší púlka.

A co ty, alkohol a drogy, když třeba jezdíš?

Já samozřejmě, nějaký pivo si dám. Není dobrý se zbořit, pak to nedopadá většinou moc dobře, protože ta rovnováha a stabilita se tím alkoholem dost naruší, když je to ve větší míře, když si člověk dá pár piv a pak celej den skejtuje, tak ty piva vyjezdí, ty se dostanou pryč. Nějaký hulení, zase záleží na tom, v jaký míře. Když chci celej den skejtovat, tak se nemůžu nahulit jak blázen, protože pak jsem jak gumák, sice mě to baví dost, ale není to ono. Takže, snažím se spíš nehulit při skateboardingu. Takže já to mám takhle.

Takže říkáš, že když nějaký drogy, tak alkohol občas a občas brčko?

Občas brčko, když to není nějak moc. Spíš když se sejdem a skejtuje se už do večera, tak večer už se tam ty lidi jenom tak vozí tak to brčko asi není problém.

A teda obecně, myslíš, že patří drogy do skateboardingu? Je to tam víc než v jinejch sportech? Třeba, když se podíváš na fotbalisty, srovnáš to proti skejt'ákům?

Já si myslím, že fotbalisti, to zase mají trošku jinak, já si myslím, že třeba skejt'ák tolik nechlastá jako fotbalista, když to vezmu tady, když vidím místní fotbalisty. Ale zase, dá se říct, že víc skejt'áků hulí a fotbalisti na to koukají většinou špatně, takže takhle bych to možná viděl. Samozřejmě může to bejt jinak. Fotbalisti, který frkaj něco, jedou na něčem jiným. To je asi kus od kusu, já myslím, že záleží na člověku.

A ty jezdíš pod vlivem drog, jak jsi naznačil?

Pod vlivem drog jezdím minimálně. Alkohol taky. Když si jdu zaskejtovat, tak si s sebou vezmu radši vodu, než tři piva.

A myslíš, že to k tomu patří? Že skejt'áci, když jdou jezdit, že si dají třeba pivko, vezmou ho sebou, nebo brčko?

Já si myslím, že to pivko občas k tomu patří. Když chodím každej den skejtovat, tak samozřejmě si pivo s sebou neberu. Ale když se jede na nějaký trip, jednou za nějaký čas, tak to pivo prostě patří to k sobě, k tej zábavě. Tím pivem se nikdy nic nezkazí. No a ty drogy, záleží na tom. Může nás 10 jet na trip a zahulí si dva z toho. A to ještě třeba ani ne při tom ježdění. Takže to si myslím, že není daný tím, že to k tomu patří. Asi ne, řekl bych, že to k tomu nepatří.

Rozumí si členové skateboardové subkultury? Mají něco, čím se odlišují od ostatních lidí, čím se naopak podobají ostatním sportovcům?

Já si myslím, že si rozumí. Právě to je daný tím, že tam není taková rivalita. Když většinou to jsou kamarádi, se kterýma tam jezdíš, všichni trénujou víceméně spolu, a

hlavně i na těch závodech je to prostě tak, že když někdo udělá lepší trik, nebo zajede lepší jízdu, tak to ocením, nebo ocení to i další soupeři když to tak řeknu. Takže tam ty lidi drží spíš u sebe. Když ty lidi jedou někam na závody, tak tam jedou s tím, že tam potkají spoustu kamarádů třeba a že si ten den užijou. Samozřejmě někdo tam jede závodit, vyhrávat, ale i tak když budu dobrej, budu tam chtít jet vyhrát, a uvidím že kamarád tam dal daleko líp, tak mu jdu pográtulovat a naopak nebudu na něj naštvanej, ale naopak budu rád z toho, že to takhle dal, protože je to nejlepší se na to podívat.

Takže de facto, ty skaters, nebo skejt'áci když se potkají, tak si rozumí?

Já myslím, že daleko víc, než v jinejch sportech, není tam taková rivalita. Samozřejmě nevidím do většiny sportu, do nějakýho zákulisí, ale já si myslím, že ta rivalita je hodně malá, ty lidi si víc rozumí.

Takže se v něčem odlišují od ostatních sportovců?

Minimálně tím, že drží víc při sobě asi.

Je něco, podle čeho se skaters poznají? Existují nějaká symbolická vyjádření, reprezentující příslušnost ke sportu?

To, že někdo si nese skejta v podpáždí, tak to je asi jediná věc, která mě napadá, že potkávám skejt'áka no. Dneska skateboardový oblečení, nebo skateboardový značky nosí spousta lidí a nemusí mít se skateboardingem společnýho vůbec nic. Dneska se bez skejta skejt'ák pozná hodně těžko si myslím.

A co nějakej slang třeba? Mluva, odlišuje se specifická?

No tak to asi jako u každýho sportu. Provádí se nějaký triky a ty se nějak jmenujou. Takže když se baví skejt'áci, je parta skejt'áků a u toho dva neskejt'áci, tak ty dva tomu většinou moc nerozumí. A to samý je ale, když půjdu do party golfistů a ty se budou bavit o golfu, no tak taky tomu budu prd rozumět. Já si myslím, že v tomhleto je to asi stejný jako u každýho jinýho sportu. Takže dá se říct, že má nějakej specifickéj slang.

A třeba nějaký slova, který tě napadají, který jinde nepoužíváš? Třeba když jsi ve skateparku, co tam slyšíš nejčastěji? Co nejčastějš používají skejt'áci? Když dají nějakej trik, oslavujou to nějak?

Tak tam to spíš je tak, že pochválí, "dobře ty" a nějak si plácneš, spousta lidí se objímá a tyhleto věci, takže já myslím, že to spíš oslaviš tím, že si to dáš nějak najevo. Ale typický slova nevím, nevybavím si.

A nějaký speciální slova, označení něčeho, tak to samozřejmě jsi říkal, popis těch triků?

No, popis triků a popis míst, kde se ten trik dělá většinou.

Specifický styl oblékání?

Většinou, bejvá to tak, že skejt'áci nosí ty skejtový značky, nebo značky, který se skateboardingem zabývají, dělají věci pro skateboarding, stejně jako ostatní sporty.

Ale jak říkám, skejtový oblečení nosí dneska spousta lidí, který se skejtem nemají nic společnýho, nosí to jenom proto, že se jim to líbí, nebo protože je to moderní možná, nevím. Takže skejt'áka na ulici jako, pokavaď nemá skejta v ruce, nebo na něm nejede, tak se skejt'ák blbě poznává.

A jde to poznat jinak? Nějakýma maličkostma, detailama?

No tím, že ho jenom potkám na ulici, tak to mě nic nenapadá. To co může mít skejt'ák, může mít i neskejt'ák a naopak. Opravdu skejt'ák, pokud nemá skejt, tak poznám v davu lidí, že to je skejt'ák.

Napadne tě nějaká odlišnost skejt'áků od normálních sportovců? Obecně od společnosti?

Jak jsem říkal, není tam tak vysoká ta rivalita, ať v tom závodění, nebo při normálním skateboardingu.

A když se zaměříme třeba na ten styl mluvy, a nebo oblékání?

Tak je to daný tím, že dělám nějaký triky někde, který se nějak jmenujou, takže se bavím a říkám to tak, jak se to říkat má, takže styl mluvy je daný asi tímhle. A oblékání, tam je to absolutně svobodný, někdo má rád takovýhle kalhoty, někdo takový. Tam je to asi fuk.

Kdo všechno může provádět skateboarding?

Já si myslím, že víceméně každéj. Dneska na výborný úrovni jezdí holky, což dřív moc nebejvalo, těch bylo hodně málo, dneska holek strašně přibývá a strašně diktují, je to šílený úplně. No takže ženský, který tam nebyly, tak ty tam teďka jsou. Další věc je ta, že skejtovat může dneska asi každéj, od malejch dětí je spousta tříletých, čtyřletých která už na tom jezdí a tátové je k tomu vedou. Další věc je, můžou na tom jezdit i senioři, je to skvělejší dopravní prostředek, dá se vidět padesátiletý skejt'ák, šedesátiletý skoro, možná i jo. Takže já si myslím, že to není daný tím věkem, nebo nějakým stylem, může to dělat asi každéj. Samozřejmě ta úroveň toho skateboardingu se může lišit, ale to je už na talentu si myslím už potom.

A jsou teda nějaký omezení, aby lidi nemohli provozovat tenhle sport? Třeba, že volejbalisti by měli bejt vysoký, něco v tomhle smyslu?

Já si myslím, že to může provozovat úplně každéj, od tříletých holek až po šedesátiletý pány. Na povaze asi taky nezáleží, samozřejmě můžu chodit do skateparku a nemusím se s nikým bavit a můžu si myslet, že ostatní jsou idioti a ten sport můžu dělat. Já myslím, že omezení tam není vůbec žádný. Je to volný, jak říkám, to je hodně volný a může si tam každéj dělat víceméně, co chce.

Takže na otázku, jaké by mohly být překážky pro lidi provozovat tenhle sport, tak si myslíš, že žádný?

Prostě člověk chce a už záleží jenom na něm, jak to bude dělat dobře, nebo kolik tomu věnuje času, jak se chce co učit, jak má strach a takovýhle věci. No ale i když se budu bát a budu se hodně bát tak se naučím lehký věci. A když to budu dělat, protože to chci dělat, že mě to baví, tak nepotřebuju skákat někde schody jak blázen a budu dělat malý věci na malejch překážkách a bude mě to bavit.

Takže třeba finanční překážky, dostupnost toho sportu?

Tak samozřejmě, pořídit si nějaký skejt, to určitá suma je, ale to je asi u všech sportů. Když budu chtít hrát golf, tak si musím koupit hole, když budu chtít hrát fotbal, tak si musím koupit kopačky minimálně třeba. I když možná nemusím, můžu tam běhat v kečkách, ale nebude to asi fungovat tak dobře, nevím. To má asi každéj sport, nějaký to svoje vybavení, pokavaď nebudu dělat kotrmelce závodně, na tom asi můžu bejt nahej.

A nějaký materiální záležitosti? Třeba skateparky, překážky?

Tak skateparky jsou volně přístupný většinou, a když nejsou překážky tak můžu jezdit na ulici no, můžu jezdit na plácku.

A co třeba sociální překážky? Myslím jako že společnost by třeba odsuzovala, nebo třeba učitelé, který by to zakazovali, rodiče?

Tak ono spousta lidí má spojenej ten skateboarding s tím, že jsou to výtržníci a že ničí věci kolem sebe, jako zábradlí a zídky, různý obrubníky a tohleto, a že to jsou feťáci a alkoholici. Tak společnost to možná tak daný má, takže když půjdete skejtovat ven, takže možná vás někdo z danýho místa vyhodí, což se stát může. Ale zase na druhou stranu, dá se toho člověka i pochopit, když budu někomu odírat čerstvě postavenou zídku u schodů, tak bych možná byl asi taky naštvanej, kdybych si to doma udělal sám, a někdo mi to tam potom zničil. To jako je jediná je možná překážka, že ty ostatní se na ty skateboardisty takhle dívají. Ty mladší generace už to taky tak nemají, dneska už ten sport je branej v daleko širším měřítku, ale u těch starších generací možná se člověk může setkat s odporem.

Je něco, co bys dodal ke vztahu člověka ke skateboardingu?

Měla by tu bejt hlavně ta láska k tomu sportu, že mě to baví a mám tam ty přátele a tohleto, to je hlavní vztah, ta volnost k tomu sportu.

A nějaký zajímavosti nebo i problémy, se kterýma se setkáváš při ježdění na skatu?

Problémy většinou žádný, pokavaď to nejsou moje nějaký fyzický problémy nebo psychický, mám z něčeho strach nebo tak, ale jako problémy nemám. Tam naopak problémy nejsou, tam problémy všedního života ve skateparku nemám, to je jedna z věcí, proč ten sport mám hrozně rád.

A zajímavosti, nějaký zajímavý okolnosti, netradiční věci, vzpomeneš si na něco, setkáváš se s něčím?

Asi nic typicky zajímavýho pro skateboarding, spousta věcí byla v tom, co už jsem řekl, nic mě teď nenapadá.

Jaká je pro tebe nejlepší osobost na skatu? Vzor?

Asi nemůžu říct jenom jednoho jezdce. Pro mě je to spousta kamarádů, se kterejma skejtuju, jsou pro mě hodně inspirativní, protože když vedle vás někdo dělá něco, tak se mi to líbí, chci to zkusit. Takže to je spousta kamarádů i blízkých. Ale i profesionální jezdci, protože těch skejtovějch videí je dost a hlavně ty profíci se dostávají do videí. Vzor seš ty určitě a z profíků to může bejt Dameson, Mark Johnson, Chris Haslam.

A můžeš třeba říct, proč se ti zrovna oni líbí? Mají něco specifickýho, něco osobitýho, proč zrovna tihle jezdci se ti líbí?

Rozhodně věcma, který dělají, je to kreativní, dělají to tím stylem, kterej se mi líbí, že většinou zajedou něco tady, něco v bazénu, zajedou něco na streetu. Takže všestrannost, která je prostě neskutečná, a hlavně jsou prostě kreativní tyhle lidi, dělají to trošičku jinak, než ostatní. Zábava hlavně, je vidět, že je to baví, že to nedělají jenom proto, že musí někde něco natočit, ale prostě dělají to proto, že je to baví.

Co je na skateboardingu ta nejlepší věc? Jestli to můžeš nějak říct?

Určitě ta volnost.

Máš nějaký vzkazy pro začínající skaters, nebo obecně pro všechny?

Pro začínající skaters, tak jestli chcete někdo začít, tak to dělejte proto, tak vás to musí bavit. Když tam budete, a budete to dělat jenom proto, že to je moderní, tak to se na to vykašlete. Dělejte to proto, že vás to baví. Buď ten skateboarding, protože vás baví ta činnost, nebo protože vás baví tam být. Dělejte to pro zábavu, asi pro všechny bych to řekl možná i.

Nějaká věc, kterou bys chtěl říct, na kterou jsem se nezeptal, co by se hodilo dodat? Něco obecně o skateboardingu říct, vzkázat někomu, společnosti, sobě?

Já myslím, že asi to co jsem víceméně chtěl říct, už jsem řekl a už to asi nebudu protahovat.

Já ti děkuju za rozhovor.

Příloha č. 7: Rozhovor - Jiří

Kolik ti je let?

27.

A studuješ nebo pracuješ?

Už pracuju.

Kde pracuješ?

Pracuju v marketingu a v oboru interní komunikace.

Dobry, tak ted' uz prejdem primo na rozhovor. Takze jak bys vymezil, popsal skateboarding, co provozujes? Treba lidem, co o tom v zivotě neslyšeli, jak bys to popsal, co to je?

Je to úplně nesmyslná zábava, ježdění na prkně, na čtyřech kolech (smích). No asi tak no. Jako z hlediska přínosu společnosti nula.

Dobry, a považujes teda skateboarding za sport?

No, tak ono se to dá brát určitě jako sport, ale tak jak to dělám já, tak to sport určitě není. Je to třeba aktivita nějaká pohybová, která třeba může tomu tělu prospívat, a nebo taky ne významným způsobem (smích). Ale tak určitě, ono to má podle mě asi víc možností, jak se na to dívat. Třeba jako prostě street league, to už je regulérní sport, vysílaj to na ESPN, což je největší server, kde vlastně se vysílá sport.

Přejdeme přímo k tobě. Jakou disciplínu ve skateboardingu vyznáváš? Tím myslím jako styl jízdy, street, vert, bowl, freestyle?

Hele no asi jsem začal jako na streetu, protože jsme jinej skatepark neměli, takže to je mi asi nejbliž. Občas v rampě, ale tím jak stárnu a všechno mě bolí, tak bych se chtěl naučit jezdit v tom bowlu, ale už mi to moc nejde.

A co se ti konkrétně líbí na tom stylu bowlovým, na bowlu, že bys to chtěl dělat?

Hele, že se na tom vlastně můžeš jenom vozit a i tak tě to může bavit. Že tam nemusíš dělat vůbec triky a jenom si tam hledáš tu lajnu.

Dobry, takže ty ted'ka upřednostnuješ ten street před ostatníma, se dá říct?

Tak vzhledem k tomu, že na Stalina to mám 5 minut a po práci je to taková jako jasná volba, tak až tam se divím, že jsem jako dlouho nejezdil v radiusu.

Dál, přejdeme drobet k jinému soudku, jaká pravidla či zásady při skateboardingu dodržuješ? Nebo jestli nějaká vůbec jsou, nebo měla by být dodržována? Nebo hodnoty, zvyky?

Hodnoty zvyky jo?

Nebo pravidla?

Jak to myslíš jako pravidla, no to je takový jako že, no pro mě to je třeba jakoby o tom, nebo líbí se mi na tom, že to vlastně žádný pravidla nemá. Maximálně, jediný pravidlo, který se asi snažím dodržovat, je přijít, trošku se rozehrát, roztáhnout, a nedělat hned žádný jako blbosti, abych se zbytečně nezranil.

Jak dlouho jezdíš, na tom nesmyslu, jak jsi říkal?

No, tak to bude, to bylo tak ještě na základce, to jsou tři roky na základce, čtyři na gymplu, 5, 6 na vejšce a já myslím, že to bude pomalu 15 let.

Víc jak půlka života se dá říct?

No víc jak půlka života, to je vlastně poprvý, co jsem si to uvědomil.

Kdo tě ke skateboardingu přivedl? Ty sám anebo nějaký vnější iniciativy?

Hele tak jako koupili jsme si to, když jsme byli malí, že jsme sjížděli kopce, nějaký ryby, pak to leželo pár let doma, a pak jsem vlastně chodil na karate, a kluk tam s tím přišel, ukazoval olliečka a říkám, hele, to je asi dobrý, a to bych asi chtěl umět no. Takže jsem se s nima nějak dal dohromady a od té doby jsem nepřestal.

Takže to bylo z tvý vlastní iniciativy?

Jo no, naši, ostatní, ty to brali spíš naopak.

Takže, rodiče to brali jak? Neutrálně?

Hele, spíš jako negativně, protože v jejich očích já jsem do té doby dělal hokej, fotbal, karate a prostě vždycky jako nějaký institucionalizovaný věci, který prostě oni znají a tohle jako bylo něco, co v jejich očích stojí moc peněz a je to úplně k ničemu. Takže třeba skejty mi vlastně jako nikdy moc nekupovali, nebo jsem si prostě, když už, tak třeba jsem musel rozbít celej jako balkón, tam byla takováhle vrstva betonu a já jsem tam zbíječkou to rozbíjel celý odpoledne. A dostal jsem za to skejta.

No a co tě poprvé, když už jsi na tom začal jezdit, zaujalo? Proč jsi u toho zůstal?

Jako v té době to bylo asi o tom, že jsem chodil na to karate žejo, a předtím jsem dělal ty týmový sporty, kde je to prostě vždycky o tom, že musíš se chovat nějak, nebo někdo ti říká, co máš dělat žejo. Nebo musíš se snažit, aby jakoby vyhrál ten tým, v karate to máš jako úplně brutální, že prostě musíš mít ruku 10 centimetrů nad kolenem, musíš stát tak a tak. Tohle bylo jakoby tady to máš, a dělej si s tím, co chceš. Vymysli si to jak chceš.

A změnil ti skateboarding nějak přístup k životu? Jestli jo, tak jak?

Hele jako, moc jsem o tom přemejšlel, když jsme jakoby říkali, že to budem dělat, tak asi jakoby dost brutálně no. To je vlastně jakoby úplně ve všem, že si myslím, že i jako fakt takový to, jakože trapný, že spadneš, zvedneš se a jdeš dál, že to dá hrozně moc jakoby i v tom reálným životě. Že prostě fakt jako, když se něco nepovede, tak prostě ok, jde se dál. Zároveň ta kreativita, která v tom je, tak podle mě mi i umožňuje líp dělat mojí práci, protože ta je svým způsobem kreativní a asi úplně nejvíc mi dalo to, jak jsem byl v tom Jordánsku no. Že prostě přijedeš a postavíš jako park v muslimský zemi. Dneska jsem jakoby přesně odtamtat' viděl video, a ty lidi to tam prostě vůbec neznaj žejo, a ty jim to najednou ukážeš a oni jsou z toho úplně hotový. A na tom je dobrý to, že k tomu jako potřebuješ jenom to prkno. Ty seš jako ten kluk s tím prknem a v momentě ty, kdy mu to půjčíš, tak on je úplně to samý. A je jedno, jestli seš Arab, Žid, Muslim, holka žejo v muslimským světě. Je to prostě úplně jedno. To je na tom to dobrý, že v tu chvíli jako řešíš jenom to, co se děje v tom parku a neřešíš jako vůbec nic jinýho.

Dobry, a teda delal jsi i jiny sporty krome toho skateboardingu? To jsi rikal, ze jsi teda delal karate jako nejak aktivneji, a jeste neco?

No to karate, vlastne jako vsechno, jezdil jsem na kole, fotbal, hokejbal, hokej.

A teda ten vztah k tem aktivitam, mas jeste furt nejakej? Bavi te, delas je furt?

Hele, nic z toho me zasadne jakoby nebavi. Dneska uz jako, ze srandy mozna si zahrát treba fotbal, to jako jo, ale v zasadě jsem nikdy v nicem nebyl tak moc dobrej, abych mel nejakou motivaci, to ted'ka jeste delat. Mam i mih volnyho casu.

Takze jako jedina aktivita, kterou jako aktivne nejak casto delas, je ten skateboarding?

No, obcas se svezu na kole, chtel bych treba vic chodit plavat, ale to se mi nedaří.

A co jiny boardovy sporty? Treba snowboarding, longboarding nebo wakeboarding?

Hele jako snowboarding obcas, ale jako moc me to nebavi, protoze je to takovy, ten skate je dobrej v tom, ze presne jakoby, jdeš za barak, kde mas treba placke 3x3 metry a zabavíš se. Kdežto na snowboardu prostě musí bejt snih, musíš jet na konec republiky, stojí to peníze a je tam spousta lidi. Jako jo, obcas se svezu, mam to doma, ale ten skate asi vede. Windsurfing jsem zkousel jednou a bylo to takovy jako že ok, prejel jsem rybnik tam a zpátky a to mi asi stacilo no. Takze vicemeně jenom ten skate.

Dobry, a kdyz se budeme bavit o tom skatu, kolik casu treba venuješ skateboardingu? Obecně, dá se to nejak říct? Nebo v ruznych obdobich, jak ses tomu venoval?

Hele jako momentalne, treba za posledni dobu, chodim skejtovat konečne jako trošku castějš, treba jako dvakrát, tirkrát do tejdne, většinou tak jako na 2 hod'ky. Jenže, většinou jako já to mam tak, že prostě jakoby přijdu, zahreju se a pak fakt ty 2 hod'ky jezdím, protoze jakmile se zastavim, tak už se mi moc nechce rozhejbavat. Takze treba dohromady 6 hodin tejdne.

A bereš to jako trénink? Nebo jak trénuješ nebo netrénuješ? Je to spíš jiného, než trénink?

Hele tak jako trénink je vždycky jako príprava na něco. Kdežto jako tady maximálne se můžeš treba pripravit na skejtovej trip nebo na závody eventuálne. Neberu to asi jako trénink no.

A podřizuješ treba tu aktivitu, ten skateboarding, ostatním aktivitám? Tím myslím, že treba práci, rodině, ostatním, holce?

Hele, jsem normálne jako domluvenej se šéfem, že když bude prostě treba hezky, tak abych nemusel bejt v práci treba do 6, tak mu prostě řeknu, hele je hezky, já svojí práci mam vicemeně hotovou nebo jí prostě dodělám večer, ted' si jdu na 2 hod'ky zaskejtovat. Takze trošku jo no. To bych řekl že docela dost.

Málokdo asi z práce odejde delat něco?(smích).

Tak proto tam dělám, že jo (smích).

Takze se dá říct, že přizpůsobuješ svůj čas skateboardingu?

Jo.

Jak dlouho plánuješ ještě jezdit na skateboardu? Nebo spíš, jak dlouho chceš?

Naplánovat si to můžeš jak chceš, ale vždycky může přijít rychlejší konec (smích). Ale jako, dokavad' to pude no. Proto bych se chtěl víc třeba naučit jezdit v tom bowlu, protože když koukáš jako na ty starší lidi, který skejtují třeba 30, možná 40 let, tak většinou jako jezdí ty bowly, protože to se svým způsobem pořád jako nějak dá i v tom vyšším věku. Každopádně asi jako, čím starší budu, tím víc to bude chtít přesně jako nějakou další aktivitu, jako třeba kolo, plavání, aby vlastně ses do toho dostal, protože ten přechod, jako sedět 8 hodin v kanclu a najednou jít skákat schody, je pro to tělo jako docela brutální. To asi nejde no.

Považuješ, alespoň teď, nebo měl jsi dřív skateboarding jako svůj životní styl?

Hele, svým způsobem to jako pořád je jako životní styl, jako asi třeba ne v takovém, ono asi jako vždycky je to definovaný tím okolím no, že o tobě někdo řekne, že jsi skejťák. Protože jim o sobě řekneš, že jezdíš na skatu, tak seš skejťák. Tak vlastně on ti řekne, že to je tvůj životní styl. Ale jako, že bych žil životní styl skejťáka, tak to jsem si nikdy neřek.

Takže je to možný, že to tak je, ale nevnímáš to prostě, vnímáš to tak, že žiješ?

No, já jako sám pro sebe si to nepotřebuju definovat a nějak jako zdůrazňovat, obhajovat. Prostě na tom jako jezdím a jako dělám ještě nějaký další věci kolem a jestli je to jako ta základní věc, která mě jako definuje v těch očích ostatních lidí, tak ok no. Ale v zásadě je mi to úplně jedno.

Jsi členem třeba nějakýho oddílu, myslím tím jako skateboardovýho? Nebo asociace?

Hele, jsem členem Křeče crew, což je, na záznamu to nebude vidět, ale mám udělaný dresy (smích). Ne, je to jenom takový jako z prdele, že já si myslím, že jakoby tohle je věc, kterou děláš jako samostatně vždycky a i proto mě to vlastně baví. Ale jakoby dost často to děláš ještě jakoby s někým, jako že každé si to dělá zvlášť, ale sejdou se jako lidi na jednom místě co to dělají jako společně, tak jsme si prostě udělali crew, protože jako jsme na tom skatu v permanentní křeči, a od toho prostě Křeče crew. Hele je to jenom taková recese.

A jakej postoj třeba zastáváš, vzhledem k oddílům a asociacím? Je to dobrý, nebo není?

Hele, já jsem třeba jako jeden rok posílal Langovi do Český asociace skateboardingu, oni mají, že každé rok jim jako pošleš nějaké jako příspěvek, ona je to vlastně neziskovka, že přispíváš na chod tý organizace, ale není to jako osobní, že jsem to přestal platit, ale osobně jako nevím no, jako samotná asociace jako podle mě nepřispívá k tomu, že tady třeba vyrostou jako víc skateparků, což třeba zajímá mě, ale zase jakoby může pomáhat mladším děckám, aby začali jezdit na skatu. Což je jako asi dobrý, já třeba tak, jak jsem k tomu přišel já, tak si myslím, že by si na to každé měl přijít sám. Ale pokud někdo chce jako dělat tréninky skejtový, tak proč ne. Jako nezavrhnuju to, ale že bych to nějak jako podporoval, tak to ne.

Nepotřebuje skateboarding, aby se institucionalizoval?

Myslím si, že to nepotřebuje no.

Co pro tebe znamená skateboarding? Je to tvůj styl, kamarádi, frajeřina, abys třeba balil holky, relaxace?

Hele ta relaxace asi. Protože je to přesně ta věc, že když na něm jedeš, nemyslíš na to, že musíš zaplatit tady nájem, tady složenky, co musíš udělat zejtra do práce. Ale že se soustředíš na to, že před tebou je kamínek, támhle je spára. Že v ten moment to máš jako úplně vyplý. Což, jakoby je pro mě dobrý, když jsem měl dřív jako nějaký problémy, žejo tak jako děcka v pubertě a jejich problémy, ale tak víš, třeba se rozejdeš s holkou, ale jdeš skejtovat a zapomeneš na to.

A dá se říct třeba, že ti skateboarding i něco bere? Nebo spíš hodně dává? Čas, nebo něco jiného?

Hele já to jako neberu tak, že by mi bral čas no. Nemyslím si že mi to něco bere. Spíš mi to jakoby, za tu dobu, co to dělám mi to asi jakoby dalo víc, než mi to vzalo. Rozhodně jako nelituju toho času. I když třeba jdu ven a nejde mi to, tak jsem jakoby rád že na tom jsem. I když na tom fakt jako neudělám ani trik, tak pořád je to lepší, než nic nedělat.

A co třeba zdraví, úrazy? To tak prostě bereš, k tomu, nedefinoval bys to, že ti to bere, ale že to k tomu patří?

Hele jako to k tomu patří. Viděl jsem na to takový videjko, je to udělaný, jako vtipný. Tak, že ten skateboarding je taková svině, která jako čeká na ten jako moment jediný tvý nepozornosti, kdy si fakt jako nevšimneš kamínků nebo si stoupneš na desku a ta ti podjede. Víš, ale jakoby patří to k tomu a pokud jako se mi někdy něco takhle stalo, i když můžu zaklepat, že se mi nikdy nic extra vážnýho nic nestalo, tak to beru jako daň za ty dobrý věci, co to dává.

Čeho chceš při skateboardingu dosáhnout? Jestli chceš být mistr světa, nebo získat srdce dívčiny, čeho chceš prostě dosáhnout?

Hele vůbec ničeho, aby mě to prostě bavilo, kdykoliv na tom stojím. Proto třeba jako bych nechtěl bejt ani jako sponzorovanej, protože pak už jako děláš nějaký jako aktivity, který třeba, musíš jako dělat fotky do časáků, i když se ti třeba vůbec nechce. Já bych vždycky chtěl, aby to fakt bylo o tom, že tě to baví a že to není něco, do čeho se musíš jako nutit. Takže vlastně ten cíl je vlastně ten, aby mě to furt bavilo.

Takže to děláš pro tu samotnou aktivitu, která tě prostě naplňuje, která tě baví? Hm hm, ano.

Jaký je tvůj ideální skateboardový den, jakou máš o něm představu?

Hele, nejlepší je asi jako vydržet skejtovat co nejdýl, i přes ten den, moc se jako neuhnout hned na začátku, a mám rád, když ten den jako je rozdělenej na víc spotů a každej je trošku jinej. Někde jsou to prostě bedny jako street, někdy jako radius. A třeba jako s Rudou jsme byli párkrát, jsme jeli třeba do Bohnic a prostě vůbec jsme nevěděli co tam je, a prostě jsme tam třeba 4 hodky jezdili a hledali jsme hele, támhle je schůdek, **támhle píčovinka**. Objevili jsme tam pivovárek, kde dáš jako pivko a tohle mě na tom baví, že to může bejt vždycky jiný. A vždycky dobrý.

A záleží třeba s kým jezdíš? Nebo je to jedno?

Hele jako, já jsem vyrůstal ve Stráži, tak pak tam vlastně všichni přestali skejtovat, takže jsem prostě tam zůstal v tom sám, takže jsem najel na model prostě sluchátka. A nebo třeba, dneska jsem byla taky prostě sám. Jako v zásadě ty lidi k tomu úplně

nepotřebuju. Někdy třeba mi to vyhovuje, že třeba já nechodím na Stáčko moc nahoru, víš jako abych jako že tam je to, co si o tobě kdo myslí, a hele támhle kluk neudělal trik, a tady se musíš někomu vyhejbat. Tak jsem radši dole, kde není moc lidí, a můžeš se prostě soustředit jenom na to skejtování no. Takže pro mě je jako ideální stav přijít na spot, aby tam nikdo nebyl.

Dobry, zajimavy. Jsou nejaké hodnoty, pravidla, která dodrzuješ? Jestli respektuješ mladši, starši skatery? Jak by se měli chovat, nebo jestli jsou nejaký zvyky, který se nejak dodrzujou?

Hele jako já se snažím když přijdu někam a třeba do skateparku tak minimálně aspoň ty lidi pozdravit, což třeba na Stalinu úplně jako nefunguje. Jsme se o tom bavili s lidma na Štváně, že všichni jako bowlaři se prostě znaj, zdraví se, skejtujou spolu, chodí spolu kalit. Kdežto lidi na Stáčku, jako takový jako pozěří, nejsou to jako úplně kámoši.

Jak to máš, když potkáš prostě skejtáka na ulici? Pozdravíš ho?

Hele pokud mam skejta, tak jo, pokud ne, tak se jako podívám třeba, co má za skejta, co má za boty, a jako ne.

A myslíš si třeba, že ty mladši, že by měli mít nejakou úctu, nejaký respekt ke starším?

V zásadě je to asi jejich věc no. Tak asi tak nejak obecně vnímaný je, že ten respekt k těm starším by měl bejt, ale myslim si že by to nemělo bejt založený na tricích. Že spíš je to to tom, že lidi jsou v pohodě a jako takový ty storky ze Stalina, jakože tam malý kluci dostávali facky za to, že byli drzý, tak ok no. Tak pokud jako přijdeš fakt jako na spot a začneš tam na někoho vyřvávat, tak se pak asi nemůžeš divit.

Dobry. Skateboarding, závody a sponzoring? Co si o tom myslíš? Začneme třeba závody? Jezdíš je, co si o nich myslíš?

Nikdy jsem žádný nejezdil, nikdy žádný nepojedu, nikdy žádný nevyhraju (smích). Už jsem říkal, že jezdím vlastně 15 let a letos jsem byl poprvé na Mysticu se podívat. A jako dobrý no, vidíš jako ostatní lidi jak skejtujou, je jako dobrý, že se hecujou, ale že bych to já chtěl dělat, to ne.

Jako myslíš si, že to je dobrý obecně? Jako ne třeba pro tebe, ale obecně?

Hele, jako určitě je to dobrý pro tu širší veřejnost. Která se jako díky tomu o skejtování dozvídá. Že prostě dneska podle mě, kdyby sis udělal nejaký jako průzkum a ptal se lidí, co je to flip, tak to ví podle mě třeba o 50 procent víc lidí, než to vědělo třeba před 10 lety. Což jako je fajn, ale v zásadě to jako ničemu neprospívá. Skateboardingu.

Dobry no, ale co si myslíš třeba závody a mlad'asové? Jestli to je dobrý, aby jezdili, motivuje je to? Nebo jako jo, je to dobrý, něco vyhraju, ale jestli je to právě to, co by je mělo motivovat?

Hele jako, zas ty lidi to můžou mít různě. Můžou to mít třeba tak, že začnou protože je baví jako závody, baví je jako když jsou mladši, hecovat se s ostatníma. Ale pak třeba pozdějš přijdou na to, že to může bejt o něčem i jiným, takže to neodsuzuju.

A co sponzoring? Co to pro tebe znamená?

Sponzoring pro mě znamená částečně mojí práci (smích), protože vlastně řeším ten Etnies a Emerica team. A myslim si že by to rozhodně jako neměla bejt hlavní motivace

těch lidí, proto jako aby skejtovali. Víš že prostě, jsem dostal fakt jako x krát, jak prostě na pracovní mail tak i na soukromej takový ty maily typu. Čau, jsem tady marek z tady horní dolý, jezdím 2 roky, tady jsem na lokálkách byl třetí, umím flip a varial a nechcete mi dávat boty? Tak to je pro mě jakoby špatně. Na to já ani jako neodpovídám. Protože ta motivace, protože mi přijde, že ty lidi to dělají pro to, aby dostávali věci zadarmo. Upřímně, ta úroveň skateboardingu v Čechách je jako dost bídná. Třeba jsem sháněl někoho novýho do týmu, a jako koho si vzít? Tam je to hlavně o tom přístupu, hlavně o tom přístupu k propagaci té značky. Kdy ty musíš tomu sponzorovi odevzdávat jako věci jako typu fotky, videa, žejo, zviditelňovat. A nevim no, myslim, že by to rozhodně neměla bejt hlavní motivace těch lidí, proč dál skejtovat. Spíš jako se snažim, třeba máme v týmu Makrelu, nebo Adama Lukase a prostě přesně už jako Michal Rusák přišel s tím, tak jako hele oni už jsou starší a tak jako jestli někoho mladšího místo nich? A já jako říkám, hele to jsou lidi, který jsou jako s těma značkama i v Čechách už jako spojený, maj nějaký svůj styl, což jako v Čechách je jako poměrně unikátní záležitost a dělají to vlastně rádi. To mi říkal přesně Adam, hele já jsem dostal už prostě x nabídek, abych šel jezdit za něco jinýho. Ale já mam rád prostě Emericu a chci jezdit za Emericu. Že ten sponzor ti jako dává tu možnost, abys mohl skejtovat líp a ty mu to jako vracíš, tak tak je to jakoby podle mě správně.

A myslíš že, aby každej měl vlastně ten svůj styl nebo i toho sponzora? K čemu inklinuješ, aby byl každej jinej, měl nějaký vlastní motto?

Hele jako ono to nemusí bejt podle mě celý jako jenom o těch tricích, protože pro mě třeba jako triky nejsou moc nic, jako kdo je jak dobrej na skejtu. Už je to pak o těch lidech, protože když prostě někdo bude dávat hadr z patnácti schodů a bude to debil a vedle něj bude týpek, co z toho udělá hezký olliečko a bude úplně v pohodě a jako nadehne se pro tu věc tak to jako nemusí bejt třeba jenom velký firmy jako Etnies, Emerica. Ale třeba my jsme vyráběli desky skejtový, a ten kluk ti řekne, hele tak mi dej tu desku třeba jako za nákupku a já vás někde jako zpropaguju. Tak to se mi líbí.

Takže ta úroveň, to myšlení je tady drobet šouplý? Než by mělo bejt?

Je to víc jako zaměřený na ty produkty, než na to jádro samotnýho sponzoringu. A ve finále ty lidi nejsou jako podle mě takový profici. V zásadě jako víceméně jedinej, kdo dělá jako fakt hardcore sponzoring, fakt dobře, je Max Habanec, kterej prostě spolupracuje s Red Bullem. Ale tam už je to zase daný tím, že on byl jak od mala jako závodník, do toho prostě Red Bull dělá jako mediální školení pro ty svoje ridery. Takže jako víš co, pokud jako tohle děláš dobře, tak jako oni nemají problém zaplatit ti trip na druhej konec planety, když tě zase dají třeba dohromady s nějakýma jejich riderama a uděláš z toho nějaký report. A pokud jako seš zvyklej v tomhle chodit, a víš jak na to, tak můžeš poměrně dobře si vyžít, pokud jako skejtuješ nějak obstojně.

Dobrý. Přejdeme na druhou část toho rozhovoru. To se bude týkat té subkultury a životního stylu. Takže, liší se podle tebe skateboardisti nějak od ostatních sportovců, společnosti? Odlišnosti, proč, je to jiný? Třeba jestli znáš nějaký sportovce, nechci říkat konkrétně co, tak samozřejmě některý sporty budou podobný víc, některý míň. Ať už třeba na profesionální, tak na amatérský úrovni?

Hele, tak pokud to rozdělíš jako takhle, na tu profesionální a takovou tu hobby úroveň, tak si myslim, že v zásadě asi jako moc ne. Že ty profici jezdí jako ty velký závody a přesně seš jako zvyklej skončit první, druhej, třetí, což máš i jako na motorkách nebo i v jinejch sportech. A ty lidi, co prostě si choděj zaskejtovat pro

zábavu, jsou vlastně dost podobně motivovaný, jako ty lidi, co si choděj s kámošema začutat fotbal.

A třeba u těch profí sportovců nevidíš nějaký rozdíl třeba mezi basketbalisty například a skejt'áky? Je tam nějaký rozdíl v něčem? Může bejt, nemusí bejt? Ať už jak to propagujou, nebo jak to dělaj?

Já si myslím, že tam není taková ta jako rivalita, víš u skaterů, a tam je to prostě tým proti týmu a vlastně jako celá ta věc, nebo ty lidi se jinde štvou proti sobě. Vlastně když skejtuješ, tak podle mě, i proto se jako dělají ty jamy, že ty lidi jako skejtujou spolu a ne proti sobě. To je možná ono, že skejtujou spolu a ne proti sobě. Jako je to v ostatních sportech. Nesoupeří.

Často je slyšet spojení skateboardová subkultura nebo komunita. Máš pocit, že vytváří nějakou komunitu ty lidi? Nebo máš pocit, že je to jenom nějaký výmysl, že se něco takhle škatulkuje?

Hele jako v zásadě ten skateboarding je vždycky podle mě hodně o imitaci něčeho. Že vidíš, že v Americe že jezdí Baker týpci gripy Shake junt a že prostě hulí brka a tak. Takže vždycky se to jako ty lokální lidi snaží nějakým způsobem napodobit. Ale mám pocit, že od té doby, co tady jako vznikl Krooked, tak že se jako utvořila taková jako kolem Lógru taková jako menší scéna, která svým způsobem je nějak výrazná no. Ale jinak do té doby, asi nějak jako ucelená nebyla. Na druhou stranu je jako zvláštní, že ten Lógr a Krooked se vlastně vymezujou jako alternativa, takže jako opak toho mainstreamu. Ale ten mainstream jako podle mě tady není definovanej, což je trochu zvláštní.

Takže vlastě u nás nezahrnuje nějakou velkou komunitu, kterou by šlo popsat,

No, že maximálně o nich tak můžeš říct, že se vymezujou proti lidem, co jezdí závody. A nechlastaj u toho, nedělaj bordel a nestavěj skejtový spoty.

A máš pocit, že jsi v nějaký ty crew, subkultuře, komunitě, že jsi její součástí? Nebo něčeho takovýho, obecně, celkově,

Hele to asi ne, a vlastně ani nechci bejt, to je asi daný tím, že chodíš na nějaký jako skejtový akce, což já jako moc nedělám. Spíš to dělám jenom tak jako pro sebe, protože mě to baví. Na druhou stranu píšu nějaký web, kterej se tý skejtový scéně trochu věnuje, tak je to takový schizofrenní (smích).

A myslíš teda, když už teda nějaká ta komunita nebo to společenství je založeno na něčem, tak na čem?

Hele podle mě jenom čistě na tom, že všichni mají ty prkna. Jako já si myslím, že ta široká veřejnost to třeba dřív vnímala jako že na nějakých hadrech, jako že kšiltovky, široký kalhoty, ale to podle mě bylo daný tím, že tady vyrůstala ta první skejt'ácká generace. A ve finále prostě všichni se v pubertě vymezujou tím, že chtějí nosit jiný hadry než ostatní. Akorát prostě dneska to děcka dělají na hip hopovejch akcích a v nákupáku. Akorát tady ty u toho mají skejta. Takže podle mě jako čistě jenom tím skejtováním no.

Takže je to založený spíš na tom skejtu. Na tom vztahu k tomu skateboardingu. A pak třeba z toho až může vzniknout něco víc, mezi těma členama. Začalo to třeba kvůli skejtu, že se prostě potkali dva skejt'áci, který si neměli co říct, ale pak

kvůli tomu skejtu se začali bavit, a pak z toho vzniklo něco trochu víc, než už jenom ten skateboarding, ta komunita?

Tak svým způsobem, takhle to mám třeba já s Rudou. Že jsme se poznali, tak trochu po haluzi ale bylo to vlastně přes skejt a teďka občas už to není jako jenom o tom, že chodíme skejtovat, i když to jakoby furt převažuje, ale jsou tam i jakoby nějaký věci navíc. Třeba pivo (smích).

Vyznačují se skateboardisti podle tebe nějakým zvláštním životním stylem? Oproti jiným? Napadne tě něco konkrétního?

Tak jako chlastaj v Čechách všichni, včetně skaterů. Možná víc hulej. Jo tak podle mě to i tak všichni berou.

No a myslíš teda, že ty skateboardisti mají mezi sebou nějaký ty pravidla, normy v tý crew? Hodnoty?

Jako asi to vyzní blbě ale tak je to asi prostě o tom bejt v pohodě. Jako víš, že pak i v reálným životě, že ke každému přistoupíš tak, že si o něm dopředu nic nemyslím, neodsuzuju ho, počkám, až jak se bude chovat. A prostě chovám se k němu v pohodě, a když on je v pohodě, tak ok, tak to má bejt. A když není, tak to je blbý pak.

To už jsi naznačil. Ale co ty drogy, alkohol a skateboarding?

Hele za mě třeba to nejde jako dohromady, prakticky, já zhulenej skejtovat nedokážu. Ale znám jednoho nejmenovaného týpka, z jednoho středně velkého města ve středních Čechách, kterej skejtoval dobře a když se zhulil, tak prostě skejtoval mnohem líp. Tak to je asi každého věc. Za mě to ale asi nejde dohromady. Nedokážu na tom fungovat.

A alkohol?

Hele ta pivní kultura je tady v Čechách. Tak je to vždycky dobrý, jít si zaskejtovat a pak si dát třeba pivko nebo je to dobrý, že se po tom třeba víc uvolníš. Ale je to tak jako, za mě třeba dát si jedno.

Takže to je takhle, nestalo se ti, že třeba pijou, nebo i fetujou, i když třeba jezdí? Když jsou třeba amatérský fotbalisti, ty se ožerou většinou vždycky po? Tak

Já ne, ale myslím si že prostě, jsou třeba i na tý víc profesionální úrovni jsou lidi, který jsou zvyklý na tom fungovat. A ten skateboarding je v zásadě v nějakým osobním jako brandu žejo. Když je to o tom, že ty totálně nahulenej tam dáš nějakou vraždu. Myslím, že třeba Tom Penny, tam to jako o něm částečně tak je. Pořád jako vykouřenej, ale jezdí prostě hezky a nějak mu to odpustíš no.

A myslíš, že to lidem nevadí, na tý profesionální úrovni, třeba i na závodech? Jak to funguje?

Hele tam jako podle mě jsou to takový už jako trošku atleti a ty už to podle mě nedělaj. Občas se tam objeví nějaká jako šedá eminence, která to má jako jinak a jsou lidi, co to ocení a jsou lidi, co to nechápou. Třeba jako i v tom publiku. Říkají si, dyť jsem ho viděl včera na baru, zakopnul a dneska tady vraždí, to přece není možný.

A co skejt'áci mezi sebou, berou to špatně?

To ne, myslím, že je to spíš braný jako dobrý, když se dokáže vylejt a ještě u toho skejtovat, tak je to takovej další level (smích).

Rozumí si myslíš ty členové skateboardový subkultury víc než ostatní lidi?

Ta subkultura je určitě menší, takže je tam taková ta tendence se trochu vymezovat vůči té masové společnosti. Jak jsem říkal, není tam tolik rivality jako v ostatních sportech. A máš prostě jako společnou věc, kterou oba ty lidi musí mít rádi. A z toho důvodu si musej prostě rozumět, minimálně aspoň trochu. A pokud ne, tak je to dost smutný.

Je něco, podle čeho se poznají skejt'áci? Nějaká symbolická vyjádření, reprezentující příslušnost k tomu sportu?

Hele, tak určitě když máš to prkno v ruce, tak už to o tobě něco říká, tak to je úplně jasný, protože to jako musíš táhnout sebou. Ale pamatuju si že třeba Smolna už někdy v osmdesátech, nám vyprávěl, že jako jeli do Německa a neměli nic s sebou a prostě si v tom Německu sedli na chodník a podívali se a první týpek, kterej měl jako roztrhaný boty a bylo vidět, že je to od skejta, tak prostě za ním přišli. V tu ráno o ně bylo postaráno, měli kde spát a všechno bylo vyřešený. A v zásadě tohle samý se mě stalo v tom Istanbulu. Já jsem čekal na letadlo z Istanbulu do Ammánu tak jsem si šel zakouřit a pak se jako vrátím k tomu gatu, kde to letělo a vedle mě týpek mi říká, hele ty jedeš do Ammánu, stavět skatepark vid'? A já, jako, jak to víš? No tak my jsme tě tam viděli v kuřárně, tak jsme viděli, že máš vak na skejta, viděli jsme jako boty tak jsme prostě věděli, že určitě jedeš s náma. A přesně, najednou jsem měl vyřešený, kde budu ten tejdén jako budu spát a celej ten tejdén jsem jako strávil s nima a bylo to úplně v pohodě.

A když jsme u toho, mají skejt'áci nějakou speciální mluvu?

Jo, tak určitě jako jsou vysloveně Stalinský nářečí, místo kick flipu říkáš kino, místo 360 flip říkáš var nebo mlejn, takže nějaký jako argot nebo žargon tam jako je. Prostě ty pojmenováváš jako ty věci. Hele to přesně bylo dneska v tom videu z toho Jordánska, tam s nima byl nějaký týpek, Anglán, a říká, hele já jim prostě vůbec nerozumím, jediný, co jim já rozumím jsou prostě názvy triků, když oni se baví jako, kam jedou. Protože to jinak jako nepojmenuješ. Nepojmenuješ jinak flip, nepojmenuješ jinak ollie.

A nějaký specifický styl oblečení skejt'áci mají? Mívali? Nebo už nemají?

Hele jako měli ale jako říkám, podle mě to bylo spíš spojený s tím, že ses potřeboval i jako v rámci toho, že ti bylo mezi 15-20 a potřeboval ses nějak vymezit, definovat si nějak tu svojí identitu. Dneska když se na to podíváš tak vlastně kromě skejtových bot je to vlastně jedno, co všichni nosí.

Takže nějakým způsobem to jde, ale spíš to poznají lidi, který jsou uvnitř té komunity nebo skejtujou, než normální lidi, pokud teda nemáš toho skejta?

Myslím si, že co se jako týče nějaký fashion skejtový tak ta se teďka tak přiblížila tomu, co prostě koupíš hmku, že to není pro cizího člověka identifikovatelný.

A myslíš si, že je to dobře, že se to takhle šoupe? Nebo že by měli mít furt skateboardisti nějaký svůj styl, jako na začátku, přece jenom na začátku se oblíkali jinak úplně než běžná společnost?

Hele myslím si, že to není o těch hadrech no. Kdo to chce poznat tak to pozná. Přesně mně jako frajer říkal na Štváně, tam jsme se nějak potkali, hele jsem tě potkal v Dejvicích, viděl jsem kulicha Alis a jako víš co, skater to ví, že to tady nekoupíš, že to je holandská značka, která tady byla před 5 lety a že za to jezdil Horvát, Eda Alina a

tady ty lidi, a že to tady má nějakou historii. A já to třeba jakoby taky nepotřebuju dávat nějak extra jako najevo, že jsem skater nebo tak.

A co třeba hudba, umění?

Jo, tak to k tomu určitě vždycky jako hodně patřilo, ať už prostě je to punk nebo hip hop, a nebo prostě třeba kluci z Moravy, ty zase hodně jedou jako graffiti a to jako k sobě jde no.

A myslíš, že se to třeba vytrácí, je to horší, lepší? Nebo to jde zase jiným směrem?

Jako v Čechách třeba podle mě ta vazba určitým způsobem oslabuje, že už to mají možná ty lidi víc jako ten sport, než jako dřív jak jsi říkal, ten životní styl, ve kterým byla spojená taky ta hudba. Většinou dřív to bylo tak, že to co jsi poslouchal, definovalo, kromě těch hadrů, nebo to šlo vlastně ruku v ruce. Hady, hudba a to tě vlastně dávalo jako dohromady, plus tam byl třeba ještě ten skejt. Kdežto jako dneska ta hudba už podle mě s tím není tolik spojená, není už tolik skate punkáčů, a v hip hopu už jako vůbec není ten skate. Někdo dělá nějaký rapy, to jo, ale to asi..

Existují nějaký omezení pro to, aby mohl někdo provozovat skateboarding?

Hele jako mě se na tom líbí právě jako ta kreativita, že ne samozřejmě každéj může dělat flipy z 10 schodů. Ale to prostě neznamená, že jako nemůžeš jezdit na skatu, můžeš se na tom prostě jenom vozit. Už jenom to, že se na tom vozíš, znamená, že jsi prostě skejt'ák. A nebo zase se mi hrozně líbilo, co říkal Martin v Německu, že to je spíš o tý hlavě. Že právě lidi se mu smějou, že dělá jako ty fingery, a že ty kluci skejtují a pak dělaj fingerboarding. Ale on právě říkal, že to je něco, co můžeš dělat jako bez ohledu na svůj zdravotní stav. A je to hlavně o tom, že ty myslíš jako ten skater. Že nevidíš, že na Stalinu nevidíš lavičku jako lavičku, ale vidíš to jako grind box, na kterým můžeš dělat prostě milion kombinací něčeho, a to se mi jako líbí. Že koukáš na věci jinak. Jak to říkal ten McQueen, že skateboarding není ani hobby, ani sport, ale je to způsob, jakým vlastně redefinuješ svět kolem sebe. Je to jako ve vztahu k těm ostatním lidem, nebo jak vidíš třeba i architekturu. Že prostě přesně jako já, vidím tady, že někde vyrůstá nový office centrum, tak hned samozřejmě koukám, jestli tam není nějaká zídka a říkám si, tyvole, proč támhle udělali kočičí hlavy, kdyby támhle tu spáru neudělali, tak by to bylo úplně super, a koukáš na ty věci úplně jinak.

Takže díky tomu skateboardingu koukáš jinak, myslíš jinak?

Jo, já třeba určitě.

A myslíš, že to mají všichni skejt'áci? Nebo že se to vytrácí, že to myšlení jako máš ty mladý už nemají? Nebo že to budou mít trochu jinak?

Hele každéj to má asi jako nějak, ale zase na druhou stranu podle mě to mají všichni. Že jako všichni hledají ty místa, kde můžou skejtovat. A že si vlastně vymejšlej skejtový překážky z věcí, který vlastně skejtový překážky jako nejsou.

Něco, co bys dodal ke vztahu skateboarding a člověk?

Hele podle mě je to o tom, že skate není jako pro každýho, což na jednu stranu je možná jako blbě v tom, že všichni nemůžou bejt tak hrozně v pohodě jako jsme my, ale jako na druhou stranu to je vlastně správně. Že je to něco unikátního, v tom že to nemá každéj, jako že to není, že všichni chodí do Tesca, tak všichni skejtují, je to něco, čeho ty si jako osobně můžeš vážit.

Nějakej třeba silnej skateboardovej zážitek? Co bys chtěl říct, co právě jako vymezuje ten skateboarding, ten tvůj vztah k tomu?

Hele jako já se k tomu tak nějak pořád vlastně furt vracím, v celým tom rozhovoru to bylo, to Jordánsko, to asi bylo jakoby nejvíc, co jsem kdy zažil. Kdy banda lidí z celého světa se sejde na 14 dní na Blízkým východě, kde vidíš z okna na to, kde je jako už válka, bydlíš kousek od utečeneckýho tábora, nikdo ti jako neplatí, a ty jenom jako stavíš skatepark proto, aby ty lidi se tam měli líp. A ačkoli je to vlastně, už jsem to říkal, skateboarding jako takovej je přínos pro společnost na první pohled nula, ale přesně jako dneska jsem viděl video po půl roce z toho, co jsme tam stavěli a tam je prostě jako hromada děcek. Oni jako samozřejmě tam nemaj na to hardware, takže se tam jako střídaj o ty skejty a jako ty kluky to hrozně baví. A to, v tom, v čem tam oni žijou, že jakou mají kousek za barákem válku a Islámskej stát, tak oni se dokážou přesně jako od toho odprostit a že jim to ani jako tak nezkurví to dětství. Což jako podle mě, tyhle věci tě musej ovlivnit dost. A že máš něco, co tě jakoby vždycky z toho vytáhne a bavíš se jenom tím.

A jak na vás koukali ty lidi? Přece jenom kdybys tady stavěl skatepark, tak by ty lidi koukali kriticky možná, nekriticky nevím. Jak to bylo tam?

Úplně nejvíc v pohodě, fakt jako totální. To už zase asi tím utíkám do celý jako problematiky imigrantů a tak, ale za mě jsou prosotě Arabové, jako z mejch zkušeností jako osobních, úplně nejvíc pohodový lidi, vždycky mi jako pomohli, vždycky byli ochotný, poradili. Jak jo, občas to obnáší to, že tě natáhnou, ale kde jako dneska ne, když seš turista, bylo to v nějaký jako ještě rozumný míře. Jako samozřejmě koukali na to takovým stylem jako že když ten skateboarding neznáš, tak si říkáš jako, co tady těch 20 lidí dělá, proč tady lejou ten beton? Proč tady mají jako ty dřívka s těma kolečkama? Vždyť to je jako zábava pro děti, žejo. Ve finále jako když s nima mluvíš, bavíš se s nima, tak to jako pochopěj a jsou jako rádi, že někdo pro jejich zemi něco dělá a vlastně nic jako za to nechce, jenom jim to tam takhle dá. Jenom vlastně, co se jim může zdát na první pohled nesmyslný, že ty jako zvedáš jejich kulturu.

Dobry, a chtěl bys nějakou osobnost třeba vyzdvihnout? Nebo vzor skateboardovej? Jestli by je měli mít lidi, máš je, nemáš?

Hele, tak vždycky jsou nějaký jako asi skateři, který tě baví, jako tím, co dělají, ať už třeba tím jak skejtujou. Nedávno jsem koukal, že jsou to dva roky, co jsem se potkal s Tomem Penny, takže jako týpek, kterej se mi hrozně líbí, jak skejtuje, ale zase na druhou stranu to jak žije se mi asi jako, když jsi nafetovanej, tak to mě nelíbí. Líbí se mi jako Pontus Alv, že prostě propojuje ten DIY skateboarding s tím uměním, a tyhle lidi no. Ale asi žádněj jako životní vzor, tak to určitě ne.

Co je na skateboardingu ta nejlepší věc? Větou, slovem?

Asi ta kreativita, že se koukáš na věci jinak a vlastně s málem si užiješ, když máš dost jako fantazie, tak hodně srandy. Ty můžeš přeskokovat cihlu a já to fakt jako vydržim 2 hodiny. Já jsem dneska, když vy jste tady dělali rozhovor, tak jsem nejdřív skejtoval dole na Stalinu, pak jsem šel nahoru. Dole jsem si zkoušel jako nějaký grindíky a pak jsem šel nahoru a minule jsem tam začal zkoušet, jak tam máš toho Stalina tak tam máš takový jako květníky, na docela jako vysokým bloku, kolem dokola. A já jsem si říkal, že jsem na tom nikdy jako neviděl nikoho nic dělat, tak jsem na tom jako začal zkoušet, že tam najedeš jako na ollie, ale máš nohy jako vepředu a vytáhneš to jako přes nolliečko. Tak jsem to jako párkrát udělal, vždycky se tam jako

dotkneš rukou a vlastně tě to jako zpomalí tak, že se vlastně jako zastavíš. Ale tohle jsem tam vydržel dělat třeba půlku doby, co jsem tam byl. Fakt jsem to jako zkusil, otočil se, udělal si třeba no comply a znova. Protože je to jako něco, za tu dobu, co jako sleduju skateboarding na Stalinu, tak jsem tam neviděl tady na tom místě nikoho nic dělat. Což je super, protože to je místo, kde se tady jako vlastně skateboarding dá se říct zrodil, a furt je tam co vymyšlet.

Myslíš, že tam umírá ta kreativita, nebo jak je to možný? Nebo je to tak neomezený ten skateboarding, že to prostě nejde?

Hele tak jako na těch lavičkách se to vždycky jako vyčerpá po nějakým jako levlu, a pak už je to jenom o tom, že děláš jako těžší ty triky. A tam je to podle mě těžký v tom, že to je jakoby plocha, a máš tam jenom ty lavičky. V momentě, kdy máš nějaký jako boule, bangy, radiusy, tak se dá na tom víc vyblbnout. I když ono se to jakoby vlastně zase asi vrací. Teď zase se začaly vracet hodně no comply, což jsou prostě triky prvotní, z osmdesátých let a dneska jako to no comply klasický, i na tom Stalinu umí dělat skoro každej. A to je prostě trik, kterej já třeba když jsem začínal skejtovat před těma 15 lety, tak jsme dělali to, že jako sundáš nohu a uděláš tou zadní jako shovit a skočíš na to, ale jinak to jako vlastně nikdo nedělal. Takže se to vlastně jako recykluje ty triky, což je zas fajn.

Máš nějaký vzkazy pro začínající skateboardisty? Nebo obecně pro všechny, pro společnost, pro komunitu skateboardovou?

Ať nejsou debilové. Ne já jsem teďka nějak jako tyjo když já už si to nedám dohromady, ono je to tady v nějakým časáku na hajzlu, ale že jako v dnešní době ty mladý kluci vlastně můžou dělat úplně cokoliv. Ty možnosti jsou, jako dá se říct, neomezený a že vlastně začínaj jezdit ze špatných důvodů. Ať už je to jenom proto, že chtějí dostávat hadry zadarmo, nebo před někým machrovat..

Takže já ti děkuju za rozhovor.